

1845. 1. 1. 1.

Zdrávas Maria.

KNIHA MODLITEBNJ
PRO
ženské pohlavj.

DLE
J. SILBERTA
od

Wáclawa Mich. Pešiny,
kanownjka na hradě Pražském,
knjž. arcib. konsist. rady, Děkana
u sw. Apollináře at.d.

W PRAZE, 1841.

Nákladem Jana H. Pospjšila.

Idráwas Maria!

P ř e d m l o u a.

Někdy si ještě národ český nestěžoval, žeby mu modlitebních knih příliš mnoho podáváno bylo, alebrž rozembráním každého sebe četnějšího vydání osvědčil, že více pravdem rozjícené svatě zbožnosti; a čím více k čistému vzdělávatelnému modlení zaopatřenější se widí, tím horliwěji se čtením takovým baví, a při takové rukowěti i w chrámu Páně i w rodině své nepřutěšnější se stává.

Tato pevná prawda zapuzuje i mau rozpacitost, zdalibych přítomnou modlitební knihu k uctění N e y b l a h o s l a w e n ě g ů P a n n y M a r i e, n e y s w ě t ě g ů R o d i č k ů B o ž í, počet gích již dosti weliký rozmnožiti měl. Ano s welikau smělostí k tomu přiročugi, an žádné Marianské modlitební knihy neznám, kterážby přítomně přeloženau Silbertowu „*Gegrüßet seyst du, Maria*“ w hognosti poučení, w hognosti wraucích modliteb a vzděláwagjích rozgimání a utěšených písni přewyřowala. Wyšla tiskem we Wídni již roku 1826, a zaugala mne tehdaž, an jsem byl farářem w Blau-

čině na Moravě, tak hluboko : že, ačkoli ve spisovném gauzu českém ga newyspělý, odwázil gsem se z německého w gauz materšty gi překládati.

Rízenjm Božjm do mé milé wlasti České zase powolán, a sice do wždy wěrné kapitoly na hradě Pražském za kazatele českého wywolen, pokročil gsem sice i zde we swém předsewzetj; ale ginými důležitými zaměstnánjmi welice zabawen, nebyl bych dostál úmyslu swému, kdyby mně upřímné přispěnj na slowo wzatého českého spisowatele a básnjře, důstogného faráře teynického, w diécesi buděgowické, pana Františka Wacka, k šťastnému ukončenj nebylo dopomohlo.

Nezdá se mi potřebj, abych knihu tuto přiliš schwalowal; přeswědčjt se každý hned prwnjm dnem, že ge ze wšech dosawadnjch pobožnostj Marianštych newýborněgšj.

Směle gi tedn do swěta uwádjm, tau se foge naděgj, že každau nábožnau ctitelkyni Ne n b l a h o s l a w e n ě g š j R o d i č k y B o ž j wysoce wzdělá, potěšj a k takowé wraucnosti powzne se : že konané z nj modlitby u trůnu Ne n s w ě t ě g š j h o m i l o s t i w ě h o wyslyšsenj, a u Matky Páně přelašťawého orodowánj šťastně dogdau. — Tentož gest záměr

D b f a h.

	Stránka
Krátké vyprávění života Marie Panny, neh- blahoslaweněgši Rodičky Boží . . .	1
Kapitola první. Proroctví a podobení o přelavné a panenstvé Rodičce Boží . . .	—
Kapitola druhá. O narození Marie Panny . . .	4
Kapitola třetí. O podobném mladictví Marie Panny	6
Kapitola čtvrtá. Legenda ze smatého Bo- nawentury	8
Kapitola pátá. O zasnauení Marie Panny . . .	10
Kapitola šestá. O přebývání Marie Panny w Nazaretu, a o tagemství wtělení Kristowa . . .	11
Kapitola sedmá. O ostatních tagemstvích Kristowa wtělení	13
Kapitola osmá. Wšlechny srdce Swatých nad utěšeným mladictwím Kristovým	14
Kapitola devátá. O obcowání Marie Pan- ny za veřejného života Ježíšowa	19
Kapitola desátá. O utrpení Marie Panny . . .	21

D b f a h.

Stránka

Kapitola gedenáctá. O radostech Marie Panny při z mrtvých vstání Kristovu . . .	22
Kapitola bmanáctá. O přepobídném životu Marie P. po na nebe vstaupenij Páně	23
Kapitola třináctá. O zesnutí Marie Panny	25
Kapitola čtrnáctá. O na nebe vzjetí blahoslavené Marie Panny	28
O počtě Matky Boží w cirkwi katoličské	30
Částka první	—
Částka druhá	41
Modlitba ranní	63
Pozdvíženij myšli k Bohu	63
Píseň	67
Modlitba swatého Bernarda k neyblahoslavenějšij Panně	68
Modlitba večerní	69
Troji pozdravení swatého Meditilby k blahoslavené Panně za šťastnou hodinu smrti	71
Modlitby ke mši swaté:	
Ka začátku	73
Ke Gloria	74
Modlitba	75
K Epištole	—
K Ewangelium	76
Ku Kredo	77
K obětování	78
K Prefaci	—
Před pozdvíhováním	79
K pozdvíhování	81
Po pozdvíhování	82
K Pater noster	83

D b f a h.

	Stránka
A Agnus Dei	83
A přigimánj kněze	84
M odlitba swatého Františka Kaveria . . .	85
P o přigimánj	86
C hwalozpěw neyblahořlaweněgřřj Panny u tetj swé Kljběty	86
A požehnánj kněze	87
P oslednj Ewangelium	—
Z áwěrka	88

Modlitby k swaté zpovědi:

P řed zpřytowánjm swědomj	89
P o zpřytowánjm swědomj	90
P o swaté zpovědi	91

Modlitby k swatému přigimánj:

P řed swatým přigimánjm	93
P o swatém přigimánjm	95

Slawnosti neyblahořlaweněgřřj Panny:

1. Slawnost početi Panny Marie	98
Maria, mege lářka	101
Čtenj ze sw. Augustina	103
A rozgimánj	104
M odlitba	106
Kwřtj na wěnc Marianřřj	107
2. Slawnost narozenj Marie Panny	108
Maria neymilegřřj	109
Čtenj ze sw. Basilia, břiřupa Seleuckého . . .	110
A rozgimánj	112
M odlitba	113
Kwřtj na wěnc Marianřřj	114
3. Slawnost Gměna Marie Panny	115
Zpěw blahořlaweného řiguori	—
Čtenj ze sw. Bonawentury	117

D b í a h.

	Stránka
K rozgymánj	119
Modlitba	120
Kwjtj na wě nec Marianŝh	121
4. Slawnoŝt Dbětowanj Marie Panny	122
Maria, mé potěŝŝenj	123
Čtenj ze ŝw. Fulgencia	124
K rozgymánj	125
Modlitba	127
Kwjtj na wě nec Marianŝh	—
5. Slawnoŝt žasnaubenj Marie Panny	128
Chwalozpěw	129
Čtenj ze ŝw. Bernarda	132
K rozgymánj	134
Modlitba	136
Kwjtj na wě nec Marianŝh	137
6. Slawnoŝt Žwěŝtowanj Marie Panny	138
Matka krásného milowanj	—
Čtenj ze ŝw. Řehoře, biŝtupa Rowocesareŝtého	141
K rozgymánj	143
Modlitba	144
Kwjtj na wě nec Marianŝh	146
7. Slawnoŝt Rawŝŝtjwenj Marie Panny	147
Maria na horách	148
Čtenj ze ŝw. Bernarda	149
K rozgymánj	150
Modlitba	151
Kwjtj na wě nec Marianŝh	152
8. Slawnoŝt Čekánj ŝe Marie Panny k porožu	153
Čeŝta do Betléma	154
Čtenj ze ŝw. Efráma	156
K rozgymánj	158
Modlitba	160
Kwjtj na wě nec Marianŝh	—
9. Slawnoŝt Dčíŝŝtowanj Marie Panny, ginaŝ Promnic	161

O b s a h.

	Stránka
Smátek hromnic	163
Štenj z blahoslaveného opata Guerriča	166
K rozgymání	168
Moblitba	169
Kvrtj na věnec Marianský	170
 10. Slavnost Panny Marie Bolestné	 171
A twau vlastnj duši pronikne meče (píseň)	—
Štenj ze sw. Františka Saléského	176
K rozgymání	179
Moblitba	180
Kvrtj na věnec Marianský	181
 11. Slavnost Nanebevzetí Marie Panny	 182
Nanebevzetí (píseň)	—
Štenj ze sw. Augustina	183
K rozgymání	185
Moblitba	187
Kvrtj na věnec Marianský	188
 12. Slavnost Marie Panny na hoře Karmelu, aneb: Slavnost škapuliře	 189
Zvonění i pozdravení andělskému (píseň)	190
Štenj ze sw. Tomáše Villanovského	191
K rozgymání	193
Moblitba	197
Kvrtj na věnec Marianský	198
 13. Slavnost Panny Marie Sněžné	 198
Maria, má ochrana (píseň)	200
Štenj ze sw. Ambrože	201
K rozgymání	203
Moblitba	205
Kvrtj na věnec Marianský	—
 14. Slavnost Nášj Milé Panj ob vysvobození zajatých	 206
Autočistě i Marii (píseň)	207
Štenj ze sw. Jana Blatoustého	209

O b s a h.

Stránka

	K rozgymánj	210
	Modlitba	212
	Kwjtj na wěnc Marianský	213
15.	Slavnost Růžence a Marie Bítéžné	214
	Modlitba před růžencem	218
	Modlitba po růženci	219
	Rábožná powěst (píseň)	220
	Čtení ze sw. Františka Galéského	223
	K rozgymánj	225
	Modlitba	227
	Kwjtj na wěnc Marianský	228
16.	Slavnost Marie Panny Strážné	328
	Gméno Maria (píseň)	229
	Čtení ze sw. Guerrika	230
	K rozgymánj	231
	Modlitba	235
	Kwjtj na wěnc Marianský	236
	Píseň	237

Zvláštnj pobožnost k nešwětěgšj Panně a Matce Boží Marii:

Litanie Loretanská	241
Salve Regina	241
Ghwalozpěw	245
Patro žalmůw na gméno Maria	247
Trogi pozdravenj blahosl. opata Lubowita Blosia	255
Modlitby růžencowé	257

Pobožnost k sedmero bolešj neyblahošlawe- něgšj Marie Panny

Ghwalozpěw	280
Modlitba	281
Ghwalozpěw	282
Modlitba	283
Ghwalozpěw	284

O b s a h.

Stránka

Moblitba	285
Chwalozpěw	286
Moblitba	287
Chwalozpěw	288
Moblitba	289
Chwalozpěw	290
Moblitba	291
Chwalozpěw	292
Moblitba	293
Žalozpěw	294

**Moblitby rozličných Swatých k neyblaho-
slaweněgši Panně a Matce Boží:**

Moblitba sw. Jana Damascenského	298
Moblitba sw. Efréma	299
Moblitba sw. Augustina	301
Moblitba sw. Epifania	304
Moblitba sw. Ildesonsa	—
Moblitba sw. Germana	305
Moblitba sw. Ondřege Krétského	306
Moblitba sw. Bernarba	307
Moblitba swaté Gertrudy	309
Moblitba swaté Mechtildy	310
Moblitba swaté Brigitty	311

**Moblitby zvlášttních stavů k neyblahosla-
weněgši Marii Panně:**

Moblitba sirotka	312
Moblitba panny, Bohu zasvěcené	314
Moblitba křesťanské panny	316
Moblitba newěsty	319
Moblitba manželtý	321
Moblitba křesťanské matky w čas těhotnosti	324
Moblitba matky při rozstonání se dítě	325
Moblitba matky při smrti dítě	326
Moblitba manželtý w čas nemoci manžela	328

	Stránka
Moblitba wbowy	329
Moblitba dusse kagicj	331
Moblitba k neyblahoslaweněgssj Panně za ssta stnau hodinu smrti	333
Pjseň sw. Kazimjra k blahoslawené Panně Marii	334
Odemzbanj dusse	350
Litanie k swatému Jofesu	351
Moblitba k swatému Jofesu	355
Moblitba k wnmolenj swatého Jofesa za patrona	—
Pjsně k Marii Panně	357
Pjsně k Panně Marri od J. Holáška	387

Krátké wypsánj žiwota

M a r i e P a n n y, neyblahošlaweněgšj Rodičky Božj.

Kapitola prwnj.

Proroctwj a podobienstwj o přeslawné
a panenské Rodičce Božj.

„Wšsecka sláwa Dcery králowské gest u
wnitř!“ wolá králowšj proroek. (Žalm 44.) Či
mysl ale kdy pronikne do této wnitřnj swatyně
sláwy, do tohoto žiwého chrámu Ducha swatého,
aby wypsal podiwneu dusšemnj krásu geho, kteréž
i ta neyspanilegšj slowa nedostihnau; — a bytby
i čistému oku swatého rozgjmánj přáno bylo gi spa-
třiti, předce nižádný gaznj lidský nebylby s to,
wygáďiti slowy, což wšsecka smrtelná slowa dale-
ko přemysšuge!

„Od počátku a před wěky stwořena gsem!“
prawj cirkew swatá o ni. — Stálat gest we swé
dokonalosti před wěčnou myslj Božj! U wěčné radě
neyswětěgšj Trojice byla wmwolena prwé než swět

učiněn byl. Na nepřevnějšším počátku, prvé než gestě od ženy člověk byl zrozen, stwěla se již zore gegi w rági co různové čerwánky wykaupeni našeho, řdyž starému hadu zaznělo slowo: „Nepřátelstwí položím mezi tebau a mezi ženau i mezi semenem twým a semenem gegi, a ono potře tobě hlavu.“ (I. kn. Mogg. 3, 15.) Kteréžto první předpověděni Boží wywinulo gest se potom wždy libeznějššími a důmyslnějššími podobenstwími. Tak neporuffené a plodné panenstwí gegi bylo předpodobněno zážrahy starého zákona, oným plameným ale nešhořelým křem; zelenagícím se prutem Aronovým; rosa na rauně Gedeonově; gafož prorok gedem, wykládage druhého, o synu též Panny takto s podivením zpívá: „Staupil gš dolů gafo rosa na rauno“ (Žalm 31.); — gegi na nebe wzetj předpodobněno archau umlowny ze dřiwj neporuffitelného, před nįžto, aby progiti mohla, poforně zastawil Jordan praudny swé, a o kteréz prorok králowský prawj: „Powstaň, Hospodine, a wegdi do odpočinutj swého, ty i archa poswěcenj twého.“ (Žalm 131.) Poslěz spanilost gegi a mocnost předpodobněna oblaufem duhowým, znamením smjření mezi nebem a zemj; wězj Dawidowau, s nįžto wíselo tisíc štjtů k obraně proti nepřátelům; a welikým počtem giných podobizných znamení starého wěku.

A gafo Syn Nejwyššího, gegž w panenstém lúně swém gest počala, předpodobněn byl bezwinným Isákem, genž se dobrowolně za obět na smrt wydal; — Josuem, kterž wywolený národ uwedl do země zaslíbené; — Samsonem, který umirage nepřátely swé pobíl; — Dawidem, který ohromného welikána Goliáffe, rauhawého Israelských wraha, zabil pěti kamínky; — pofogným Salomonem a ginými sprawedliwými: tak i ona stwěla se w po-

dobíznách wšech wywolených žen starého zákona, we wěštkyni Deboře, w čas saudců w Izraeli; — w krásné Esthere, genž přede wšemi zalíbila se králi, negen od wšeobecného gsauc wygmuta zákonu, který wšechy ostatnj k smrti odsaudil; an král přiwětowě k nj prawil, řka: „Ne pro tebe, ale pro giné wšechy to práwo ustanoweno gest.“ (Esth. 15, 13.) — (čimž podobenstwj neposstwrněného početj též Panny wšech panen co nehypatrněgi se gewj) ale i celý národ swůg od smrti wyswobodila; — a mimo wšedka ostatnj žiwá podobenstwj, i w srdnaté Judithě, která hrůzného Holoferna se swěta šhladila. Neboť w prawdě wíce o nj, než o této reky ni platj slowa nehywššijho kněze: „Ty gš sláwa Izraele; tys čest lidu nasseho; tyť milowala gš čistotu, proto požehnána budeš na wěky!“ . . . Požehnána gš ty dcero od Pána Boha nehywššijho nade wšechy giné ženy na zemi.“ (Jud. 13.)

Š těmito wýtečnými podobenstwji srownáwagi se w dofonalém sauhlasj prorocké wýroky králů a proroků o silné oné ženě, „gegijž cena z poslednjch končin gest“ (Přisl. 31.); o bezejstwrnné holubici a gediné newěstě ženicha nehywššijho (Pis. Šal. 1. a 2.); gakož i onen hlas maudrosti: „Kterýž mě stwořil, odpočinul w stánku mém i řekl mi: „W Jakubu přebýmej a w Izraeli děd, a we wywolených mých pušť kořeny!“ (Ekl. 24.) D nj nehywžnesseněgšj wšech proroků, Izaiáš sedm set let před gegim zrozenjm radostným hlasem zwolal: „Dtewři se země, ať wzegde spaseni!“ A opět: „Hle, panna počne, a porodj syna, a gméno geho slauti bude Emanuel, t. g. Bůh s námi!“ (Isai. 45. a 14.) D nj nápodobně mluwil Jeremiáš: „Hospodin učinj nowau wěc na zemi: Žena obkličj muže!“ (Jerem. 31.); a Micheáš, kterýž těšil tru-

chljci lid Izraelſký, že přigde ta, kteráž porodí toho, „gehóž wýchod gest od počátku a ode dnů wěčných“ (Mich. 5.), a kteráž w cirkwi Swatých se ſkwj: „fráſná gaſo měſic, čiſtá gaſo ſlunce, brozná gaſo wogentý ſſit ſpořádaný!“ (Pſſ. Sal. 6.)

Kapitola druhá.

O narození Marie Panny.

Když se naplnili dnové od wěčnosti od Boha uſtanowenj, před nimiž tato wzneſſená dcera frálowſká, gegjž fráſa zcela wnitřnj byla, gaſo onen oblaſ ſkwjti ſe měla — dnové, které Eliáš widěl, a ſterj byli předchůdcové Páně, genj přigiti měl: tu gaſo wěčný a pozebnaný Syn gegj, i ona wyſkwétala w tichu a ſkrytoſti; neboť frálowſtwj gegj nebylo odtud, taſ gaſo i ſláwa toho, gegj byla porodila, nezáležela w zemnitřnjm leſtu pozemſkých wládařů. Gaſo w ſtarém zákoně předpobněn byl Kriſtuſ ſtrže Syna zaſlibenj Božjho, Iſáka, gegj neplodná matka byla porodila u wyſoſém wěku: taſ i tato wzneſſená matka Spasitelowa, gaſožto dcera zaſlibenj, ž matky neplodné měla býti zrozena. Neboť ſtaré a hodnowěrné poďánj wyprawuge: gaſo ſtoletému arcioſci Abrahá-mowi ſyn byl zaſliben, taſ že i ſwatým rodičům gegjm, giž přiſiſ ſeſtárlým, anděl zaſlibil dceru, ž gegjbožto narození mnozi wjce než ž narození Janowa budau ſe radowati. Gaſjebn medle wjce než Jan a Jeremiáš nebnla poſwěćena w životě matky tato dcera, genj od počátku byla zaſlibena ſwětu, na gegjžto přiſtiſ patriarchové a proroci ſ tauzebností gſau čekali, a gegjžto přítomnoſti ſwatau předchůdce Páně poſwěćen byl w životě matky ſwé!

„Bylatě wěc slusná,“ dj swatý Bonawentura, „aby Panna ducha zlého tak přemohla, žeby ni ofamženj nebyla poddána gemu.“ — „Dna byla orworožená Spasitele,“ pisse sw. Bernard Sien-
tý; a před njm giž w prwnjch křesťanstwj stoletjch
wětlo cirkwe Afrikanšé sw. Cyprian takto o ni
wece: „Nedopustila tomu nikoli sprawedlnost Bo-
ží, aby wywolená tato nádoba obyčegnému poru-
šenj byla pddána, magjc owšem podjl na přiro-
zenosti, na wině nikoli!“ — a: „Byloby hřissné,
žen mysliti,“ dj sw. Bernard, „žeby wznessené té-
to Panně bylo odepřjno, čehož propůgčeno bylo
Twě: bez hřichu totiž stwořenu býti.“ Nápodobně
prawj i sw. Augustin: „Wjmeť, že propůgčeno gi
bylo wjce milostj k přemoženj wsšeho hřichu, gess-
to byla učiněna hodnau poroditi toho, na němž žá-
dného nebylo hřichu.“ Gessťe stručněgi tž swatý
Dtec sebral důwod nepossřworněného početj gegjho
w tato slowa: „Tělo Kristowo gessťi tělo Marie.“
Protož oswjcena Duchem Božjm cirkew swětj sla-
wnost nepossřworněného početj gegjho gakožto ge-
dnu z nenprwněgssjch a nysřwostněgssjch swátků, a
giž w sedmém stoletj slawila se w cirkwi řecké pode-
gménem „Panagia.“ Gessťiže pak Jan radostj po-
hybowal se w žiwotě matky, poznáwage tak, gessťe
nezrozený, Spasitele swěta, w panenském lůnu za-
stijněného: gakau wěrnostj a láfkau musila působiti
Maria, wywolená tato nádoba Boží, od prwnjho
ofamženj bezessřworněného početj gegjho, kdežto byla
poswěcena a oswjcena, gakož i nadána wsšemi dary
Ducha swatého!

Kapitola třetj.

D podivném mladictwji Marie Panny.

„Narozenj twé, ó panenská rodičko Boží!“ wolá cirkew, „zvěstuge radost celému světu!“ — „Radugte se nebesa! plesy země!“ zpjwá žalmista Páně; „neboť narozenjm gegjm wyházi žore wyfaupenj! Město Nazaret, genž znamená tolik, co světné audolj, widělo u swaté tichosti tuto lilii králowškau, gegjžto wnitrnost lidem zawřená nehlj-bezněgšji wůni před Bohem wydáwagjc, zástupy nebestanůw gest oblažila.“ „Mnohé dcery,“ dj pjsmo k nj, „šhromáždily bohatstwji: ty přewyšila gšji wšecť!“ (Přjst. 31.) Začalate ona spjš než wšecť; od prwnjch mladosti gegj dnů, ano od nepřwněgšji doby wědomj gegjho wšecťka gegj mysl gafo plamenná střela čelila k půwodci bytosti swé; bez přjtrže we swětle Božjm štwaucj se duše gegj aučinkowala k chwále geho. Gafo božjšký Syn gegj, i ona prospjwala wěkem, milosti a maudrosti před Bohem i před lidmi.

Dřjwe gessťe, než byla na swět přišla, službě Nejwyššjho obětowali gsau gi zbožnj rodičowé gegj; kterjžto swatým přjstrachem gsauce pogati, a widauce swěrené gim od Boha dítě býti plné Duchu swatého, spěchali gsau wyplnit slib swůg. Přinešše gi w třetjm giž roce wěku gegjho do Jerusalema, obětowali tuto holubičku beže štworny w onom chrámě, gehožto welebnost přewyšila sláwu chrámu Šalomaunowa; neboť poněprwé octnula gest se zde swatá a přjgemná obět bez posštworny, na kterauž še zaljbenjm patřil Dtec wěčnj, od wěčnosti wywolim gi za panenskau matku gednorozeného Syna swého.

Š gsau wraucj zbožnostj, š gsau swatau

wěrnostj, s gahým newyslowným plesáním a plápolným horlením ta Panna požehnaná wstaupila w to místo swaté; gať welice samotu sobě oblibowala, dnem i noci na modlitbách trwagjc a we swatých slzách srdce swé před Bohem wyléwagjc, gemuž z celé síly dusse swé gest slaužila; s gatau neunawnau pečliwostj srdce swé wssemi dary a ctnostmi ozdobowala — srdce, kteréz gaťo lampa gasně switjci swatým a gemným olegem gegich příkladů a zásluh mělo ozářiti swět. Kdož to postihne? Kdož to wypisse? — Gaťo lilie w audolj, která libě wonjc nezná wlastnj ozdoby swé, powažugjc sebe za nenyžšj ze wssch služebnic Božjch prawau a neljčenau pokorau, wzbuzowala wssch ostatnjch k chwále a službě Božj; a u tichém obdiwowání a swatém trnutj družky gegi a knězi chrámu wzhlíželi gsau k nj co k wzoru dokonalosti. Zawsětílať gest a obětowala dokonale Nenyžššimu tělo i dussi; a Bůh sám a swatj andělowé geho byli swědky gegi wraucj a plamenné lásky, kterauž před obličegem geho co stála zápalnj obět gest plápolala. „Žádný ze ženy zrozený člowěk neměl gest w tak wysokém stupni daru rozzgimawé modlitby,“ dj sw. Ambrož; „a celý žiwot gegi byl takorča swaté wtrženj; neboť gegi poznání Boha přewysšowalo známost wssch lidj, a wedlé mjry poznání gegiho zmáhala se i láska, gaťo swatý plamen sežjragjc srdce gegi. Takť gest se snažila vyplniti swatau vůli geho, že w prawdě mohla řici s božským Synem swým: „Můg pokrm gest, abyh plnil vůli Otce swého!“ Protož i gest se stwěla co wzor wssch panen, gichž weliký počet byl následowal krásný příklad gegi; gaťož dáwno před tjm byl předpowěděl prorok, genž prawj: „Přiwedenny budau králi panny za nj.“ (Žalm 44, 15.)

Kapitola čtvrtá.

Legenda ze sw. Bonaventury.

Mnohé swaté dusse rozgymaly gsau w zbožnosti zasvěcení této požehnané Panny a tichý život její w chrámě; a k utěše i k poučení mēg zde místo geden wácný zlomek z dochované nám swatým Bonaventurau legendy čili nábožné powěsti, kteráž o životu této Požehnané wíce swětla dáwá, než weliké swazky knih bez nadchnutí Božího sepsaných. Těž učitel církwe wyprawuge totiž, že zgewila se Maria Panna gedné nábožné dussi, a sice, gakož se domníwá, swaté Alžbětě, mimo giné takto k ni promluwj:

„Ku konci třetího léta wěku mého gsau od rodičů swých zůstawena we chrámě, umjnila gsem w srdci swém, Boha za Otce mji, a začasté rozgymala gsem w pobožnosti, co činiti bych měla, gežto by se líbilo Bohu, abych hodnau učiněna byla milosti geho. Z dala gsem se wyučiti w zákoně Boha swého, zachowáwagjc mezi wšsemi přikázanými zákona Božího w srdci swém zwláště tato tři: „„Milowati budeš Pána Boha swého z celého srdce swého, z celé duse, ze wšši myšli a ze wšši síly swé;““ dále: „„Milowati budeš bližního swého gako sebe samého;““ a posléz: „„Nenáwiděti budeš nepřitele swého.““ To troge přikázání tedy zachowáwagjc w srdci swém postihla gsem brzo wšsedky ctnosti w nich obsažené. A to činiž i ty; nemůžet nikoli něgaké ctnosti mji duse, nemilugeli Boha z celého srdce swého. Z kteréhožto lásky wyplňwá wšsedka plnost milosti; aniž wšak zůstane w dussi, nýbrž gen co woda gi proteče, nenáwiděti i nepřátel swých, wšech neřestí totiž a hříchů. Kdož tedy obdržeti a podržeti chce milost Boží, i

ſ lásce i ſ nenáwíſti muſí uſpořádati ſrdce ſwé. Ruže co gá gſem činila, dci abyſ činila i ty, dcero má! Powſtaſſi o pŭlnoci z lože ſwého chodjwala gſem před oltár chrámowý, fdež ſ tak welikau žádostí, horliwau wŭlj a wraucjm citem gaf gen mi bylo moſné, Wſſemohaucjho proſila gſem o tu miloſt, abych to troge přiſázanj a wſſecky oſtatnj záſona rozkazy plniti mohla. Tak před oltárem gſauc rozproſtřena tyto proſby ſ Bohu gſem učinila:“

„Předně: aby propŭgčil mi té miloſti, kterauž bych mohla plniti přiſázanj láſtky geho: milowati geg totiž z celého ſrdce, z celé duſſe, ze wſſi myſli a ze wſſi ſjly, bližnjho pať wedlé wŭle a zalibenj geho gaťo ſebe ſamého; a kteraužto miloſti abych pužena byla milowati, co Dn i ſám miluge, gaťož i nenáwiděti a ſtrjci ſe wſſeho, co Dn nenáwidj. Žádala gſem ho i o poſoru, trpěliwost, dobromyſlnoſt, tichoſt a o wſſecky ctnoſti, gimiž bych před ſwatým obličegem geho mohla libiti ſe gemu. Dále žádala gſem ho, aby dal mi dočkati ſe času, w němž ona blahoſlawená panna ſe narodj, kteráž poroditi má Syna Božjho; i aby zachowal očj mých, bych gi widěti; gazyť mŭg, bych gi chwáliti; rukau mých, bych gi ſlaužiti; nobau mých, bych w ſlužbě gegj ſpěchati a Synu Božjmu w líně gegjm ſlaněti ſe mohla. Mimo to žádala gſem ho o miloſt, abych narjzenj a rozkazŭ neywyſſjho kněze doſonale poſluſſna byla; a konečně, aby wedlé miloſrdenſtwj ſwého chrám i celý národ iſraelſký ráčil zachowati w ſwaté ſlužbě ſwé.“

Což ſlyſſjc ſlužebnice Kriſtowa zwolała ſ pradiwenjm: „D neyſladſſj panj a welitelſkyně! což nebyla gſi plna miloſti a wſſecky ctnoſti od prwnj chwile početi ſwého?“ Načež odpowěděla ſwatá

Panna: „Wěziž zagisté, dcero má, že považowala gsem se býti tak nepatrnu a nehodnu milosti Boží jako ty; a protož prosila gsem w témž způsobu o milost Boží i o ctnosti.“ A prawila opět řauc: „Domníwáš se, dcero má, že wšedku milost, kterauž gsem měla, dosáhla gsem beze wšij práce a snahy; — než tomu nikoli není tak. W prawdě, prawím tobě, že žádné milosti, žádného daru, žádné ctnosti neobdrželať gsem od Boha leč welikau prací, wraucí žádostí, hlubokau zbožností, mnoha slzami a welikými strastmi, mluwíc wždy a činíc, co libilo se genu; kromě gediné milosti poswěcugící, gjžto byla gsem poswěcena w životě materškém.“ I doložila gessť: „Wěziž zagisté, že žádná milost newstupuge w dussi, leč modlitbou a strastí. Když ale seč gsme sami sebau, byť to i málo bylo, Bohu wěnužeme: tuť sstaupj w dussi nesauc s sebau tyto newwššij dary, že ždá se, gakoby pomínula duse sama w sobě, zapomenauc, žeby kdy byla něco činila aneb mluwila, coby bylo Bohu přjgemné, a tak potom mnj se býti nepatrněgšij a zawrženěgšij, než kdy gindy.“

Kapitola pátá.

O zasnaubenj Marie Panny.

Tak wznášsegic se tato newěstinná Duha swatého holubička od milosti k milosti, od lásky k lásce, od swatosti k swatosti, připrawowala srdce své k newwznesseněgšimu tagemstwj Božjmu, žeby pak w nj mělo splniti se, ani si nepomyslíc. S newěťšij radostí srdce swého bylaby wěčně newposledněgšij služebnicj Boží zůstala we swatém chrámě geho; neboť gsauc dokonale wnučena w zákoně,

gehož rozgjmání naplňowalo gi sladkau utěchau a swatau radosti, bylatě záhy postihla neyhlubššeho ducha geho, a pominauc písmeny, slib wěčného panenstwj Bohu gest učinila. Dto Páně patrilo na ni s libležností; Bůh co forunu pokolenj lidského k wyplnění swých aumyslů gi wymolil, byl sám ochránce panenského slibu, gegž sám gi byl wšstipil; chtěge pak to neyswětěgššj tagemstwj před swětem a peklem ukryti, ažby wěregně se ukázalo, neysprawedliwěgššjho w Izraeli wymolil gest gi za průwodce žiwota, za ochránce panenstwj a pěstau-
na swého Gednorozeného, kterýžby w panenském lůnu gegim lidskau na se přirozenost přigaw w ni pokolenj Adamowo od flathy wyswobodil. A w prawdě u swrchowané ctnosti škwěla se swatá posluffnost gegj, wěrná gegj odemždalost do aumyslů Páně, a gegj pewná důwěra w prožřetelnost geho, fdyž při nezrussitelném slibu, gegž co přefážku byla andělu Páně oznámila, předce rozkazům swých předstawených bez odmlumy se podagjc zasnauбити se dala še swatým ženichem swým, Josefem, genž gako ona pocházegze z domu Dawidowa, w pokore, chudobě, swaté čistotě a šrnytošti co cizinec na tomto swětě chodil před Bohem, kterýž sám znal poslad škwaucjch ctnostj geho.

Kapitola šestá.

O přebýwání Marie Panny w Nazaretu,
a o tagemstwj wtělenj Kristowa.

Swatau rauffkau zastřen byl onen wýznamný čas, genž byl prostředek a plnost wšech časů. Bylotě hluboce swětu škrtyto neymznesseněgššj tagemstwj; wšak u swatém wytržení patrily gsau zástupy

nebeské na tiché obydli w Nazaretu. Po témž času taužil gest umjragjci Josef, an zwolal: „Spaseni twého očekám, ó Hospodine!“ (I. kn. Mogg. 49.) toho času čekali prworodičowé pokolenj lidského, a wssični swatj patriarchowé a proroci, kterj wznesenými wýroky tuto plnost času byli předpowj dali, než zaslíbenj božská gen zpozďálj pozdrawu gšce na swé pauti gšau pominuli. Byltě to čas, an Nemyššj poslal gest anděla swého, aby zwěstowal milosti Plné a Požehnané mezi ženami: že swěrj gi nendražšj poklad swůg, gednorozeného Syna swého, gehožto wtělenj nepostihlým a nemyšlowným způsobem Duch swatý w ni byl způsobil; fdyž moc Nemyššjho zastjnila gi, aby neztráwila se w plamenu swětla wěčného; fdyž weliké wěci na ni učinil ten, genž gest mocný, a gehož gméno swaté gest; gaž wngemila to ošwjcená proroků králowna w oném slawném chwalozpěwu u Alžběty, dimjci se hluboké pokore matky krále wěčného, kterýž maličko a gestě před swým narozenim zawržen byw od swěta nemyšlowného, gegž wnfaupt gest přissel, w chatrném chlěwě se narodil, gestto zástupowé nebesstj slawně gšau prozpěwowali, wšsem pak sedjci w stjnu smrti gajné swětlo gest wzěšlo, a na wýsostech nebeských nowá hwězda z dalekých zemj přiwedla mudrce, aby flaneli se w pokore tomuto chudému králi králů! — „Kdož poznati chce wznessenost Matky,“ prawj geden swatý Dtec cirkewnj, „ten hlediž na wznessenost Syna!“ — Přepodiwná gesti wznessenost této silné ženy, kteráž wjže rámě toho, genž wšsemohaucnostj swau stworil nebe i země, kteráž mlékem andělských prsau swých ukági toho, genž žiwj ptačtwo nebeské, nazýwagjc synem toho, genž u swatém přjstrachu flanelj se Cherubowé a Serafjini.

Kapitola sedmá.

Ostatných tagemstwjch Kristowa wtle-
lenj.

W tiché pokoře uposlechnauc Maria rozkazu
cisarowa odebrala se do Bethlema k zápisu se swa-
tým ženichem svým Josefem; a Bůh, genž řídí
čas a plnost gich, a gehožto maudrost dosahugjc
od fončin až do fončin wšedko užitečně spravuge
(Maudr. 8.), ustanowil gest, aniž je se toho byla
nadála maudrost lidská, tñž čas k vyplněnìj onoho
prorockwj: „Al ty, Bethleme Efrata, malický gšì
w tìjicjch Judských: wšak z tebe mi wygde ten,
genžby byl panownjkem w Izraeli, a wñchodowé
geho od počátku, ode dnů wěčnosti.“ (Mich. 5.)
W tétěž tichosti a pokoře nawrátiwšsi se Maria
do nepatrného městečka Nazaretu, w swaté šry-
tosti pěstowala gest toto Božské dítě, wěčného pa-
nownjka a Boha w způsobě dítěci! We vlastním
docela smyslu mohla tato trogice na zemi řci, co
prawil potom apóstol Páně: „Život náš šřyt
gest s Kristem w Bohu.“ (Kolof. 3.) Gemu bylatě
živa a slaužila králowna nebes gafo ta neynižšij
dijwka, a nemyslowná utěcha pronikala šřdce gegi
při pohledu božského nemlowněte, před gehož ko-
lébkau, pohřžjena gšauc w swatém rozgjmánj, se kla-
něla gemu; neskončenau geho welebnost poznáwa-
gjc sama gediná, kteráž z Ducha swatého gest ho
počala.

Gešřtě wyprawugj nám swatá písmá, s gafau
wěrnostj a pokorau tato neynčistšij Panna se pod-
robila záfonu, předepsanému ženám, které lidšým
způsobem byly počaly; aby gafo Božský syn gegi,
šřtem hrěššnjků od Jana pokřtěný, tak i ona na-
plnila wšedku sprawedlnost; a gať to nebeské dítě

wau! žárj oswjtilo nábožného fmeta Simeona w chrámě, kdež bylo obětováno a darem chudoby wykaupeno, magjc wykoupiti oběti křwawau celé člowěčenstwo; gať tžž Simeon dáwno Zaslíbené ho wzaw na lokty swé, onen pamětný pronešl gest wýrof: že meč pronikne srdce gegi! Dále, gať táž swatá rodina napomenuta gsamc andělem, utjkala se do Egypta; při čemž nenymanudregšši prožřetedlnost Boží bez ugmy swobody lidské vůle a zlosti gegi podimným a škrytým způsobem dosáhla gest cíle svého, w posměch uwodjc wzteflost ufrutnjša, a mladáčka, genž krew swau co prmotinnau obět pro něho gsau wylily, fortunugjc růžowým wěncem mučednickým; aby se naplnilo, což bylo předpowědjno: „Aly Hospodin béře se na oblaku lehším, a přitáhne na Egypt, a pohneau se modly geho.“ (Isai. 19.) Neboť tento lehký oblak bylo geho člowěčenstwí, kterýmž zastřeno bylo božstwí geho, a gehožto přítomnosti táž modloslužebná země proměnila se po časech apóstolských w obydlí nešťastných paustewníků, kterjžto napotom we dne i w noci slaužili gsau zde Bohu na modlitbách a krocenjím těla.

Kapitola osmá.

Wółemy ſrdce Swatých nad utěſſeným
mladictwjm Kriſtowým.

Přeliblezná gsau rozgimánj Swatých o newy-
stiblém sice, wšak přemilostném tagemstwj swatého
dětinstwj gednorozeného Syna Božjho w způsobu
člowěka; a mnozi z nich žůstawili gsau wšlewnj srd-
ce swého o tom w dochowaných nám spisech. „Kdož
to wyslowj,“ prawj sw. Tomáš Villanowský, „ga-
fým lásky ohněm plála Maria, patřic na tři- i

čtyrletého Syna svého, an utěšeně si hrál před očima gegima, an přivětiwau twátj usmjwage se na ni milostně gj lahodil, fteráz wlastnjm ufágela ho mlékem, a ze svého žiwila! D panenské srdce, plápolagjcj ohněm lásky! ó swaté prsy, planaucj co ohňowé wěčnj a gako Serafini! ó něžné panenské tělo, je takowé plápolj tě nestráwj! Braucj wytrzenj panenského srdce twého wywinauti, čj wýmluwnost postačj! a čj mysl postihne gich! Ono nehyššj Slunce proniklo ge žiwým ohněm swým. Nebogij se wšak, dcero Jerusalemská; Duch swatý gesti s tebau; moc Deyhyššjho zastijn tobě, abyš obstáti mohla w aupalu slunce tak parného; ošwęcugjc giných tobě zastijn, aby oheň a blest swětla wěčného zmjrnil se pro tebe.“

„Wywiň nám,“ dj týž swatý biskup na giném mjstě, „wywiň nám, ó neyblahoslaweněgšj Panno, ty milostné rozprávky, ta důwěrná promlawánj, ono tagné howořenj, gež gšj mjwala s miláčkem swým, fdyž on leže na lůně twém nebeská tagemstwj ti byl zgemowal! D což tu mluwil? Co učil? Co gšj se ho tážala? Co on tobě odpowjdal? Rebyloť gest nikoli tě tagno, fdoby on byl; tys wěděla šrpyté w něm býti nestkončené poslady maudrosti Božj, a žústáwati w autlém srdcě geho blubofost swětla Božjho; wšedka slowa uš geho zachowáwagjc co wýrokj božské. D blahoslawená Panj, genž gšj tak dlawho napágena byla sladkosti maudrosti Božj! Proč, ó přeslawná Panno, zachwěla gšj nám těchto rozkossj? proč tyto žádaucj flenoty šryla gšj před služebnjky swými? tato utěšená rozmlawánj, proč nedalas zaznamenati w pjsmech swatých f ponaučenj a potěšenj nassemu?“ Což byloby nám milegšjho, co sladšjho a radostněgšjho, co i špasitedlněgšjho, než špcnu býti

wěcemi božskými, o nichž Syn a Matka byli rozmawali? Než nebylotě přislussné, těchto drabých fienotů wšsem obgewiti a zwěstowati wěci, o nichž mluwiti není wolno člowěku!

Než přepodiwně odhrnum milostný a horlivý pozorowatel swatý Antonijn raussku této skrytosti swaté, ukazuge nám Pannu w utěšeném rozmawání s Božským dítětem, řka: „Ačkoli swatým narozením swým byla Maria prawau matkau Kristowau: nicméně, zwěděwši Syna swého býti stwořitelem gegim, neměla gest se k němu co matka, nýbrž co ta nejnižší diewka; ač on co k prawé matce swé co neuctiwěgi byl se chowal. Ona žádné wšsak nepožadugjc uctiwosti odříkala se gi, na něho gi obracugjc.“ D gahý byl to záwod mezi Matkau a Synem we swatém a skrytém přibytku gegich! Ž chtěla předcházeti ho, klesagjc před nim, genž poslušně skláněl se gi; On ale, gemuž wšsedo budaucj bylo přítomné, sám uctiwostí wždy gi předessel. Na kolenau kláněla se Synu swému; On wšsak před kláněgjcj se pokorně skláněl hlavy swé. „Nikoli nesluffi,“ prawila ona, „aby Bůh před ženau se nýžil;“ on ale odwece: „Ž sluffiť owšsem synowi poddanu býti matce.“ „Nech, Synu můg,“ dj Maria, „ať vyplnjm pronessené Božskými usty twými přikázanj: „„Klaněti se budeš Pánu Bohu swému!““ — Než On odpowjda: „Drahá matko! nech ať i syn twůg vyplnj přikázanj, kteréz předžwjdaye wtělenj swé, byl gsem zgewil: „Eti otce swého a matku swau!“ „Nikoli,“ dj matka, „u nobau chudé ženy nemagjť andělé widěti Toho, gemuž se kláněgi! Wstaniž, miláčku můg!“ — Jezjś, Syn gegi, ale aby synowé lidští newiděli skláněných před synem matek, wece: „Powstaniž, milenko má!“ — „Žhřessila bych před Bohem a

Božjho, nýbrž wnitřnj před Bohem obcowánj w tiché pokorě, pracowitosti a modlitbě; což přewy-
ssuge činj wšech refů a hrdin.

Ž taužily gsau mnohé oddané wnitřnj modlit-
bě duše odhrnauti tu záclonu, chtějce domědjti
se něco wjce o milostném žiwotu požehnané této
Panny, kterážto ž pokorné bezpochybnj tichosti uza-
wřewšsi u wnitř nejwětšij částku swatých tagem-
stwj swých, gen tolik gest nám gich žgewila, gač
čest Božj toho žádala, a žžwěstowánj Ewangelium
potřebj bylo. Což medle psalo by i to nepochy-
nějšij péro o nebeské té holubičce, která gen no-
hami dotekšsi se země, křidlama lásky swé neustále
wnžnášela se we wšostech nebeských, wšedla tagem-
stwj a slowa božského Syna swého hluboce rozwa-
žujic w srdci swém, kteréz gest bylo ten nepochwá-
tnějšij chrám Ducha swatého, w gehožto swětlem gest
widěla věci wěčné, žádnými slowy lidskými neob-
sáblé! ~~On~~ po čtverykráte rzwal se ljbezny hlas
gegi w písni ~~swém~~: gednau řdyž archandělowi
byla wygwila ~~swého~~ panenstwj, a swolugic
w poselstwj Nejwysšijho nejnižšij diwka se nazý-
wala; — podruhě řdyž odwrátiwšsi od sebe wšedla
wchwalowánj swaté tetj swé ž plnosti srdce swého
začala gest fu welebě Páně onen králowšj chwa-
lozpěw; potom, řdyž we chrámě Jerusalemském tak
pohnutelně narišagic sobě prawila: „Synu! proč
gsi nám tak učinil?“ — a posléž řdyž přjtomna byla
na swatbě w Ráni Galilejské a chudobau hostj
gsauc pohnutá prawila ž božskému Synu swému
tato gemná slowa: „Wina nemagi.“ A žagisté ne-
premluwila gest tato wywolená mezi wywolenými
nikdy slowa, genžby nebylo slaužilo ž chwále Božj
aneb ž prospěchu bližnjho.

Kapitola dewátá.

O obcowánj Marie Panny za weřegně- ho žiwota Ježíšowa.

Panický ženich matky Páně bezpochybně u libé přítomnosti Ježíše a Marie již byl w Pánu usnul, když věčná maudrost gest wyšla ze skrytosti, aby oswjtila swět paprsky swými; gaž trásně připomjna sw. Ambroz: „Koruna totiž pohlawj ženského, bywši wzorem panen a žasnaubených, aby byla též příkladem zbožným wdowám. Šla gest věrně za synem swým, gegž byla pěstowala w autlém wěku geho, když započal weliké djlo wykaupeni nasseho. Gať medle materské srdce gegi bylo by mohlo opustiti toho, w němž, pro něžž a strže něhož gediné gest žiwo bylo!

Než i tuto gen welmi zřjdfa wyházela z panenšké skrytosti swé; neboť zřjdfa gen písmo swaté gi připomjna. Gednau swatý Lukáš (k. 11. w. 27.), kterýž oswjcen gsa Duchem swatým, ty nepřodivněgši známky wznessených tagemstwj gegich byl zaznamenal k paměti na wšse časy budaucj — týž Ewangelista uwodj gednu ženu, kteráž pogata gšauc učenjm spaseni zwolala: „Blahoslawený žiwot, genž tebe nosil; blahoslawené prsy, kterých gš požíwal!“ Načez ztwarzajic slowa ta odpowěděla maudrost věčná: „Ano blahoslawenij, kterij slyšš slowo Boží a ostrjbagj ho! Blahoslawená a pořebnaná mezi wšsemi ženami gesti ta, gegž čistý žiwot mne nosil, a gegichž prsů gá gšem požíwal; slyšelať a ostrjhalat gest slowo Boží s wětšj pozorností než kdoli giný.“

Podobným způsobem odpowědel gest věčný Syn Boží w lidské způsobě oněm, kterij žwěstugjcimu králowstwj Boží prawili: „Ať matka twá i

bratři twogi stogi wně, dhtice s tebau mluwiti!“ — „Kdo gest matka má? a kdo gsau bratři moji?“ A wztáhna ruku swau na uředlnjky swé, řekl: „My matka má, i bratři moji! Nebo kdožby činil wůli Otce mého nebeského, tenť gest bratr můj, i sestra má, i matka má.“ (Mat. 12.) Potřebná a přiměřená byla tato odpověď židům tělesným, jimž co Syn a Wyсланec Boží cestu k nebi ukazowal, a kterj při božském učení geho, a nestčislných zážracích, činěných před očima gich k dokázání Božstwj swého, předc gen paubým člowěkem geg býti powažugjce prawili: „Zdaliž tento není syn tesarůw, a zdaliž matka geho neslowe Maria?“ (Mat. 13.)

Gakby tato Požehnaná byla nepostibla blubohý smysl slow geho a nymenš potřebna ge býti neuznala? — ona, kteráž od neyautlegšj mladosti znagje bezegmennau amilostnau lásku božského Syna swého Duchem swatým ošwjcena a ponaučena byla; — ona, genž s welikau důwěrností napomínala služebnjků, aby učinili cožkoli dj jim Kristus, kterj při onom swatebním kwasu w témž aumyslu byl k nj prawil: „Co mně a tobě gest, ženo?“ (Jan 3.) Bylotě powědomo gj, že neodepre prošby gegj, ano aby žádost gegj naplnil, že spisse přigjti dá hodinu zgewenj, která, gak prawil, gestě nepřisla. — Neboť w božské aumysln geho neprošni fl blauběgi nikdo, aniž kdo gasněgi poznal gich než Ona, genž we dne i w noci modlila se k Bohu za spásu a wykaupenj Izraelské: že totiž strze uředlnjky swé mluwiti musil, aby uwěřili we wšsemohaucj geho Božstwj; kteržto aumysl dofonale byl se wyplnil, gestto tž Ewangelista Páně tēmto slowy zawjrá swé libé wyprawowání: „Z uwěřili w něj uředlnjci geho.“ Ale tato synowská láska Jezisšowa učj nás také, gak užitečná gesti přimlu-

wa drahé této matky u něho všem věřícím, genž
gi nábožně ctj. O, jakže nyní ve stánku blaženosti
odešel by gi prosbu, kterau tak rychle a lastavě
na zemi byl vyslyšel!

Kapitola desátá.

O utrpenj Marie Panny.

Přibližowal se čas, w němž mělo naplniti se
předpowěděnj onoho smeta swatého, že meč bo-
lestný pronikne milownau a něžnau dušsi Marie.
Ne gakoby tu teprw byla bolesti zakusila, neboť
ona, magjc po božském Synu swém té neomyšlji
sláwny dogiti w nebesích, též na zemi pila gest u bog-
né mjře z kalicha utrpenj geho. Gak hluboce w
citné srdce gegj pronikala gsau wšedka protiwen-
stwj, wšedka potupenj, wšedhen nedostatek, wšedka
trýzněnj, gežto za wěčného žiwota swého byl
trpěl, a giž w nenautlegšim geho wěku, zwláště
pak na autěku do Egypta gak mnoho snášeti mu-
šila! Mimo to gsauci zběhlá w písmě swatém, a
oswjčena swětlem božským, utrpenj drahého Syna
swého wždy před očima gest měla; a fdož pogme
ustawičnau aužkost a bolest swaté duše gegj, gestto
milého Syna Dce wěčného nikdo tak byl nemilo-
wal, gako srdce gegj, genž stworené gsau f wěčné
lájce, tauž láskau planulo a žiwo bylo!

A wždy žiwěgšji a mocněgšji byla aužkost ge-
gi, čím bližje přicházel čas swatého utrpenj geho.
Gakožto prawá dcera Abrahamowa obětowala šice
milého nade wšedko Syna swého Dci nebeskému
f smjrenj a na wykaupenj swěta, wytrwagjc u trýže
geho až do poslednj chvíle, ačkoli žádná matka ne-
trpěla tak welice pro gediné dítě swé: nicméně

wšedň rány bolestného bičování geho, trnová geho fortuna, břeba a kopy — to vše nepřvé proniflo gest materšé srdce gegi, kteréz gen všemožaucnost lásky zachrániti mohla od smrti. Z trpělat gest wíce všedň mučedlníků a mučedlnic, gestto nad ně wíce byla milowala. Všim právem cirkew swatá gi nazývá králownou mučedlníků; neboť pohled na Ukřižovaného, genž šilil mučedlníky w trápeních gegich — ten právě mučil srdce gegi. „Tak weliká bylatě bolest ta,“ dj sw. Bernardin Sienský, „gestližebý rozdělena byla mezi všedň lidi, že každý musilby flesnauti pod mocj gegi.“

Protož také božský Syn gegi, nechťege snad gestě wíce raniti nepřolestněgšij dusse gegi, poraučege gi miláčkowi swému, nenazwal gest gi sladkým matky gménem; ačkoli ginj též domníwagi se, že proto tak gi negmenowal, nechťege popaužeti na ni wžteflost mučitelů swých; gafož i za tau příčinau, že nazwal gi gménem žený, aby na gewo tím dal, že ona gest ta žena od počátku zaslíbená, magicj hlavu potřiti hadu, a smrti Syna swého pode dřewem křiže wynahraditi, co byla zawinila Ewa pode dřewem owocným.

Kapitola gedenáctá.

O radostech Marie Panny při z mrtwých
w stání Kristowu.

Po smrti beránka Božjho tñž meč bolestný magic w srdci swém, tato obližená choti Duchu swatého, odesfla gest od křiže, naplnjc což o ni psáno gest: „Snopček mirry milý můg gestit mně, a mezi prsy mými přebýwati bude.“ (Přjř. Šal. 1.)

Neboť když Swatj a Wymolenj wěrnau lášťau nosili gsau w srdci swém božké utrpenj ukřižowaného Spasitele swého, gegž nikdy gsau newiděli tělesnýma očima swýma; když paubým na umučenj geho upamatowánjm slzy swaté lášťy polily lje gegich: gaf mnohem žiwěgi probjhalo srdcem milostné Panny této, která ho negen widěla, nýbrž i porodila, aniž ho byla kdy opustila, gsauc přítomna pod křížem wšsem mukám utrpenj geho až do posledního okamženi! Ž osířela nynj na zemi, a wymřel pro ni swět, kdež nebylo wjce gegjho Syna, ž njmžto umřiti gj nebylo přáno!

Bylali pak gest bolest gegj nesmírná a bezesgmenná: kdož wypisše potom plesáni newyslowné, když nestončeně milowaný Syn gegj wedlé swých wlastních a proroků předpowěděnj, wstaw slawně ž mrtwých třetjho dne, w celé welebnosti swé gj se ukázal. Nepochybujeť o tom žádný ž Otců swatých, že přemožitel smrti a pekla, žgewiw se gj, lášťau synowšťau gj obegmul a lašťawěť nj promluwil, tagemstwj žiwota wěčného gj rozkládage a newyslowně těše gj, genž wjce wšech giných pro něho byla trpěla. Ž mělať gest mimo to utěchu tu, geg widěti kolikrátkoli dwanácti swým se ukázal, ž nimiž ona, i ostatnj nábožné ženy, u společné modlitbě byly sbromážděny.

Kapitola dwanáctá.

O přepodivném žiwotu Marie Panny po na nebe wstaupenj Páně.

Když tedy podivný a zcela wnitřnj život požehnané matky Spasitelowny od prwnjho roz-

fwētu mladosti gegj uplynul w swatém wytrženi božského rozgimání, a bytoli giž tehdy celé obcowání gegj w nebesích: fdož to fdy postihne, gaf welice srdce gegj taužilo nynj po těchto stáncích věčných, fdyž On, gegž milowala dusse gegj, tam wstaupim seděl na prawici Otce swého! Gen dle těla trwala na zemi, bylatě celá dusse a celé srdce gegj tam, fde poklad gegj; a na perutích tauhy neymraucněgšši bylaby wzletěla wzbhůru k němu nebeská holubička tato, fdyby božský Syn gegj byl nezůstawił gi k utěše učednjků swých, nechťege nechati gich co sirotků. Giž tehda bylatě těšitel-fynj zarmaucených a mocnau pomocnicj křesťanů; aniž gest pochybnosti, žeby wěřicj wyfkwétajicj cirkwe nebyli bráwali autočiště swé k této matce milostné, ano že i sami Apostolé nezřjdfa o radu k nj gšau přicházjwali, fterážto což byla slyšela od maudrosti věčné, po nadpřirozeném gich oswjcenj gim zgewowala; gakož i k zwelebenj Reymněššjho ta neymznesseněgšši tagemstwj početj a naroženj geho wygewila swatým Ewangelistům.

Jwiděla še swatau radestj fwetaucj zrušt cirkwe, utworžené frwj božského Syna gegjho; a při prwnjch těžkých protiwenstwjch proti cirkwi zni-fkých, ačkoli gest gen wřela wyliti krew swau pro wětššj sláwu gegj, předce wšak, příkladem božského Syna swého naučiwšši se býti poslussnau až k smrti, uposlechla slow učednjka, fterémuž Pán š křjže gi poručil, gdauc za njm do Efesu, fdežto po mnohá léta žiwa byla w swaté tichosti k newy-slawnému wěřicjch potěšenj. Až pozděgi wrátiwšši se do Jerusalema, tamo skončila swatý žiwot swůg. Gaf mnohé krásné ctnosti ukrýla před námi neym-nižšši pokora gegj, nechťe než od Boha znána býti, a gaf mnoho podiwného, nynj neprohledlau rau-

tého wěrnj ctitelowé gegj ofusi k nesmír-
i své w životě wěčném! Neboť gať blu-
z mlčelivost gegj co do wznesených ge-
nostj, gať welice pokorná sťromnost gegj,
st z poměru gegjho k swatému ženichu své-
u, gegj co daného sobě od Boha ochrán-
ějmě a čistě gest milowala; widauc pať
im srdcem geg bñti zarmauceného nad tě-
zegi gemu nepochopitelnau, předce wznez-
emstwj, Duchem swatým w nj působené,
i nezegwila, až Bůh, nechťěge zahambiti
gegj, že to tať učinj, poslal gest anděla
ěstowat to gemu. Aniz tať kdo poch-
y berauc ona tať weliký podíl na roz-
wangelium, byla nečinila mnohé a we-
, genj sťsryty měly zůstati swětu. Aniz
potřebj tohoto blešku k wywýssenj slá-
gegjžto chwálu Ewangelista Páně w ta-
řlowa: „Z njžto se narodil Ježíš, genj
istuš.“ (Mat. 1.)

Kapitola třináctá.

O zesnutí Marie Panny.

tečně blížil se čas, kdej u weliký plamen
al se oheň božské lásky, w němžto, dle řlow
swatého učitele, od rozkwětu mladosti své
ež zázrakem wšsemohaučnosti božské wždy
ojce rozpalowala se, aniz gim ztráwena
a plamen rozwázal wazby swatého života
a gaťo božský Syn gegj, i ona zwolala
ostj swatau: „Nynj, Otče! zamolenj mě

ť sobě, abych widěla sláwu twau, a sláwu Gednorozeného twého!”

Tato milostná matka wesskerého křesťanstwa, genž co drahé děti své milowala wsecky audy cirkwe svého. Gednorozeného, sromnawagjc se s wůli Boží w žiwotě i smrti, žádala sobě gestě to gediné: widěti totiž gestě gedenfráte wnmolených rozššrowatelů wjry božského Syna svého, chtjc naposledy těšiti a napomínati gich ť aučinliwěgšj wždy a wraucněgšj horliwosti. Pamětihodný spis gestě, wyprawowánj o poslednjch gegjho žiwota dobách, kterěz, dle listu swatého Dionysia, nám zachowal swatý Jan Damascenský. Těž biskup a mučedlnjř swatý, očitým toho byw swědkem, wyprawuge totiž, gakhm podiwným způsobem wyslyšel gest Pán poslednj prosbu swaté rodičky své, a gak, fromě gediného Tomáše, wšickni ostatnj Apóstolowé, gestě na žiwě gsaucj, sešli se u milované Panj své w poslednjch hodinách gegjch, řdnž swatě usnauti měla. Řdnž blížilo se giž ofamženj, w němž odezdáwala požehnanau dussi swau w ruce božského Syna svého, přisedšjho s kůry andělskými a s nešcislnými nebesťanů zástupy: tu zawzněly utěšené zpěwy, a nebesťá záře oswjtila komnatu Panny požehnané, kamž u hlasitém pláči hrnuli se wšickni křesťanstj obywatele Jerusalema, aby poslednj wzdali poctu drahé matce a Panj své. Wnozi nemocnj, slepj a ginj těžkými neduhy sfličenj, mezi nimi též nepokřtěnj židé, přisedše na toto místo swaté, té chwjle uzdraweni byli.

Ž pochowali gsau apóstolowé a učedlnjci w tichém smutku swaté tělo gegj w průwodu wseho lidu křesťanského; po třech pak dnech přised swatý Tomáš, ť welikému užasnuti dowěděl se, že odpo-

čjwá giž w lúnu země požehnaná Archa Umluny, w kteréž osobně byl chován Syn Kenyňssihy. Ze milostné twáři gegj wjce newiděl, z toho welice gsa zarmaucen prosil apostolů, aby otewřeli swatý hrob gegj; kteraužto žádost rádi gsau gemu splnili. „Z otewřewsse hrob,“ pokračuge dále swatý Jan Damascenský, „nemohli nikde nagiti swaté tělo gegj, newidauce než prostěradla, gimiž bylo obwinuto, a přelibežná wůně wanula z nich. Z užasli gsau nad zážrafem toho tagemstwj; a zawřewsse hrob nemohli gináf domýssleti se, nežli že Slowu Božjmu, Pánu sláwy, kterýž i po gegim porodu neporussené zachował panenstwj gegj, nápodobně libilo se, neporussené zachowati bezesskwrnné tělo gegj, a přigatjm geho do přjbytků wěčných před obecným gestě z mrtwých wstánjm ge uctjti.“ — „Kdožby odwážil se říci,“ dj sw. Augustin, „žebý k potravě čerwům odewždáno bylo ono tělo swaté, w kterémž Kristus Jezš gest přigal na se člowěčenstwj!“ — „Tenť gest onen přeslawný den (prawj tñž swatý Dtec o slawnosti gegjho na nebe wzeti, kterážto slawnost za cisare Konstantina s newyslownau skwostnostj slawena gsau, giž w nepřwňegssjch časech cjrkwě gako gedna z nepředněgssjch slawnosti se slawila, gakmile wětegné slawnosti křestanům powoleny byly) „Tenť gest onen přeslawný den, na kterýž ktrůnu Boha Dce gsau powýssena Panna králowská, posazena gest k trůnu Trogice nesywětěgssj, kdej patřiti na milostnost gegi sami andělé taužj.“ A gakže milowaný Syn gegj, kterýž w božské radě swé od wěčnosti wywoliw gi za matku swau, wznessenými a patrnými zážrafy potwrdil častokráte wzdawawanau od cjrkwě počtu ostatkům služebnjků swých na zemi, — gakže tñž Syn bylbý odewždal zapomenutosti a

čerwům tento žiwý chrám Ducha swatého! Toi
bez rauhánj nřkdo nemůžє řjci.

Kapitola čtrnáctá.

O na nebe wžetj blahosławěné Marie
Panny.

„Radugmež se tedn,“ wolagi gednoblasně
swatj Otcowé, „žє tak mocnau ochranitelkyni a
orodownici máme w nebesch; w gegichžto rukau
gsau wšsedn pokladn slítowánj Páně!“ „Směle to
prawjm,“ dj sw. Petr Damianský, „žє na nebe
wžetj Marie mnohem bylo slawněgšj než na nebe
wstaupenj Syna gegjho, kromě božstw a welebno-
sti gehó. Neboť při gehó na nebe wstupowánj ne-
přišli wštrje gemu než zástupowé andělů; při wžetj
na nebe Marie ale přišli gsau i zástupowé wřkau-
pených, a Pán sám.“ — Kteréhožto přeslawného do
nebes přigatj nebylo než slabé podobenstwj ono
přigatj matky. Šalomaunowj, o njžto psáno gest:
„J wstalt gest král a šel proti nj, a pokloniw se
gj, posadil se na stolici swé; postawena gest také
stolice matce králowě, i sedla na prawici gehó.“
(3. král. 2.) Gestližє ani oko newjdalo, ani ucho
neslýchalo, aniž řdn do řrdce člověka wstaupilo,
co Bůh připravil těm, genž ho milugj: řdož po-
chopj toho, co připravil té, genž nesmjrně wjce
wšsedh Swatých a Wywolených geg milugjc a wěr-
něgi gemu slaužjc, we vlastnjm a plném téhož slo-
wa smyslu gehó matkau byla!

„Šle, š nehwraucněgšjmi žádostmi prowázeli
gsme tebe k Synu twému,“ prawj sw. Bernard,
„gdauce aspoň pozďálj za tebau, Panno požehna-

ná! D propůgčiž se swatých wšostj swých swě-
tu swé tichosti, a zvěstug milost, kterau nalezla gfi
u Boha! Swatau modlitbau swau wyžádenj milo-
sti winnjům, uzdrawenj nemocným, sřlu malo-
myslným, utěchu žarmauceným a pomoc w nebez-
pečenstwj postaweným! Též i nám, služebnjům
swým, wzhýwajcjm neyřadřřj gméno twé, řkrže te-
be, ó neyřastawěgřřj králowno! nechť udělj swau
milost Ježjš Kristus, Syn twůg, a náš Pán i
Bůh, kterýž nade wřřecky budiž powýřřen a we-
leben na wěky. Amen."

D p o c t ě

M a t k y B o ž i

w cirkwi katoliccé.

Č á s t ě k a p r w n í.

1. Utěšené a důmyslné slovo „žbožnost je po-
wysfuge duši ku wnitřnjmu widění toho, nač u
wěrné lásce má pamatowati. Čeho wšak duše
nesmrtedlná má býti pamětlíwa wíce než těch
wěcí, pro kteréž byla stwořena — wěcí věčných,
nikdy nepomijegjících, vlasti nebeské, sídla trwalé-
ho, cíle rozkošného a konce bytosti své? — Neboť
utřkají dnowé, hyne pominulost, hasne swětlo po-
zemské, a rychlým krokem blíží se k věčnosti člověk,
kamž nescíslné zemšťanů množstwj bylo odesflo
před ním, též i za ním půgde. Na wznesšený tento
záměr řídí tedy wěrná duše křesťanská wšedka my-
šlenj, wšedku naděgi a lásku swau, wznášsegjíc se
tam neustále na řídlech tužby své. Tam obrací
wšedky powinnosti své, wykázané gj zde od pro-
žřetedlnosti božské, posilagjíc ge před sebau co sku-
tky dokonalé a swaté; a ačkoliwěk. směřuje k blaže-
nému tomu cíli, wše to uchopuge w prostosrdečné
bázni Boží, w lásce pečlivé a aučinlivé a w swaté
horlivosti.

2. Glasité wolání w ussich Božich gesti takowé swaté dusse obcowání, fterauž oswěcuge wždy wjce wjrau, posilňuge naděgi a rozpáluge lásskau. Gafož i swatá geho prožřetedlnost, stwořiwssi wěcj nesčislných f zachowání, f hogenj a obweselenj porussitelného těla této smrtelnosti, z mnohonásobnila gest u wětšij mnohem mjře prostředků přispjwagj-cjch f zdofonalenj, f poswěcenj a wnitřnjmu utěšsenj dusse nesmrtedlné. Neboť, ačkoli owoce a zrostliny byhlyby důstatečné f zachowání žiwota, aniž pať pauze o tom žiw gest člowěk tělesný, genuž z plnosti dobroty swé w hogné mjře rozličných udělugetwůrce pořmů: nápodobně člowěk dussewnj, zbožná dusse křesťanská, nemá dosti pauze na přisněm zachowawání přikázanj, newyhnutelně potřebných a chránjicjch od smrti wěčné: nýbrž swatau radosti a lásskau obgimat wšedko, cožkoli napomáhá dussewnjm prospěchům gegjm a wnitřnjmu gegjmu žiwetu.

3. Kdož ale, gen poněfud znage zgewenj Božij z pjsma sw. a z podání sw. Dtců, může zapjratí toho, podjil blažených synů Božich w řjssi sláwy, krásné gegich příkladny a přjmluwy že nenáleží f těm prostředkům spasitelným, fteréz přjprawil gest Dtec mlořdenstwj w otcowské lásce swé f spasenj dusse? — W prawdě nikoli mrtwé a neaučinné, aniž paubé toliko gméno a powěra, alebrž žiwé a aučiniwé lásskau, gestíř Obcowání Swatých, w fteréz wěříme srdcem wěrným. Neslussjť nikoli měřiti wěčnau blaženost podlé temnosti chudé této smrtelnosti, fdežto w ofowedch přetěžké winy upaután gfa člowěk a sfljčen strastmi trestu sprawedliwého a mnohých zkaussenj, gessťe wzdálen gest od onoho swětla wěčného, a aupj pod tak mnohonásobným břemenem. Neboť blaženj nebesťtané, smjce giž

patřiti na Boha, a we prasnětle věčném widauce ho gať gest, u věčné mysli geho obsahující minu-
lost i budaucnost spatřují wyčistěným okem dusse-
wnjm, wšedň wěci půwodně a žřetelněgi, než u
wěced samých, kterěž z věčné, gediné a nesmjrné
této mysli byly wystaupily w skutečnost a k spatření.
Kterěžto čisté poznání rozpálugjc gich neyživěg-
šimi lásky horlenjm, naplňuje gich i tužbau newy-
šlownau, aby newystihlé Božstwí bylo milowáno
od srdci neskončených, a welebeno gazpky neskon-
čenými. Z horj dusse gegich žádosti ohniwau, aby
k milowání lásky věčné spogeni byli s nimi wšsi-
dni, křwj božského Wykupitele gim přibuznj a w
tomto slzawém audolj gestě putující, gaťoť i wšsi-
dni budaucj spolubratřj gegich, gichžto we světle
Božjm poznáwagi až do newyzdáleněgšj budauc-
nosti. Z daleka slyšjce hlas wolagjcjch o přjmlu-
wu gegich, ustawičně a celau srdce swého silau oro-
dugj za ně u Otce slitowánj.

4. Aníž pak slušj představowati sobě milostný
tento a taužebný podíl oslawených bratřj a sester
nassich podlé tohoto žiwota strastného a trampot-
ného. Neboť z přjbytků věčné blaženosti a blabého
pokoege w lůnu Božstwí wyobcowány gsau na wěky
wšedň strasti, starosti a bolesti, kterýchžto smutných
smrtelnosti následků prosti gsau rovněž andělé, nám
přidanj dobrotau božskau k ochraně nassj; neboť ač-
koli je wěrnau pětj a láskau nad námi bdj, předce
wždydň widj twář Otce, kterých w nebesjch gest.
(Mat. 18.) Newmenš gednoduché a ustawičné lá-
sky puženj gesti celé působenj gegich, genj spolu
patřj a miluge, plesá a weleb, wolá a prošj. Aníž
gaťá prostorná vzdálenost překážky gim w patření
na putující gestě spolubratry swé činj, gestto wšsu-
dy gest dussewnj žraf gegich; gaťoť málo slowy nad

mjru krásně vykládá to svatá Terezie: „Blahoslavení“ praví, „omsem gsaut w nebesích. Kde wšak gsau nebesa? Bezpochybny kde gest Bůh. Kde ale gest Bůh? — Všude!“ Kenj wšak blažené to patření pro staw smrtelnosti našj, protože patřím minc wjra, magij gestě působiti w lásce a zasloužiti tak weliké blaženosti. „D kžby otewřiny byly nám někdy oči,“ wolá swatý Karel Boromejský, „o kžby bylo nám přáno widěti, co děje se wůkol nás, gakh podiwných wěcj bysme spatřili! Neboť služebnýk Elisěůw pro nesmjrné wogsko syrské řdyž u welikém strachu byl, řekl gemu prorok Boží: „Nebog se, mnohem gest gich wjce s námi než s nimi!“ (4. král. 6.), a modlícjmu se otewřel Hospodin oči, — a an, ta hora byla plna konj a wozů ohniwých wůkol Elisěa! — „D gaf mnoho konj, gaf mnoho wogska, gaf mnoho wůdců i andělů spatřili byste,“ dj dále totěž weliké swětlo cirkwe, „genž hotowí gsau k pomoci wašj! . . . Ano, běda nám, řdyby andělé ustawičně neopatrowali nás! Běda i tělům našim, řdyby neostřihali gich, od wztěklosti pefla gich nebránjce!“

5. Kdo, zdawého poněkud gsa rozumu, wěří w Obcowání Swatých, nebudeť zapjratí toho, čehož podotkli gsme posud o počtě gich; a wžywání Swatých řdožby zawrhowal co neužitečné, haně ge co powěrečné: „tomu, čemuž nerozumj, rauhá se.“ (2. Petr. 2, 12.) Že tato maudrá a swatá pocta někdy přepiata byla a u mnohého newzdělaného přefla w skutečnau powěru, to tak málo proti gegjmu swědčj užitku, gako zlé užjwání ohně, gjmž častokráte celá města popelem lehnau, proti welikému a mnohonásobnému užitku téhož žiwlu; ačfoliže nebyla powěra ta ani tak wšecobecná, ani tak possetilá, gako gsau ti, genž gsauce protiwnjci

negen wššj pobožnosti nýbrž wšsemu zgewenému učenj, wolagjce: „Kdo newj, že Bůh sám gest půwodce a dárce wšseho dobrého?“ — Ale i náš nenj tagno, že sporádany gsau wšsecky dary a milosti Božj we wěčné prožřetelnosti geho, a welmi mnohé z nich že udělugj se buď modlitbě samého člověka, buď toho, genž zaň proší, nechat posud gest na swětě, aneb w nebesjch. Protož dj také Apóstol: „Modlete se gedni za druhé, abyšte uzdraweni byli.“ (Zaf. 5, 16.) Gestliže pak činj to lidé, putugjci gestě w oděmu smrtelnosti, a magjci na sobě wšsecky chybny a nedokonalosti pozemské slabosti: čím wjce vyplnj se tato swatá k bližnjmu láska w nebesjch, odkudž byla poslla! A sám Syn Božj, mluwě o užíwánj nesprawedliwé mamony, zdaž nerekl: „J gát prawjm wám, čiňte sobě přátely z mamony neprawosti, aby řdnj byšte zemřeli, přigali wás do wěčných stanů.“ (Luf. 16.)

6. J o potřebné časné věci wzhwánj Swatých marné nenj, gelikož spogeno gest wzhwánj to s wěrnau oddanostj do vůle Božj; gakož dokázati lze z mnoha příkladů, nezapjraných i od protiwnjšků našich, příkladů takowých Swatých, kteréž weřegně ctj cirkew katolická na oltářjch gegich. A byť pak nepronišla do nebes modlitba hřjšnjšků, setrwagjciw w hřjšjch swých: proto předce nelze wždy říci, žeby bezutičená byla; gestto Dtec milosrdenstwj, spogena-li gest gen poněkud modlitba gegich s vůlji dobruu a dobrými skutky, za přjmluwau služebnjšků swých neřjďka uděluje jim mocné milosti swé, čímž se polepšjenj zbuzuge a srdce gegich se posiluge; a byť pak takowá modlitba, po čem taužj, wždy ne wyprosila, předce nikoli nelze pochybowati, že na mjesto toho něčeho giného a lepšjho udělj Bůh milosrdný. Neboť za přjmluwami a zásluhami Swa-

tých swých že uděluge Bůh welmi mnoho milostj, to na mnoha mjstech dosvědčuje písmo swaté. Tak pro zásluhy Abrahama milosrdenstwj Isákowi, syna geho, sljbil gest Bůh, genž není Bůh mrtwých, nýbrž Bůh žiwých (Mat. 22.); takto dj písmo: „Rozmnožim simě twé gako hwězdny nebeské, a dám potomkům twým celau tuto zěmi, a požehnání budau w semeni twém wšickni národowé země; protože gest uposledhl Abraham hlasu mého a ostrýhal zápowědi a přikázanj mých a poswátných obyčegůw a zachowával ustanowenj.“ (1. Mogž. 26.) Gak často fráte odpustil gest Bůh lidu israelskému za přjmluwau služebnjka swého Mogžjše! Na modlitbu geho poslaltě pomoc proti ohniwým hadům, kterj přihrnusse se do leženj, gedowatým uštknutjm swým weliké lidu množstwj gsau usmrtili (4. Mogž. 21.); a za geho opět přjmluwau odpustil gest témuž lidu, kterjž zahladiti chtěl pro tele zlaté (2. Mogž. 23. Žalm 105.); taktéž, an týž weliký služebnjk geho k modlitbě wztáhl ruce swé, wjtěžstwj nad Amalekyty propůgčil lidu israelskému. (2. Mogž. 27.) A přátel Jobowých, prowiniwšich se lánjm swým na tomto wěrném a trpěliwém sluhowi Božjm, zdaž neodfázal Pán na něho, aby za přjmluwau geho nebyli připočteni gim hřichowé tito? (Job 42.) Nepatrnému Israelských počtu nepropůgčil-li Bůh na modlitbu Judy Machabegského slawné wjtěžstwj nad welikým wogskem? (2. Machab. 15.) A w téže kapitole písmo nám ukazuje, š gafau wěrnostj, lásкау, péčj a ždylnostj Swatj na wěčnosti pamětliwi gsau putugjcjch gestě w této smrtelnosti; neboť Oniáš, nejwyššj kněz a prorok Jeremiáš, dáwno již zemřeli, „modlili gsau se mnoho za lid a za celé město.“ (2. Machab. 15.)

7. Zastli bysme príliš daleko, z listin nenďule-
žitěgšich, weregnych a nepochybnych chtice uwá-
děti příkladny, gahých neščíslných zážraků činil gest
Bůh za přimluwu slawných Wyznawačů swých a
sfrze smrtelné ostatky gegich. Weliký gich počet
zaznamenal gen sw. Augustin, muž ducha wýtečné-
ho a ostrého wtipu, gegž z lehkowěrnosti nřdo tu-
šim nebude trestati, w knize 22. o Wěstě Božim,
kterýchžto nazwjce očitým byl swědkem. Tak weli-
ký gestliže berau podjl Swatj wůbec na těch, genž
gako oni powoláni gsau, býti spoludědici Kristo-
wými w králowstwj Božim, a Bůh oslawil-li to-
likráte těch, genž pewnau wjrau a swatými slown
lášky byli oslawowali ho na této pauti pozemské:
řdož medle řdn to wšslowj, ř gahau laškawau zá-
dostj po spaseň duffj taužj Králowna wšsedh Swa-
tých, gsauc wmyššena nad wšsedh měšštanj nebe-
ského Jerusalema i zásluhami i láškau! Neskončenau
cenu stworené ř obrazu Božimu dusse nesmrtelné
nepoznaltě žádný tak gajně, gako ona; kteráž i wice
než gahýkoli giný twor gich miluge, poznáwagjc
sama gediná dofonale božského Syna swého, kte-
rých, aby wykaupil duffj lidských, dal w obět žiwot
swůg! Překrásně prawj swatý Augustin: „Maria,
gsauc matka Krista Páně, genž gest hlawa, gest spo-
lu i matkau wšsedh audů cirkwe geho, genž ř njm
gest gedno tělo.“ Že mocná a laškawá gest materská
ochrana gegj; že na přimlumu gegj neščíslných milo-
stj a pomoci mnohonásobně Bůh udělugc i w stra-
stedh časných; gegjm orodowánjm mnozi hřřšníci že
přigati byli na milost Božj, a mnozi skličeni pomoci
dosáhli w potřebách swých, pročez také gménem ma-
tky milosrdenstwj gi wžňwá cirkew swatá: to, bytby
mlčely wšsedka swědectwj i památky pjsennj, hlásalo
by wýmluwně kámenj tolifera mjst swatých po ce-

lém křesťanstvu; kdežto gať welice přigemné gest Bohu uctěni té Královny nebes, tať často dosvědčila gest to všemocná síla geho; gaťoť i kdo gi ctí, ten že ctí i geho, kterýž wynvolil tuto forunu posoleni lidského býti žiwau Archau Umluwy své a matkau Gednorozeného svého, k němuž můžž promluwiti směle: Ty gsi prawý Syn můg, gegž gsem porodila a fogila!

8. Nemálo byli by užasli Otcowé cirkewni a Swatj wšech časů, kdyby se jim bylo řeklo, že přigde čas, w němž tato pobožnost k Rodičce Boží bude potřeby miji osprawedlnowánj. Neboť dřewni giž cirkew po wšech stoletj přirřla gest gi gednomyslně počtu wynýssenau nad uctěni wšech ostatnjch Swatých, gižto nazwala gest gménem vlastnjm „Hyperdulia,“ náležjícím gediné a pauze Matce Páně. Neslawjť gaťo u ostatnjch Swatých swatau památku gegi gednau w roce, nůbrž gaťo gednotliwé Syna Božího swětj slawnosti, taťtěž slawj s radostj swatau gednotliwé swátky swaté Rodičky geho. Swětjť se w též cirkwi slawnost neposřtwrněného početi Marie Panny, gegiho narození, gména, obětowánj w chrámě, zasnaubenj, zvěstowánj, očeřawánj, očisřtwawánj, nawšřtiwenj, bolešřti, na nebe wzeti, a mimo tyto gestě památka na obzwlášřtnj dobrodinj, za přjmluwau gegi křesťanstwu od Boha propůgčená; gaťo slawnost Panny Marie Sněžné, Wyřkaupeni zagatých, slawnost Kůžence, slawnost na hoře Karmelu a slawnost strážnj Marie Panny. Anjž pak práždna gen gména glau slawnosti tyto, gesto oswjcená Duchem swatým cirkew Boží nikoli neswětj, cožby marně a práždné bylo. Wšřim právem powažuge táž cirkew swatá ctěni matky Boží taťé za swatau křesťanstwa ohraďdu; poněwadž po wšech časj dořázalo se, kdo za-

wrhná matku nepowažował a nectil gi co prawau
Słowa wěčného matku, ten je brzo i wtělené-
mu témuž Słowu a Synu Otce wěčného odpjral
Božstwj, a zawrhná ho upadl do tmawého bludu
bezbožnosti.

9. Ano, na těchto slawnostech nemělatě dosti
geſtť cirkew u ctěnj této nebeské Spatrownice své,
genž geſt potřela hlavu hadu starému. Nikdy ne-
opomigela powzbužowati dětj swých zwláſtť k poctě
gegi, zaſwěcugjc oltáře, kaple a chrámy gměnu ge-
gimu; připomijnagjc zásluhy gegi každodenně při
nejswětěgſſj a nekrwawé oběti; nabjzegjc wěrj-
cjh, aby na wětegných pautjch očistěným od hřj-
chů swědomjm a přigjmánjm nejswětěgſſj Swátosti
oltárnj aučastni byli milostj, kterýchž za přjmluwau
gegi uděluje milosřdnost Božj; ustanowugjc bratr-
stwa k účtě gegi; nazýwagjc mužské i ženské kláſſte-
ry gménem gegim; wzhýwagjc přjmluwu a ochranu
gegi wlastnjmi duchownjmi hodinkami, a rozličnými
chwalozpěwy a modlitbami podlé wenyročnjch časů
spořádanými; ustanowiwſſi od starodáwna den so-
botnj k poctě gegi; na kterýžto den na mnoha mj-
stech poswátných modljwá se letanie Lauretanſká,
plná gmen nejsladſſjch; přidawſſi modlitbě Páně
pozdraweni, gjmžto poslaný od Boha anděl gi byl
pozdrawil; učjc wěrjcj wážiti sobě swaté obrazy
gegi. Aby pak geſtť zřegměgi ufázala cirkew, gať
drahá gi ta pobožnost geſt, třikráte za den zwoně-
njm napomjná wſſech wěrjcjh, aby pozdrawili a
ctili nebeskau tuto Králownu, wzhýwagjc ſe gmě-
nem Ježjs i blahoděgné gměno gegi, o kterémž
přepodjwně psáti a mluwiti uměli gsau nejoswj-
ceněgſſj Otcowé cirkewnj.

10. Gať welice wſſak po wſſechy časy napo-
máhala geſt cirkew swatá zbožnému ctěnj matky

tať mnohé a weliké wěci, gichž nelze ani posti-
hnauti. Z čehož wuplywá wšedka česť a blaženost,
gakož i w celém pokolenj lidském, že ona gest wy-
wššená osoba nade wšedky, nemagicj sobě rowné,
že s nebeským Otcem má gedno dítě, a dítě takowé . . . Nade gméno matky Boží nemůže nikdo
řici o ni neb k ni nic wznesseněgšsjo, byťby i tolik
měl gazyků co listj a tráwy, co hwězd na nebi a
pjsku na břehu mořském Tatáž milostná
matka Boží kžž zgedná mi toho ducha, genžby uži-
tečně a důkladně wyložil takowý-to zpěw gegj;
abychom spasitelnau mysl a žiwot chwalitebný z to-
ho wzawšse zpjwali w žiwotu wěčném chwalozpěw
wěčný; k čemuž dopomoz nám Bůh, a Kristus to-
ho nám propůgč za přimlawau a wůli Marie, ma-
tky geho. Amen." — Ten spisowatel pak, který tak
wznessenau wzdává chwálu matce Boží, gestíť —
sám Martin Luther! (1. djl. 177.)

11. To nechat powážj ustawičnj horlitélé proti
pobožnosti a počtě neyblahoslaweněgšj Panny, kte-
řjž gi zawrhugj co zbytečnau a modloslužebnau.
O této matce spasenj cirkew swatá maudře a pra-
widwě prawj: „Gá gsem matka krásného milowánj,
i bázně i poznánj a swaté naděge. We mně wšse-
liká milost žiwota a prawdy; we mně wšseliká na-
děge žiwota a ctuosti. Kdoby mne nalezl, nagde
žiwot, a wmwážj spasenj od Hospodina. A kdož proti
mně zhřešj, usťodjť dussj swé. Wšsickni, kterjž magj
mě w nenáwisti, milugjť smrt." (Ekl. 24. Přisl. 8.)
W prawdě nikoli ona, gsauc frálowna wznessená,
od andělů obsluhowaná, od wesskerého dworstwa
nebeského u wěčném plesánj ctěná, a samým Bohem
powššená tak, že s podiwenjím wšsickni tworowé
patrij na wznessenost gegj; ona nikoli nepotřebuge
uctěnj od nás; na fterauž přiměteně wztahugj se

lowa písma: „Zbřesš-li, co gi usšodjš; a pakli prawedliwě činiti budeš, co dáš gi a co z ruky wé wezme?“ (Job 35.) Ale welice ubljži dussi wé, kdož proti nj zbřesš; a kdo nenáwidj gi, mi- ugeť smrt; zawrhuget mocnau ochranu matky ney- asławěgšš, genž gest autočistě břiššnjš a wěrná pomocnice křestanů, milugjc láškau newyšlownau ossečn dusse, w materškém nosjc ge srdci, a na wě- y wěků orodugjc za ně, pro kterěj co beránek Božj ia křiži obětowan byl Syn gegj neymilegšš.

Č á s ť a d r u h á.

12. Gať gemně a žiwě hned od počátku cirkwe vznikalo gest uctěnj wznesšené matky Božj; a gať věrně od stoletj k stoletj rozlihalo se chwála gegj, wyswjta z písenných památek prwnjch Dtců, kterěj w nepřetržené řadě až na nasse časj dosahugi; a nichžto co z kmetaucj wždnj a wonné zahrady gen jednotliwě kwiťky z utěšeného wěnce žde mįsto něgte. Dřiwě než w panenském gegjm lúně wěčné Slowo se spogilo s přirozeností člowěka, giž začalo e ctěnj gegj, an sřže Gabriele, gednoho ze sedmí andělů, stogjcjch u trůnu Božjho (Job. 12.) Ney- wyššj dal gi pozdrawiti co „milosti plnau,“ kte- rauž z celého pokolenj lidškého byl wywolil za ma- ťku Gednorozeného swého. Pročež oswjcená Du- chem swatým Alžběta, pobřižena gsau w užasu nad wznesšeností gegj, řdnj tato Požehnaná, wstupugjc přes gegj práh u pozdrawenj swém bleskem diwů swých zářila, w tato šlowa gest žwolala: „Al odfud mi to, aby přišla matka Pána mého ke mně?“ (Luf. 1.) Aby w ustech třj swědků stálo každé slo- wo (Mat. 18.), šhledáme pozděgi, w gafe swaté

uctivosti obcowal s ni panický gegi ženich Josef, gegi za ochránce gegiho Bůh byl mymolil. Gaf weliká wšak byla prwnjch křesťanů uctiwost k přepodimné této matce Boží, doswědčuje Ewangelium swatého Lukáše, kterýžto prwnj zaznamenanu wznessené gegi ctnosti na wěčnuu památku a k cirkwi celé potěšenj; též wedlé staré nábožné powěsti gegi obličej swatý mnohokráte popisowal, aby ukočil tužbu zbožných křesťanů, genž odewššad gsau přicházeli, aby gi widěli, a utěchu tu přinesli těm, genž nemohli podniřnauti cesty tak daleké. Též widěti gest z lithurgie swatého Jakuba Mladšího, že při weřegných modlitbách cirkwe připomjnal se co swatá, neposřwřrněná, přeslawná, požehnaná, wšsi cti hodná matka Boží a panna wždy neporuffená. Tak giž w prwnjm cirkwnjm stoletj ctěna byla swatá rodička Boží.

13. K newřtarřjim z druhého stoletj swědectwjm, pominauce listy swatého Justina mučednjka, uwádime psanj swatého Dionysia k apostolu Pawlowi, w kterémž weliký tento bohomluwec wygadruge swatau radost swau z pohledu na požehnanau Pannu w tato slowa: „Powážugi to za wyřofau blaženost, že byl gsẽm aučasten té milosti, widěti matku Pána našeho Ježíře Krista, přewyřugicj wšsedň duchy nebeské swatostj swau. Od Jana, knjžete apostolů a proroků, kterých gaf slunce na nebi, tak na zemi řwjtj, k této newyřrownané Panně gsa přiweden, tak podimným gsẽm se citil ozářenu swětle a pogatu rozkřřři a libeznosti takowau, že gedwa mohl gsẽm sněsti tuto plnost bláhý nebeské. Před Bohẽm, genž přítomen byl této Panně swaté, wyznáwám, řdyby učenj twé gináf neswědčilo, že bylbych gi měl za Božřtwj w lidřké způsobě.“ Staré listiny w témž giž čase zmiňugi se o rozlič-

ých weřegných swatynjch, fdežto ctěna a wžýwána byla swatá rodička Boží, *) a w nichž ožýwala se hřwála gegj, z téhož druhého stoletj přepodimně až nám se rozlihgajcj. Slawně znělať gsau mimo jiné, slowa swatého Jrenéa, arcibiskupa a mu-
edujka: „Gako celé pokolenj lidské sřrže Pannu odroběno bylo smrti: tak též Pannau zachráněno jest od smrti; gegjžto poslušnost přewázila gest neposlušensťwj prwnj; — a gako utrpenjm Syna Božjho šblazen byl hřich prwnjho čłowěka: tak olubičkj sprostnost swjtěžila nade lstj hada, aby-
hom sprošťtění byli paut, gimíž swázáni gsme byli.“

14. Tomuto libeznému hlasu ožýwalo se stoletj četj w mnoha utěšených odpowědjch, mezi nimiž weliký přjtel swatého Basilia, swatý biskup Ře-
wř o slawnosti gegjho Zwěstowánj hlasitě zwolal k poswátneho mjsta: „Dneš wssični křowé anděl-
stj pěgj božskj chwalozpěw, a přjstjm Syna Bo-
žjho ošwjcení gsau dneš wssični wěřcj. Dneš utě-
šené nastalo garo, a prwotinnými papřskj swými
lunce sprawedlnosti dneš ozařug^o duffj nassich.
Dneš k Řeyswětěgšj z panen poslán gest Gabriel,
jeděn ze stogjcjch u trůnu Páně, toto libezné gi-
řinášsege pozdrawenj: Zdráwa, milosti plná! . . .
činnj poznáwáš, ó nečistšj Panno, co sřrnto bylo
atriarchům a prorokům; co posud neznámo bylo
andělům, tobě se wygewuge; ty slyššjš, čehož ne-
gewil Bůh ani tēm, genž naplněni byli Duchem
jeho. Prorokowaliť gsau dáwno o přeswatém tom-
o tagemstwj Wlogjžš, Dawid, Isaiáš, Daniel k
ssični ostatnj proroci, newědauce wssak nikoli, ga-

) Abelly: Staré listiny cirkwe o zwláštňj křesťanů po-
božnosti k swaté Panně a matce Boží Marii.

tým způsobem se to stane. Ty gediná, ó blahoslawená Panno, požehnáváš toho základ, a vyplněn toho okaussjś w sobě samé! — Z budiž nám požehnána, ó Panno plná milosti! Ty počátku slunc spravedlnosti, Ty nemyrornaný kwjtku tohoti audolj slzawého, Ty libowonná Boží zahrado, Ti kwetaucj winice a sladká utěcho dussj tebe wždywa gicjch!“ A opět: „Gafými medle slowny pronesem wysokau též Panny důstognoſt? Gafau chwálati welebiti budeme nemyrornanau krásu gegj? Gafých zpěwů začiti máme wywýššené od samého Duha swatého? Dnať w domě Páně stwój se co gemn strom oliwowy, aurodná gsau zastjnenjm milosti Duha swatého. Dna gest ten kwetaucj nesmrte dlnosti rág, w kterémž wsazen gest strom života gehožto owocem od smrti budeme zachowáni. Dn gest ozdoba a čest panen, radoſt a utěcha matel pemný slauw wěricjch, a swrchowaný obraz swatosti w nj přebýwá ctnost a maudrost; ona gest prame živý, z něhož preyſtj se woda života wěčného; milosti dogdau pſſicſni, kterj pobožnosti upřjmnactjce neyswětěgſſj tu Pannu, milugj nebeskau čisto tu a swatoſt gegj.“

15. Gaf wſſecobecná, gaf hluboce zaſořeněn w ſrdcjh wſſech křesťanů a od klanění se Kristu Ze žjſſi gaf nerozdjlná byla gest pobožnost k přeslawn Rodičce geho, wyswjta co w swětlee slunečnjm z leto piſů čtwtého stoletj, kde přeslawné této Panny ci gedwa že se dotkli bludnj učitelé, hned powstal paſtýři i owce s horlivoſtj ohniwau gi zastupugjce Gaf mocně ozwali se hlasowé S. Athanaſia, Eſráma, Basilia, Řehoře Nazianského, Epifania, Ambrože, Jana Zlatoustého, Jeronyma, Augustina a giných oſwjcených Duchem swatým Dtců a Učitelů cjrkewnjch ku welebě gegj! „D wyslyš modlitbu naſſj

matá Boží rodičko," volá swatý patriarch Althanasius, (kteréhož swatý Řehoř Nazianský nazývá okem světa, snijetem biskupů a pevným sloupem církve katolické), „milostiva budiž prosbám našim, a neapomjney na lid svůj, ó přeblažená dcero Davida! Neb ehle, my pozdravujeme tebe co swau matku, paní a kněžnu, porodivši toho, genužto lanjme se co Bohu a Pánu svému! Anděl začaltě prwnj tobě chwalozpěw, a od téhož posla nebeského by zemšťané naučili gsme se chwáliti tebe a wele-
iti." — „O přeswatá a neposřtwrněná Panno, matko Boha mého, králowno světa! (sauhlasuge njm swatý Efrám) Rad mjrú mocna gsí ty; wy-
ššena nade wssech duchy nebeské, ctihodněgšj ež Cherubjni, swětěgšj nad Serašjny, a newyro-
naně slawněgšj wssech swatowlád na nebesch, ó řeswatá panownice, ty Dtců swatých naděge, užbo proroků, ozdobo apostolů, oslawo mučednj-
ů, radosti a foruno swatých panen!" A gak progj-
lawé gsau řeči a homilie swatého Basilia a Epi-
ania, proti utrhačům téhož wěku. „Gakau po-
četlostj osmělugj se padauchowé tito šřtěkati gakó
swé," prawj sw. Ambrož w listu swém k swatému
apeži Siriciowi, dáwage mu w něm zpráwu o ná-
edku sněmu, „dofládajce, žeby Syn Boží z pan-
y nemohl býti zrozen! . . . Kdo wěriti nechce
čenj biskupů, ten wěřiž wýrofu Kristowu, podo-
řnutj anděla, že Bohu není nic nemožného; wy-
nánj apostolskému, kterěz až na naše časy nepo-
ušené chowá církew římská . . . Panna počala;
panna Syna porodila; gestiť psáno: „Hle, Panna
prodi Syna!" čimžto ukazuje prorok, že w početi
porodu žůstane pannau. Dna gesti swatyně brá-
a, zawřená wždy brána wýchodu, kterauž wedlé
ow proroka Bůh Israhel gediné chodj" a t. d. —

Tak krásně mezi mnoha ginými mluvjí o ní též sv. Jan Zlatoustý, říká: „Maria gesti palác Krále andělů, rág živý a rozumem nadaný, chrám Boží, a důstojný příbytek Nejvyššího!“

16. Podobná horlivosť zahorela w století pátém w srdcích všech, když nejvyšší téhož věku bludař Nestorius se odvážil zamrňovati požehnané Panny neporúšenost a odpírati jí božské mateřství. Šhromáždili gsau se představení církve; nemyslný byl úžas lidu, kterýž z celého wůkolí sešel se w Efezu až pozdě do noci, při světle pochodní očekával výroku šhromážděných Otců; do blučného dada se plesání, když posléz zvolalo se: bludné to učení že gest zamrňeno, a Nestor s přívrženci svými wyobcowán z lúna církve. Po všeobecné této radosti sv. patriarch Cyrill wstaupiv na kazatelnu slavným hlasem gal se mluviti w tato slova: „Š čtu na čelích vašich tu radost, w kteréž z pobožnosti a lásky k nejvyšší paně a matce Boží Marii gste se šhromáždili w této swatyni. Zarmaucen býš gsem welice nad tím, co se stalo; nyní však tak mnoha swatých a ctihodných Otců pohled wygasňuje smutné lice mé. Této hodiny naplňugj se u nás slova proroka: „Šaf dobře a utěšené gest přebýwati bratřím w gednotě! Čest a sláva budiž tobě, ó nejvyšší Trojice, genž gš šhromáždila nás w této swatyni požehnané Panny! A ty, ó Maria, matko Boží, budiž vždycky požehnána; tyť nevdražíš gš swěta poklad, poswátaná pochoděň, nikdy nehasnaučj; tyť panenství gš fortuna, jezlo wjry pravé, chrám nerozborný a utěšené Neobšáhleho obydlj, matka a panna spolu. Ty w panenství životě svém obgala gš Nesmírného a Neopstíhleho! Škrže tebe flanjme se nejvyšší Trojici a welebíme jí; škrže tebe radosti

plna gsau nebesa; andělé i archandělé oplýwagi rozkošj; tebau žlj duchowé rozptýleni, pád náš naprawen, a brána nebesá lidem otewřjna!" A jako mocný tento Dtec cirkewnj mluwili gsau w lowech nepřibezněgšjch k pochwale Marie Panny, téhož wěku swatj biskupowé Proklus, Petr Zlatoslowný, Eucherius a Basilius Saleucianský.

17. K těmto hlasům páteho stoletj ale připožugi se u přeliblezném sauzwufu hlasowé stoletj šestého, mezi nimiž zvláště důmyslnými slowy pozdrawili gsau panenskau matku Páně swatý biskup Fulgenc, kněz Chrysipp, swatý arcibiskup Ondřeg Kaudianský. Od prwnjho uwecheme zlomek k slawnosti Obětowanj Marie; negsau wšak méně utěšená ctihodného kněze Chrysippa slowa, gehožto pozdrawenj žnj takto: „Zdráwa, ó půwode swětla, ošwěcugjcjho wšech lidi! Škwěle fráčjš jako žore před sluncem, genž na wýsosti sláwny swé zastawiwšj se k západu se nechýlj. Ty, ó přeliblezná, gšj opatrownice žiwota, rozkošná Dtece nebeského zahra-da, libowonný pazit Ducha swatého! Ty králowský, přeslawný a swatý trůn gšj Páně, hodný nésti Swatého wšech Swatých.“ A swatý arcibiskup Ondřeg prawj ze srdce, plného lášk: „Zdráwa, plná milosti! Ty gšj základ prawé útěchy našj, kterauž usudek zawrženj našeho proměnil se na wýroek milostiwný a milosrdný. Zdráwa, přewýtečná a pože-hnaná Panno, wmwolená býti chrámem sláwny Boží neyštwostněgšjim, a swatynj Krále nebes. Panenské twé luno gest králowské lože, w němžto způsobem blaženým člowěctwj Krista Jezisse spogilo se s Božstwjm geho. Tebau Božstwji smjřeno s člowěčenstwjm. Ty žiwota nesmrtelného gšj poklad; ty gšj nebe, na němžto začalo swjtiti slunce sprawedlnosti nad obzorem tohoto žiwota; ty Glowa wtěleného

gŝi Umluwj stánek swatý. Požehnáná ty mezi že nami, gijto blahoslawenau nazýwagi wŝŝecka poko lenj; tebe welebj králowé, a knížata forj se tobě tobě starŝŝi lidu přednáŝŝegj proŝby swé, a mládenc za welikau čest kladau sobě, giti za tebau."

18. Gako wŝŝecka cirkwe stoletj, tak pro chwáli Panny požehnané horlilo také stoletj sedmé. Nať mjrů krásně o wznesŝenosti gegj mluwj mezi giným swatým papež Řehoř u wýkladu prwnj knihy králowŝké. Ať k hlasům západozemnjm ozýwali se též hlasowé od wýchodu, fdežto, mimo ctihodného biskupa Serģia, swatý patriarch Hejndhius we wýtečném wýkladu o panenŝké matce Páně takto mluwj: „Gesti to wěc slusná, aby wŝŝicni, genž wděčného gŝau srdce, pozdrawowali w pokore blahoslawenau Pannu a matku Božj, následugjce w tom andělj. Pročej také někteřj gi nazýwagi matkau swětla, ginj hwězdau žiwota; 'tito trůnem Božŝtwj, onino chrámem neyswětěgŝŝim a neysŝtwoŝněgŝŝim Ať w prawdě gestit ona djlo neydoŝkonalegŝŝi Trogice Božj; ŝŝtaupilt Duch swatý w ni, co w poŝwátný chrám swůg; wŝŝemohaucnoŝti ŝwau Dtec nebeŝŝý zaŝŝijnil gj, a w panenŝkém lůně gegjm Syn Božj wywolil ŝi přjbytek swůg. Dna, gŝauc panna ne wyrownaná, přirozenosti naŝŝj gest ozdoba a čest pokolenj lidŝkého; ŝhladiwŝŝi hanobu Ewřj matky naŝŝj, zachrániwŝŝi od hrožeb božŝké sprawedlnosti praotce naŝŝeho Adama, a zadržewŝŝi wzteklost draŝka pekelného." — W témž stoletj swatý Zldeŝonŝ, arcibiskup toledŝký, gať zaŝtáwal proti kacíři Helwidiowi čest matky Božj, wyswtá z wýborného geho pagednánj o panenŝtwj blahoslawené rodičky Božj, w tato začjnage ŝloma: „Ctihodná welitelŝyně má, matko Pána mého neywyŝŝŝjho, wěrná ŝyna swého djwo, a matko důŝtogná Stworitele

wszedł węż! Se wssj poforau prośim tebe, zgedney
 ii přimlumu swau ducha Syna swého, mého Wy-
 upitele, abyś co prawdiwého gest a hodného we-
 ebności twé, o tobě myslil a psal“ a t. d. Potom,
 iluwě k témuž Helwidiowi, prawj: „Gafje, posse-
 ilce a nečistotniku! osmělugeš a odwajugeš se
 osmjwati se počtě Panně neyčistšj! Gafá to wá-
 ieň tě napadla, zatemňowati bleśt liliowý Panny
 é, kterauž Neymyššj sám gest si poswětil? — Wě-
 iž, že Wšemohaucj sobě samému žůstawil gest ochra-
 nu téhož pokladu skrovného, Král nebes je sám
 vlastním geho gest; Bůh sám je zachowáwá wy-
 stawěný si chrám tento, do kterážto swatyně wchod
 ná sám gediný.“

19. Z 8 osmého stoletj rozlihá se chwála Panny
 vžehnané slawnými zwuky na naše časy, a mohli
 bychom uvesti zde o tom mnoho podivného z po-
 jednáních sněmu Říšenského a ze spisů sw. Zana
 Damascenského, kdyby stačowalo zde místa k tomu.
 ěhtjce dokázati wšak předce gednjm přeslawným
 wědectwjm, gaf nawždor wszedł protiwenskwj od-
 af nazwaných obrazotepců, w tomto stoletj kwetla
 obožnost k matce Boží, uwodjme zde několiť mjest
 utěšených řeči, kteréž sw. patriarch Germanus byl
 epjal k chwále gegj. W řeči své na slawnost swaté-
 ho Zvěřowání gegjho nazýwáť Panenskau matku tu-
 o „dokonáním aumyslů Božjch, pečeti Umluwy, zá-
 něrem saudů, wywinutjm neyswětěgšjch tagemstwj
 zeho, žrcadlem, na něž obracel se žraf wszedł pro-
 cofů, silau a podporau postawených w nebezpečen-
 twj; swětle m blauidjcjch w temnostech; darem ney-
 vóborněgšjch, člowěku od Boha daným“ a t. d.
 Rozgimaje potom w duchu, gaf s rodičemi swými
 outuge k chrámu, mluwj k nj takto: „Nuže putug
 am, ó přeblažená Panno, magjci býti někdy ma-

tkau Neynwěššho; krátěg žhůru k dědictwí swému; a s radostí a weselostí wstaupiwšši do domu Páně, očeáwey w témž místě swatém blažených těch dnů, až Duch swatý sstaupj w tě, a moc Neynwěššho zastijnj tobě, poswětjc tě za matku Syna swého: abyš w přewzněšené této důstognosti ochranau gsauci wšsem, slawnost tuto swětjcim, mocnau přmluwau swau wyswobodila ge ze wšech strastj, nemocj, nebezpečenstwí a sauzenj, a gakožto neynwěššj matka Páně zgednala gim přístup w přibytel swětla, pokoje a plnosti wšech statků. Nechať každý gaznj oněmj, genžby ošmělil se mluwiti o tobě s penchau a opowržeností, a šblazena má býti ze swatého města twého památka wšech takowých, aby gsauce zahanbeni tjmto sprawedliwým trestem poznali, že gš tč panownice nymocněgššj a matka Božj.“

20. Kdyby čas nasse nebyl sluchu přjliš twrděho, i z dewátého stoletj dalo by uwesti se mnoho podiwných důkazů, gak přjgemná Neynwěššimu gest čest, kteráž z lásky k němu profazuje se Panenské rodičce geho. Giž za onoho času w rozličných fceljch zaznjwalj chwalozpěwy na nepoštworněné početj gegj; neboť do nendalššj starožitnosti cirkwe zabjragj se mnohé slawnosti gegj, gako slawnost gegjho narozenj, gegjho w chrámě obětowánj, žwěstowánj, očistowánj a na nebe wzetj. Slawnost wšak nepoštworněného početj, o kteréz zde se mluwj, we Španěljch zasahuge do nendawněgššjch až stoletj, gakož wedlé podotknutj Posewina znamenitý a učený arcibiskup Řehoř Rifomedššj žůstawil gest řeči o slawnosti této, we Francouzjch zde onde w témž stoletj slawené; a ačkoliwže w mnohem pozděgššjch teprw časch od cirkwe za wšseobecna u powššena byla slawnost tato: předce giž za panowá-

ni Karla Belikého ctihodný Radberr, opat Kor-
begský psal gest o tom, za příčinu též slavnosti
umáděge wšeobecné církwě smenyšlenj: „že slusno
gest, hřichu prwopočátečnjho aby prosta byla ta,
štrze kterauž negen klatba prwnj matky nassj měla
šblazena býti, nýbrž i požehnánj dostati se wšsemu
lidu.“ — Gaf wšeobecně a wraucně w témž stoletj
ctěna gest byla matka Páně, vyplýwá z toho, že
negen swatj biskupowé a učitelowé, nýbrž i pobo-
žnj lidé swětšstj gi proslawowali; gakož w překrásné
řeči, we sbírce Dtců nám dochowané, cisar Leo
Maudrý o blaženém na wěčnost odchodu nenyšwě-
těgšstj rodičky Božj wygadruge je takto: „Gest wěc
slusná, že wšs sláwau abychom swětili tento den,
žaswěcený matce Božj. Než která wýmłownost řdy
dostačj, wypsati i tu nenymentšstj částku sláwy té, kte-
rauž štwj se tato králowna andělů a lidj, kralugicj
nynj w plnosti wesskeré blaženosti! O nenyšwětěgšstj
Panno, požehnaná nade wšsedo tworstwo! řdož mů-
že předstawiť sobě, čeho dosáhla gš dneš u Syna
swého, kterýž co chce, též může dáti? Řdož řdy po-
stihne to, co dneš dalo se w nebesjch při twém při-
šstj slawném w toto řidlo sláwy wěčné! Tyli negš
stánek swatyně, přenesseny na místo nenyšwělegšstj
chrámu Božjho? Bůh, přigaw tělo nasse w tobě,
štrze tebe a od tebe, ždaliž nepowýšil tebe k neny-
wýšššimu nebes stupni? Ždaj neřčili gšau se ti ne-
besštané, štogicj okolo trůnu geho? Dni uznáwagjce
tebe za swau králownu, špěli gšau radošstj slawnau
tobě slaužiti! W prawdě, ó Maria, nezklamala gš
se, a wylplnilo se proroctwj twé; neboť hle, wšsedka
pokolenj a wššidni národowé země weleb j tebe!“

21. „Požehnaná gš ty, dcerko, od Pána Boha
nynyšššjho nade wšsedky giné ženy na zemi. Řřdy
aby nenyššla chwála twá z ust lidštych, kterjžby řoli

pamatovali na moc Páně na věky." Tato slova knížete lidu Izraelského a Judy, genj předpověděl bňowala wznesenau matku Páně, vyplnila se i desátém cirkwe stoletj. Nesciisnj pěwcowé slawi gsau chwálu gegj w témž stoletj, w kterémž w zoswěcených gměnu gegimu swatynjch rozléhal i chwalozpěw: „Zdráwa Maria, hwězdo“ a t. d. (giné chwalozpěwy cirkewnj gsau mnohem gestt starši), a w tichých řeholjch gako w hluchném swět praudu obweselowalo sladké gměno gegj srdce wšed Král uheršj, swatý Štěpán, slawně zasmětil gj fro lowstwj swé; wraucj pobožnosti zahorel k nj swat Bogtěch, druhý biskup pražšj, a wypsánj žiwot téhož swatého mučednjka, gakož i mnoha giných Swatých onoho času i těm neytwrdšjim newěřjcj dofažuge welikau moc této Matky milosrdenstw. K neyutěšeněgšjim a neypohnutliwěgšjim zbožněh srdce wšlewum o pobožnosti k této králowně nebe w onom stoletj náležj zwláště také rozgimánj ctihodného Raimunda Jordana, opata Cellenškého psaná pode gménem Naucence (Zdioty), kdež meginými o místě pjsně Salomaunowy: „Wšedka krásná gšj, přitelkyně má, a nenj na tobě poštwornjádne!“ tato pronášj slova: „Wšedka krásná gšj, wšedka krásná gestit swatá dusse twá; wšedka krásná gšj; neboť plná gšj ctnosti a milosti! Wšedka krásná gšj w početj swém počata gsau, abyš byl chrámem Neywyššjho! Wšedka krásná gšj, počawš w neyčistšjim lůně swém krásu wěchnau, Slovo Bojblest slawy Otce! Nižádnau winau nebylatě poštworněna nikdy dusse twá, aniž pozbýwala kd krásy, milosti a ctnosti; štwelat gšj se tolika krásan co ctnostmi, gimiž po božském Synu swém před wšemi twory nadána bylaš tak hogně, že neměl gšj w tom nikdy sobě rowné, aniž kdy mjtí budei

W tobě byly spogeny wšedny ctnosti aučinliwého i rozgymawého žiwota, poswěcugjce srdce twé, a nebeským swětlem oswěcugjce rozum twůg. W tobě nacházely se co nepřehýšně čistota andělská, wjra patriarchů, horliwost apóstolů, mučedníků trpěliwost, strýzliwost wyznawačů, newinnost a pokora panen. Tebau, ó Panno požehnaná! naprawena gest opět ctnost a swatost žiwota, tebau smjřen Bůh s lidmi a nepřítel zlý přemožen. Tyť gš ona žena, o njižto psáno gest: „Dna potre tobě hlauu!“

22. Což dořona máme řici o gedenáctém století, w němž při náramně zmáhagjci se neřesti, nebe cirkewnj předce škwělo se hwěždami swatými, pochybugjci se okolo té, genž přiodjna gsauci sluncem, měla měšic pod nohama swýma! Ejsar Gindrich, Swatý, dal sám wystawěti weliký počet kostelů ke cti gegi; král francauzský Robert, stálý a wraucj přítel Gindricha swatého, založil ke cti gegi rád rytířský Swězdny Marie Panny, zawázaw wšedch téhož řádu rytířů k obzwláštňj pobožnosti Marianské. Mocně swatý biskup Fulbert bránil ctěnj gegi proti nepřátelům cirkwe, a weliký počet přestawných řeči a písňj libezných a chwalozpěwů sw. Petra Damiánského, kardinála a biskupa Ostienského, swědčí patrně o pobožnosti k swaté rodičce Boží za onoho wěku. Tak w témž i w dwanáctém století zněly utěšené a milostné písňe, o nichžto byla powěst, že matka krásněgšj má písňe, než Božské dítě gegi. A gať mnoho swědectwj k chwále a sláwě blahoslawené Panny daloby se uwesti z téhož dwanáctého wěku od tolíka swatých wyznawačů, Anselma, Hugona, Bruny, Otty, Hildegardy, Hildeberta, Oldricha, Amadéa, Edmunda a giných! Spišj swatého Bernarda co nepřiblasitěgi wygeuwugi ctěnj Marie Panny za téhož wěku, a niřdo

ani před ním ani po něm nehlásal tak mocně, tak milostně a slavně chválu gegi, jako tůj otec cirkewnj; pročej místo wšech swědectwů z těchto dwau stoletj, uweďme tuto jen jednoho místa ze spisů geho.

23. W druhém wýkladu na text: „Poslán gest anděl Gabriel od Boha“ prawj tůj Swatý, řka: „Nikdo nepochybuje o tom, že na wšostech nebeských Panenská králowna zpjwati bude s ostatními, ano přede wšemi ostatními onen wznesený chwalozpěw, gegj zpjwati nebude práno než pannám. Než ale mimo chwalozpěw ten, toliko pannám a sice wšem pannám s ni společný, oblažit ona Město Boží pjsnj gestě slawněgšj a wzneseněgšj, gegjchj libozwuků wygádríti a wywesti nebude s to žádná z panen ostatnjch. Zaslusnět gest ponechán tůj chwalozpěw té gediné Panně, mohaucj honositi se porodem samého Boha. Necht honosj se tjm ne w sobě, alebrž w tom, gegj gest porodila. Neboť Bůh (a Bůh gesti ten, gegj porodila), chtěge na wšostech zwelebiti matku swau sláwau nepwzácněgšj, zde gjz poswětil gj u wzácné milosti, způsobem přewzneseným a w neporusseném panenstwě aby počala a beze wšeho porussenj porodila. Takowý gen porod panenský srownáwaltě se se ctj Boží; takowý gen porod přislusseltě panně, anazby Boha porodila. Pročej twůrce lidj, chtěge wtěliti se a přigmauti tělo lidské, že wšech lidj musil wywoliti sobě matku takowau, ano stworiti sobě matku wlastnostj takowých, kterěžby, srownáwagjce se s geho ctj, byly gemu přjgemné a dobroljbezné. Panna měla to býti, od nepossłwněné aby narodil se nepossłwněný, genj gest přissel od possłwn očistit wšech; měla býti posorná, protože i on měl býti tidý a posorný, swjtě přede wšemi co přjklad ctno-

sti této gim neywoňše potřebné a spasitelné. Wstj-
pim gj slib panenstwj, propůgčil gj k porodu záslu-
hu pokory. Sice gakby mohl ginaf pozdrawiti gi
anděl slowy: „Plná milosti,“ kdyby to neyminenšj
dobré bylo w nj, genžby nepocházelo z milosti!“

„Abj tedy podlé těla swatau byla, magjc po-
čiti a poroditi Swatého Swatých, dostala dar pa-
nenstwj; aby pak swatau byla w duchu, nadána gest
pokorau. Takowými ozdobena gsauci perlami ctno-
sti, a takowau dusšewnj a tělesnau okrasau se štwě-
gjc poznána gest na wyšostech u swé postawě a krás-
se; a obracugjc na se nebesštanů zrakj, pogala i
šrdce králowo. Tak dostala s hůry poselstwj nebe-
ské, a to wygemuget nám Ewangelista: je anděl
poslán gest od Boha k Panně. D d B o h a, prawj,
a k P a n n ě. D d N e y w o ň š š j h o k n e y n i z š š j, od Boha
k diwce, od twůrce k tworn! Gaké to snizenj se
Boha, gaká to Panny důstognost! — Nuže wzbhůru,
matky! wzbhůru dcery! wzbhůru wšsedj, genž z Ewy
a po Ewě rodjte a zrozeny gste w smutku! Wzbhůru,
přibližte se k panenšké komnatě; wstupte w čistau
komůrku sestry swé! neb ble, Bůh pošlál Panně
poselstwj; ehble anděl mluwj k nj. D, nachyltež
k stěnam uššj swých, poslauchagjce zdaž zasledhnete
słowa těššicj:“

„Radug se, otče Adame! a wjce geště ple-
sey matko Ewo! Nebot bywšše rodiowé wšsedj,
byliť gste i wšsedněch wražděnjci; a co behužel ge-
ště gest neybolestněgššjho, že dali gste gim prwé
smrt nežli žiwot. Těšte se oba z dcery swé, z dce-
ry takowé; než mnohem wjce těššiz se ta, od njž
žlé to pocházj, a gegjž potupa na wšsedj přessla
ženn. Ehble, nynj přicházj čas ustaupenj potupy
tého, fdcžto muž žádňch wjce nepronese žalob
proti ženě; on, genž nemaudře chtěge osprawedl-

niti se odvážil se žaloby, řka: „Žena, kterauž gi mi dal, podala mi ovoce stromu, a gedl gšem.“ Pročež pospěš, Ewo, k Marii; pospěš k dceři: dcera ospravedlnila matku. Místo matky ona učinila žadost Dci; neb eyhle, člowěk ženau padlý opět ženau powstává z pádu swého.“

24. Kdo wšak w slawu gest, od tohoto času sebrati wšecha, byť i ta nendůležitěgšij swědectwj o ctěnj slawné panny a matky Páně! kdož spočte množstwí patriarchů, swatých biskupů a učených spisowatelů wšech gyzků, ano wšech pobožných církwe řádů, obětowawšich se lájce a chwále gegj, a prozpěwugicjch sláwu gegj! Gak mnoho kazatelů a spisowatelů piše pro welebu a oslawu gegj! A gak wraucj byla pobožnost tolíka zařadatelů řádů swatých: swatého Frantíška Asiského, Dominika, Frantíška Pauli, Ignacia Loyoly, Frantíška Salesia a giných, genž řádům swým za swatau uložili powinnost, zwláštijním způsobem ctíti matku Boží! Předce wšak chceme uwoditi zde gestě některá swědectwj z poslednjch těchto století na důkaz, gak od počátku církwe až na časy naše, tato čerstwá a neuwadlá kwiťka se spljitaly u kwetaucj wždy wěnce pro tuto Králownu nebes, blahoslawenau ode wšech pokolení lidských! W řeči gedné o slawnosti Nanebevzetí papež Innocenc třetí toto prawí: „Slawná Panna podobá se zori, wyházegicj nad obzorem našim. Krásná gesti gako měsíc, wywolena gako slunce, hrozná gako sessikowané dobře wogsko. Měsíc oswěcuje tmawé noci, zore ráno, a slunce den. Moc gest slaw smrti. Kdo tedy blaudíš w hřijšich, pohledna žhůru k měsíci wzhůwey Marii, aby k pokáňj spasitelnému powzbuzeno bylo srdce twé. Kdož, wzhůwaw gi dobau noční, nebyl wyslyšán? Dnať gest matka krásného milowánj a swaté naděge.

Kdož tedy koli obrátíš se k ránu pokání, pohledna
zhůru k této zori wzhýwen Marii: abyš, oswicen
gša milostj Syna gegjho, frácel k dlužnému dosti-
činěnj. Neb kdož, pobožně gi wzhýwage, byl osly-
šán? A poněwadž tento žiwot pozemšťý ustawičný
gest bog, kažďý tedy, pokauššjn gša od nepřátel
spasenj, od swěta a těla, wzhledniž k té, genž gest
co wogšto sessikowané, a wzhýwen Marii, aby milo-
stj Syna swěho zgednala nám pomoci s mjsla swa-
těho, a co matka se Sionu ostrýhala náš.“

25. Wedlé swědectwj bdělého nad mjru a au-
činliwého tohoto pastýře křesťanstwa, klademe tuto
swědectwj swatého patriarchy Wawřince Justiniana,
kterňž s wýtečnými ctnostmi tu neywraucněgššj k ro-
dicce Božj spogjwage pobožnost, při každé příle-
žitosti a wšelikým způsobem lid swůg k nj wzbuzo-
wal. S složil přečrásné o slawnostech gegich řeči
duchownj, z nichžto gednu zawjrá těmito slowy:
„O prosjž za náš, ó plodná Panno! ty důstogná
matko Páně, bráno nebeská, sladká hrýššnjků nádege
a autočistě gegich! Neodepřeltě nikoli tobě prosby
twé ten, genž k tak weliké pomýššil tebe sláwě, že
wzal w tobě odpočinutj swé; neboť gša twůrce
twůg, předce gest také syn twůg! . . . Smilowánj
Neywýššjho strže Pannu tuto kdožby newelebil,
kteráž wedlé wůle geho panenskau gsauci matkau
wěčného Syna geho, nám též dána gest od něho,
aby nawrátiwššj nám žiwot, byla swětlem swěta,
zrcadlem swatosti, opatrownicj wjry a utěchau na
pauti našj! — Gať přeuteššeně o neyswětěgššj Pan-
ně prawj též swatý Tomáš Akwinský, nazwaňý
drlem bohomluwectwj, okrasau řádu kazatelského a
učitelem andělským. Tuto měg mjslo fratický wy-
ňatek z pogednání geho o pozdrawenj andělském:
„Maria, oswicena gsauci sama, také oswěcowala;

pročež připodobňáge se k slunci a k měsíci. Ono gest swatyně Trojice Boží; ona, snawši klatbu, přinesla požehnání, odemrauc nám brány ráge. Všickni zbožnj w baurjch tohoto žiwota patřili na ni co na hwězdu gasnau, od gegjžto moci očekáwali šťastné cesty a přistání w přjstauw spasenj!

26. Překrásné řeči, pogednání, žalmy a písně se cti a chwále Marie Panny složil též swatý Bonawentura, z nichž některé přigali gsme w knihu tuto. W předmluwě k zagjmauým žalmům swým, nebeské králowně wěnowaným, tž Swatý prawj, řka: „Čest, djfčinění a sláwa budiž na wýsostech Bohu, kterž druhdy strže tagemná předpowjdaní a wýroky nebeské, nynj pak strže Ewangelium a naučenj apostolská rozličným způsobem pomzбудil nás, abychom slusnau profazowali čest blahoslawené Panně, této králowně andělů a celého dworu nebeského; záslubami gegjmi, před njm wždy žiwě fwetaucjmi, chtěge zachrániti nás od wěčného zabynutj, zaslauženého pro hřjchy nasse, a připočjsti k andělům nebeského Jerusalema. Nápodobně též swatý Bernardin Sienský mluwj we slawné řeči swé: „Swolenjm k tagemstwj wtělenj zgednala Maria spasenj wšem wywoleným, čehož srdečně žádala, a práwě tjm zawázala se přispjwati k tomu obzlasťnjm způsobem. Proto také gako prawá matka w srdci swém chowá ty, genj dosahugi spasenj.“ A w giné opět řeči: „Darem Otce nebeského dosáhla plodnosti ducha k zrozenj wšech wywolených, kterj w prawdě za prawau matku magj uznati gi, neubašlau gsauce od nj obgmáni láskau.“

27. W přednostech požehnané této Panny gako u swatém wytrženj mluwil též swatý Frantisek Salešský, zlasťte we wznesseném spisu swém o lásce Boží: „Kdekoliwěť činjm přirownání o swaté lá-

ſce,“ prawj tuto mezi ginými, „neplatj ono niſoli o blaſoſlawené a panenſké Matce, naſſi milé Panj. W prawdě! geſtiť ona dcera láſky bez přirownání; gediná ona holubička a newěſta doſonalá. O této králowně nebeſké z hlubokosti ſrdce ſvého pronáſſim ljebeznau a prawdiwau myſlénku, že láſka gegi přewyſſowala neywyſſſi láſku Serafinů; neboť gaſſoli dcery mnohé ſhromáždily bohatſtwj toto, předce ona přewyſſila wſſecky. Wſſichni ſwatj a andělé božj přirownáwagj ſe gen k hwězdám, a ſice prwnj mezi nimi k hwězdě nejſwětlejſſi; ona wſſak krásná geſt gaſſo měſjc; a gaſſo mezi hwězdami ſlunce, tak ſnadno mezi wſſemi nebeſ ſwatými ona ſ rozdſilem býwá poznána. — Geſtťe wjce, mámť gá za to, gaſſo táž matka krásného milowání ſwatau láſkau přewyſſuge wſſecky nebeſſtaný, že profazowala za žiwa tuž láſku mnohem doſonalegi. Nedalatě niſoli miſta tomu neyminenſſimu wſſednjmu břichu; pročěž taťké u proſpſwání gegim w láſce nebylo ani změny ani prodlenj, nýbrž u ſtálém zrůſtu pokračowala od láſky k láſce, nepocitugjc niſdy wnitřnjho odporu těleſného žádání; pročěž, gaſſo w ſalemaunowi, tak i w gegi duſſi pokogně panowala láſka, bez přefázký wyſſonáwagjc wſſedka dila ſwá. Panenſká ſrdce i těla gegjho čiſtota byla wytečnėjſſi a důſtoğnėjſſi čiſtoty andělſké; protož duch gegi, dle ſlow ſwatého Pawla nerozdělený, zanášjwal ſe gediné wěcmi božjými, a gediné ſnaženj gegi bylo, ljbiti ſe Bohu. Aučinlwá a wraucj tato láſka materſká, ona neukogitelná láſka w ſrdci takowé matky, což muſila působiti pro ſrdce takowého Syna!“

28. Toto gſau některá gednotliwá ſwjtká že zaſbrady přebogaté ſw. cirkwe, a wjce giſh a krásnějſſich nagde, ſdo blaubėgi do této zaſbrady wegde.

Gaf mnoho utěšených písní k uctění gegjmu složil blahoslavený Alfons Liguori! A též swatý biskup, rozšířiti chtěje w křesťanstwu pobožnost k této Matce spasení našeho, sepsal celé knihy, kteréz pro welikau swau cenu přeloženy gsau do mnoha cizích gazyfků. „Buďte toho gisti,“ prawil, budete-li ctíti s myslí synowstau a prawau důvěrností tuto frázownu nebes a matku křesťanů: wždy mocnau gegj ochranu na sobě šhledáte, a za gegj přjmluwau welikých milostí a dobrodiní dosáhnete od Jezisse, božského Syna gegjho; ona, wedlé slow swatého Ondřeje Kretenského, i tu neymensší službu hogně odměňuje.“

29. Tak tedy od pokolení k pokolení po wšech století rozléhala se chwála této králowny proroků, kteráž w duchu Božim byla zwolala: „Blahoslavenau mne nazývati budau wšickni národové!“ Od té doby, co pochodeň wjry katolické swět oswěcuje, giž w prwních stoletích prawj cirkwi učitel Eusebius, wšickni w Krista wětšj národové čtili i swatou matku geho: Židé, Řekové i Římanové; welicj i malj, bohatj i chudj, králové i lidové, lidé i andělé. Ona gest ovděčena nebesům Jerusalema, radostj a rozkošj lidu jeho, štěstí a fortuna lidského pokolení.“

Panno blahoslawená,

Rad gmné zwelebená,

Zdráwa buď, Maria!

Radug se, Panno čistá,

Plesej rodičko Božská,

Popros za náš Syna!

Panno, foruno panen,
A lásky Boží plamen,
Zdráva buď, Maria!
Matko všechných věřících,
Všech Boha milujících,
Popros za nás Syna!

Matko svaté naděje,
Ratolesti pokoe,
Zdráva buď, Maria!
Tyš rág pravé rozkoše,
Tyš život nášj duše,
Popros za nás Syná!

Ty, překrásná newěsto,
Gfi autočistné město,
Zdráva buď, Maria!
Pána Krista swatyně,
Řebřík přímý do nebe,
Popros za nás Syna!

Tyš čistoty zrcadlo,
Keť Mogžišťůw, divadlo,
Zdráva buď, Maria!
D lilium přewonné,
Rauno Gedeonové,
Popros za nás Syna!

Ty gfi trůn Šalomona,
 Ty gfi wěže slonowá,
 Zdráwa buď, Maria!
 Ty, s nebe sladký strede,
 W němž Bůh zaljbil sobě,
 Popros za náš Syna!

Tyš nad měšic krásněgšš,
 J nad slunce gasněgšš,
 Zdráwa buď, Maria!
 Wogško w šifu statečné,
 W němž Bůh wjtězj wěčně,
 Popros za náš Syna!

M o d l i t b a r a n n j.

Pozdviženj mysli i Bohu.

D Bože, Bože můj! hned zřána tebe vzý-
vám! Gato gelen tauží po pramenu, tak duſſe má
žijni po tobě, pramenu živém! Kdy půgdu, abyſh
ſe octnula před obličeem twým?

Sláva tobě, Otče věčný, strže gednoroz-
ného Syna tvého, že tebau procitla gsem k světlu
novému. O požehneyž w tuto swatau hodinu ran-
nj srdce mého, kteréz gsi byl stворil k své cti a k mé
věčné blaženosti, abych s neposřtwněným srdcem
slaužila nestvořené welebnosti tvé, a toho wzne-
sseného cjele dosjci mohla, k němuž powolána gsem
tvoým nestončeným milosřdenstwjm!

G poforau neymyšši welebnosti twé obětugi
 duffi swau že wšsemi silami gegjmi, swé tělo že
 wšsemi geho smyšl, a srdce swé že wšsemi žádostmi
 geho. Dstřihěj, Pane, těchto darů swých, a po-
 swětij mě, abych dofonalá chodila před wšsewidau-
 cjm obljčegem twým!

Zachoweyž, ó můg Bože a lásko má, dusi mau k obrazu swému stwořenau, aby žádným hříchem tebe nehněwala; zamkni usta má, aby ničeho nemluwily, coby se neljibilo nevyšší welebnosti twé, a odwrať nohau mých od cest hřisnjků!

J děkugi z hlubokosti srdce swého božskému milosrdenstwj twému, že bez zásluh mých powolal gš mě k wjře we swaté swětlo twé; a k neustawičnému djčičiněnj obětugi tobě tu nejsvětěgšj obět těla a krwe Krista Jezisse, gednorozeného Syna twého na wšech oltářich, na nichž dnes tato obět přinášj se tobě, Otci nebeskému. Také pokorně tě wžýwám, abys aučastnu mě učinil wšech milostj, za twým nestončeným milosrdenstwj z této oběti plynaučich.

Wyšlyš, ó Pane, milostiwě, modlitby swé cirkwe na zemi, gegjto audem neymensšim i gá gsem strže milosrdenstwj twé. Ze srdce zawjram se do gegich modliteb, činěných k tobě, Otci milosrdenstwj, za wšechy bjdné hřisnjky, abych milosti nalezla před swatým obličegem twým.

J spogugi wšeka swá myšlenj, slowa a skutky swé še swatými myšlenjmi, slowy a skutky gednorozeného Syna twého, božského Pána a Spasitele mého. Očistiž, ó Bože, aumysl můg, abych tento den, milosrdenstwj twým mi propůgčený,

ráwila k twé božské cti, k prospěchu a wzdělání
wého bližního a k swému spasení.

Opatruj také, ó milosrdný Otče, pod křídly
vé láskawosti wšech daušagjcich we twé swaté gmě-
o; zwláště pak těch, s nimiž gsem žiwa wedlé ži-
ení twé božské prozřetelnosti. Dey ať nám wšem
wstj swětlo milosti twé, abychom srdcem přímým
ledagjc. tě, twé božské welebnosti se zaljbili ži-
votem pobožným.

Požehney mě, ó Bože, sladkau rosau milosti
vé, aby newyšlo srdce mé při denní mé práci, a
wzdwihug začasté k sobě duši mau, abych co dítě
láskau byla tebe pamětlíwa, nezapomínagjc, že
en nakrátce zde pobudu.

Swjtězostawnu swatau církwi twau žádám,
nebesť Otče, slaužiti tobě wšsemi skutky swými,
prosim wšech obywatelů nebeského Jerusalema,
by za mne chwálili božskou welebnost twau, a če-
o weliké mé chudobě se nedostáwá, aby doplnili
ofonau chwálau swau. —

Panno požehnaná, matko Boží mého! pod
aterškau ochranu twau poraučím tělo své a duši,
plnau důwěrnosti wolagjc k tobě o swatau a mo-
rau přimluwu twau. Pohledniž dolů s nebeské
ýsosti, ó matko čistoty, genž gfi našla milost; a
ilugjcich tebe duši ochraňug od aukladů swěta,

nepříteli a vlastní tělesnosti. Už mě vstupovati do swatých slépějí tvých, a gíšťrau plamenné lásky své zapal srdce moje, abych s tělem neposřtwněným slauzjc božskému Synu twému, čistým srdcem se zaljbila.

O přeslawný Swatý Boží, kterj gste wstěžně byli přemohli knjže temnosti, wábení swěta a wsecky zápasy těla a frwe; zwláště pak Ty, ó má patronko swatá, gegjbožto gména dostalo mi se při swátosti řitu; produgte za mne, abych milostí Boží a za krásným příkladem wassím bog tohoto smrtelného žiwota udatně bogugjc, někdy obdržela forunu odplaty w říši wěčné.

Swatý anděle, milosrdenstwjm Božjm mně na této pauti žiwota mého k ochraně daný! pod twau ochranu swatau poraučjm sebe s myslj důwěrnau. Dřwěť, ochraň a weď mě dnes, abych uposlechla swatých wnufnutí tvých, a w poslednj žiwota hodi ně za twau ochranau a přjmluwau byla přigata do křtu duchů blažených.

Čest a sláwa budiž Otci i Synu i Duchu swatému; gaťož byla na počátku, budiž i nyní až na wěky wěkůw. Amen.

(Otče náš, Zdráwas Maria, Wěřjm w Boha.)

P i s e ň.

Boží rodičko,
 Mágská růžičko!
 Autotíště hríšných,
 Protivnice pyšných,
 Panenko Maria!

Nebešká bráno,
 Duffj ochrano!
 W noci i we dne
 Neopauštíeg mne,
 Panenko Maria!

Ty w mých aužkostech,
 W těžkých žalostech,
 Buď mé potěšenj,
 Odwrať wšse sauzenj,
 Panenko Maria!

Knjže temnostj
 Swau ufrutnostj
 Žádných nepodmanj,
 Kterých štít twůg chránj,
 Panenko Maria!

J w prostřed bogi
 Ten směle stogj,
 Koho přiodjwá
 Štít, genž se nazýwá
 Panenka Maria.

Té gasné záře,
Své wliďné twáře
Nerač zakrýwati,
Rač mě zastáwati,
Panenko Maria!

Modlitba swatého Bernarda f nehblahoslaweněgŝi Panně.

Budiž pozdrawena, ó matko milosrdenstwj,
mocná Králowno nebe i země, Panno panen, swě-
tlo slepých, sláwo sprawedliwých, autočiště hřj-
šných, naděge zausagjcjch, sřlo slabých a zrcadlo
čistoty! O panownice a wywolená matko má, zge-
dney nám přístup k Ježíšŝi, synu swému, abychom
tebau byli přigati od toho, genž dán nám byl sřze
tebe. Newinnost twá ať wpmluwj u něho winu
nassi; ljbezňá Bohu pokora twá zgedney odpustě-
nj peyšse a marnosti nassi; swrchowaná láska twá
ať přitryge množstwj hřichů nassich, a slawná plo-
dnost twá ať zřřká nám aurodnost na wšech ctno-
stech a záslubách. Ano ty nasse panownice, pro-
střednice a orodownice nasse, poruč a předstaw
nás Synu swému. O Panno pořebnaná! tau mi-
lostj, kterau gřŝi nalezla u Boha, tau přednostj,
kterau gřŝi zaslauižila, wydobuď nám, aby za twau

prijmluwau auctastny učinil náš radostné sláwn swé
 en, genž se byl snížil, strze panenské tělo twé na
 e wjiti strasti a slabosti nasse, Sejjš Kristus Syn
 mŭg a náš Pán, genž nade wšedŭ weleben, gest
 Bohem na wěky wěkůw. Amen.

Modlitba večernj.

Častawý, nebeský Otče! děkugi milosrdenstwj
 wému, kteréz i dnešního dne s tak welikau trpěli-
 vostí mě snáštělo při wšech slabostech a pokleších
 ných. Ach, rděgi se lje mé, když si rozpominám,
 jak gsem tento den stráwila. Nepamatowala gsem
 o každé době na dobrodinj twá, a čas, k rozšiwánj
 jmě wěčného tebau mi propůgčený, nemynaložila
 jsem zcela wěrně.

Pane a Bože můg! z hlubokosti srdce swého
 volám k tobě; smilug se nade mnau: a pro božstě-
 jo Spasitele mého, kterýž na kříži trpěl pro hříchů
 né, odpustiž mi, w čemkoli buď slabosti lidskau, buď
 lomyšlnosti dneš gsem zhřešila! Náhradau za wše-
 ka přečiněnj a opustěnj swá obětugi neymyššji
 velebnosti twé wraucj modlitbu swého Spasitele,
 aždý geho křof, pro mé spasenj učiněný, gafož i
 watá geho noční bděnj, w nichž na modlitbách tr-
 vage mne a wšedň wěřicj poraučel tobě, nebeské-
 nu Otci swému.

Wedlé maudrého zřizenj twého, ó milosrdný
Otče, učiněna gest noc, aby odpočínutjm občers-
twenj došla smrtedlnost naše. Pročež také wedlé
swaté wíle twé spanjm dci odpočínauti sobě, abych
obnowenau silau tjm horliwěgi slaužila twé božské
welebnosti.

Obětugi tobě, ó Pane, ljbezne zpěwn swa-
tých andělů twých a wšech blažených obywatelů
nebeského Jerusalema, chwáljicjch tebe na wýsostech
swatých, řdyž země we spanj pobřžžena gest; obě-
tugi tobě wraucnost wšech pobožných duffj na že-
mi, wychwalugjicjch této noci božškau lásku twau
modlitbami a swatým bděnjm. Wyslyš, ó strážce
Jsraele, modlitby a wzdychánj gegich, a žádnému
w tebe daufagjicjmu nedey umřiti w hřijšjch!

Očerstwi, Otče milosrdenstwj, zemdených,
opatrug pocestných, potěš nemocných a zpomož
nauzi trpjicj; odwrať od nás wšedka mámenj zlé-
ho ducha, wšedch strassliwé sny, a zachowey nás od
smrti náhlé a nenadálé!

Smilug se také nad dussemi bratři a sester
nassich, genžto u wjře a lásce před námi odebrawše
se na wěčnost, gessťe od posstwrn smrtedlnosti w
očistci musęgi očistěni býti prwé než dostanau se
k patřenj na tebe do říše nebeské, kamž přigiti ne-
můžę nic nečistého. Gessli gim swětlo útěchy swé,
pro dražau krew Gednorozeného twého, pro spa-

senj gegich na frijži wylitau, rač odpustiti gim, a
přigmi ge brzo do sláwy swých Swatých!

Přigb, ó Jesu, požehney toto lože, ostrjhey
mě od nepřátel widitelných i newiditelných! Pod
twau ochranau chci pracowati i odpočjwati, žiwa
býti i umřiti. Sfrng dussi mau do swatých ran
swých! Gen fdo silněgšj gest tebe, má mi ubljžiti.
D kyž i we spanj bdj srdce mé a zpomjná na tebe,
abych se nezabrala do spanj wěčného!

Matko milosrdenstwj, kteráž w tichu nočnym
porodila gš wěčné Slowo wěčného Otce, učiněná
gšauc matkau spasenj wšsechněm wžywašcjm swaté
gméno twé, požehney a zachowey mě této noci w
materšké ochraně swé. Tobě poraučjm tělo swé i
swau dussi; ostrjhey ode wšsech nečistých a hřjšných
myšlenj srdce mé, abych odpočjwala a spala w po-
kogi swatém. Amen.

Přogj pozdrawenj swatého Mechtildy

z blahoslawené Panně

z a š t a s t n a u b o d i n u s m r t i.

1. Pozdrawena buď, ó dcero Otce wěčného,
od wěčnosti wymolená, welikau mocj obdařená a
wypřýššená nad wšsecky twory! Pokorně tebe wžy-
wám, ó Maria, gako tobě přede wšsemi zwláštnj
moci byl udělil Otec wěčný: tak abys i ty w ho-

dinu smrti mé důstatečně vydobyla mi síly nad nepřitelem spasení mého, abych přemohli geg, přišla vítězně k Stvořiteli svému a Pánu věčnému. Am.

2. Pozdramena buď, ó Matko gednorozeného Syna Božjho, od věčnosti wmwolená a oswjcená zwláštijnm swětlem nebeským! Pokorně tebe wzýwám, ó Maria, gafo nade wsecky giné twory maudrost věčná tak podiwně obdatila tebe swětlem božským: tak aby i ty w hodinu smrti mé wyprosla mi milostiplné swětlo wjry, aby nižádným způsobeu knje temnostj bludem nezatemnil rozumu mého, aniž odwrátil mě od pravé wjry a cesty blahoslawenstwj. Amen.

3. Pozdramena budiž, ó newěsto Ducha swatého, od věčnosti wmwolená a rozpálená ohněm věčné lásky geho! Pokorně tě wzýwám, ó Maria, gafo láska Ducha swatého tak hogně rozlila se do srdce twého: tak abyš i ty mownau' ochranau swau mi to wygednala, aby w hodinu smrti mé srdce moge odwrátilo se od lásky swěta, gsauc naplněno a obcerstweno láskau Božj, abych, magjc ubjratí se na věčnost, wraucj láskau Boha přigala na wěky. Amen.

Modlitby ke mši svaté.

Na začátku.

Pane a Bože můj! v prachu země křím se
ožské velebnosti tvé s nehlubší uctivostí srdce
vého. O Bože, genuž serafini slauží s láskou
raucí, a gegž každý tvor chwálj způsobem swým,
ohledni milosrdně na snaženj pokorné služebnice
vé, anaž se spoguge se swatau církwj katolické,
by nehyšší obět chwály přinesla tobě, wšemo-
nému Pánu, Stworiteli a Otci gednorozeného
Syna twého, wěčnau srdce twého radost, odblest
živý obraz božské bytnosti tvé; kterýžto wedlé
eskončeného milosrdenstw swého s nebe sstaupiw,
w neyčistší Panně wzaw na se člowěčenstw na-
še, trpěl a umřel za nás hříšné, abyhom na wěky
ezahynuli!

A téhož božského Syna twého, kterýž we
waté oběti této opět se obětuge způsobem oprá-
dowým a nekrwawým, nehyšší welebnost twau
rose za wšech audy církw twé, obětugi tobě

ě wěčnému zwelebenj twému, ě náhradě za nesčislné
hříchů swé a ě spasenj swé dusse a wšech těch, pro
které swatau krew swau na kříži byl wylil. Zbledni,
ó Pane, milostně na tuto obět dofonalau a hodnau
welebnoſti twé, a pro něho nad námi se smilug, a
seſſli nám božſkau milost twau, abyhom rádi a
wěrně s celým srdcem tobě ſlaužili. Amen.

Re Gloria.

Sláva na wšostech tobě, ó Bože! a chwála
s wraucjmi díky na zemi! kdežto chtěje welebiti wě-
čnau mocnoſt twau, slabé hlasů swé spogugeme s
cirkwí wítězoslawnau. Ty, ó nebeský Otce a Králi
sláwy, gſi s wěčným Synem swým a Duchem swa-
tým od wěčnosti swau wlaſtnj chwálau neywyšſſj a
neydofonalegſſj. W prachu země děfugeme tobě, že
nezamjtaga chwály bjdných, slabých a hříſſných two-
rů swých dowolugeš gim připogiti hlasů gegich
ě chwalozpěwům swatého a ſlawného města swého,
kde trůnjš w nezakryté welebnoſti! Smilug se nad
námi, ó Ježíſſi, wěčný Synu Otce wěčného, a do-
plň ſlabau chwálu naſſi, ty Boží beránku, ſnjmagjci
ſwěta hříchů! Z neſmjrných miſoſrdenſtwj swého po-
ſladů přidej, čeho nedoſtává se weliké chudobě na-
ſſj! Smilug se nad námi, genž trůnjš na prawici
Otcě swého! Tyť ſám s Duchem swatým gſi Bůh
neywyšſſj a wěčný we ſlávě Otce. Amen.

Modlitba.

Prosíme tě, ó Pane, wyslyš milosrdně modlitby matky nassi swaté cirkwe swé, kteréz we gměnu gegim přednássi ti kněz, služebník twůg! Sfrze nestončené zásluby Ježíše Krista, sfrze přimlumu neyblahošlaweněgssi Panny, gegjžto srdce materské bez ustánj o milost prosj pro nás hříšné, a sfrze společné prosby wešterého dwora nebeského, propůgčjž božské milosti swé nám wšechněm gestě putujcjm w tomto audolj slawém. Setři sljž zarmaucených, usnadni bjdu sklčených; ufog trápenj nemocných a na litost dussj lagjčjž milosrdně zbledni, abychom wšickni welebje wěčná slitowánj twá, někdy twáři w twár na tě patrili wěčně chwálice tebe; sfrze Ježíše Krista Syna twého, kterýž s tebau a s Duchem swatým žiw gest a kraluge, gsa Bohem na wěky wěkůw. Amen.

A Epistole.

(3 knihy Iudith 13. kap.)

Požehnal tebe Pán Bůh w moci swé, kterýž sfrze tebe zřazil nepřátely nasse. Požehnaná gš ty dcerko, od Pána Boha neywyššjho nade wšech giné ženy na zemi! Požehnaný Pán Bůh, kterýž stworil nebe i zemi, kterýž tebe zprawowal; neb dnes gméno twé tak zwelebil, aby newyšla chwála

twá z ust lidských, kteráž by foli pamatowali na moc Páně na věky; kteráž gš neodpustila životu swému pro aužkost a zármutek národu swého, ale spomohla gš pádu před twáří Boha našeho.

A Ewangelium.

Za onoho času poslán gest anděl Gabriel od Boha do města Galilegského, kterémuž gméno Nazarét, ku Panně, zasnoubené muži, kterémuž gméno bylo Josef, z domu Dawidowa, a gméno Panny: Maria. I wšed k nj anděl, řka: „Zdráva milosti plná, Pán s tebau, požehnaná ty mezi ženami.“ Kterážto užřewšši ho, zarmautila se nad řečj geho, a myslila, gakéby to bylo pozdrawenj. I řekl gj anděl: „Nebog se, Maria; nebo gš naležla milost u Boha. Al počneš w životě, a porodjš Syna, a nazweš gméno geho Ježíš. Tent bude weliký a Syn nemyšššihjo slauti bude: a dá gemu Pán Bůh stolici Dawida otce geho: a fralowati bude w domě Jakobowě na věky, a frálowstwj geho nebude konce.“ I řekla Maria k anděli: „Kterak se to stane, poněwadž gá muže nepoznám?“ A odpowědew anděl řekl gj: „Duch swatý sstaupj w tě, a moc Nemyšššihjo zastijnj tobě: a protož co se z tebe swatého narodj, slauti bude Syn Božj. A ai Alžběta, přibuzná twá, i ona počala Syna w starosti swé: a tentož gest gj sšestý měšic, kteráž slaula

replodná; neboť nebude nemožné u Boha wšselifé slovo." Z řekla Maria: „A! děwka Páně: staniž ni se wedlé slova twého!"

Ku Kredo.

Welebeno budiž wěčně milosrdenstwí twé, ó nebeský Otče! kterýž gednorozeného Syna swého gšl seslal w slzawé audolj nasse, genž mocí Ducha swatého byw počatý w neyčistším lůně přeslawné Panny, narodil se pro spasení swěta; a gsa cesta, prawda i život, učil nás, gaľbychom dobroľibezně chodili před neyswětěgšším obľičegem twým, abychom we wěčné řissi twé nesmrtelného došli blahoslawenstwí. U wjře pemné klaním se přeswatému tagemstwí wtělení, utrpení a smrti geho, s celau swatau cirkwí katolickau wraucí wzdáwagjc djky wěčnému milosrdenstwí twému, wedlé kterého tak gšl sobě byl wázil nás tworů bjdných, a swět tak welice milowal, že neodpustiw gednorozenému Synu swému dal gšl ho za nás wšsecky, abychom od wazeb hříchů gsauce sprosstění sřze něho, přístup měli k tobě, nebeskému Otci swému; gestliže wjrau, kteráž gewí se láfkau od Ducha swatého w srdce nasse wlitau, plniti budeme wůlt twau, zgewenau od swaté cirkwe geho, na skále založené, kteréz nepřemohau brány pekelné. Amen.

K obětování.

Otče věčný! zhlédni milostivě na tuto pravou nekrvavou obět, kterauž k věčnému zvelebení tvému přinášíj tobě svatá církev tvá, v křvi gednorozeného Syna tvého založená. S kteraužto obětí svatou spogugi srdce své a duši svou se všemi žádostmi, silami a náklonnostmi gegimi; žádajíc tě, ó Pane, abys očistil a posvětil ji za obět tobě ljbeznu; a gafo tyto dary tvé, chléb a wijno na oltáři proměnuj se w tělo a krev Pána našeho Ježíše Krísta: tak proměniž i mne wlažnu a nehodnu služebnici svou w člověka duševního, abych tak wegiti mohla do slávy království tvého.

Tuto dofonalau a přeswatau obět obětugi božské welebnosti tvé též za své rodiče, příbuzné, dobrodince, přátely i nepřátely, za všedch, s nimiž wedlé božské wůle tvé mám žiwa býti; zwláště pak za; a konečně za duše všedch zesnulých w swatém pokoji tvém. Dey, ó Pane, dogiti nám vždy milosrdenství, milosti, pomoci a útěchy we všedch tohoto života strastech škrze toho, genž narodil se z Panny pro nás, a žiw gest a kraluge s tebou i s Duchem swatým na věky věkůw. Amen.

K Prefaci.

Spog, Pane, k chwále své všedch sily duše mé; ochraň gi ode vši roztržitosti, aby spolu s ce-

lým dworem nebeským a se všemi čistými dušemi na zemi welebila tě, Otce nebeského, kterýmž wtělením věčného Syna svého z Marie Panny gsi oswjtil svět světlem novým božské gasnosti své. Ach, gesťtě bylibychom pohřženi w nehlubších temnostech modloslužebnosti, kdyby wedlé věčných smilování svých byl nepřigal na se člověčenstwí gednorozený Syn twůg, do světla prawdy náš nepřigal, aniž náš byl očistil krwí swau, k smjrení s tebau, nebeským Otcem svým. Gesťi tedy slušné a sprawedliwé, abychom díky wdávali božské dobrotivosti twé, genž tak milosrdného seslala nám smjrci, a s kůry andělů swatých prozpěwowali: Swatý, swatý, swatý Pán, Bůh zástupůw! Požehnaný, genž přissel a nynj opět přichází, nekrwawým způsobem obnowit obět swatého kříže svého a udělit všem své církwe audům swatých zásluh svých, abychom očistění skříže něho a posvěcení něhdy twáři w twář na tě patřice, tebe, Otce věčného s ním, milým Synem twým a s Duchem swatým věčně milowali a chwálili. Amen.

Před pozdwihowáním.

Pane Bože náš, Otče lastawý! prosíme tebe skříže toho, genž gsa náš kněz a obět nasse, obětuge se zde opět božské welebnosti twé k věčnému zwelebení twému a k zadosťučiněni za hřichy nasse;

řhž žůstaneme wždy čísti a neposřtwornění před obř-
čegem twým, abydom hodni byli s ním, gednoror-
ženým Synem twým býti před tebau wždy trwa-
gicj oběti chwály časné i wěčné.

Sřrže něho, božřského prostředníka našeho,
prořime tě, ó Bože, na swatau cirkew swau a wse-
ch audy gegi milosřdně žhledni; smilug se nade
wřsemi obcugicjmi u wřre a lásce, žwlářřtě pař nad
těmi, ža řterěž powinna gřem modliti se božřké we-
lebnosti twé; a deň ať přeswatá a požehnaná tato
obět řlaužj nám ř odpusřřění řřichů, ř žahogenj ran
nařřich, ř uzdrawenj těla i duře, ř wjtěžřtwj nade
wřsemi pokusřenjmi, a ř ochraně ode wřřech nebez-
pečenřtwj.

Wyřřř, ó Bože, pokornau modlitbu nařři,
s řterauž řpoguge se celá wjtěžosřlawná cirkew swa-
tá, gegjžto přjmluwy a žásřuhy řjmže žpůsobem
přednářřegice před božřřkau welebnost twau, s po-
božnosti řlawjme památřku gegi. Přednářřjme ti řěž
přjmluwu a žásřuhy přesřlawné Panny a rodičřy
Božj Marie, porodiwřřj nám plod žiwota wěčného;
gařož i swatých aposřtolů, mučedlnjřů, wyžnawaců
a panen, genž něřdy gařo my obcowawřře w této
řmrtelnosti, nynj radugi se u tebe we wlasti wě-
čného blahosřlawenřtwj. Přigmiž milosřiwě tyto
přjmluwy gegich, připočta nář ř těmto wywole-
ným řwým, abydom něřdy s nimi božřké welebno-

sti twé wěčné chwalozpěwy pěli. Sfrze Krista, Pána nasseho. Amen.

S nimi a se wšsemi kůry swatých andělů, w hluboké uctivosti klanějících se při této oběti swaté gednorozenému Synu twému, spogugeme se u wěrné wjře a s wraucj pobožnosti srdce swého, slawjce w swatém tichu tuto welikau obět wykaupení swého, při njž beránek Božj, ukřižowaný za hříchů swěta, nekrwawým způsobem opět koná djlo wěčného spasenj nasseho.

A pozdwihowánj.

Klanjm se tobě, ó Ježíssi, Bože a Pane můg! a děfugi wěčnému milosrdenstwju twému za twau swatau přjtomnost a obět křwawau na křížj, kdež umřel gšj za hříchů mé. O smilug se nademnau, Bože a Spasiteli můg! Hle, srdečně litugi swých hříchů, genž tě na kříž přibili. Wěčně dci pamětlíwa býti bezegmenné lásky twé. Gen pro tebe dci žiwa býti a umřjti. Amen.

O swatá krew Ježísse Krista, wylitá na křížj za hříchů mé, klanjm se tobě z hlubokosti srdce swého! O woley za mne k Dci wěčnému za milost a smilowánj; mocněgšj gestř hlaš twůg o milost, než krew Abelowa, o pomstu wolagicj. Dbmyg ode wšech winy possřwrn duffi mau. Dčisti a posilni gi k životu wěčnému. Amen.

Po pozdwihowánj.

Zhledni, ó nebeský Otče, dolů na gednorozeného Syna svého, Pána našeho Ježíše Krista, genž wedlé nestončené láskawosti své, gsa zde přítomen, synowstau lástau swau, pokornau poslušnostj, přiwětíwým obcowánjm a wraucjmi city božského srdce svého, ctj tebe nebeského Otce svého na místo mě a swatau krew swau ti obětuge za wšecky mé hřichy od prwnj mladosti až na tuto dobu spáchané. Zhledni, ó milosrdný Otče, na obličeg pomazaného twého! Tentot gest Syn twůg milý, w kterémž se zaljibilo tobě, kterýž aby od pekla mě wyšaupil, w neposstwrněném lůně Panny se wtělil na řjzji umřel za mne a wšetteré pokolenj lidské k smjření hněwu twého, a nynj sedě na prawici twé slawně, a za mne a wšecky wywolené bez přestánj žádá otcowské srdce twé! Strže něho smilug je nad námi wšsemi, daufagjcimi we wěčné milosrdenstwj twé, a rozpomeň se též na naše bratry a sestry zesnulé, zwláště na . . . , a w přjbytky wěčného swětla svého ge milosrdně přigmi, aby we šhromážděnj slawných Swatých twých twáři w twár na tě patřice tě milowali, a za nás putugjci zde spoluměšťtany orodowali; abychom někdy s nimi spogenj wraucj chwalozpěwy ti zpjwali, wěčně tě welebje škrže Ježíše Krista Pána našeho.

A Pater noster.

Nebeſtý Otče! genž chceš, abydom w duchu a w prawdě tě ctili, hle, my w pobožnosti a pofoře přednáſſíme tobě modlitbu, od ſamého neſwětěgſſího Syna twého wloženau w usta naſſe, genž ſe ſnjžil w těle naſſem býti nám bratrem! Uſlyš náš, Otče miſoſrdenſtwj, ſkrze něho, kterýž učil náš modliti ſe: Otče náš! genž gſi na nebeſích, a t. d.

A Agnus Dei.

O Ježíſſi! beránku Boží, ſmjrče náš, genž ſwěta hříchſſy ſnjmáš! pohledni miſoſrdně na náš wzdychagjcj k tobě ſrdcem kagjcjm! Wyſlyš náš, ó ſlitownjče laſkawý, genž gſi přiſſel náš wyſlyſſet, přepoſdiwným způſobem gſa knězem naſſím a obětj naſſj, naſſím wykupitelem a odplatau naſſj! Zachowey wſſech wykaupených křwí ſwau we wazbách wěrnosti ſwé, prowážege náš na ceſtě tohoto žiwota, abydom w tobě, radoſti a láſce naſſj žiwi gſauce, někdy ſ tebau, genuž zde ſkrytému ſe flanjme, wěčně ſe radowali; genž gſi žiw a kralugeš na wěky. Amen.

(Poſtač-li čas, může modliti ſe taě náſledugjcj modlitba o poſeg.)

O Pane Ježíſſi! genž žemi ſ nebem ſmřiw powolał gſi náš wſſech k gednotě u wjře a láſce, abydom byli gedno, tať gaťo ty gedno gſi ſ nebeſtým Otcem ſwým: deň ſwaté církwi ſwé onen poſeg,

kteréhož svět nemůže dáti, aby všickni audové
 gegj pofogně mohli tobě slaužiti a swaté gméno
 twé se welebilo po weššteré zemi. Smilug se nad
 těmi, genž od gediné neomylné prawdy gsauce
 wzdáleni blaudj, a powolenj ge k swětlu wsry swé,
 aby wšedky různice we swětě zmizely a každá dusse
 gafussc ljbeznosti božského pofoge twého, aby tau-
 žila po onom pofogi we vlasti nebeské, gegž ni-
 žádná strast wjce nezrussj. Potlač milosrdně též
 wšedken odbog w srdcích nassich, abychom promjge-
 gjce lastawě chybly bližnjho swého, w swaté trpěli-
 wosti snásseli wšedka otcomská žkaussenj a utrpenj
 na nás seslaná od božské prožřetelnosti twé k oči-
 stěnj nassemu, ku smjřenj božské sprawedlnosti twé
 a k rozšiwánj wěčných radosti w této smrtelnosti.
 Posilni náš swau swatau milostj ke wšem bogům
 proti tělu a krwi, abychom dostawšse někdy wjtě-
 znau forunu odměny wěčné spogeni byli s tebau,
 králem swým, w přjbytcjch pofoge wěčného; fdej
 s Otcem i Duchem swatým rovný Bůh žiw gšl a
 kralugeš na wěky. Amen.

K přigjmánj kněze.

O neybladšj Zejššl, chlebe žiwota, genž po-
 dáwáš se wšem tebe žádaucjm w swaté taužebno-
 sti! hle, srdce mé po tobě wzdyhá, gafo někdy
 Zachéus, žádage přigmauti tebe pod střechu swau,

aby obweseleno a požehnáno bylo swatau přítomnosti twau. O neydobrotiwěgšši Jezjissi! wyčisti neywnitřněgšši přibytel dusse mé ode wšeho, což hřjssné a neljbezné gest neywněšši welebnosti twé, a dey ať lačnjm po tobě, chlebě žiwém, kterýž ge-
diné ufogj wšedku žádost dusse nesmrtelné! Už ale přigde ona hodina šťastná, kde přigjmagjc tebe pod střechu srdce swého, s tebau slawiti budu swatau radosti slawnost w přítomnosti swátostnj: tenkráté dey milosrdně mi padagjcj se stolu drobty a lačnjci dussi mau občerstwí způsobem duchownjm, aby ne-
flesla na cestě tohoto žiwota, nýbrž na tebe wždy pamatugjc a w tobě spočjmagjc, žiwa byla wedlé ducha twého; a gdauci radostně cestau přikázanj twých, wždy prosjpwala u lásce twé. Amen.

Modlitba sw. Frantiska Xaweria.

Dusse Jezjisse Krista poswětij mne!
Tělo Jezjisse Krista wyswobod mě!
Krew Jezjisse Krista opog mě!
Woda z boku Jezjisse Krista obmyj mě!
Utrpenj Jezjisse Krista posilni mě!
O dobrotiwý Jezjissi, wyslyš mě!
We swých swatých ranách skryj mě!
Nic od tebe nemá wzdáliti mě!
Od nepřitele zlého zachraň mě!
W poslednj hodině mé zawoley mě;
Dey mi potom přigjti k tobě,

Abych s twými Swatými chwálila tebe
Na věky věků. Amen.

Po přijmání.

Wyslyš, ó milosrdný Otče, modlitbu swaté
cirkwe své, a skrze neskončené zásluby Ježíše Kri-
sta a skrze přijlumu nebeské královný a matky
Boží Marie a všech Swatých svých, propůgčiž
nám ochrany w souzeních našich, a čeho potřebj
máme k plnění swaté vůle tvé; aby wedlé nařízení
swaté prozřetelnosti tvé obcowání naše zde čisté
a věrné bylo před tebou, genž jsi žiw a králugeš
na věky. Amen.

Chwalozpěw neyblahoslaweněgŕŕj Panny . u tetý své Alžběty.

Welebŕť duše má Hospodina, a duch můj
plesá w Bohu Spasiteli mém!

Gaf milostiwě wzešel na mne sprostať djwku
swau! Od této chvíle blahoslawenau mne nazý-
wati budau všickni národové.

Weliké věci učinil mi všemohaucj a neyswě-
těgŕŕj Bůh!

Dni wždycky tentýž gest, wždycky milosrden-
stwj profazuje těm, kterjž se ho boji od pokolenj
až do pokolenj!

Weliké skutky promodj mocj swau, rozptylu-
ge úmysly pyšných, swrbuge mocné s wýsosti ge-
gich, a powysŕuge ponjžených!

Dáwá dobre wěci chudým, a bohaté mnohdy-
fráte prázdne pausťi.

Hle, sblédł milostiwě na lid swůg, a splnil
njnj milosrdné sljbenj swé, kterěz byl otcům na-
šim, Abrahamowi a wšsem potomkům geho učinil
na wšsedy budaucj wěky.

Čest a chwála budiž Otci, i Synu, i Duchu
swatému a t. d.

A požehnánj kněze.

Přigmi lžbežně, ó Bože, tuto swatau obět
cirkwe swé; odpusť milosrdně, gestli gšem gj roz-
tržitě přjtomna byla; a učiniz mě aučastnú zá-
sluh a milostj, kterýchž uděliti chtěge audům swaté
cirkwe swé, Ježsů Kristus, božský twůg Syn, na
poswátném oltári se obětowal. Požehney, ó Bo-
že, srdce mé, dussi mau a mé tělo, doprowážege
swatým požehnánjm swým dennjch pracj mých,
abn slaužily t božské chwále twé a t mému spa-
senj. Amen.

Poslednj Ewangelium.

Na počátku bylo Slovo, a Slovo bylo u
Boha, a Bůh bylo Slovo. To bylo na počátku u
Boha. Wšsedy wěci šrže ně učiněny gsau; a bez
něho nic nenj učiněno, což učiněno gest. W něm
žiwot byl, a žiwot byl swětlo lidj: a swětlo w te-
mnostech swjstj, a tmy ho neobsáhly. Byl člověk .

poslaný od Boha, kterémuž jméno bylo Jan. Ten přišel na svědectví, aby svědectví vydal o světle, aby všichni věřili skrze něho. Nebyl on světlo, ale aby svědectví vydal o světle. Bylo světlo pravé, kteréž osvěcuje každého člověka přicházejícího na tento svět. Na světě byl, a svět skrze něho učiněn gest, a svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, a swogi ho nepřigali. Kolikoz pak koli prigali ho, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteriz věřj we jméno geho : kteriz ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha zrozeni gsau. **A Slovo tělem učiněno gest, a přebývalo mezi námi :** a widěli gsme sláwu geho, sláwu gakož gednorozeného od Otce, plného milosti a prawdy.

Závěrka.

Nepodobrotiwěgsj Jezjsi ! skrze přeswatau obět této mše swaté, w kteréžto gš obnowil obět bolestného umučení swého způsobem nefrwawým, obětowaw se za mne nebeskému Otci swému : prosim tebe, řiď a zprawug wšescka má myšlenj, slowa a činěnj až na konec života mého ; — a skrze neskončenau sílu smrti swé, řdyž swatá duše twoge odlaučila se od pozebnaného těla twého, smilug se nad bjdnau a břišsnau dušj mau, až laučiti se bude od tohoto těla, a prigmi gi do wěčných přjbytků swých, řdej ty s Otcem a s Duchem swatým žiw gš a kralugeš, gsa Bohem od wěčnosti. Amen.

Modlitby k swatě zpovědi.

Před zpytováním svědomí.

O Bože smilování! genž nepowrhugeš srdcem kagjcm a strausseným, smilug se nade mnau pro weliké milosrdenstwí své. W prachu země a w neyhlubšší straussenosti srdce swého s marnotratným synem k tobě wolám: Otče! nezasluhugi slauti dcerau twau. Ach, swéwolně přestaupila gsem přikázanj twá, pohrdagjc swatými a lastawými wnuknutými twými, ano i darů milosrdenstwí twého wynakládagjc na uráženj neywyšší welebnosti twé. Kam mám uteci před obličegem prowiněnj swých! Ty, ó strážce Israele, genž nikdy nespíš, ani nedřímáš, zdaleka znáš wšedka skrytá bludiště srdce mého, a noc neytmawěgšší gest před tebau co neygasněgšší den!

O, smilug se nade mnau, můg Bože! a nezawrhug od sebe hříšného twora swého před swatým obličegem twým. Pomni, že w hříších byla gsem počata a zrožena, a slabost že gest podjlem mým!

Odpustiž mi šrže gednorozeného Syna swého, kterýž na dřevě križe nesl hříchů mé, a w milosrdenstwj swém otewřel mi pramen očistěnj w swátosti pořánj, chtěge smjřiti mě s tebau nebeským Dtcem swým. Pročež s celau žalostí srdce swého wolám k tobě, k Dci swětél, sešli mi w tuto dobu swětlo swatého Ducha swého, genžby prawau fagincnosti pronikl srdce mé, a ge oswjtil; abych poznala wšedka ta hřištná myšlenj, słowa a činěnj, gimiž urazila gsem božskau welebnost twau, swého bližnjho poboršila a žarmautila, dussi pař swau posřtwrnila. Božské swětlo geħo učiž mě poznati a nenáwiděti žlobu hřichu w celé geħo welikosti, a litowati toħo ž hlubokosti srdce swého, pro wěci pomjgegjcj a daremné, že gsem se žbawila otcowšé přjžně twé, žobhždjc na sobě swatý obraz twůg a učiňěna gšauc nehodna twé lásky. — Dšwět mne w přjstojném žpřtowanj mém. — —

Pro žpřtowanj swědomj.

Otče milosrdenstwj! smilug se nade mnau a propůgč mi slžj upřjmné litosti a štrauřšnosti, abych hořce oplakávala hřištných-poblauženj swých. Welice urazila gsem otcowšau lásku twau, neustáwagjcj, milosrdenstwj mi profažowati; w řehřosti a w dobrowolné žaslepenosti wždálila gsem se od tebe na cestu žahynutj, a dáwno bylabyħ snad w tre-

steh twých, řdybys nessesřiw mě w milosřdenstwj swém, byl powolal mne w hřissjch mých gako mnohé giné před saudnau stolici swau.

O wěčná lásťo! oswěť mě swým swětlem, a ostnem bázně swé pronifni mé srdce, abych wždy wraucněgi toho želela, že tať drzce a směle urazila gsem twé milosřdenstwj, nehywššj welebnost a nestončenau dofonalost twau! Shledni že swaté wýsosti swé a smilug se nade mnau! Gsemť učiněna sobě samé osřliwosti a těžkým břemenem. Dčisti mě w swatosti swé, a přigmi mě opět za djtě swé! Pewné gest mé předsewzetj, warowati se přjsně hřichů a ne na nowo urážeti božšťau lášťu twau. Anděl twůg swatý prowodiž mě před saudnau stolicí náměšťka twého, a milost twá rozwažij gazyň můg odewššeho neprawého studu, abych upřjmně a pořně wyznala se z toho, co páchaty gsem se nestyďela w neyswětěgšj a wšsewidaucj přjtomnosti twé. Am.

Po swaté zpovědi.

Weleben budiž, ó neysladšj Ježjsi! za newyřlowné milosřdenstwj twé. Wrauci djsy wzďawám newywažitelné lāsce twé, která mě hřissnau očistila w swátosti smjřenj řwaj twau ustanowené. O powřdiž w nebesjch rozhřessenj od kněze, slubj twého, udělené we gměnu twém swatém! Pohřij wšseřka prowíněnj má w hlubokost wěčných smilowánj

swých, a ducha prawého pořání mi propůgč, abych
 slzami swaté litosti wždy oplakávala hříchů swých.
 Posilni také, ó Wykupiteli můj, pewné předsawze-
 tj u neywyšší přítomnosti twé opět učiněné: že
 s neproměnitelnau wěrností dci slaužiti welebnosti
 twé; swatá přikázání twá zachowáwati; bližního
 swého upřímně a aučinliwě milowati; tělesnost
 swau frotiti; wšech příležitostí k hřichu wystříhati
 se a poslušna býti wždy lastawým wnuřnutím mí-
 losti twé. Posilni, ó Bože, mocnau milostí swau
 srdce mé, a duffi mau očisti, abych ožila we swětle
 twém a s lačností swatau blížila se k stolu božské
 swátosti twé; kdež se snižugeš gisti s hříšnými, po-
 dáwage jim neyswětěgší tělo swé a frew swau k za-
 hogenj nemoci a slabosti gegich a do zástawy života
 wěčného; abyh tjm gsauc občerstwena a posilněna
 až na konec života swého, se wší wěrností plnila
 swatau wůli twau, a obdržela forunu zaslíbenj
 twých bez záclony na tebe patřiti, tebe milowati
 a welebiti na wěky wěkůw. Amen.

Modlitby k swatému přigimánj.

Před swatým přigimánjm.

A tobě wzdychám, ó swatá Boží rodičko, matko křesťanů, matko mého Spasitele, gegž nyni žbožně přigmauti duše má žádá! Stůg při mně, ó laškawá orodownice wšech, genž štrausseným srdcem taužj po milosti Boží a swatém spogenj s Ježíšsem synem twým we swaté a welebné swátosti geho! D přemilostiwá Panno, otewři něžné ruce swé, a přepodiwnými ctnostmi swými ozdob pusté srdce mé, a učiň ge lážkem liliowým, w němž gednorozený a milý Syn twého srdce by našel odpočinutj utěšeného!

D wywolená dcero Otce wěčného! genž w čistém lůně swém nosila gfi toho, gegž nebesa nebes neobsáhnu, gať wznessený gfi ty wzor wšech dušj, přigjmagjckj w neyswětěgšj této swátosti Syna Božjho! Gemu, Bohu a Pánu swému obě-

tovala gŝi wŝŝedŝy doby ŝiwota ŝwého; celé twé panenŝké a ctnoŝtmi proŝwetagij obcowánj bylo uŝtawičnau připrawau: taŝže byla gŝi giŝ plna Du-
cha ŝwatého, řdnŝ počala gŝi ho w andělŝtém lů-
ně ŝwém! A nápodobně u wraucjm dĩfůčiněnj a
wŝdy rozmáhagij ŝe ŝwatosti plynul celý oŝtatnj
ŝiwot twůg! — A hle, ó Panenŝká matko Pána
mého! gá ŝotwa tať kratičkau dobau gŝem ŝ to při-
prawiti ŝe ŝ ŝwatému přigjmánj geho: a přigmauc
ho, nemyŝŝŝho Pána nebe i ŝemě, giŝ ŝať ŝochám
ŝe w marných roztrŝitoeŝtech tohoto ŝwěta. Ach, u
wŝdyčánjch a ŝalobách geŝt mi ŝeleti tolika uplynu-
lých let mého ŝiwota, a ŝtrachowati ŝe o čať ŝiwota
oŝtatnj pro neŝtrocenau lehkowážnoŝť ŝrdce mého!

Ach, gát w prawdě gŝem bjdná a chudá wŝŝedŝ
ctnoŝtj; a gŝauc powědoma ŝobě welké nehoďno-
ŝti ŝwé, padám ŝ ŝwatým nohám twým, w poŝoře.
tebe proŝic, abyŝ co matka laŝkawá dneŝ mi při-
ŝpěla, ŝ důŝtatku ŝwé miŝloŝti nahradj, čeho ŝe mi
nedoŝtává; a ućj mě, gaŝbych přigmauti měla Pá-
na Jeŝiŝŝe, gegŝ ŝ Duha ŝwatého počatého gŝi po-
rodila ŝ nemyŝlowné radoŝti naŝŝi, ŝ naŝŝemu wy-
ŝtaupenj a ŝpaŝenj. Reboť to ŝamé tělo Pána ŝwé-
ho mám poŝjwati, geg mám noŝiti, geg poroditi
w duŝŝi ŝwé.

O matka miŝoŝrdenŝtwj! proŝaŝ ŝe mi w tuto
dobu matkau miŝoŝtiwau; ozdob mé ŝrdce ŝwau či-

stotau, pewnau wjrau swau, tidhau pokorau swau a stálostj w působenj a utrpenj, taf gakož i swau zbožnostj a lástau andělstau; abych w dussi swau hodně přigala božského Syna twého, pro gehož čest taf welice horlj materšé srdce twé, a t ně-
muž máme přístup sřze tebe, ó bráno nebeská, autočistě hřisných, a králowno wpmolených!

A ty, ó nejsladši Pane Jezissi, božský Spasite-
li můg, naklonij ucho své k slowům své milé matky a za gegj přjmluwau udělij mi, k čemu nestačj síla má: abych se wššj tauhau, zbožnostj a lástau tebe přigala, a až do konce žiwota svého ustawičně tě chowala w srdci wěrném. Amen.

Po swatém přjímánj.

O Jezissi, Synu Panny požehnané, flanjm se tobě w pokore a wraucnosti srdce svého. Smi-
lug se nade mnau, ó Bože a Wykupiteli můg, pro wznessenau matku twau, sřze kterauž gš se snjžil, býti bratrem našim! Obětugi ti wšsedu zbožnost, wěrnost a úctu lástowraucjho srdce gegjho, wšsedu wěrně přjmluwu gegj za náš hřisné, wšsedu utrpe-
nj srdce gegjho, probodeného mečem bolu, a wšse-
den ples sláwy nebeské, kdej nynj wěčně tě miluge, tě ošlawuge a flanj se tobě.

O Maria, nasse prostřednice! Hle, při tom-
to swatebnjm kwasu nedostává se mi docela wjna

žbožnosti, gimž tať blaze opogeny a roznjceny bý-
wagi dusse swaté! D, rci gen slowo, a Jezjś tē
wyslyšš; neodepřeltē nišdy žádpsti žádné tobě, dra-
hé matce swé! Panno požehnaná, kteráž gš ney-
lepšš wywolila stránku, genž nišdy nebude odgata
od tebe: hle, i gá gšem ho wywolila; než ach, gest
mi se co obáwati, aby pro welikau wlažnost mau
nebyl mi odgat a dán těm, genž oplýwagi skutky
dobrými! Pročež utjřám se k milosřdnému sřdci
twému; žgedney mi milost žbožnosti a pewnomysl-
ného setrwánj až na konec žiwota mého.

D Jezjšši, š Marij seděti dci u nohau twých,
a sladká spasenj slowa poslauchati ž ust twých; ty,
ó žiwé Slowo Dtce, máš sám gediný slowa žiwota
wěčného! D, pronikniž plamennými slowy swými
sřdce mé, aby žnifnauce w něm proměnila se w sku-
tky swaté! Naplň mé sřdce láskau tichau, genž wěr-
ně slyšš každé swaté wnufnutj twé a ge zachowá-
wá š horliwostj swatau pro božj twau čest, abych
š wraucj Marie žbožnostj spogila aučinnau pečli-
wost Marty; a o mnoho wěcj staragjc se měla
wždy před očima gedno potřebné, což milá matka
twá při onom swatebnjm kwasu k služebnjšm ře-
řla, a i mně dnes prawj: „Cožkoli wám řekne, to
čiňte!“ neb „blahořlawený gest žiwot, který tě no-
řil; blahořlawené gsau prsy, gichž gš požíwal; ale
neméně blahořlawenj gsau ti, genž slyšš slowo Božj
a ořřjžhagi ge!“

O Spasiteli můj, sřrže twé přeswaté spo-
 genj se mnau, neynehodněgššm tworem twým, a
 sřrže platnau přjmluwu nebeské králowny mé, twé
 panenské matky, propůgč mi dwogj blaženosti té:
 abydy tebe, Boha swého, stále nosila w těle swém
 a ostrjžala swatá přikázanj twá; abydy po tomto
 žiwotě slyšela ta potěšitelná slowa: „Wegdi, slu-
 žebnice wěrná, do radosti Pána swého,“ a tam
 s neyblahošlaweněgššj Pannau Marij a celým dwor-
 em nebeským wěčně tě milowala a welebila. Am.

Slawnosti neyblahoflaweněgŕj Panny.

1.

Slawnost početi Panny Marie.

(8. prosince.)

Přewelebná tato slawnost, giž w sedmém stoletj u Řeků pod gménem „Panagia“ slawená posléze i w mnoha gednotliwých cirkwch slawně se swětila. Papežowé, biskupowé, slawni bohomlownicy a shromážděná w Duchu swatém cirkew w Tridentu wygadřili se žřetelně o wysoké této přednosti ne-swětěgŕj rodičky Božj; papež Klement XI. nařjdl, aby se w celé cirkwi katolické swětila; k žwelebenj gegjmu cirkew swatá weliké udělugjc odpustky žřidila bratřtwa; ano i řád panenřký založila pode gménem „neposřtwrněné Panny.“ Gestí to slawnost, řteráž přjsluffj wýhradně gediné a neposřtwrněné newěřtě ženicha nebesřého; anaž wjce než Jeremiáš i Jan, bywřři poswěcena w žiwotě matř, ani ofamženj nebyla otrokynj hada pekelněho, gemužto měla potřiti hlavu.

Žáhy giž nepsaršši Dtcowé cirkwe, a s nimi pozdějšši cirkewni učitelowé stegnohlasně o tom byli se pronesli. Giž r. 250 zvolal sw. Eyprian: „Nikoli nedopustila toho spravedlnost, aby wywolená tato nádoba posšťwrněna byla obhyčgnau hřichu nečistotau; blylatě rozdjlná welice od ostatních, s nimižto stegnau měla přirozenost, nikoli pak wínu.“ A swatý Amfilož, sauwěťn sw. Ambrože, že čtvtého stoletj, wysokau Marie Panny hodnost těmito lěčj slowy: „Panno Maria, hodná hodného, neposšťwrněná neposšťwrněného, gedna gedného, gediná gediného!“ Swatý Cyrill Alexandrinský prawj řka: „Byloli řdy slyšeti, stawitel, wystawiw pro vlastnj potřebu sobě dům, žeby prwé nypaublawnějššimu nepřiteli swému dal geg k obýwání?“ A před njm sw. Efraim nazýwal gi „neporussenau, neposšťwrněnau, a žcela čistau rodičkau Božj.“ Gať wznesseně a spanile mluwj o nj swatj Athanasius, Basilius, Augustin a Jarolim! Kterýžto poslednj prawj gi býti prostau wšeho hřichu; prwnj pak nazýwá gi nowau Ewau, matkau žiwota.

Aniž pak pochlebenstwj gsau wyrčenj tak oswjcených Dtců a Učitelů cirkwe Božj. Neboť Panna tato, od počátku swěta wywolená, a matkau Syna Božjho ustanowená, byla ta gediná, kteráž wedlé wěčného myšlenj Božjho, w němžto wšedň wěci wěčné gsau, při tětěž samé milosti, gať ostatnj žemčané, nebylaby byla swedena lstj hada, anižby byla uposlechla řdy gedowatých láfání geho; pročť také stwořena gest w newinnosti, w kteréž stwořena byla Ewa, magjc poroditi nowého Adama, kterýžto přišel wykaučiti nás z flatby, starým Adamem na pokolenj lidské uwalené. Protož také mjesto něgakého mjestu z episttol welj cirkew swatá dnes čisti ono mjesto z prwnj knihy Wogjišlowy,

tdež rečeno gest k hadu: „Potře tobě hlavu!“ Dnať s tauž milostj, gižto wěčná maudrost Božj byla propůgčila člowěku před pádem geho, powznesla se tak od ctnosti k ctnosti, od swatosti k swatosti, že wedlé wyrčenj sw. Frantisska Salešského aspoň ku konci žiwota swého mnohem překonalá lásku Serafinů a Cherubinů, a wywýššena byla nad anděly, gsauč králownau gegich.

Weliké množstwj knih daloby sepsati se ze wznessených swědectwj sw. Stců a učených, stawu kněžského i swětského, neznamenitěgšjch wysokých škol, zwláště pak Kolinské, Mohučské, Parížské, Pražské, Salamanské a t. d. wšech rádů duchownjch, o těch slawnostech, gimiž w celé cirkwi katolické žádal a swětil se swátek tento. Totéž doswědcuge až podnes wznessený památník od cjsaře Ferdinanda III. králowně nebes we Wjdni, s neyštwostněgšj slawnostj, při oswjcenj celého města, u přjtomnosti wesřterého cjsarského dworu, wšech cizjch wyslanců, a při šhonu nesčislného množstwj lidu postawený.

Latinský nápis téhož památníku na česko wylóžen, znj w tato slowa: „Bohu předobrému a přewelikému, neyšššimu nebes i země králi, škrže něhož kralugj králowé, Rodičce Božj, Panně neposřtwrněné počaté, škrže šterauž knjžata panugj: zwolené za zwláštnj panj a patronku, ž wraucj pobožnosti, sebe, děti, národy, wogška, země i wšedčo swěřuge, dáwá, žaswěcuge; a na wěčnau památku tuto sochu ze slibu postawil cjsar Ferdinand III.

Maria, moje láska.

1.

Zdrávaš Maria, láska má!
Zdráva budiž, milenko má!
Když tebe slyším gmenovat,
Nemohu tě než milovat.

Ťdci mému potěšení
Bez tebe ne světě nenj,
Genom když se o Marii
Něgafá zmínka učinj.

Radostj tu hned oplývám,
A tudy já se domnívám,
Že to slovíčko Maria,
Radost srdečnou znamená.

2.

Ty, překrásná Panno šťastná,
Na svém trůnu sedíš,
A tam s nebeského gasna
Dolů na mne hledíš.

Gsemť já také twoge dítě,
Gjm chci věčně býti;
Co matku svou miluji tě,
Chci pro tě umřiti.

A žádný mě neodwede
Od tebe, Maria;
Neb'láška k tobě mě wede,
Tě hledá duše má.

Žádný w swětě newypowj
Wraucj onu lášku,
Kterau k tobě w srdci nošim,
Nebeský obrázku.

3.

Sluncem okrášlená,
Nad měsíc wzneseená,
Gasná Dennice!
Táhni k sobě moje srdce!

Tvá jsem s duší, s tělem,
Tebe s Gabrielem
Gá pozdrawugi,
A co swau matku milugi.

Dejž, ať moje rdce
W nebesích newojce
Swé potěšení
Hledá pro věčné spasení.

Čtení je sv. Augustina.

Přede všemi twory byla wywolena Maria; všemi milostmi obdařena a plna vši ctnosti a swatosti: od nepřítstí matky aby narozen byl Syn nepřítstí; a gafo týž Syn Nejvyššího w nebesích měl Otce nesmrtelného a věčného: tak též i na zemi aby měl matku neporussenau a prostau všech posstwrn. Gafý na nebi tedy gest Otec, taký gest tam též Syn; a gafá na zemi gest matka, takový gesti i Syn podle těla. Na nebesích gest věčný a nesmjrný s Otcem: na zemi s matkau neposstwrněný a tichý. Na nebesích trůnj s Otcem wyvýšený a bez utrpenj: na zemi ale byl pokorný a trpěj. Na nebesích gest živý obraz bytnosti Otce: na zemi byl synem Marie. Na nebesích stwj se co twůrce hvězd a všech tvorů: na zemi widjn byl mezi hovádky a lotry.

Panenská matka plesala w pokoře své: gegi Syn ale we schránce lidské z nehyznesseněgšjho učiněn gest pokorným. Skrže Pannu přišel gest k nám: skrže Pannu byl náš předessel. Skrže neporussenost přišel, aby sňal hřích: utrpenjm a smrtj předessel náš, aby ukázal sílu ctnosti. Přišel k nám Ježíš, aby náš spasil: a předessel náš, aby zůstal nám příklad. Strom dobrý nikoli nemohl wydáwati owoce zlého; poznáwát se strom každý podle owoce svého. Neporussený byl strom: neporussené bylo owoce geho. Protož také u přístj Wykupitele poslán gest anděl, aby zvěstował nové narozenj Syna Božího, w němžto spogená s Pánem podoba sluhy mocně swjtěžila nad nepřitelem. Proto také poslán byl Gabriel, geden z nymocněgšjch knjzat andělských. Slowet totiž Gabriel: Síla Boží. Bylatě právě slabost člowěčenstwa sílau

Boží; protože w něj přemožen byl nepřítel, a silnému oděnci odňata byla kořist.

Tři byli zahynuli; po nich přišel co zachovatel, čtvrtý: Vykupitel, Bůh. První stvořen byl bez muže a ženy: Adam; druhý z muže bez ženy: Eva; třetí zplozením muže a ženy: a ten jsme my sami; čtvrtý posléze střeží ženu bez muže; a ten byl Vykupitel světa, jenž narodil se z Marie Panny. A protože první winy původce stvořen byl ženau; původa milosti počala a porodila gest žena: Maria Panna. Ona gest tedy matkou a paní světa, kterážto zůstávši pannau vždycky, porodila Syna věčného. Hvězda porodila slunce, tvor tvůrce, dcera syna; gemužto byla matkou, dcerou, chůwau a služkau, a gemužt kláněla se každé mile ho porodila. Kterážto počty a milosti aučastnými učiní nás ten, jenž s Otcem i Duchem svatým žije gest a trávuje po všedky věky věkůw. Amen.

Rozgjmání.

5

1. Maria byla prostá hříchu prvotního a již při stvoření svým posvěcena byla duše její; aby gedinau neposstwrněnau byla matkou gediného Syna neposstwrněného, kterýžto narodil se z ní, aby očistil nás ode všedch posstwrn winy nash. Za tau příčinau hodna gest uctění všedch andělů i lidí, gsauc od Otce nebeského tak wynvýssena, že wynwolil gi za matku svého Gedenoroženého; od Syna Božího rodičkau ustanowena od věčnosti, a od Ducha swatého obdařena plností darů geho. Zdaž nectíme s pravau láskau děti králů pozemských, zwláště magli mimo přednosti wznesseného rodu svého, i wšedčné dary, krásné vlastnosti a wraucj k člově-

čestnŕwu lářku? Gať mnohem wraucněgřřřho uctěnj
hodna geřt tato králowna nebeř, tato wŕwolena
dcera Otce nebeřřěho, dary a lářkau nad mřru wŕ-
nřřagřcj nade wřřředřř řyny a dcery lidřřřě! — Eťi gi
tedn, a ona bude ctřti tebe; milug gi, a ona milo-
wati bude tebe; wřřřwřen gi ř dřřwěrnostř, a wřřřřřřř
tě w den řauřenj. Materřřě oko gegj bďj nad tě-
mi, genř gi milugj.

2. Maria co neŕwěrněgi byla aućinliwa ř mi-
lořř Bořj. Nemohauce aućařřni břťi prwnj pře-
dnořři gegj, přeďce ř rownau wěrnostř mřřžeme upo-
řřchnauti wnufnutj těř milořři. Hořřpodin bylby gi
nřřoli nepowřřřřil ř tať wřřneřřeně hodnořři mater-
řřě, řďyby weďřě wřřřewěďauctnořři řwě byl nepře-
řřwřďal, ře od prwnjho ofamřenj wěďomj řwěho řař-
ďř dar geho we wřřři pořřore, wěrnostř a wďěčnořři
řřďce řwěho a řa geho nadánj bude uznáwati, a ře
wřřři geho řřlau přřřřřwati ř geho cťi a ř řwě wlařřnj
dořřonalořři. Proťo taťě, geřřřo gedna milořř a
ctnořř přřwolařřwá druřau, dořřáblať tať neřřmřřnřřch
milořřři a ořřlawy pořřlaďř, ře wŕwřřřřena byla nad
wřřředřř lidi a anděly. Mřřra aućinliwořři nařřř ř mi-
lořři geřt mřřra nařřřřch řářřľub a ořřlawy nařřř w nebe-
řřřch. Gaťěho mřřřta řřceř aby ře ti tam dořřtalo?
Nerci: Gřřem řřořřogena, byťřřřch gen pořřľednj tam
mřřřřo obďřřřla. Řďo ř wlařřnořři a lenořři neucháři
ře řnařřně o králowřřřwř nebeřřě, ten hoden řo nenj,
a řnadnobř niřřáďněho w něm mohľ dořřtati mřřřta.
„Wřřřázegťe těřřnau branau; nebo těřřná geřt brána
a auřřřá řeřřa, řřerář weďe ř řřřwotu!“ prawj bořřřřř
Gřřn gegj.

3. Na to meři ginřřmi ať upamatugi tě obra-
řřowě této neřřřľahorřřlaweněgřřři a neřřřořřonalegřřři
Panny. Gedna wřřneřřená řněřřna patřřřwala uřřřa-
wićně na podobiznu gaťěřři řemřřěľe ořřobř, maudřě

a od nj milowané, w pochybných žiwota swého připadnostech radu z obličeje gegjho čitajíc. Z tážáwala se začasté: „Cobyš ty byla činila w této připadnosti?“ — Panny této žiwot gest zrcadlem pro každý wěf a staw; a obrazy gegj magj upamatowati náš negen na uctěnj, ale i na ctnosti gegj, a často nápodobně mohli bychom tážati se gj, a mysliti sobě, coby odpowěděla, kdyby žila gestě mezi námi.

Modlitba.

Zhledni, ó přeslawná Panno, s nebeské wýsosti swé na pokornau modlitbumau. S wážností a láskau patřim zhůru k welebnosti twé; než bolest pogme srdce mé, srownáwám-li hříšný žiwot swůg s neposřworněným a swatým obcowánim twým. Gle, gá počata a zrozena gsem w hříších! Přetěžce zranila mě ona stará wina, zlostj swéwolnau odemne gestě zwětšena. D smilug se nademnau, lastawá matko Spasitele mého! Swaté a neposřworněné početj twé očistiž mé tělo a duffi mau; nezměnitelná twoge k milosti Boží wěrnost zgedney mi wěrnost k swatým přikázánim a wnufnutim geho; mocná přimlawa twá wyžádey mi odpusřtěnj neščislných mých hřichů, a w předsewzetj, že do swatých twých wstaupiti dci šlépěgi; upewni mne, abych přigata byla někdy do sláwy wěčné, kdežto a božského Syna swého žiwa gšl a ozdobugeš nebesa škwělostj frásy swé. Amen.

Šwjtj na wě nec Marianšty.

1. Džlo welikého obdivu gest Maria gaš pro anděly taš pro lidi. D nj platj wyrčenj Páně: „Učinil gšem džlo; štworil gšem Marii!“ a wy wššidni obdivugte přiroženost, milost a sláwu gegj! — Blahošlawený Albert weliký.

2. Gašo štwaucj se rannj žoře wzěšla gš swětu, ó Maria, u taš weliké swatosti šwjtjc před Sluncem spravedlnosti, že hodna naležena byla láska twá započjti den spášy, den smjřenj, den Páně! Ty žwěštowala gš konec staré noci, třpytjc se před wěčným dnem. Blahošlawená žoře blahošlaweného dne byla gš ty; žoře, gašowá přjsslwěla dni tašowému. A slunce spravedlnosti ožarowalo tebe taš přegasným swětlem rannjm; že, přiwolané Ewau mocnosti temnosti zapudiwšši w noc wěčnau, wšsem národům wywedla gš na swět slunce přejádaucj. — Sw. Bernard.

3. Wedlé wššech zákonů syn powožuge se býti zlým, kterýžto, gelikož zabrániti můž, aby milowaná matka geho nepadla w ruce nepřjtele, nezachránj gi od tašowé zlé nehody. A wššak kdož byl by taš žpozdilý, mysliti to od neymilowněgšjho a neyswětěgšjho wššech synů o pramenu wšj lásky! W prawdě, kterýž bez hřjchu byl štworil Adama a Ewu, tjm wjce wywolenau matku swau bez hřjchu štworil, kterážto nade wšsemi anděly měla panowati. — Sw. Tomáš ž Willanowy.

Slawnosť narodenj Marie Panny.

(8. zátj.)

Slawnosť tato swētila se giž w nepprwneǵssich stoletjch. Wzala pať swūg začátek, gať se widj prawdě podobno býti, w pátém stoletj, když šhromážďenj na sněmu Efeřém Dtcowé cirkewnj weřegně zatratili facjřstwěj Nestoria, upjragicjho božřkau matky hodnost blahoslawené Panně: an zatjm šhromážďený lid z celého mŭkolj w swaté nedočkawosti očefáwal wyrčenj sněmu; kterěžto, když pozdě wečer při swětlee pochodnj bylo ohlářseno, gaťo z gedněch ust zwolal lid weřřeren: „Swatá Maria, matko Boží! pros za nář hřjřsné, nynj i w hodinu smrti nářř!“ kterěžto zwolánj od onné doby po wřředřa stoletj opěťuge se, gaťoby ohlasem, w celé katolické cirkwi. Překrářná řřau wyrčenj sw. Dtců o narozenj matky Boží, nazřwagicjch gi onným swětlym oblakem, genž před Hospodinem se wznářřel, a ed Eliářře widjn byl; utěřřeným rágem, w němžto Pán nebeř řtan swūg rozřbil; spanilau řorj, předcházegicj den řřasenj; o kterémžto dni ř radostj swatau mluwjce, nepljbežněřřimi řlowy zwelebugj narozenj blahoslawené Panny, genž potěřřila nebe, řemi a předpeřřli, bywřři gaťo začátkem řřasenj nářřeho.

Maria nehmilegſſj.

(z vlastého, blahoslaveného Liguori.)

Oddán wěrně gsem Panj té nebeské,
Genž gest krásného plna milowánj;
Je, kdo gi hledá w taužebném želánj
Byť i nehoden, — předc ho nezamítá.

Gsauci králowna, na nebesích trůnj;
Než ofo gegj na tom wždy spočjwá,
Kterýž w zbožnosti a w lásce taužjwá
Po fráse gegj, gestto wěčně žkwjtá.

To gest ta Panna přečistá a krásná,
Giz si Nehmýšſſj zvolil za newěstu,
S říšse nebes k nám fonat chtěge cestu,
Onať gest, kteráz i mé srdce gala.

Kýžbych moh' patřit na wšedá ta srdce
Plápolagjci lástkau k této Panj,
Genž w nebesích má slawné kralowánj;
S plesem gásala wšedných by mi chwála.

A přewšſſude by zazněl ples radostný
S libozwučnými strun gladěných blašſſ;
„Zdráwa Maria buď na wěčné čas,
Weleben buď Pán, genž gi zamilowal.“

Ať si kdokoli ginau hledá lásku,
Pozemské krásy ať kdo chce se krot,
Mé srdce láskou k té jen Paní hoř,
Giž nepřetržitě, — Jezíš, — zamiloval.

Vztáhni ruce své, spanilá Maria!
Genž gfi duše mé blaho přejádaucj;
Vngmi ž prsau mých srdce moze vraucj,
Gessťo po tobě wždycha taužebnostj.

Pohřiž hluboko do toho ge ohně,
Gjmžto twé srdce tam gest rozežžaté,
Rozpal w něm plamen onné lásky swaté
K mému Jezíši, žrcadlu wšech ctnostj.

Stenj je swatého Basilia, biskupa Seleučkého.

Předobře poznávámť gá slabost swau k wy-
chwalowánj nepřiblahoslaveněgšj Pannu a matky
Boha mého; magjc za to, žebn chwálu gegj gen
ti hodně mohli blásati, kterjžto nadáni gsauce silau
duchownj a wšech duše i těla wad prosti, oswjce-
ni gsau paprsky milosti. Gestliže pak člowěk wtěle
smrtném může powzněsti se až k patřenj na od-
blest Božj, pocházejgcj od welebnosti Otce; gestli
to cesta k chwále matky Božj! Neboť odtud po-
cházi wnwýssenost, odtud hodnost gegj. A wšak
gako gest wěc těžká, ano nemožná, dokonale Boha

poznati, a slusným mluvíti o něm způsobem: tak i vznesená tajemství, v panenské této rodičce Boží naplněná, převyšují všední myšlení a vyslovení lidská.

Cože tedy, ó matko Boží mého! mám já mluvíti o nemyslitelném tajemství vtělení Syna tvého! Gafauje chválau mám ctíti tento lásky pramen, jenžto proplynul panenské lůno tvé, odtud na obličej země a na ostatní syny lidské byl se rozlil! — Gesliže ty sama mne nepoučíš a nevyšťipíš mi slova a myšlení k pochopení těchto tajemství; a nezájí-li mě světlo vnitřní k nabití této přetvořené perly: jak bych mohla odvážiti se vstihnouti blažku tohoto milosti moře, v tobě Bohem rozlitého! Nuže tedy vyslyš žádost mau! nikolivěť abych postihla způsob, jak věčné Otce slovo v tobě bylo se počalo a zrodilo: alebrž abych prostě mohla vysloviti, že učiněna gsauc matkau, namždy pannau gš žůstala!..

Buď zdráva, ó plná milosti! ó kvetaucí panenství rági, v němžto vykvetl strom života, magici spásy ovoce nesti pro veškeré lidstvo; a z něhožto vyprejštil se onen Ewangelií pramen, na čtyry rozdělivší se řeky, aby všickni, kdož uvěřili, smlazeni byli rosau smilování Božích. Pozdravem na budiž, ty milosti plná, jakožto prostřednice mezi Bohem a lidmi, ustanowena gsauc nebe se země opět spogiti. V pravdě Pán gest s tebau; neboť gš ty hodný chrám Boží; chrám, v němžto libezná wane wůně dokonalé čistoty, a v němž nevyšší přebývá kněz dle řádu Melchisedecha.

Rozjímání.

1. Swaté písmo, (gakož i církev welj čisti w dnešním Ewangelium), wyprawuge nám rodopiš nenblaheslaweněgšj Panny pořadim předků mnoha stoletj, dosahugjcjm až na Dawida a odtud až na Abrahamu. Ewangelista Páně ale wšedku gegi hodnost zahrnuge těmito několika slowy: „Maria, z njižto se narodil Ježíš, genž slowe Kristus.“ — Ona tedh, gsauc matkau Ježíše Krista, Syna Božjho, přidala swým předkům, nikoli pak oni gj něgakau štwělost. Nápodobně také neshledtj člowěka náhodné přednosti; gediná křesťana hodnost šledtj duši před Bohem. „Neboť nepomolal Bůh mnoho wznesených,“ prawj Aposťtol Páně. Přezemské přednosti pominau; wšickni předkové gegi zmizeli. Še země dáwno s neshwělegšjmi přednostmi swými. Slowa dnešnjho Ewangelium tak pronikla kdsi gednoho křesťana slyšicjho ge čisti, že hned odřekna se swěta, namždyčh docela se oddal službě Boží a spasenj swé duše.

2. Wěděla Maria owšem, že od patriarchů a králů pocházi; nicméně ale při těchto přednostech, gimij ač gen náhodny gsau, tak hrdě swět se honosjwá, tato dcera z krwe králowšké tak welice oblibowala si pokoru a chudobu, že swolila i k zasnaubenj se s tesařem tak potřebným, že w potu twáři bylo mu dobýwati si chleba weždegšjho. W životě gegim nečinj se zmjńka o žádně služce; ona sama co nenyžšj dšwka, gakož sama se nazýwala, konala wšedku službu we swaté rodině swé, chudé na žboží časném, a wšak přebohaté na statcích wěčných. Gako božský gegi Syn, tak i ona oblibowala sobě chudobu po celý život swůg. Syn gegi umjrage na křiži poručil gi sice nenymlégšjmu

učednjíku swému: wšak i on sám byl chudý. Ano, wedlé podotknutí ctihodného Bědy, bylatě žíwa almužnau, pro chudé ustanowenau, kterauž přigimala s peforau a wděčností. Když pak wěčná prawda, blahoslawené prawila býti chudé: kdož postihne blahoslawenstwí této chudé matky Boží, genž wšech chudé duchem nad mjrú byla přewýšila dokonalostí.

3. Gest obyčej, obdarowati dítky na den gegich narození; a žim gsau wznessenějši, tím bohatši býwají takowé dary. Přineš i ty něgaký dárek této dceři králowské. Uděl potřebnému, co byš jí chtěla dáti, a ona zagisté laškawě přigmauc ten dar, časem swým toho pamětliwa bude. Gsauc wšak sama chudá, wyfönen gakýkoli duchowní skutek milosrdenstwí, anebo slyš mši swatau ke cti gegí, přigimajc chudobu swau s wděčností, gako bohátý dar Boží. Gsauc bohátá, mileráda ctwjren, wedlé příkladu gegího, na chrám Boží a chudým ruky své; — neb ačkoli chudá gsauc, předce, gakož z následugjích rozgjmání uwidíme, byla welmi dobročinná; — snažc se býti chudá srdcem: neboť gen chudí duchem wegdu do králowstwí nebeského.

Modlitba.

O požehnaná Panno! gak welice potěšen byl swět ze swatého narození twého! Od mnoha století čekali předkové twogi, Abrahám, Dawid a staří patriarchowé této hodiny požehnané; po tobě wzdychala Ewa, matka wšechněch žíwau, abyš napravila prominění gegí! K tobě wzdychají wšech děti Adamowy, u wěrné naděgi hledjce k milo-

srdenstwj twému. O, potěšij w tento den oslawy swé dary liliowých rukau swých tauhu nassi; wyslyš wolání zbožnosti, w tebe důvěrné; a wliďnau přimluwau swau nám zgedney, abychom tohoto žiwota strasti wedlé řizení Božího snášsegice w trpěliwosti swaté, potom přigati byli do sláwy geho, kdež wšickni Swatj Boží wěčně s tebau se raduj. Amen.

Kwjtj na wěnac Marianstý.

1. Pogďte, wy wšickni měřcij, a ctěte Pannu, kteráž, prwé než se narodila, giž ustanowena byla matkau Boží! Eohle dnes narodila se, a s ni žnowu zrozen gest i swět. Sw. Sergius.

2. Milost (toť znamená gméno Anna) porodila Panj; toť znamená slowo Maria. A w prawdě učiněna byla Panj wšech stwořených věcí, powýššena gsau za matku gich twůrce. — Sw. Jan Damascenský.

3. Ačkoli pocházela Maria od patriarchů a králů, předce nerozjicněgšj šlechtnost dosáhla štrže toho, gegž něslychaným způsobem byla porodila, a kterýžto nadewšedko přewyššuge kažďau hodnost lidstau. Dřiwjcenau byla poradjm předků swých, než nad mjrů ošwjcěgšj Synem wzneseným: neboť od králů gsau poslá byla sama matkau krále králů. — Sw. Petr Damianstý.

Slavnost Gména Marie Panny.

(V neděli mezi oktávem jejího narození.)

Není gména, po gménu Ježíš, na nebi, ani na zemi, kteréžby od. westřeré cirkwe tak wraucně se ctílo, jako přeslawné gméno **Maria**. Gaf mnoho přewýborného o témž swatém gménu pronešli mimo jiné Otce, sw. Bernard, Anselm, Bonawentura a Raimund; a gaf gméno to ctěno bylo za časů gegich, to až podnes deswědčugi spisowé gegich. Giž za nepřewněgšsich stoletj zbožnost křesťanů si oblibowala wyslowowati a wžýwati gméno gegi se gmenem Pána Ježíše. Gakož také giž některé cirkwe gednotliwých zemj zawedly slavnost téhož spasitelného gména, kdž za přičinau přepodiwného wjtězstwj, kteréž r. 1683 pod ochranau wjtězoslawné Panny polský král Sobieský wydobyl nad Turky, město Wjden oblehnuwšimi, papež Innocenc XI. ustanowil, aby slavnost tato w celé cirkwi swětíla se tu neděli mezi oktávem jejího narození, s udělowáním plnomocných odpustků wšem těm wěřicjm, kteréžby na tento den aneb w oktáwu též slawnosti kagicně se wyzpowjdawšse a tělo Páně wraucně přigawšse, modlili se za potřebu křesťanstwa.

Zpěw blahoslaweného Liguori.

Panno čistá! s trůnu nebe
 Pohleď s twáří lastawau
 Na nás, genž gmenugem tebe
 Nymilegšj matkaw swau.

Gestli při tom zhledu wljdném
Nepohne se srdce twé;
Pať od nás we stawu bjdném
Namždy odwrat oči swé.

Držý newděť nás obtjžil,
Welfau winu neseme;
Boha, genž se k nám tať snjžil
Těžce rozhněwali gsme.

Tebau bude milostiwým,
Nechceť nic ti odepřjt;
Tyť můješ nám litostiwým
Bránu spásy odewřjt.

By nás moh' zaš náwiděti
Dn, genž tebe miluge;
Rci gen, že gsme twoge děti,
A on hned se smiluge.

Negsme sic pro těžké winy
Hodni gménem tjm se žwát;
Srdce twé pro nás, co syny
Předce wždy chce lástau plát.

Rozprostři, gsauč nasse matka,
Mocný nad námi pláště swůg;
Gako slepice kuřátka
Pod křídlo nás sbromajžug.

Slyš, ó matko dobrá! s nebe
 Braucj pobožnosti hlas;
 Zachraň milugjcich tebe
 Nynj i na každý čas.

Čtenj ze sw. Bonawentury.

„Gméno Panny bylo **Maria!**“ Toto přemáté, předústogné a sladké gméno mnohonásobný bshuge w sobě wýznam. Wyznamenáwá totiž: **hořké moře, hvězdu morškau, oswětitelkyni panj**; kterézto vlastnosti spogugi se na nepřesné w Panně pozeňnané. **Mořem** gestit pro ogné milosti praudn; neboť „wšedky řeky padagi o moře;“ prawj pismo. Kterézto řeky ale gsau aromé Ducha swatého. Plnnau pak w témž moři wšedky dary andělů a lidj, patriarchů a proroků, wznamačů a panen; pročez také právem platj o i slova: „We mně gest wšedka milost cesty a rawdn; we mně wšedka naděge žiwota a ctnosti!“ (Sprach 24.) Hořké ale bylotě to moře w utrpenj žnna gegiho, fdežto bolestj meč pronisl dussi gegi ona s Noemj zwolati mohla: „Nenazhwentez mě rásnau, ale hořkau: nebo hořkostj naplnil mě Wšehaucj. (Rut 1.)

Hvězda sluge; a gestit hvězda nepřá-
 něgšj, „krásněgšj než slunce; nadewšedko žrizenj
 wězd, a čistšj než swětlo!“ (Knihá maudrosti 7.)
 čistotau a důstognosti přewyšsugeť slunce a wšed-
 lo, též i ono swětlo duchownj, ode tmy oddělené;
 ářilotě ž nj swětlo wěčné při porodu Syna Bo-
 žho. Ona gest ta hvězda, o kteréz gest psáno:
 Wngde hvězda ž Jákoba!“ (Num. 24.) Gako

wšak wnycházející z hvězdny paprsek nezmenšuje ga-
snosti gegi; takéž i zrozený z ní Syn nikoli nezrušil
panenstwj gegiho. O blahoslawená Panno, hvězdo
žárící! gať přeutěšené gest swětlo twé, negen zemi,
ale i nebesa ošwěcující; kterážto pronikši do pro-
pasti pekla ošwítílo sedících we stínu smrti.

Maria wšak gest také **hvězda mořská**.
Neboť gaťo plawci, aby mohli řiditi plawbu, po-
hlížejí na polarní hvězdu: tak též i zbožné duše,
plawící se na bouřlivém tohoto žiwota moři, buď-
to na newinnosti neb šagichnosti lodičce pohlížejí
k Marii, aby šťastně doplawily do přístawu wěčné-
ho blahoslawenstwj. Pročež neodwracug nikdy očí
swých od hvězdny této, w pokušeních a strastech
patříc zhůru k swětlu gegimu přiwětíwému. Což
wšak není důstatečné, gestliže nepůgdeš také za
tau hvězdau, a nebudeš-li následowati šwělých
příkladů té Panny. Znamenat swaté gméno gegi
tolik co ošwětítelství; a w prawdě ne nadar-
mo; ošwěcujeť ona podíwným wzorem swatého ži-
wota swého a wygasňuje noci duchowní šwělosti
swých ctností, gaťož druhdy onen ohnivý oblak
ošwěcowal noci lidu israelského; pominauc toho,
že swětlo oslawy gegi žárí swau potěšuje swaté
anděly.

Posléz šlowe gméno Maria tolík, co **paní**;
neboť gest paní wšech andělských i lidských tworů.
O této paní prawí žalmista: „Gaťo patříc oči slu-
žebnice krukám paní swé.“ (žalm 112.) Služebnici
takowau gest každá wěrná duše, ano i wškerá
cirkew. K ní pak obráceny magi býti wždycky oči
nasse, abyhom z lastawých a štědrých rukau gegích
přijímali darů Božích aneb cokoli dobrého činíme,
škrže ně Pánu obětowali. Děfugmež tedy nebe-
škému Otci z dobroty geho, že nám dal paní tak

lastawau, kteráž, otworagjc nám štědrých rukau
 swých, tak mocna gest u Syna swého, že s důwěrau
 wšickni můžeme k nj uteci se, wolagjce: O hořké
 moře, uděl nám praudů swaté milosti, abychom
 hořkostj prawé fagicnosti se napravili! O hwězdo
 morstká, swětij nám žárj swau, abychom rownau
 nassli cestu do wěčné wlasti nassj! Stůg při nás,
 ó wliďná oswětitelkyně, abychom wěčně byli oswj-
 ceni swětlem sláwnj; a pod ochranu lásky swé při-
 gmiž nás, ó přemilá panj, abychom sřze tebe do-
 řáhli toho, genž byw z tebe narozen, a wywýssen
 nade wšecky s Otcem a sw. Duchem žiw gest a
 kraluge na wěky. Amen.

A r o z j i m á n j.

1. Maria slowe tolik co oswětitelkyně;
 sřwjť se milostmi a přjklady. Pořud putugeme w
 tomto smrtelném žiwotě, podobném prawě moři
 wlnobitnému a baurliwému, řdežto wždy hrozj
 nám nebezpečensřwj utonutj, máme owšem pohlj-
 žeti k nebesřkým wýššinám, odkud přicházi nám po-
 moc; a wšak i my wedlé staru swého a okoličnosti
 swých máme bezauhonným obcowánjm giným sřw-
 titi, a hwězdau chránjci na tomto moři býti nauzi
 trpjcm, k nám autočistě swé beraucjm. Hwězda
 sřwjti bez hlufu: tak i přjklady působj wjce než slo-
 wa; a mnohý, gegž napraviti žádná nemohla slo-
 wa, nemohl odpřrati děle moci přjkladu dobrého.
 Pročež také apostol Páně napomjná zwláště žen
 k zbožnému obcowánj: „Abn, byť pak řterj i ne-
 wěřili slowu, sřze pobožné obcowánj žen bez slo-
 wa zjstáni byli, spatřugjce w bázni swaté gich obco-
 wánj.“ (1. Pet. 3.)

2. Nadarmo zhlíželby plavec k hvězdě, kdyby nerýdil loď, anižby vesloval za vedení geg hvězdau. Tak též nemáme i my přestávati na pouhém obdivování ctností svaté matky Boží: ale máme gi ctiti zvláště následováním příkladu gegho. Překrásně praví sv. Bernard: „Synu můj! následug matku, chceš-li býti gistý pomoci gegi; neboť takovým způsobem budeš-li ctiti gi co matku: zagisté co synowi svému bude milost prokazowati tobě.“

3. Maria flowe také co panj. W témž smyslu na giném místě praví též sv. Bonawentura, každá duse, chtějící strže wjru poroditi Krista w srdci svém, musí vládnouti nade všemi žádostmi a naružiwostmi, a podržiti ge docela rozumu a příkázaním Božímu. Wšsem že gako hořké moře hučeti budau praudy wášní gegich: ale síla téhož dítěte božského zkrotí wšsecku wzteklost geho. Neboť žena, dj Pán, když rodí, trpí owšem bolestí welikau: wšak potom zapomene na ni pro radost, že narodil se člověk. To gest utěšitelný obraz pro každau fagici dussi, rodící Krista w srdci svém.

Modlitba.

O Maria, smjtcij na moři tohoto života hvězdo, wnden světla svého a milosti své, abychom neutonuli w tolika baurjch tohoto života! Ughle, že wšech stran hrozí nám nebezpečnstwí w této ustawičné smrti. O milosrdná matko, bi pomoci nám přispěg a zachowen nás! Sijla materského gména twého udržug nás w pokussenjch zachraň nás w aužkostech a bjdách, a swaté světli

twé ufaž nám prawau cestu k wlasti nebeské! Vypros nám, swatá Boží rodičko, abychom zmužile zápassce s praudy tohoto swěta, přemáhali ke cti Boží hořkost wšech strasti; abychom aučiniliwau lástau bližnjmu swému přispjwali, a wedlé příkladu twého k dobrému obcowánj gemu swjtice, potom dosáhli forunu zaslíbenj skrze toho, gegž gš porodila, a který s Otcem a Duchem swatým žiw gest a traluge na wěky. Amen.

Kwjtj na wěnc Marianský.

1. „Ženu silnau kdož nalezne?“ — Gle, ó Šalomau, nalezena gest žena ta w Marii Panně; přemohlať ty tři nepřilněgšj: Boha, smrt a ďábla. Boha přemohla pokorau swau; smrt — porodem žiwota; ďábla a wšedku silu geho potřenjm hlavy hadu starému, řdnž tělem swým přiodila toho, genž silného téhož spoutaw zlaupil nádoby geho.

Blahoslawený Albert weliký.

2. Kdyby píšeť a rosa, hvězdny, oblaťowé,
Listj lesů a tráwy byli gazynťowé,
Předc by newychwálili dosti, Panno, tebe;
Nedostihneť chwálu twau než jen samo nebe.

Sw. Antonjn.

3. Krásná gako měsíc gš, ó Maria! neboť gako měsíc wygasňuje noci, zapuzuge tmy a pocestnému oswěcuge cestu w tmawé noci: tak též gména twého blest wygasňuje toto tmawé audolj pláče, tyto lesy plné drawé zwěře; uwádj nazpět blaudjcjch, a ukazuje hřišnjkům cestu k wlasti nebeské. — Blahosl. Bernardin Bústenský.

4.

Slavnost Obětovánj Marie Panny.

(24. listopadu.)

Gaf Maria w nepautlegššj mladosti swé obětována byla službě Keywňšššho we chrámu Jerusalemském, a s gafau lástowraucj zbožnosti sama co wěčná zápalnj obět gemu se zaswětíla, několika slowy podotknuto gest giž u wypsánj žiwota gegiho. Swatý přiklad gegi následowali tisícowé swatých mládenců a panen; psánoť gest o tomto frálowškém wzoru: „Přiwedeny budau fráli panny za nj, přitelkyně gegi přiwedeny budau tobě; přinesseny budau s radosti a s weseljm, přiwedeny budau do chrámu frále!“ (Žalm 44.) Bylatě praobraz wšech panen, genž prwnj ze wšech zaslibiwššj se Pánu ustawičným panenstwjm we swaté službě geho we dne i w noci gemu slaužila w swatosti a sprawedlnosti; práwě proto gsauc prawau patronkau wšech duffj čistých, zwláště w stawu duchownjm. Pročež také slavnost obětovánj přepodiwné Panny této, w rozličných časech a w gednotliwých cirkwjd slawená, záslussně pozděgi od papeže Sixta V. powňššena byla za wšseobecnaui tichau slavnost cirkewni.

Maria, mé potěšeni.

Překrásná růžička
 Ujbezně wonj,
 Má duše, mé srdce
 Dychtelo po nj:
 Po matce Boží
 Mé srdce tauží;
 Kde gš, ó Maria,
 Mé potěšeni!

Hledám tě dáwný čas
 Na tomto swětě,
 Kde gš, ó Maria!
 Můg wzácný kwěte?
 Po tobě kwjlm,
 To každou chwjli:
 Kde gš, ó Maria,
 Mé potěšeni!

Glyffel gšem libý hlas
 Mezi horama,
 Andělé zpjwagi:
 Zdráwas Maria!
 Po hlasě pŭgdu,
 Bát se nebudu:
 Kde gš, ó Maria!
 Wolati budu.

Dlauho mé taužilo
 Srdce po tobě;
 Dneš radost giž citj,
 - Je přišlo k tobě;
 A s tebau wssude
 Wždy rádo bude:
 Od tebe, Maria!
 Nerádo pŭgde.

Štenj ze swatěho Fulgencia

(k pannám).

Maria otewřela nám rág; sřrže ni rozšřřiltě
 Bůh nad swětem swětlo prawé. Maria gest cesta
 k nebesům; sřrže ni šstaupilě Bůh na tento swět,
 a člowěk učiněn gest hodným powznessen býti z hů-
 ru od nj; gessito do oněch blažených stánkŭ sna-
 dno wegdu wssidni, genž pewně wěrj, že sřrže po-
 žehnanau Pannu Syn Boží přišel na tento swět.
 Maria napravila opět čest k hlawj ženské; tro-
 gjiho bylotě druhu to dobro, genž dostalo se Ma-
 ri; čimž trogi zřuffeno bylo zlé, uwalené Swau
 na pokolenj lidské. Bylotě řečeno k nj: „S bo-
 lesti roditi budeš děti, a pod mocj muže twého
 bude žádost twá, a on panowati bude nad tebau.“
 Těto bolesti a poddanosti ať podrobeni gsau ti,
 genž nechti následowati Marii, kterážto mocj po-
 zdrawenj andělského naplněna byla utěchau ney-
 sladšj a milosti neyhogněgšj. Prawiltě k nj an-
 děl: „Zdráwa, milosti plná! požehnaná ty mezi
 ženami!“ Slowa; „Zdráwa,“ zvěřtowala gi utě-

chu s nebe; — slova „milosti plná,“ oznámila jí: že zvláštním zcela způsobem osvolobena gest od prwnj kletby nad lidmi wynessené, a posvěcena milostí Boží. Slovy pak: „Požehnaná ty mezi ženami,“ wyznamenána gest zásluha panenstwj gegjho. A wšsedy, genž horliwě následugi swatý přjklad gegj, požehnány budau mezi ostatními ženami.

Muže tedy, pogďte, panny křesťanské, a w swaté pobožnosti následugte králownu panen! Wzdálowše se od kletby neposlušnosti, přigměte z rukau gegjch požehnanj wykaupenj swého. Wyzstřihente se bolesti, gjž podrobena byla Ewa, hadem swedená; a učintež se hodnými aučastenstwj na cti Marie, kterěj došla službau anděla.

K rozzjmánj.

1. Celé srdce swé, swé tělo i dussi swau obětowala Bohu tato milostná Panna, gať mile swětlém milosti Boží poznala se býti wywoleným stwořením gehu. Ona wedlé slow sw. Bernarda byla prwnj, genž, bez předpodobněnj, přewýšiwssi ducha zákona starého, bez příkladu, bez přikázanj, bez rady byla učinila slib panenské čistoty. W kterěžto ctnosti andělské, w těle smrtelném přewýšila tato podiwná matka wšsedy děti Adamowy tak welice, že nazwána gest „Pannau panen.“ Ani poselstwj anděla nemohlo zwrátiti nečistšj předsewzetj gegj; slyšic, že počne a porodj Syna Nejwyššjho, zwolala: „Kteraf se to stane, poněwadž muže nepoznám?“

2. Maria nepocitila boge hřjchu, neb žádosti těla s duchem, a ducha s tělem; poněwadž gest to

následek dědičné winy; ona pak, gšauc matkau Slowa wěčného, počata byla beže wššj wady a posstwrny tétéž winy. A wššak wj se o nj, že žiwa byla w neywyššj mrawopočestnosti, ostrjbagjc smyslu swých co neypřisněgi, ano že ulekla se, řdyž anděl pozdrowil gi způsobem neobychěgným. D gať mnohem wjce my, gšauce počati a zrozeni w hřisšich, mělibychom ustawičně bogowati se žiwau wždy obraznosti a smyslnosti swau; bditi nad smysly swými, a wššech wystřjhati se přiležitosti k hřichu náš wábjcjch, a krotiti tělo swé, aby nebogowalo proti duchu! Gedno neopatrné okamženi swedlo sprawedliwého ginať krále Dawida k cizoložstwji a wražďě.

3. Wynašnaž se, podlé stawu swého, zachowati swatau čistotu we wššj wěrnosti; „smilnjka a cizoložnjka budeť Bůh sauditi,“ prawj pjsmo. Kdoš učinil slib čistoty, obnowiž geg w tento den s požehnanau Pannau. Přecistá gesti ctnost tato, kteráž gaťo lilie neygemněgššim dechem býwá urážena; ale přewznessená gest gegi odplata. Panny samy budau w nebi zpjwati pjsěň, kterauž žádný giný nemůže zpjwati, a pŭgdau za beránkem wššude, kde se foli octne. Kdoš manželsťwa swazkem spogen, zachowey čistotu manželsťkau, gša čist duchem. „Držte nádobu swau ke cti, a nikoli k potupě,“ prawj Apóstol. Maria, žrcadlo wššech panen, plodnosti swau mnohem wjce utwřžena byla w této přecisté nad lilie ctnosti; gestto Slowo wěčné w požehnaném těle gegim učiněno tělem, nad mjru poswětioššji gi učinilo prawým chrámem Božjim. Čemuž tať gest i s každau dussj zbožnau, přigjmagjcj téhož Syna Božjho začastě w neyswětěgššji swátosti oltárnj. Kterážto swátost gest prawý a skutečný prostředek k zachowánj též ctnosti,

a posila proti wšedněm těla posussenjm, prawý a skutečný žiwota chléb; a zagisté zemře, kdo s čistým srdcem začasté geg nepřijmá.

Modlitba.

O wywolená Panno panen, matko krásného milování, holubičko bez poskvrny, kteráš porodila půwoda wšij čistoty! W pokoře zhlížice k twé wznessenosti welebíme podiwňau, panenstau plodnost twau, sřže toho, genž nám dal tebe za wzor, prosíce tebe, abyš wyžádala nám sily k přemožení těla a křwe, abychom tělo i dušsi zachowali bez poskvrny co chrám Ducha swatého! Stůg při nás mocně, když nebezpečenstwí nám hrozí, aby syn zlosti nic nemohl nad námi; abychom, před obličejem Boha wšewidaucjho w čistotě a neporussenosti žiwi gsauce, někdy až schránku této smrtelnosti křehké swlečeme, hodni byli, sřže tebe, matku čistých, přigatu býti do stánek wěčných a předstawenu býti božskému Synu twému, kterýž s Otcem i Duchem swatým žiw gest a kraluge na wěky wěkůw. Amen.

Kwjtí na wěnc Marianský.

1. Gato lilie, genž do wšse roste, předce wišci dolů listy, a nadto zlatá zrna má: tak wzrostla i Maria na wšech ctnostech co neywšse, a předce sflonila wznessenost ctnosti swých pokorau; byla

pať také ozdobena wjrau, naděgi, lášťau a wšsemi dary Ducha swatěho, gafo zlatými zrny. — Blahoslawený Dionys Karthauský.

2. Nepřetrženau, neywraucněgšši a neyaučinněgšši lášťau, wšstjpenau gi maudrosti nebesťau, a ustawičným, wnitřnjm rozgjmánjm byla neyblahoslaweněgšši Panna i we spanj u wětššjm w Bohu wntřeni, než gafýkoli Swatý při bděni; gafož i sama doswědčuje: „Gá spjm, ale srdce mé bdj!“

Swatý Bernardin Sienenský.

3. Panenský hostinec wywolil sobě Pán, aby nám ukázal, že w těle čistém nositi máme Boha; a proto wzał na sebe člowěčenstwj, aby sme my wžali do sebe Boha; gafož sám prawj: „Zůstaňte we mně, a gá zůstanu we wás!“ — Sw. Augustin.

5.

Slawnosť Zasnaubenj Marie Panny.

(23. ledna.)

Gaf tato tichá kostelnj slawnosť gest hodna nábožnosti a uctěni wšsedy dussj zbožných, wyswita zwláště ze spisů sw. Bernharda, z gehožto wýkladů wžato gest čtenj následugjci. Neboť raussťau tohoto přeswatěho, panenskěho zasnaubenj neywyněšši nebes tagemstwj zůstalo zakryto před očima swěta a pekla; kterěžto tagemstwj wedlé řizenj Božjho nemělo známo býti, dokudby wšseda předpowěděni staré umluny o času wěregněho zgeweni geho, gafo w něgakém středu, se nesešla. A za wěrněho ochránce panenské čistoty, a gediněho aučastnjka téhož tagemstwj swatěho, wywolil Bůh swatěho

arciotce Josefa, gehožto wznessenost a hodnost giž z toho pauze wyswítá; pročej také wšech swaté a čisté dusse žwlástnjm způsobem ho ctíce o mocnau geho přimlumu wzýwagj; gemužto žádné prosby neodpře Syn Nejwýššjho, kterémuž s tak welikau wěrností a lástkau na zemi byl slaužil, a gegž w mladistwj těla geho byl žiwil a opatrowal.

Chwalozpěw.

Giž dlaho taužj dusse má
 Twau, Panno, chwálu zpjwat,
 Ať wjm, že budau struny mé
 Gen slabě se ozýwat.
 Neb hodně gen zpěw andělů
 Tě může welebíti;
 Wn hlubokau gen pořau
 Tě můžem oslawiti.

Co na poljch a na lukách
 Chowá přiroda swjtj;
 Měsíc a hwězdy na nebi
 A slunce, genž nám swjtj;
 A co se škwěge milostně
 Tam nad nebeskau bání,
 Zmizj co noc před krásau twau,
 O králowno wšech panj!

Gen stjn podáva starý čas
D slíčné gegj twári;
Wšak slunce wzešlo, mįgi stjn,
Maria stwj se w záci!
Ano byť i zbor andělů
Gi chwálit chtěl gať slusť,
Eže wyslowit, gať wywýřil
Bůh tuto krásnau dussť?

Hle, wěmec zlatohvězdomý
Gj zdobj čelo gasné;
A we dne w noci plá ta zář
A níkdý neuhasne;
Byť na nebeské obloze
Wjc neswtily hvězdy:
Nad hlauau gegj zůstanau,
Gj swjtít budau wezdy.

Neumadlé na wýsostech
Se winau tobě wěnce;
A lástau srdce plápolá
Tam twého zasnaubence!
Twůg ženich bude s beránkem
Ti zpíwat píseň písňj,
A blaženostj oplýwat
Bez bolů a bez tířňj!

A toho twüg se dofkne prst,
 Ten spásy plamen citj;
 Geg marnost swěta newábj
 Ni swětšké lásky kwjtj.
 Co kwete a zas odkwjtá,
 Rečinj srdci strasti;
 Toť gen po tobě taužjwá,
 Po pramenu swé slasti!

D křjby takých ctitelů
 Na zemi gessťe bylo,
 Gafý byl Bernhardin, gehož
 Gen pro ni srdce bilo!
 Genžby gj mįsto prstenu
 Na obět srdce dali,
 W slastech a strastech na ni gen
 S wěrnosti zpomjnali.

D wěrnosti! Ddden se gj
 Se gměnjm, s dussj, s tělem;
 Gsauc krásná, bohatá, tebe
 Zasnaubj s Spasitelem.
 Šat swatebnj gest připrawen,
 Dědička Božj kyne;
 Andělé s nebe šhližegj,
 Zbor hwězd po nebi plyne.

D Panno čistá, ty gfi gen
Má sřla, moqe blařo
W potřebách wřřech, i při smrti;
D řhraniř, řladká řnaho,
Mé řrdce w době pořřednj,
A tu prořař mí lářřku:
Swau rozwař řufau milořřtnau
Mé duřře řřlabau pářřřku.

Řtenj ře řřw. Bernarda.

Kdo řest panna tato tař řtiřhodná, ře anděl
gi pořřdrawuqe; tař pořřorná, ře ř řeřařem dá ře
řařřnaubiti? D řřpanilé to řřpogenj pořřorn ř řpanen-
řřwjm! Ğař dobrořřibezná řest Bořřu duřře, w njřto
pořřora prořřřwřwá ř řpanenřřwř, a ořřdobau pořřorn
řpanenřřwř řwřřřřřge ře! Neřř proř řařřnaubena řest,
řřřauci pannau wřřwolenau, genř neměla řařřnaubiti
ře, nřřbrř co panna pořřřiti a porořřiti měla? Neřř-
wřřř řodno bylo to maudře prořřřetelnořři bořřřřř;
a bylo pořřřebj, aby řařřnaubena byla Maria ř řo-
řeřem, prořto ře řřm řřřřto řřřřřřto řřřřm duřřřm ta-
řgemřřwř řřřřřřřho wřřřaupenj, a uřřřřno bylo řpanen-
řřwř od řřenicha řařřřřho, wedře obyřře ře řřřařřřřřho
newěřřtu ořřřřřřřřřř; řřmřřto řeřwřřno bylo řařř
o řřud řeřř panny, tař i o pořřěřř řeřř. — Nebořř
řdořř wida řařřnaubenau a řeřřotnau gi býti, bylby
gi neměl řřřřř řa řřnu řřřřřřřřřř, neřřř řa panna?
A wřřřař to niřřoli nemělo řřři ře o matce Bořřj.
Byřřotě to pořřěřřněřřřřř a řřeřřřřřněřřřřř, aby po nē-
řařř řařř pořřařřwřřn byl Řřřřřř řa řřod pořřěřřně-
řho maņřelřřřwa, neřřř řřřřřřřwa.

„Josef ale,“ dj písmo, „gša sprawedliwý, a nechťe gi pronésti, chtěl tagně propustiti gi.“ Dwssem, práwě že sprawedliwý byl, nechťel pronésti gi. Neboť gako nikoli nebylby sprawedliwý byl, fdyby znage býti gi winnau, byl gi ssetřil: tak též nebylby nikoli sprawedliwým byl, fdyby uznáwage bez winy gi býti, byl gi odsaudil. — Proč ale chtěl propustiti gi? — za tau přičinau, za fterauž Petr chtěl, aby Pán odstaupil od něho, řka: „Odstup ode mne, Pane! neboť gsem člowěk hříšný!“ Widělť totiž, swatau pogat gša hrůzau, nengistěgšj na nj wýznať Božstwj; a nemoha proniknauti w toto tagemstwj, a za nehodného sebe mage, déle prodléwati w důwěrném obcowánj této přewznessené, nad gegjžto přepodimnau hodnosti byl užasnul, umjnil sobě propustiti gi. — Proč ale tagně? proč ne weřegně? — Proto, aby nřdo netázal se na přičinu propustěnj, aniž řdo žádal, aby z toho se zodpowěděl. Neboť což odpowědjti měl tento muž sprawedliwý lidu zatwřzelého srdce, newěřjcmu a reptawému? Newěřjcy a ufrutnj židě, zwěděwšse, cobý se domnjwal, a cobý myslil o čistotě gegj, zdažby mu byli neposmjwali? zdažby gi byli nefamenowali? Neboť gakby byli uwěřili prawdě mlčjcy a sřrťté w žiwotě materřkém, gjžto pozděgi zhrželi, fdyž hlasitě we chrámě ř nim mluwila? Cožby gi byli nynj učinili gestě nezgemené, gj, na nižto drže wložili ruce, fdyž diwý činila? Přřpadně tedy tñž muž sprawedliwý, nechťe gi přinucen býti ře lži, aneb ř potupě panny newinné, tagně chtěl propustiti gi.

„A fdyž o tom myslil: an anděl Páně we spanj ukázal se gemu, řka: „Josefe, synu Dawidůw, neboť se wřiti Marie, manželfy swé; nebo co se w nj počalo, z Ducha swatého gest!“ Z po-

měru toho posouditi lze, gať welice Bohu milý byl Josef, ustanowen gsa od něho k útěše a ochra-
ně geho matky, za přestauna těla geho, a za ney-
wěrněgšscho spomocnjka geho na zemi! Byltě w
prawdě z domu Dawidowa, z rodu králowského
pocházeltě tñž Josef, tento muž ze šlechetné frwe,
a šlechetněgšsi gestě myslí. Syn Dawidůw byl,
negen podlé těla, nýbrž i podlé wjry, swatosti a
žbožnosti; kterýžto gaťo druhý Dawid byl muž dle
šrdce Božjho, kterémuž s bezpečností Bůh swěřil
neytagněgšsi a neyswětěgšsi poklad těla swěho, ge-
mužto, gaťo druhému Dawidowi, otewřel neytag-
něgšsi a neysšrntěgšsi cestu maudrosti swé, zgewiw
mu tagemstwí nepoznané od nijádněho z knížat to-
hoto swěta, a swěřiw genu negen k widěnj a sly-
šsenj, nýbrž i k nossenj, woděnj, celowánj, přeto-
wánj a ostržbánj toho, gegž tať mnozi králowé a
proroci žádali widěti a newiděli; žádali slyšseti a
neslyšfeli. A wšak negen Josef, ale i Maria po-
cházela z domu Dawidowa; gináfby žasnaubena
býti nemohla muži téhož domu.

Rozgimánj.

1. Přefrásně nazýwá sw. Bernard w giné řeči
swé šrdce Marie Panny swatau kwětnici, w njžto
wsšedny ctnosti žárowěň wykwjtagj. Gať mnoho ne-
bestých ctnosti wywinuge se w dnešním swátečním
Ewangelium, genž wykládá se w témž čtenj! Usta-
wičného panenstwí slib bezpochyby za wnitřním
Ducha swatého pužením učinila giž w rozkwětu mla-
dosti swé; a předce bez odporu uposlechla, řdyž ti,
gimž powinnowána byla poslussenstwím, žasnaubili

gi muži; nestončená bylatě důvěra gegj w Boha, gemuž wěčně byla zasmětela se, a kterýž také nestlamal důvěru gegj, za wěčného ochránce gegjho wymoliw nečistšijho Syna Dawidowa, o němžto se domníwá, že podobný čistoty slib byl učinil. — Gať weliká wšsať byla bolest gegj, řdyž widěla strast na gemné twáři geho! gať těžká byla tiseň, gať weliká trpěliwost gegj, gať swatá byla mlčeliwost, a gať hluboká žwlášťě pořora gegj, genžto gedinyňm slowem mohauci rozehnati wšsedy mraťy s čela swatého ženicha swého, chtěla raděgi snášetě to nenyťžšij utrpenj, nežli wyngewiti tu swrchowanau milost, že wymolil gi Bůh za panenskau matku spasitele swěta! Jcela oddala se řženi Božjmu; a Bůh poslal k ni spisse anděla s nebe, než aby byl stlamal důvěru gegj. W nenyňššij radost proměnila se potom nenykrutěgšij bolest řrdci gegich; a co nenywraucněgi gali se oba wychwalowati Boha, genž tak weliké wěci na nich byl učinil.

2. Požorug, člowěče, toto libowonné ctnosti řwytj w řrdci panenské rodičy Božj, a dle přjkladu gegjho uč se poslušnosti, maudrosti, tiché trpěliwosti, mlčeliwosti a pořore w poměrech tohoto žiwota. Dbžwlášťnjch milosti Božjch newyngewug nikdy bez potreby, a w protiwenstwjch a utrpenjch swých, prožřetelnosti božřkau ti řeslaných, důvěřug se pewně w otcowské milosřdenstwj geho; genž utwřzuge swých wěrných a utrpenjmi gich žkaussj gaťo žlato ohněm. „Reboť řřřze řauženj mnohá wšřični wymolenj musęgi wegiti do řřřlowstwj Božjho.“

3. Rozgimęj také weliké a řřřwostné ctnosti řw. patriarchy Josef, wěrného řluby Božjho, gemuž byl řwěřil nenywětšij pořlad řřrdce swého. Gať přěřřásně swatý Bernard wynyřřuge chwálu geho!

W očích Božích nebylotě hodněgšscho žádneho, genjby ostrjhal těchto dwau flenotů neyšťwostněgšsich! Nikoho tak wysoce nepoctil, aby gafo syn poslussen byl gemu, a slaul synem geho. Mnoho přepodimného pronášsegj Swatj o welikých geho zásluhách; zwláště pak swatá Teresie způsobem nendárazněgšsim wzbužugjc ku ctěnj a wzýwánj ho, swým prawým nazýwá ho otcem a pánem; mezi giným řkauc: „Neznala gsem žádného, genž k přeslawnému tomuto patriarchu srdečnau chowal w srdci uctiwost a pobožnost, na němžto bych byla neznamenala weliký prospěch u wšelikých ctnostech. Ano, o to gediné, pro Bůh! prosim, kdo wěřiti nechce slowům mým, aby sám toho ofusil; a poznát w prawdě, gať weliké pochodj z toho blaho, řdyž swatému tomuto patriarchu synowskau uctiwost někdo profazuje.“

Modlitba.

O Bože, kterýž wynwolil a ustanowil gsi swatého Josefa za ženicha neyblahoslaweněgšj Marie Panny a za pěstaua gednorozeného Syna swého, Pána a Spasitele nasscho Krista Ježíše, prosime tebe: propůgč nám čistoty těla i dusse za přjmluwau geho, abychom neposťwrněni a přioděni rauchem swatebnjm, připuštěni byli k slawnosti zasnaubenj nebeského; řrže téhož Krista, Pána nasscho. Amen.

Kvítky na věnec Marianský.

1. Gako všedny řeky vthkají do moře, a moře předce nepřetáhá: taktéž všedny milosti, gežto obdivujeme na giných Swatých, spogugj se w Marii Panně; a předce nepřeteklo toto moře milosti, aniž přefročilo meze pokory pýchau a marnosti. — Sw. Antonjn.

2. Maria Panna, ačkoli spanilosti předčila všedny panj, předce přepodivná čistota gegj tak hluboko pronikla všedka srdce, že zhasla všedny žádosti plápolj w těch, genž na ni patřili; a owšem může se o ni říci: „Wyšla od nj moc a uzdrawila všedny.“ Pročež také připodobňuje se myrře a cedru; neboť gako vůně myrry všeliký hmyž, a zápach cedru hady zapuzuge: tak libowůně čistoty gegj udusuge všedka tělesná pužení srdce lidského. Blahosl. Bernardin Bustenský.

3. Maria gest ona wznesená Rebeka, ona spanilá, skrytá a neznámá muži panna, nad mjru sličná, ž tisíců wmwolená, od Otce nejvyššího wžadaná, skwostnými klenoty ozdobená a zvláštnej docela stydlivosti okrášlená; genž gediná nalezena gest hodnau, spogenu býti s Isákem prawým, s usmjwáním Otce všemohaucjho, a s pramenem všeliké prawé radosti našj, swazkem žasnaubenj duchownjho. — Blahosl. Petr Kaniský.

Slawnosť Zvěšťování Marie Panny.

(25. března.)

Tato wznessená slawnosť, w kteréž panenská matka Boží obgewuge se w úplné štwělosti své, a gižto slowny prostými a wznessenými wypisuge Ewangelista Páně, gest základem wšech ostatních slawností, a zwláštní příčinau našeho uctění a wraucj lásky naši k této matce spásy; kterážto swolením swým k poselstwí anděla radostj naplniwšši samého Boha, swaté anděly a patriarchy w předpeflj byla potěšila a učiněna gest prostřednicj wšem lidem; gestto počala dnes Slovo Dce wěčného, škrze kteréž swět gest wyšaupen. Učený papež Benedikt XIV. má za to, slawnosť tato že swětíla se giž za časů apóstolůw, a oni sami že následowali w tom matku Páně; kterážto wraucj zbožností a uctiwošti slawjwala tento den své oslawy, na kterých Syn Nejwysššího byl se wtělil w panenském lůně gegjm.

Matka krásného milování.

Odkud tak spanilá, králowno nebe,

Coš náš nemocných uzdrawila?

„Kade mnau láska zwtěžila!“

Odkud, ó Panno milostiwá,

Pod twými krotky pučj kwjtj?

Twá spanilost nám gasně swjtj,

A útěchu do srdce wliwá!

Tak sličně, gafo ty, nemůže
Na gaře kwěsti žádná růže,
By bez trnů w swém kwětu byla. —
„Nade mnau láska zwtěžila!“

Odfud, ó dcero, s twáři gasnau,
Ty králowno rozenců swětla!
Twá krása tak spanile zkwetla,
Že nad ni slunce, měsíc jasna,
A hwězdy obdivuji tebe?
Z twých očí usmíwát se nebe;
Tyš wšedka srdce poranila. —
„Nade mnau láska zwtěžila!“

Odfud, ó Panno, nasse láske!
Genž nad Ráchel gfi spanilegši,
A nežli Ester milostněgši,
O, krásná citů čistých pásko!
Gsauc holubička bez neřesti,
A učjc nás k nebi se wzněsti,
Abys i nás tam uhostila. —
„Nade mnau láska zwtěžila!“

Odfud, Panno, plná milosti,
Nad sněh a lilie gfi bjlá?
Taká-to wůně usflechtíla
Newane z mirry ljbeznosti,

Ni z ambry zlatém na wýslunj,
 Tau neopogi balšam wūnj,
 Být gim se rána zahogila. —
 „Nade mnau láska zwjtěžila!“

„Po mně gest láska tužbau wřela,
 A Neywpyšši se šlonil ke mně;
 Nadal milosti mne, swé plémě,
 Abych co geho stan se šwěla!
 Ač že wšech nejnižši gsem byla,
 Předc gsem se gemu zaljbila;
 Mneť milost geho powýšila. —
 Nade mnau láska zwjtěžila!“

„Nebeský posel w šwělé fráše
 A potěšeni lidšého plémě
 S wýsosti štaupil tisse ke mně;
 Bůh wymoliltě mne ke spáše!
 Poselstwí to mě zarazilo;
 Aniz, gakby to možná bylo,
 Gsem djwka sprosta pochopila. —
 Nade mnau láska zwjtěžila!“

„Tak libilo se Hospodinu.“
 Dj anděl; „posílat mě š nebe,
 Za čistau matku zwolilt tebe
 Milowanému swému synu.“

Přichází již z otčova klínu,
By přigal na se světa winu!
To božská moc gest způsobila. —
Nade mnau láska zvjtěžila!"

„Etjc we wšsem swatau wůli Páně
Djm: Staň se podlé slova twého!
Tu, dle poselstwj andělského,
W řichosti ssnáššj s nebes báně
Se Slovo, by se tělem stalo,
A mezi lidmi přebýwalo.
Tak s Božstwjm spogena gsem byla. —
Nade mnau láska zvjtěžila!"

Čtenj ze swatého Řehoře, biskupa Nowocesarského.

Dneš wšickni křowé duchů nebeských nowé
hwalozpěwny pěgi k zwelebenj božjmu, a gako ney-
twělegšj swětlo přjstj Syna Božjho ršwēcuge
wšecky wěřj. Nastaloť dneš libezné garo; dneš
prawé sprawedlnosti swětlo, Kristus, zářj wýchodu
wého rozehnalo temnosti tohoto swěta. Swětlo
jeho milost božj wlilo w srdce nasse, aby k naděgi
wěcj newiditelných náš powzneslo, a zgemilo nám
křytá tagemstwj a zážrakj, přewyšsugjci wšegga
wonětj a wšecku pochopliwost ducha lidského. Dneš
poslán gest k Panně přeswaté Gabriel, gedem z du-
chů plamenných, stogjci okolo trůnu Newyššj-
w; a s libezným k nj spěge pozdrawenjm: „Zdrá-

wa, milosti plná!" — Než hle, Panna ulekla se; ona rozvažuge přepodivné toto pozdramení, gimžto pozdramena nebyla gestě žádná dcera Ewina. — Proč zdráháš se, ó neyčistší wšedh panen! „Pán s tebau! Nebog se; neboť gfi našla milost u Boha. Hle, počneš a porodíš Syna Neywyššihó!" Nemáš žádné t strachu přičiny; ano naopak máš proč těšiti a radowati se; pokorně pozdramujš tebe, ó Panno požehnaná, wšedh mocnosti nebeské; a věčný nebes Pán přede wšemi wywolil tebe t naplnění tagemstwj neyskrytěgšich, předpomydaných po wšedh stoletj štrže Mogžisse, Dawida, Isaiásse, Daniele a wšedh prorokw, aby klenot a spásu swěta uzpůsobil we swatém lůně twém!

Kteráž slowa mohau wygádríti wznessenost této neyswětěgšj z panen! Která chwála wystihne důstognost gegi a škwělost wnitřnj krásnj gegi! Gafé zpěwy zapěge gi duch náš, gižto sami archandělé pozdramowali a melebili! Ujbežně škwj se w domě Páně, gako oliwa krásná, kterauž byl zaurodnil Duch swatý mocj zastjnenj milosti swé, w njžto powolal nás za syny a dědice králowstwj Kristowa. Dna gest fwetaucj onen rág nesmrtelnosti, w němžto zasazen byl žiwota strom, gehožto owoce zachowá nás od smrti věčné. Dna ge čest a ozdoba panen, radost a útěcha matek, a dokonalý wzor Swatých. U nj přebýwagi ctnost a prawda; ona gest pramen, z něhož wypreyštil se Pán wšeho žiwota. Wyslowiti nifterak nelže náležitau tobě chwálu, ó neyswětěgšj Panno, gižto za matku byl sobě wywolil Syn Neywyššihó. Wšidni tworowé nebe i země magj oslawowati tebe; tyť gfi trůn welebnosti božské, a žárjš u podiwném swětle na nebesich, fdežto oslawuge se Dtec, gehožto wšsemohaucnost byla zastjnila tobě; fde klaněgi se

Synnu, tebau zrozenému; a fdež wěčně weleben gest Duch swatý, genž způsobil w tobě wtěleni krále sláwy. D učiniz nás hodné, aučastnu býti twé milosti, dokonalosti a ctnosti twých w Kristu Jezjssi! Gemu, Otci a Duchu swatému budiž čest, moc a sláva po wšedky wěky wěkůw. Amen.

Rozgjmání.

1. Seber smysly swé, a wáznau zbožnosti rozgjmey swaté tagemstwí tohoto dne spasení nasseho. Rozvažug také důmyslná slowa téhož oswíceného otce cirkewního, w třetím giž století od něho pronessená, a myšlénkami swými pronikni w komnatu samotné Panny na modlitbách trwogicj; kterážto, ačkoliw dobře znagjc wšedá předpowjdaní proroků, a wědauc, že blizko gest čas, fdejto žádaný wšeho swěta wylupitel, Bůh Emmanuel, z panny má se naroditi: předce w nehlubší pokore swé ani nedomníwá se, žeby ona sama byla dcera ta wnmolená a bezposstwrnná, kterauž od wěčnosti Pán byl ustanowil pro wznesené toto tagemstwí.

2. Wštip hluboko do srdce swého každé gednotlivé slowo nebeské rozmluwy této, rozgjmajic při tom podiwnau mrawopočestnost této požehnané Panny; genž ulekla se pozdrawení anděla, protože welebil přednosti gegi, mysljc, gakeby to bylo pozdrawení. Gakéto pěkné ponaučení pro každau duši zbožnau, při každé chwále míti se na pozoru a powážiti dobře, co se gi prawí!

3. Mnoho a přewzneseného prawí anděl; a gen welmi málo slow Maria. Gednau otewře usta swá, aby tázala se, gakhým způsobem má naplniti

se toto tagemstwí swaté, gessťo nepřemožitelné gest předsewzetí čistoty gegi; podruhé prawj: „*Ái, gá dĵwfa Páně!*“ — *D*, pencho lidřká, kamje ufrngeš se před obličgem té panny! Swětlem Ducha swatého oswjcená gsauc, poznala nepatrnost swau a nestončenau welebnost Boží, genž k tak wznessené důstognosti gi pomolal! Přepodiwná gest čistota té panny; a wšak podiwněgšj gest pokora gegi, genž i při takowé gegi wznessenosti ustaupiti nechce. „*Nemůžěš-li následowati panenřkau čistotu gegi,*“ dj sw. Bernard, „*následug pokoru gegi; chwálitebná gest ctnost panenřtwí; než potřebněgšj gestit ctnost pokory; onano schwaluge se: tato se přikazuje; k onéno žwána, k této nucená býwáš!*“ *Dobrolibezna může býti pokora, oplakáwagjci ztrátu panenřtwí: než, bez pokory, osmělugi se to řjci, i samo panenřtwí Marie byloby nelíbilo se Pánu. A wšak weliký a wznessený gest, řdož obě ctnosti spoguge, byřby sebe nepatrněgšjim zdál je býti sobě samému.*“ — *Tak prawj sw. Bernard.*

Modlitba.

R nohám twým padagjce, děfugeme tobě, ó swatá Boží rodičfo, kterážto podiwnau pokorau swau zaljbiwšsi se Bohu nade wšedka dĵla ruřkau geho, a swatým swolenjm swým řlonila gř nebesa nebeř; a řwolawšsi Wšemohaućjho ř trůnu geho, řzřchlila gř wyřaupeni w předpeřlĵ řefagjciř, ućiněna gsauc prostředřynj swatau wšedněř lidj, genž na swětě byli, gsau a budau. W pokore wřýwáme tě: proš za nás bjdné řřřřné lidi, genž

sau swatošť ctíme! Hluboká pokora twá zahog
iny, penchau nassj učiněné, a smiriž nás s bož-
ým Synem twým, genž w pokore byw zrozen,
pokore žiw byl a w pokore na kříži umřel!

Abychom památku tohoto nejsvětějšího ze
šlech tagemstw každého dne slawili, a přeslawnu
Pannu w lásce a wděčnosti sobě připomínajce
ušně welebili, dáwá se po celé církwi katolické
zdodenně potřikrát zwonem znamenj, k lefánj
izwané. Modlitba k této pobožnosti znj takto:

Anděl Páně přineš Panně Marii posel-
wj; a ona počala z Ducha swatého.

Zdráwa, Maria, milosti plná! Pán s tebau.
ožehnaná ty mezi ženami a požehnaný plod ži-
ota twého: Ježíš! — Swatá Maria, matko Boží!
moš za nás hříšné, nynj i w hodinu smrti nassj.
men.

Řekla Maria: „Ai, gá dítka Páně! Sta-
j mi se podle slova twého.“

Zdráwa, Maria! a t. d.

A Slovo tělem učiněno gest, a přebýwalo
mezi námi!

Zdráwa, Maria! a t. d.

Drodug za nás swatá Boží rodičko,

Abychom hodni byli zaslíbenj Kristových!

Milost twau, prosíme, ó Pane! rač w mysl nassi wliťi, abychom andělským zvěstowáním wtěleni Krista Syna twého poznawšše, skrze umučeni a křiž geho k sláwě zkríšteni přivedeni byli. Skrze téhož Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Kwjtj na wěnac Marianšty.

1. „*Ali diwku Páně!*“ Powážug pořu té Panny! A Dna nepravj: „*Ali, gá newěsta Dce! gá matka Syna; gá swatyně Ducha swatého; což w skutku bez neprawdy bylaby řici mohla. I po nejvyšších milostech, andělem Páně gi zvěstowaných, zůstala pokornau. Tak, moge sestry, budmež i my nepatrnými před sebou, a budeme welicj před obličejem Páně. — B l a h o s l. A l b e r t w e l i k ý.*

2. Řdňž Noe — Kristus totiž, gegž Noe předpodobňowal — byl wstaupil w archu života panenského, „*tuť wyprýstily se wšedky prameny; wšedky milosti hlubokosti se otevřely, tak welice přetěgajce Pannu wznessenau, že duch zlý utonul w těch proudech a hříchové smazáni gsau. — T ý ž.*

3. Nikdo na nebi, nikdo na zemi není hoden, rozlomiti pečet přednosti twých; a sice plnost milosti zastiněni Nejvyššího, panenskau plodnost a wtělení Slova wystihnauti! Mnozi možni města Božího mužové odhodlali se k těmto věcem silným; než nikoli nebyli s to, giť wystihnauti; gsaut newystižitelné cesty tyto. — S w. B e r n a r d.

Slawnosť Nawšstjwenj Marie Panny.

(2. čerwence.)

Utěšsenau tuto slawnosť, ode dáwných časů w cirkwi swěcenau, popisuge swatý Lufáš takto: „Za onoho času powstawši Maria odešla na horn š chwátánjm do města Júdowa, a wešla do domu Zachariášowa a pozdrawila Alžbětu. I stalo se, gaž uslyšela Alžběta pozdrawenj Marie, zplesalo nemluwnátko w životě gegjm; a naplněna gest Duchem swatým Alžběta: a zwolala hlasem welikým a řekla: „„Požehnaná ty mezi ženami, a požehnaný plod života twého! A odkud mi to, aby přišla matka Pána mého ke mně? Neb hle, gaž se stal hlas pozdrawenj twého w ussich mých, zplesalo radostí nemluwnátko w životě mém! A blažená, kteráž gš uměřila: nebt dokonány budau ty věci, kteréz gsau powědjny tobě od Pána.““ I řekla Maria: „„Welebj dusse má Hospodina, a duch můg plesá w Bohu, spasiteli mém. Neb wzešel na ponžjenj djmkj swé: neb ai od této chwjle blahoslawiti mě budau wssični národowé. Neboť mi učinil weliké věci ten, genž mocný gest, a swaté gméno geho. Gehož milosrdenstwj od pokolenj až do pokolenj bogjcjm se geho. Dokázal moci ramenem swým: rozptýlil pyšné myšlenjm srdce gegich; sházal mocné še stolic a powýšsil ponžjených! Lačné nafrmil dobrými věcmi a bohaté pustil prázdné! Přigal Israele služebnjka swého, pamětliw gsa milosrdenstwj swého. Gaž mluwil k otcům nassim, k Abrahamowi a semeni geho na věky.““ I zůstala Maria š nj asi za tři měsíce, a potom nawrátila se do domu swého.“

Maria na horách.

Gasná obloha se šwěge —
Kam asi Maria spěge?
Na hory troš obracj,
A přibuzné swé pochwacj.

Wšedko w lese, kolem lesa
Gaf se raduge a plesá!
Pod nj kwjtky žkwjtagj,
Láska dáwa fřjdlu gj.

Anděl se š nebe šklánj,
S obdiwenjm hledj za nj;
W mále Matka nehwyššj,
Pozdrawenj uslyššj.

W žiwotě se pohybuge
Jan, a š plesem pozdrawuge
Pána w lúně panensťém,
Gebož má býť předchůdcem.

Přibuzné se obgjmagi,
D tagemstwj rozmlauwagi;
A Maria welebji
Zpěwem Boha na nebi.

Štenj je sw. Bernarda.

„A hle,“ dj Ewangelista, „Alžběta, přibuzná twá, i ona počala syna w starosti swé!“ A čemu bylo potřebj, početj této neplodné zvěstowati Marii Panně? Snadže anděl chtěl novým gesttě zá-
zrakem utworditi gi, genžto pochybugjc gesttě swa-
tým slowům uwěřiti nechtěla? — Nikoli! Šteme
owšsem, že tžj anděl potrestal Zachariásse newě-
řicjho; než nikde nenalezá se, žeby byl Marii ně-
čeho wytýkal; ano šhledáme spjše, že Alžběta sa-
ma w prorockém duchu chwálila wjru gegj. „Bla-
žená, kteráž gš uwěřila!“ Proto zvěstowáno bylo
Marii početj neplodné přibuzné, aby rozmnoženjm
se dimů rozmnožena byla i radost gegj. Ta, genž
w bržce počti měla Syna lásky Otcowy, musilatě
roznjcena býti radostj Ducha swatého, a ohněm
lásky geho; neboť plnost tuto sladkosti a radosti
nemohlo pogiti než srdce láskau swatau plápolá-
gicj a radostj naplněné. Snad i proto oznámena
byla Marii těhotnost Alžběty, aby to, což w mále
wšfude mělo známo býti, raděgi doměděla se z ust
anděla, než od lidj; aby nezdálo se, gakoby, newě-
dauc, co se přihodilo, žádného podjlu nebrala na
tagemstwjch božských.

Snad mimo to oznámena gj byla těhotnost
Alžběty, aby wědauc o přjstj Wykupitele a před-
chůdce geho, a znagjc časy a ofoličnosti, napotom
žřetelněgi odhalila toho prawdiwost zvěstowate-
lům ewangelia, gsauc Bohem samým ponaučena
hned na počátku toho o wšfch tagemstwjch. Aneb
také gesttě snad proto měla wědomost o těhotnosti
Alžběty, aby ona gsauc mladšj, na to myslila, pro-
kazowati služby gj stařeně; a že odesla s chwátá-
njm gi nawštwit, aby tjm příčinu zawdala malé-

mu proroku, mladšimu gešťe Pánu a Mistru swému wzdáti prwotinky swé uctivosti, a wzbuženau obapolně matef i dětj zbožnosti aby z diwu welikého powstal zážraf gešťe patrnegšťj.

K rožijnánj.

1. Rádost čistá, laškawá snjžiwost a zbožná k bližnjmu láska powzbudily wznessenau rodičku Božj, že odesšla na hory s chwátánjm, aby se starau přibuznau swau těšila se z milosti, u wysokém stárj Bohem gj prokázané. Wutěšené důwěrnosti předešla pozdramenj gegj, žústawjc nám i w tom příklad křesťanské přiwětivosti a pokory. A gač blahoděgně působila swatá námstěwa gegj! gač diwy milosti při nj se obgewili! Tak působij i ty; nestyď se i nižšich námstěwowati; buď k nim přiwětíwa a laškawa, a wedle možnosti swé rozšširug wůkol sebe tiché požehnánj; a často žakusšs diwů milosti.

2. A wšak gač pokorně i Alžběta přigala námstěwu mladšj přibuzné swé! W gačeto hluboké pokore, w gačém pohnutj žwolala: „A odkud mi to, aby přišla matka Pána mého ke mně!“ D gačáto rádost, řdnž dvě duse zbožné rozmlauwagi wespolek, a gedna druhau přewyššuge w pokore! Gač utěšené gest rozmlauwánj těch, gichžto srdce w nebesjch gsau! — Gačo nebesťj blešť přítomnost wznessené rodičky Božj oswjtila ducha této ženy swaté. Gačo u wytrženi počala co nehwwraucněgi wychwalowati gi. Řež, co činila Maria, slyššjc nagednau tuto welebiti tu welikau milost, od Pána obdrženau? Snad poddala se puženjm marnosti, gačo my lidé marnj, řdnž proneše někdo toho neh-

menšjho k pochwale nassj? — Nikoli! Dosssem dala se hned do welebenj Boha, wssedk wznessené a weliké obracugjc na něho, a wyznáwagjc opět, že ona nic není, a Pán že ničeho neshledal na nj, nežli njžkost gegj! A wssak w radosti swaté uznala milost Boží býti tak welikau, že blahoslawiti budau gi proto wssickni národowé, a žádně proroctwj dokonalegi se nenaplnilo.

3. Rozvaž tento wznessený králowny proroků wýrok, a suď potom o ducha gegjho oswjcenosti! — Následug také požehnanau tuto mezi ženami, genž nemluwila nikdy než o Bohu a wěcech božských a k spáse bližnjho swého; a warug se wssedk pomluw a řečj nemrawných, a wssj nestromné samochwály. Wžden čest Bohu, když wýtečných darů a wlastnosti byl ti propůgčil. „Neboť což máš, čehož gsi neobdržela,“ prawj apostol; „a když gsi to obdržela, čím se honosíš?“ — S Alžběta gest nám wýborný příklad, hodný následowánj, zwláště při swatém přigjmánj. Ač newiděla Ježíše w životě panenském zastřeného, předce oswjcena gsauči swětlem wjry, nazýwala ho swým Pánem, takowým ho býti uznáwagjc. A gak wysoce odměnil Pán wjru a zbožnost gegj! Dítě w životě gegim zplesalo! Tak zplesá i w náš dusse nasse, když swětlem wjry oswjcení gsauce, w swátosti budeme klaněti se gemu, a w swaté taužebnosti ho přigjmati.

Modlitba.

O Maria, hwězdo swjticij, gak škwěle a wraucně aučinfugj swaté příkladny twé na dusse tebe milugjci! Gle, my wedlé swatého proroctwj twého blahoslawjme tebe, a blahoslawenau nazýwati tebe

bude potomstvo neppozděgšš! Weliká a newy-
 slowná gesti sláwa twá na wýsostech nebeských!
 O neyšwětěgšš matko nasseho Boha a Pána, roz-
 pomeň se we swé welebnosti, že porodiwšš toho,
 genž sřrže tebe stal se bratrem naššm, učiněna gš
 byla matkau wšsech bratrj a sester geho; neboť gest
 tělo a krew nasse! Z wzhledniž tedy š wšjdnosti
 materškau na wšsechy wžywagici žbožně swaté ma-
 teršké gméno twé. Nezapomeň na nás w řišš slá-
 wy swé; a pomni, ó matko milosřdenstwj! že pro
 nás hřiššné stala gš se matkau Wykupitele; a neza-
 mřtey nás hřiššnjů, ale w hodinu smrti našš potěš
 nás materškau náwštěwau swau, a ochraňug nás
 co dítě swých před saudnau stolicj nasseho Boha
 a Pána. Amen.

Štwjtj na wě nec Marianškh.

1. Přemysloká hora gesti Maria, gegjžto týmě
 wppíná se žhůru nade wšsechy anděly až k trůnu
 Božjmu, aby tamo počala Slowo wěčné. Ne-
 wyššš této hory důstognost opěwowal Isaiáš, řka:
 „W posledních dnech zashwj se připrawená hora
 Páně, wpyšššená nad wrššky hor (Maria totiž
 nade wšsechy Swaté).“ — Sw. Řehoř weliký.

2. Které gsau ty weliké wěci, gežto učinil ti
 Pán, ó přeslawná králowno panenšká, že wššidni
 národowé blahoslawj tebe? — To ti učinil Pán:
 že stwořená gsau bytost počala gš Stwořitele;
 že diwka gsau počala gš Pána; tebau že Bůh

swět wyšaučil, ošwjtíl a k žiwotu přiwedl. —
 Sw. Augustín.

3. Gať newyprownaná a newyslowná gest wzne-
 ššenost, sláwa a blaženost twá! W prawdě gaťo
 neskončená gest důstognost twá, co matky prawého
 Boha, a rowná gj gestíť dobrota a blaženost twá,
 přewysšugjci wšsedko nasse ponětí a obdiwení. —
 Bła ho slawený Dionys Karthauský.

8.

Slawnost Čelání se Marie Panny k porodu.

(18. prosince.)

Cirkew tuto tichau slawnost ustanowila w
 swatém adwentním čase, abyhom gaťo Maria
 Panna připrawili srdce své w zbožnosti a slawné
 radosti ke dni narození toho, gegžto měla porodit
 pro spasení swěta. Zwláštñ docela, a wšsať
 nadpřirozená prožřetelnost do Betléma gi powo-
 ala, kdež porodila přewrozence swého, gehožto
 druzí bratři podlé těla gjme my. Zawinušši ho
 v plénky položila w gesle, kde pobožní pastýřowé
 a králowé gemu klaněli se, a s nebes andělé zwě-
 ťowali chwálu geho. „Maria zachowáwala wšsedka
 loma ta w srdci swém,“ dj Ewangelium. W tom
 wláště za tohoto swatého času máme gi násle-
 howati, a o neskončených téhož wyšaupení božské-
 ho dobrodiní rozgymati w srdci wěrném a čistém.

Cesta do Betléma.

Maria. Na západ slunce pšl,
 Má k němu blížko giž;
 Den k večeru se chýl
 A noc přichází blíž.
 Umlnul ptactwa zpěw
 A gafo gasná swice
 Wychází na obgew
 Pošlidná wečernice.

Josef. O přepodivná Panj
 A welitelkyně,
 S oblohy mjr se sklání
 A pošlid kyne mně;
 Gen to wšak dussi mau
 Nepošogi tu dobu,
 Že widjm žemdenau
 Tě, wšechněch panj ždobu.

Bylať obtížná cesta
 Ti, Panno wznessená,
 Žel gsem, že má newěsta
 Bude unawená;
 Na cestě udělá
 Se nesnáž wšeliterá;
 Mnoho gste snášela
 Od rána do večera.

Než wšedko w brzce mine ;
Tam z daleka se zdá,
Při swětle hwězd že klyne
Nám město Dawida ;
Tam wegdem w hospodu,
A přihodného místa
A bytu i k porodu
Pán wšude sám přichystá.

Duch můj ge plný plesu,
Aniž ge w omylu,
Že pod swým srdcem nesu
Zemlených posilu ;
To bříme sladké gest,
Mne slabau djwfu sly ;
Má rozkoš gest, ge nest
Až k wytknutému cíli.

A místo Synu swému
Ať wywoli Bůh sám ;
Odemždenme se gemu,
A dobře bude nám ;
On w rozkoš promění
Nesnáze cesty perné,
A hogně odmění
Starosti twogé wěrné! —

A tak putuji spolu
 Mluvjce o Bohu
 Cestau, wedaucj dolů
 W betlemskau polohu.
 Ku malé Efratě
 Giž giž se přibližuji,
 An hvězdy w gasnotě
 Gim cestu oswěcují.

Štenj ze sw. Efráma.

O neporussená, neposstwrněná, panenská
 rodičko Boží Maria, přeslavná králowno naše,
 genž ohnivěgi se stwíš nade wssecky slunce pa-
 prsky a blesky. Tebe wěčně ctí wssecky mocnosti
 nebeské pro nesmjrný blest sláwy twé. O přepo-
 diwná nádobo, w niž schowána gest manna nebe-
 ská; ty prawá archo a dennice umlwny, lastawá
 těšitelkyně a průwodkyně wssech křesťanů, pře-
 swatá Panno! Ty gš onen keř nezpálný; onen
 trůn krále, panujcijo nad Cherubjny; ta brána
 nebeská, kteraž od země wcházíme; onen života
 strom, přinešši owoce nezpanilegšj, nezjwěgšj
 a wssecko ožiwugij; libowonná Jericha růže, nez-
 bělegšj w audoljch lilie, zelená Arona ratolest,
 z niž co kwítef wykwetl Syn Boží! Neboť z kme-
 ne Dawidowa wykwetl Kristus, spasitel náš, náš
 Bůh a Pán nezmyššj. Tyš porodila Boha a clo-
 wěka, gsauci pannau před porodem, pannau u po-
 rodu, a pannau po porodu! Neboť nikoliwěť tebe,
 ó zawřená chrámu wýchodnj bráno, neporussil
 onen, genž w panenském lůně twém galo rosa na

rauno padl, wzał na sebe tělo člowěčenstwj nasse-
ho; alebrž i po narozenj swém w dofonalé nepo-
russenosti twé, wěrně zachował tebe, Oswjcená pa-
nownice, rozkossi a foruno panen!

Pod ochranu twau utjáme se, ó swatá Boží
rodičko! D smilug se nad námi, genž possřwněni
gsauce hřjchem, w božském Synu twém máme se
co obáwati saudce swého. Zastupij náš milosřdně
u něho, aby nehonosil se sřřůdný a pyšný nepřitel
náš, že mocněgšj gest žlost geho, než twé milo-
sřdenstwj! Wzdychagjce a plačjce wžywáme tebe,
aby Syn twůg, dárce žiwota a wšech dobrodinj
udělowatel, gegž tolifa neřestmi gsme urazili, ne-
dal žwytjnati náš co stromů owoce nepřinásegj-
cjh. Nechať přitéká nám oleg milosřdenstwj twých;
naplň náš milostj sladkosti swé, oswěť mysl nassi, a
připraw gazyk náš a rty nasse, abychom tebe, po-
rodiwšj žpůsobem tak přepodiwným frále frálům,
wřfupitele dušj nassič, radostně pozdrowili po-
zdrowenim anděla, wolagjce: „Zdráwa buď milo-
sti plná! Zdráwa, frálowno nesyřadšj! Zdráwa,
ty swětlo se řřwaucj, panno a matko! Zdráwa, ty
poklide, útěcho, radosti a spáso swěta! Zdráwa
buď, ty ozdobo celého dworu nebeského! Zdráwa,
ty strome žiwota a ždrogi wšj útěchy, ty oltáři
smjřenj, ty duho pokoge, ochrano a sláwo nasse,
oswjcená matko Krista Ježíše, porodiwšj toho,
který stwořiw nás, náš miluge a zachowává, a ge-
muž s Otcem a Duchem swatým přisřussj wšedka
čest a chwála, sláwa a moc, wšedko plejání a we-
lebenj na wěky wěfůw. Amen.

Rozgjmánj.

1. Rozgjmey, gať maudrá a skrytá prozřetelnost Boží nepřetržitě udalosti světa spravuje často řízením, v očích lidí nepatrným býti se zdájícím. Což medle bylo kdy důležitějšího, co tak slavně bylo zvěstováno, co tak taužebně očekával messieren předešlý svět, gaťo narozenj Wykupitele w Betlémě! Gaťžebn mělo to státi se, newěděla Maria; a wšak wědauci z písem proroků, žeby w Betlémě měl naroditi se, wěřila to pewně; ačkoliw, gaťým způsobem by tam přišla, newěděla; a přeradosně díwila se tomu wědauc, gať podiwným způsobem to prozřetelnost Boží zřídila, gakkoliwěť wšsem ostatním zdálo se to býti pauhau náhodau. Tak wedlé příkladu gegjho i ty podrobij se newyzžitelným saudům Páně, a slepými usudky hříšníků nedej se nikoliw u wjře swěsti. Nic na swětě není náhodau. Wyřbychom skryté rámě Boží wždycky newiděli, předce we wšech případech žiwota s důwěrau se máme podrobiti; nesaudjce před časem, a gať Bůh námi naloží, wolně snásegjce; gessťo tu neomylnau máme gistotu, že milugjcjm Boha wšsedky věci gsau k dobrému.

2. Rozwažug taťe ochotnau poslušnost gegich. Gotwa že wysšel rozkaz cjsare ačkoli pohanského, aby byl popsan messieren svět, a wšickni odebrawše se do místa swého, aby tam se dali zapřati, podrobila se rozkazu tomu we wšj pokoře a wěrnosti, w rozkazích wrchnosti poznáwagjc rozkaz Boží. Swatá a dokonalá tato poslušnost byla základem wšsedch ctností gegich; bylatě poslušna z lásky a s ochotau, gať mile známa gj byla wůle Boží. Gakkoli hluboká byla pokora gegj, předce u wěrné poslušnosti podrobila se poselstwj anděla. Kte-

raužto poslušnosti zachowala i zákon očistování, ku kterémuž pro panenský svůg pored zavázána nebyla. A rychle wedle napomenutí anděla w tu samu noc utíkala do Egypta, nerozmýšlegíc dlaho, gakby žiwa býti mohla w zemi této cizí a pohanské; bez pochybnosti gdauc za každým pokynutím swatého ženicha swého, gakožto za vůli Pána swého. Neméně po smrti božského Syna swého podrobowała se wšechněm nařízením apostolů, a poslušna gsauc w životě i smrti dokonala život svůg pronesenými někdy od ní slovy: „Syn, gá djwka Páně, staniž mi se podle slova twého!“ Také dokonala poslušnosti swau zaplatila, což svým neposlušenstwím Ewa byla zawinila.

3. Tato poslušnost swatá gest zkaušba pravé ctnosti, a wnmolených duší známka; spogučet w sobě wjru, lásku a wšecky ctnosti. Gestě také swatá matka nasse mluwj ke všem, co někdy w Káni byla promluwila: „Cožkoli mám dj, učiňte!“ a kdož tento gediný gegj rozkaz, w Ewangelium pronesený, nezachowává, nadarmo domýšljet se býti dítětem neposlušněgšší této matky Páně. Nebo poslušnost gestíť podrobenost zákonu věčnému, gegž Bůh nynj škrze člověka dáwa člověku, w rági ho neposlechššimu; a: „kdy protiwi se wrchnosti, protiwi se Bohu,“ kterýž prawí: „Kdo wás slyší, mne slyší; a kdo wámi pohrdá, semnau pohrdá.“ Hlediz tedy z upřímné lásky k Bohu přemoci přichu swau, ochotně poslušna gsauc i toho neymenššího magicího tobě udělowati rozkazů, radny aneb napomenutí; a buď poslušna s tak welikau láskau a ochotností, gakobys samého Boha poslauchala; gakože w rozkazích swých představených w prawdě geho býwáš poslušna. A čím wíce přemáháš sebe k wěrné poslušnosti, tím záslušněgšší bude poslu-

šsenstwj twé, a tym wjtěžoslawněgi kralowati něhdy budeš w rjšši sláwy wěčné.

Modlitba.

O wěrná matko Wykupitele a Pána našeho, genž poslussen byl pro nás až k smrti, smrti pať tižje, abychom my učili se poslussnosti od něho: swatá, swrchowaná a laškawá poslussnost twá, pomýššiwši tě za kralownu nebeš, nám pyššným a hřjššným Adamowým dětem zgedney tu milost od božského Syna twého: abychom, křácejce w šlépěgich poslussenstwj twého, wěrně plnili wšedka přikázani Páně, swatau geho cirkwj nám zgewená a nariženi těch, gežto ustanowil nad námi na této zemi; abychom něhdy z božských ust geho uslyšeli ta potěšitelná slova: „Wegdi, služebnice dobrá a wěrná do radosti Pána swého!“ Amen.

Kwjť na wěnc Marianšřh.

1. Zcela přiměreně považowána gest Maria Panna, matka Páně, za tu půdu, o kteréž stogi psáno: „Stewři se, země, a wydey Spasitele!“ Požehnanau tuto půdu zrosil Duch swatý, gmenowán w písme: pramenem a wodau. O půdě této prawj také žalm: „Požehnal gš, Pane, půdě swé!“ A požehnaná gest w prawdě ta půda, genž přinášj owoce tak požehnaného. — Sw. Isidor.

2. Tělo twé, o swatá rodičko Božj, ctj wšedhen swět co přeswatý chrám Boha žiwého! tamť

počalo se swěta spasenj, tam přioděw se ozdobau Syn Boží zpanile a s plesánjm šel wstříc wywołené newěště swé, cirkwi, w oděwu se škwaujm; a dáwno žádauci daw gj poljbenj slawil šňatek, předzvěděný od počátku swěta. Tam stržena gest stěna nepřátelstwj, bywšj wystawěna neposlušnosti prworodičůw našich. — Sw. Bernard.

3. Tebe zastjnila moc Keywňššjho, aby zmjrnila blest a požár tohoto ohně božského! Ty sama radugeš se z té cti, sama s Dtcem wěčným magic společného Syna gednoho, a gať stwořené bytosti to možné gest, i společnau s njm lásku. Geg miluge anděl, a wšak gať Pána swého; ty pať milugeš geg, ó Panno, ale co Syna swého; protož odměňuje také lásku anděla, co sluhj swého; lásku twau ale co lásku matky. — Swatý Tomáš Willanowský.

9.

Slawnosť Očišťowánj Marie Panny, ginať Dromnic.

(2. února.)

Swatý Lukáš, byw tak šťastný, po dlahý čas obcowati s matkau Páně, a zaznamenaw nám newjce zpráw ze swatého žiwota gegjho, wedlé wůle Páně témuž ewangelistu od nj zgewených, wypišuge zagimawau a řagemstwj plnau slawnosti této udalost následným způsobem.

„Když se naplnili dnowé očišťowánj Marie podle zákona Mojžšowa, nesli geg do Jerusále-

ma, aby ho postavili před Pána, gafoj psáno gest w záfoně Páně: že každý pacholík, otwjrage život, swatý Pánu slauti bude; a aby dali obět, gafoj powědjno gest w záfoně Páně, dvě hrdličky aneb dvě holaubátek. A hle, člověk byl w Jerusalemě, gemuž gméno Simeon, a člověk ten spravedlivý a bohabogný, očekawagijc potěšeni israelského; a Duch swatý byl w něm. A odpovědi byl dostal od Ducha swatého, že neužij smrti, ažby prwé uzřel Krista Pána. I přišel w duchu do chrámu. A řdyž uwodili dítě Ježíše do chrámu rodičové geho, aby učinili podle obyčege zákona za něj: tedy on wzał geg na lokty své, a chwálil Boha, a řekl: „Nynj propaustjš, Pane, služebnřka swého, podle slowa swého w pokogi: neb widěly oči mé spaseni twé, kterěj gš připravil před obličegem wšech lidj; swětlo k zgeweni národům, a sláwu lidu swého israelského!“

„Dtec pak a matka geho diwili se těm wěcem, kterěj praweny byly o něm. I požehnal gim Simeon, a řekl Marii matce geho: „„Aly položen gest tento ku pádu a ku powstání mnohým w Israeli, a na znameni, kterémužto bude odpřáno. A twau vlastní dussi pronikne meč, aby zgewena byla mnohých srdci myšlenj!““ — Byla také Anna prorokyně, dcera Januelowa z pokoleni Ašser: ta se byla zstarala we dnech mnohých, a žiwa byla s mužem swým sedm let od panenstwí swého. A ta wdowa byla magijc let okolo sedmdesáti a čtyř: kterážto newyházela z chrámu, posty a modlitbami slaužeci Bohu dnem i nocj. A ta w tu hodinu přišedši chwálila Pána a mluvila o něm wšechněm, kterěj čekali wykaupeni w Jerusalemě. — Dni pak, gaž wykonali wšedko podle zákona Páně, wrátili se do Galilee, do města swého Nazarétu.

Dítě pak rostlo a posilovalo se w duchu, plné moudrosti, a milost Boží byla w něm."

Slavnost tato již w prvních stoletích byla slavena; a k stále památce na světlo světa, dnes we chrámě zgewené, a národy ošwęcugicj, swětj dnes cirkew ustanowené pro služby Boží swjce, napomjnjagjc nás, abychom byli světlo w Pánu.

Swátek Hromnic.

Otwrijny chrámu dwéře,
 Dbět na oltáři swatém
 Zhůru k Jehowě se béře
 U plápolu rozejžjatém!
 Zwučné zněgj chwalozpěwy,
 Dceri Sionské se gewj
 Dáwno očekáwaný!

Ahle z rána přegasného
 Dítě to se přibližuje
 K práhu chrámu pradáwného,
 Kteréz u proroků sluge
 Bohem a hrdinau silným,
 Otcem prawdy neomylným,
 Smjrcem, rádcem nazwaný!

Zdráva, ó překrásná zore!
 Přinášsegjc nám den nowý;
 Twé milosti gsau co moře,
 Gichžto nikdo newyslowj!

Syn twůg hwězdy rozswěcuge
A každého oswěcuge,
Přišlého na tento swět.

Přigď, ó přigď, ty přežádaucj,
Po tobě chrám Páně taužj;
Panno, láškau swatau wraucj,
Tužbo wšech, gež swět ten saužj;
Přigď, ó cile dáwných časů,
Z andělských chwalohlaŕů
Přineš nám spaseň swět! —

Dna gde, a wšedňo jasne,
A newiditelnj tadŕ
S nebes báně modrogasné,
Swětla tworůw myriady
Patřj tu na Pána swého,
Genž co djtě, prostě wšeho,
W chatrných tu plénkách dlj.

Plesagj propašti w dáli,
Genž se že dne neradugj
Ti, genž w lůnu smrti spali,
K žiwotu zaš procitugj,
S wytrženjm wolagjce:
„Hle, giž plápolá nám swjce,
Přicházi k nám spaseň!“

Těch paprskůw prwotiny
Z prasnětla toho plynaucej,
Abŷ ozářiły syny
Swětla, w stjnu smrti gsaucj.
Hle, giž žbožnj gazŷkowé
Wydawagi chwály nowé,
Duchem Páně nadšŷeny.

Swatý wěštec k chrámu spěge,
Simeon, kmet žšediwělý ;
Boha slabosti se chwěge,
Radosti se třese celý :
Dítě to na lofky bére,
Že to Spasitel gest, wěre,
Dneš do chrámu nešŷený!

Dpogen rozkošŷi swatau,
Kterauž w šrdci blažem cjtj,
S myšlj na Boha upiatau
Dj: „Giž chci že swěta giti!
Neboť we kwi a w těle,
Wšŷech národůw Spasitele
Widěly gsau oči mé!“

D nechtěgmež tedy dljti,
Gjt 'pod swětla toho žáři!
Chceť byt w šrdcích lidšŷých mjtj,
A se škwjt na gegich twári!

Gladké gesti geho gméno,
Lésem takým zahogeno
Býwá srdce ranéné.

Čtení z blahosl. opata Guerrika.

„Když se naplnili dnové očistování Marie.“
Písmo, přednášce nám tagemstwj wykaupeni našeho, udalé se pro náš příběh tak wypisuje, že ukazuje nám přitom spolu u podobenstwj, co způsobem mravním má státi se w nás. Neboť kde se dnes zvěstuje očistování neyblahoslavenější Panny, tu žregmě upomínání jsme i my na vlastnj očistění své. A však tohož neměla by pogiti wzoru tak wzneseného mocnost, když widjme, že Neyswětější z Swětíc, nemagjc čeho čistiti, předce neprotiwj se naplniti příkazanj zákonnjho očistování? — O neposstwrněná Panno, ó matko neporuffená, negsilž powědoma sobě očistění dokonaleho, gesto ani početj, ani porod neporuffily tebe, alebrž poswětily? Proč tedy, gakoby se ti bylo stalo, co při početj a porodu stává se ženám, wyhledáváš prostředků k očistění, připravených pro slabosti jenské! — „Takť sluffj na nás,“ dj ona, „abychom plnili wsselifau sprawedlnost!“ (Mat. 3, 15.); abyh gá, wywolena bywši za matku neywyšši sprawedlnosti, byla také spolu žrcadlem a wzorem wši sprawedlnosti. Známt gá pýchu dětj Adamowých, twapněgši k wymlawání zpáchaného zlého, nežli k očistění geho. Protož widj mi se býti potřebj, proti staré žkajenosti neprawostem hned na začátku aby wystaupili přjkladové původu nowého. Matka přestaupeni žhre-

ššiwšši opowázliwě, wymlaumala se; matka wykau-
penj ale nemá hřessiti, nýbrž pokorným žadost
učiniti způsobem: aby synowé lidšstj, zdědiwšše od
pramatky zastaralosti nutnost k hřichu, od matky
obnowenosti došli aspoň pokory.

Ž wžala tedy matka wššj čistoty na se zdán-
liwost zákonnjho očisťowánj, aby napomjнала nás
k ctnosti pokory nenposluffněgššj a čistoty nezru-
ššené. Kdež gest kdo, genž zafládage sobě na swa-
tosti swé, mělby za žbytečné k podrobenj sebe pro-
šředku očisťugicjho pokánj! Byťbys swatý wedl
žiwot, ždaj proto gšj tak swatý gako ta nenšwě-
těgššj mezi swěticemi, porodiwššj nenšwětěgššjho
mezi swatými? — O křžbnychom, sestry, w hřisšjch
swých měli onu pokoru, kterau měli swatj w ctno-
stech swých! A wššak patřme na znamenj téhož oči-
šťowánj. Gestit žnámo wám, gak žřetelně a ob-
šširně wyfládali otcowé nassj dwé hrdliček aneb
dwé holaubátek; a gak wyžnamenáwá hrdlička či-
stotu těla, holaubátko pak myšli sproštnost. Žře-
telně wyfládagjce to nezapomněli na to, co wy-
žnamenáwá obět gedné, a žápalná obět druhé
hrdličky. Ehcame tedy gen gestě to podotfnauti,
že, čím žřetelněgi žnáma nám gsau tagemštwj tato,
tjm přisněgi žádagi se od nás i škutky gegich; pro-
tože „kdo umj dobře činiti a nečinj, hřich má;“
a „služebnik ten, kteržžby žnal wůli pána swého,
a nepřiprawowal se, a nečinil podle wůle geho,
bit bude welmi.“ (Žaf. 4, Łuf. 12.)

A r o j g j m á n j.

1. Poważug sławność tagemneau tohoto příchodu; a gať dnes přinássi se k oběti rannj diti božské, gehožto večernj krwawau obět předpowj dá swatý smet Simeon wýznamnými k Panně slo-
wy! — Powážug také tohoto smeta swatost, a němž přebýwal Duch swatý, a daw mu swědectwo propůgčil mu widěti, čeho králowé a proroci byli newiděli; — gaťoť i umrtwenj a swatý prorokyně Anny život. Blahoslawený, kdož po takowém životu zwolati s nimi může: „Nynj propuť, Pane, služebnici swau w pokogi!“ Ten swatý život očekáwá smrti wesele a taužj patřiti na Pána w swětle geho.

2. Na to také dnes zwláště upamatowati chce nás cirkew swěcenjm swjcy. Swatau lástkau pláti magj srdce nasse, a celý život náš; gaťoťto obět živé před Bohem libowůně má spogen býti s do-
konaleu tauto Jezisse Krista obětj, Boha hodnau, kterauž on, wzor náš, přinesl dnes nebeskému Otci swému. W swaté pokore podrobiltě se Jezis a panenská geho matka tomuto přikázanj starého zákona; ačkoli obadwa nebyli zawázáni k tomu. Gal přjsně přjklad tento zatracuge pýchu těch, genž se stydij swaté přikázanj plniti, při weřecných službách Božjch přítomnu býti, a giné zbožné skutky činiti k powzbuzenj bližnjho tolifa zlými přjklady pohoršeného! — Hledij zwláště wedlé zbožné Anny přjkladu w modlitbě umrtwenj wytrwati, a wraucj lástkau o Bohu a věcech božských mluwiti ke wšem očekáwagjcjm spasenij israelského w životě věčném.

3. Chráám byl obljbené místo wšech swatých osob, podotknutých w slawnosti dnešnj; tam do-

šáhlyt milosti, ošwscenj a šly f žiwotu tak swaté-
mu a dofonalému; tam Bůh zgewil gim tagemštwj
neghlubšj. Dšsem byl onen chrám gen šjn nowé
umluny; podobizna, gegjžto skutečnost dostala se
nám. S gafau wraucnostj a s gafau zbožnostj byli
by wžýwali Boha žiwého, podstatně a prawdiwě
u nás we swátosti škrtyého! — To činili wšickni
Swatj nowé umluny, a množštwj zbožných dušj,
ořebýwagicjch mezi námi, gegichžto pobožnost za-
racuge wlažnost nassi. W prawdě, wjce než při-
klad bezbožných měltby působiti na nás příklad
jegich. Klaniž se zwláště dnes Wšfupiteli swému
w swátosti, rukama lásky swé obegmi ho w swatém
šrigsmánj; a každodennjm namšštewowanjm a kla-
iěnjm se gemu profazug gemu wěrnost swau.

Modlitba.

O Jezissi, swětlo, ošwěcugicj každeho člo-
věka, přichážegicjho na tento swět! Pronišni do
atmělého šrdce mého, abych patřic na tebe, pra-
vodu wěčnau, obgala nestončenau lásku twau!
Šmilug se nade mnau, prazdrogi swětla, a pa-
ršty swými ošwět propast duše mé, aby noc
mawá proměnila se w den neygasněgšj. O roz-
al šrdce mé, beránku nepošštwrněný, dnes obě-
ugicj se nebestému Dtcí swému, a zaswět ge w
obroljbeznau tobě obět, genžby žtráwila se swa-
au f tobě láškau; a šdnž wyhasne tohoto žiwota
iého swětlo, propušt šlužebnici swau w posogi a
přjbytky wěčného swětla swého mne přigmi,

Slavnost Panny Marie Bolesné.

(V páteř před třetnau nedělj, a třetj neděli w zárj.)

Slavnost bolesti nemyslowitelných, gichžto srdce matky neymilowněgšj a neymilegšj bylo pocítilo při tak rozličných případnostech w životě božského Syna gegjho, zwláště pak při poslednjm a hořkém geho utrpenj a smrti, přemysfuge, dle gednohlasných Otců swatých wýroků, wšfeda ponětj rozumu lidského. Něco podobtli gšme giž o tom w 10. a 11. kapitole životopisu gegjho, čehož nechtjce zde opětowati, odkazugem tam modlícj se dusse; ž čehož tudjž šhledagj, gať na neyweyš slusšné to bylo, zwláštjnji slavnostmi swětiti památku na utrpenj králowny mučednjfů.

„A twau wlastnj duffi pronikne meč.“

(Ob Kamarýta.)

Matka pláče, ruce spjná,

Ach můg Bože rozmilý!

Gegj djtě, giho syna

Kati na křjž přibili!

W této přejalostné době

Chce umřiti š Jezjssm,

Wledá na zem klesá w mdlobě —

Ljto gest Marie wšsem.

O bolesti, ó žalosti
 Srdce twého čistého!
Ach, a naše nepravosti
 Vbodly meč ten do něho.

Nynj žhůru pozdvihuge
 Dči plátem žfalené,
A žaš fwjls, an spatruge
 Rohy, ruce žraněné.
Ruce, které ljbávala,
 Které wždnydny žehnaly;
Rohy, které wjdávala,
 K ubohým gaš spěchaly.

O bolesti! ó žalosti a t. d.

Žijnj, prosj umjrage, —
 Matka nesmj k djetěti;
Kajdy fat mu žhůru lage —
 Ona musj slysseti!
Welké bjdy nesem sice,
 Bolesti my trpjme;
Ta wssať newyslowně wjce,
 Nad kteraužto fwjljme.

O bolesti! ó žalosti a t. d.

„Proč' gŕi opustil mne, Otče!“

Tějce voláš, Ježíŕŕi!

A Marii přehluboce

Gjmá bolest nevyňŕŕŕŕ.

Widj sebe opuŕŕŕtěnaŕ

Od Syna předrahěho,

Widj sebe pomrženau

Pro twau ŕmrt od každěho!

O bolesti! ó žalosti a t. d.

Čeho někdy ŕ pečlivostí

Po Sionu hledala,

To gj ŕ takau ufrutností

Kalwarie odňala!

Gij na križi dokonává

Wŕŕŕŕŕŕŕŕŕ gegj naděge;

Ježíŕŕ ducha odemrždává! —

Kam ŕe matka poděge?

O bolesti! ó žalosti a t. d.

Zanowi gŕi poručena,

Ale sám Jan opuŕŕŕtěn!

Čeho myŕŕl poraněna,

Že geŕŕ Ježíŕŕ umučen.

Jan, duſſe ona miloſtná,
Hořce muſj kwojliti —
Kdož tě tedy, Přebolečtná!
Kdo tě bude těſſiti?

O bolesti, ó žalosti a t. d.

„Otče! přigmi ducha mého!
Nebo wſſe gſem doſonal —“
Byly geſſtě ſlowa geho —
A pať ducha odemzdał.
Duſſe geho k Otcům weſſla;
Maria wſſať widěla,
Gať mu ſwata hlawa kłéſla,
A žalosti omdlela.

O bolesti, ó žalosti a t. d.

Giž neměla žádně ſily,
Předc ſe geſſtě wźchopila,
A w tu hrůžu plnau chwili
Kowau hrůžu ſpatřila:
Srdce geho probodeno —
S wodau krew ſe wylila.
„Ach, kyž mně tať ućiněno!“
Kuce lomjc prawila.

O bolesti! ó žalosti a t. d.

Potom s říjže sundávali
Tělo swaté k pohřebu;
Matce na klyn pokládali,
Zprorážené od hřebů!
Když poneprw andělowé
Sláwu Bohu zpíwali,
Toť na klyně gegj rtowé
Krásné dítě ljbali.

O bolesti! ó žalosti a t. d.

Kde ta krásá twého těla?
Kde ty růže twáří twých?
Kam se božská gířra děla
Twogjch očj milostných?
Tuhé audy — bledé lje —
Negj k sobě podoben! —
Kam frwamých na tífce —
Jesu! ty gšj zohawen!

O bolesti! ó žalosti a t. d.

O Marij my chceme plakat
Nad nassimi winami;
K té Bolestné chceme lkáti:
„Ach smilug se nad námi!

Abychom se z hříchů káli,
Pro něž Ježíš križován;
A pak došli tam té chvály,
Kde Bůh věčně milován!“

Pro bolesti, pro žalosti
Srdce twého swatého
Wypros, Matko srauffenosti!
Bytu w nebi věčného.

Štenj je sw. Františka Saléského.

Mohlo-li o dokonalé lásce prvních křesťanů se říci: „Oni byli gen gedno srdce, a gedna dusse,“ a řdyž sw. Pawel prawil: „Žiwí gsem, a wšak giž ne gá, ale žiw gest we mně Kristus;“ gessťo co neymwraucněgi spogeno bylo srdce geho se srdcem božského Spasitele swého: gať s mnohem wětšij prawdau můžeme říci, že požehnaná Panna a Syn gegj byli gedna dusse, gedno srdce, geden žiwot. Bylatě ona matkau na swětě neymilowněgšij a neymilegšij, a lásťa, kteraužto milowala a milowána byla, způsobem nesromnaně wznesseným přewyšuge lástwu wšech křtů andělských a wšech lidj, tať gaťo w lástwy oboru nade wšedťa gména giná wznesseněgšij gsau gména: gediná matka, gediný syn.

A byla gediného syna matkau gedinau. Reboť wšidni ostatnj synowé lidšťj wděčnost za narozeni swé dělji mezi otcem a matkau; gessťo wšak celé člowěčj téhož Syna žrozenj žawiselo gediné

od této matky; protože ona, a jen ona všim přispěla, čeho k početí jeho pro Ducha svatého sílu bylo potřeba: tudíž i jí samé náleží vředeň lásky, a také jen ona sama jí účastna učiněna gest; kteraužto lásku vstoupila wděčnost Vykupiteli, gafožto dítěti lidského pokolení. Toto mezi synem a matkou spogení tím vznešenější bylo, gesto anágméno, a ohledu lásky vyvýšené nade vředeň gména. Neboť kdož je Serafinů může kdy odvážit se, říci: Vykupiteli, Ty jsi můj syn pravý, a já miluji tebe co pravého syna svého! A tu kterému ve světě tvorů pravil kdy Spasitel: „Ty jsi pravá matka má; a já miluji tě co pravou matku svou!“ . . .

Když tedy služba milující osmělil se říci, a také pravdivě řekl, že giného života nemá, než život pána svého: gať mnohem směleji a vřelegi musila zvolati matka tato: „Já nemám života giného, než život Syna svého!“ Neboť, negenom spogení dofonalého, alebrž gednoty srdce, dusse i života stává mezi tímto synem a tou matkou. Živši ale matka tato život syna svého, zemřela i smrti syna svého; neboť gafový život, taková smrt. Pták fénix, wedlé pověsti, sestárnuw, nashbírá si na vrcholi vysoké horý množstwj wonného dříví, a tam gako na lůžku cti položíw se chce dofonati život svůj. Když potom na polední stoge dráže slunce, horké paprsky své na zemi metá, tuť obzvláštní tento pták — aby stegně aučinkowal s aupaly slunce — neustává sestrowati řídly svými na hranici svou, až tato se dhytí; načež s ní zároveň hoře, umírá w plamenu tomto libowonném. Stegným způsobem panenská tato matka mocj paměti živé a dotrwalé sbírala w mysl svou vředeň ljběžná tagemstwj a života a smrti Črna

swého, dostawagjc nad to bezprostředně ta ney-
wraucněgšj wnuťnutj, kteráž božstý tento Syn,
slunce sprawedlnosti, sešlává smrtelnjčkům s wý-
sosti wěčného poledne swého; a gessťo i ona usta-
wičným rozgjmáním pohybowała křídly duše swé;
poslěz božská tato lásťa ztráwila gi co obět zápal-
nau wůně neylibezněgšj. Tak u wytržení zemře-
wšsi wznesťa se w náručj lášťy Syna swého! O
smrti, způsobem neyľasťawěgšjim ožiwugjcj; ó lá-
šťo, způsobem neyžiwěgšjim smrtjcj!

Wnohé duše swatě milugjcj přítomny byly
smrti Wykupitele, mezi nimiž bolest neywětšj po-
cťtily ty, genž ho neywřelegi byly milowaly. Ne-
boť tenkrát docela proniřnuta byla lásťa bolesti,
a bolest lášťau; a wšicňni, genž pláli lášťau k Wy-
kupiteli swému, pogati byli lášťau k utrpenj a bo-
lești geho. A wšak matťa sladkosti, wraucněgi než
wšicňni milugjcj, blauběgi než wšicňni proniřnuta
byla bolești. Hluboká totiž Syna bolest bylať
tehdy meč ostrý, genž byl proniřl srdce materšć;
byťotě tak aužce spogeno srdce matťy se srdcem
Syna, a k tak dofonalému spogenj šlito, že neby-
lo ani možná, gedného raniti, aby druhé bylo ne-
pocťtilo bolești neyhlubšjch.

A wšak materšć to srdce, tak welice lášťau
žraněné, negn nižádného newyhledáwalo žhogenj
těch ran: nýbrž nade wšedňy ľěky milowalo rány
swé, co klenoty chowage ty ššpy, gimiž lásťa byla
žranila srdce gegj. I žáwala sobě umřiti na tyto
rány; gessťo Syn gegj umřel na ně, kterýžto we-
dlé slow piřma a wšedch Dtců, umřel we plamenu
lášťy, co dofonalá obět zápalná ža swěťa hřichy.

Rozgymánj.

1. Když, gafož wlastnj nasse wědomj nám prawj, lásky welikost gest mjrau bolesti při utrpenj miláčka: nejmjrnu matky ze wšech nymilowněg-
ſj bolest kdož kdy postihne! Nežřjďka trápenj dítě-
te milowaného smrtelně zranilo něžné srdce ma-
terské. O! gať hluboce tedy musilo proniknauti
dušsi matky této bičowánj, forunowánj, posměch a
potupa, frwawé od hlavy až k patám zraněnj, bo-
lestné řřjžowánj milowaného nestončené Syna swě-
ho, geho žjžěň a opusťtěnost na řřjži! Dagjť owšsem
na ni wztáhnauti se slova písma: „Weliká co more
gest bolest twá!“ Gen gediné měla útěchy w ne-
smjrných bolestech swých, že frwawau tauto obětj
Bůh smjřen a nebe otewřeno gest lidšřěmu po-
folenj!

2. Gafo bolestná tato matka, gžžto nazhřwá
cirkew lilij mezi trnjm: tak máme i my nošiti
w srdci swém ustawičně utrpenj božšřěho Wnfu-
pitele nasseho. Žaslusťná gestť to wěc, abychom,
žaslaužiwšse hřřichy swými tak často wěčného zahy-
nutj, aspoň w swaté ljtosti rozgymali, gať mnoho
a newyřlowného Pán náš trpěl, aby náš toho
sprostil; a welice newděčňý a nebeš nehodňý gest,
kdo nepomyslj, že gať dražau cenu Pán ho byl
wyřkaupil. Wšřěchy swaté a žbožné dušře řřjžo-
denně rozgymáwagi bolestné utrpenj toto; čijnmež
my to aspoň někdny, a řřice s pobožnosťj řřdečnau;
nenjť řřádné cwičenj se w žbožnosti Bohu dobrořřj-
bezňěgšřj a prospěšňěgšřj spáse nassj.

3. A wšřřak nemáme žžřstati při tomto rozgymánj, nýbrž také řředsewřetj k polepšřenj swému
přitom učiniti; a dřřewem řřjže lásky nassj plamen
rožněcowati a udržowati. „Řřjž,“ řřj sw. Bona-

ventura, „gest kniha, w njžto se wšsemu učim; neboť pohled na ukrýžovaného Spasitele mého učí mne vystříhati se chaulostivosti, milovati chudobu, odpaustěti nepřátelům, snášeti sauzeni swá s trpělivostí, swých hříchů litovati a nebe očekávati. Gaf mnoho prawj dussi milugicj pohled na kříž!

Modlitba.

O požehnaná matko ukrýžovaného Pána mého! gaf hluboko pronikl onen meč do swaté duse twé! gaf bolestně hřebý a kopj zbodaly srdce twé; gaf ukrutně ostny koruny trnowé rozedraly mysl twau; gaf trwácegicjho Syna twého pohled zranil wšedň wnitřnosti twé! Slzy ti wyschly pro přeweliškau žalost twau; neměla gfi slow, sřla twá opustila tě, a w bolestech uwadla frása twá! Rány Syna twého byly rány twé; kříž Syna twého byl kříž twůg; smrt geho byla smrt twá! Wíce obětowala gfi než život swůg; dražši byltě život geho tobě, než vlastnj život twůg! Matko milosrdenstwj, stůg při mně pro tu trpkau hořkost, genž byla přeplnila srdce twé, řdnj požehnaný Syn twůg wypustil ducha swého; ořladiž mi duse mé hořkost, až bude gi laučiti se od života tohoto, a uweř gi do života wěčného, gegžto gednorozený Syn twůg mně byl wydobyl hořkau smrti swau na kříži. Amen.

Kwjtj na wě nec Marianškj.

1. Na frjži wůle Krista a Marie byla gedna wůle; oba přinesli Bohu tauž obět; ona w frwi srdce swěho; on we frwi swěho těla. Gegi bolest byla bolest geho; neboť srdce geho bylo gěgi srdce. Gako Adam a Ewa byli prodali swět za gablko, tak ona a Syn gegi wykaučili swět takorfa srdcem gednjm. — Sw. Brigitta.

2. Kalich, gegj pila, byl smrti bořčegšj; a jádný bylby nemohl geg piti, než šilná tato žena, šilná mocj Keshwětěgšjho. Ona mnohem wjce byla trpěla, než řdyby sama byla mučena; neboť mnohem wjce než sebe samu milowala toho, pro něhož tak mnoho trpěla. Ano ona gessťe mnohem wjce trpěla, než iyn gegj. Neboť kopj, probnawšj swatý geho boř, nebolelotě syna, bolelo ale matku; a že po smrti geho prozwán byl swůdcem, nerozmnožilo geho, a wšak gegi bolest. — Swatý Amadéus.

3. Tak wraucj byla Marie láska, že řdyby to bylo možná bylo, tišdráte bylaby umřela místo Syna swěho nehmilowaněgšjho. Neboť gestliže Dawid žádal umřiti za syna swěho: čjm wjce nehmilowněgšj tato ž mateř za božské dítě swé! Přiměreněgi než onen mohla tedy zwolati: „Kdož mi dá, abych za tě umřela, synu můg!“ Ano nenj pochybnosti, žeby byla žklesla pod nesmjrnau bolestj swau; řdyby posila Ducha swatěho k útěsse cirkwe žkwjtagjci gi byla nezachowala. — Sw. Bernardin Sienský.

Slawnosť Nanebewzetj Marie Panny.

(15. srpna.)

Tuto wznessenau slawnosť, od mnoha stoletj po celé cirkwi katolické swěcenau, gmenugi Otcowé cirkewnj nanebewzetj k rozdjlu od na nebe wstaupenj Kristowa, kterýžto vlastnj mocj wstaupil k wýsostem wědným, kam pocal swatau Rodičku swau. Gak skwestně giž za časů cjsare Konstantina slawnosť tato slawena býwala, a gak pohnutelně Otcowé swatj o tom se pronášeli, widěli gsme giž w životopisu neyblahoslaweněgšj Panny. Onem radosti slawné gest tento den pro wšsedky dusse, genj milugi nebestau tuto králownu, trůnjej nynj na prawici Syna, a bez přestánj orodugjci lástau materstau za wšsedky gi wzhýmagjci srdcem zbožným.

Na nebe wzetj.

Kam se ubiráš do oblaků

Maria neyswětěgšj?

W přečráním andělstém průvodu

Králowno neyslawněgšj!

Ty gsí w slunce oblečena

Rozličností ozdobena,

Měsíc máš pod nohama swýma,

Dwěždy gsau twá fortuna.

Kdo můž tu slávu wšlowiti,
S kterau do nebe wzata!
Kdo můž tu radost pochopiti,
S kterau w nebe přigata!
Wšedko plno potěšenj
Neje tobě pozdrawenj;
Wšedko tě gakožto swau panj
A králownu welebj.

Wjtá tebe nebeský Dtec
Gako wěrnau dceru swau;
Wjtá tebe Syn twůg předrahý
Co swau matku rozmilau;
Wjtá tebe i Duch swatý,
Swau zamilowanau choti;
Přigali tě do wěčných stanů
Neposřworněnou Pannu.

Čtenj je sw. Augustina.

„Glaŕj-li mi kdo, následugž mne; a kde
gsem gá, tuť i můg služebnjf bude.“ (Jan 12, 26.)
Platj-li toto wyřčenj wšseobecně o wšsedněch, slau-
žjcch Kristu wjrau a skutky zbožnými: čím wjce, a
obzwláště docela platj o Marii? Nebo kdokoliw
neodřekl se zcela rozumu, uzná, že Maria w nep-
přjsněgšim smyslu slova toho byla prawau sluje-
bnicj Kristowau podle skutku a prawdy wjry nep-
dořonalegšj. Glaŕjlat gemu mimo pochybnost po-

dlé skutku, řdně počawšši ho w požehnaném těle swém, a porodiwšši křgila panenřkým prsy swými; řdně polořiwšši ho, gať pjsmo prawj, w gestle, a utřagajc do Egnpta od obličege Herodesa, tam geg uřnyla; pěstugjc ho materřkau pečlivosťj po celau mladost geho; ano i řdně byl řrostl ř muži wospělému, neodřstupugjc od řřjže geho! — A wřřať netořlifo co matka ř lářřy ř němu lnula; nřbrě takě swými mrawy, a ř ućtivosťi co Bohu swému. A gaťo řřře gednotlívě a řwřářřtnj řkutřř řlauřřila gemu ř neřwřěřřj pobořřnosťj; tak i nářřledowalať geho u wěrně wřře, a náběžně řwatosťi. Neboť gaťžby byla newěřila w bořřřwj geho, wědauc, že ho nepočala řpřřřobem čłowěčjm, pořřadem přirozenosťi, nřbrě wedlé řwěřřlowánj anděla, mocj Duřha řwatého; gaťož i patřně widauc, že anděle gemu řlauřřili, řwěřřugjc pořčej geho, a řpřwagjc při naroženj geho: Čhwála na wřřřostech Bohu! — že poslán gest anděl, napomjnage ř autěfu do Egnpta a ř năwratu řdtud; čjmřto pořřnati mohla řřegmě, takowě řluřřby že přřřřřř gen Bohu. 7

W řterěřřto wřře mocně posřlněna byla oněmi třemi mudrci, genřřto wedeni podiwňau nebes řwěřřdau ř daleřřých wřřřodu řončřn přřřřři; dále přřřřřřm wřřřřř přřřřřřř, a wřřřnamňm Simeona a Anny přřřřwěřřěňjm, řterěř řachowăwagjc Maria řluboko w řřřci swém a řožřřmagjc ř pewněřřřř wřřř wřře řřř byla dospřřwala; ano tak! welice w nj ře utwřřřila, že důwěřřugjc w plnosť bořřřř geho wřřřmohăucnosťi při oně řwatbě ř důwěřřnosťj prawila gemu: „Wřřna nemagj!“ řterěřřto takě neřřřřlamal důwěřřu gegj.

Tak ředp byla Maria řluřřebnicj Řřřřřowau poble wřřř a řkutřř, nářřřřugjc ho w řbořřnosťi až řřřřřř geho, negen řřřřř tělesňymi, nřbrě i lářřkau.

Kdež tedy měla býti, než tu, kde Kristus řekl: „Kde jsem já, tuť i můj služebník bude!“ A gesto za živobytí byla Maria plná milosti, gakžby zmenšena byla jí při smrti milost tato? Tomu věřiti, budíž vzdáleno od nás. Neboť smrt-li gest skvostná v očích Božích, tuť smrt Marie gest neyskvostnějši, genž matkou Boží sluge a gest. A gesto počaté od ní tělo sedí na pravici Boží; gakby nemělo skviti se ve slávě Syna ono přesvaté tělo, v němž on byl se vtělil! Hodnějši v pravdě gestit tento stánek posvěcení nebes než země. Tento trůn Boží, toto spočívadlo Pána nebes, tento živý Kristus přibýtef hodent gest v pravdě býti tam, kde gest on sám; a radosti newyslovnau raduge se tam ve vlastním Synu svém, skřz vlastního Syna svého, a s vlastním Synem svým swatá rodička Boží, průvodkyně, služebnice a následownice Boží na věky. Amen.

A rojgjmánj.

1. Den radosti slavné swětj dneš cirkew; neboť Maria, matka nasse, držela dneš přeslavný swůg wežd do nebeského Jerusaléma, a plesem newyslovným od kůrů andělských, od zástupů patriarchů a proroků, ode wšech spravedlivých, gi předešlých, od panického ženicha svého, sw. Josefa, od Jana, předchůdce Kristowa, od Alžběty a wšechněch přeslavných nebesťanů, a od jámeho sláwy frále přigata byla a korunována od Trojice newswětějši. Weliká má býti radost nasse na den sláwy nebeské králowny nassj; kterážto patric tam na proměněné Jezjše Krista rány, žřetelněgi než

žde na zemi poznává nekonečnou cenu duši, a bez ustání oroduje za vymolené své, vzývání dítě svých přednáší před slavný obličej Páně, a mnohem toužebněji než my sami žádá věčnou spásu naši.

2. Tak nepochybně velká gest sláva gegi, že vedle vyřčení sv. Otců, ona po Bohu nejvyšší gestí radosti všech blahoslavených občanů nebeského Jerusalema. Který rozum ale, di svatý Anselm, vystihne kdy výsokost, hlubokost a dofonalost lásky, jižto plálo již na zemi srdce této matky krásného milování! Ona byla jediná ženicha nebeského holubička, a první dechnutí gegi bylo již lásky té paprsek. Ten všemohoucnosti zážrak zachoval srdce gegi, di sv. Bernard, že nebylo tráveno tímto plamenem nepřesvětlivým; neboť nadpřirozené světlo, osvěcující neposkvrněnou duši gegi, ukázalo jí dofonalosti Boží, a v duši gegi rozežžalo plamen, jenž vždy mocněji, nepřerušen gá, ano i ve spaní plápolal a rozléval se do všech vznesených ctností gegích; posléz trávil srdce gegi, takže dle podotknutí sv. Františka Saleského, v pravém smyslu, byla umřela láskou.

3. Když tedy čistá a aučinná láska Boží gest mjravou nebeské slávy: gať welice tudíž za příkladem milé Páně a matky naší mělibychom snažiti se že všedněch duše své sil, nejvyšší toto přikázání vyplniti, gať i druhé, témuž podobné: bližního gať sebe sami milovati v skutku a pravdě! — Wygmauc královnu všech svatých, jádného na zemi okamžení nezanedbavši, není svatého na nebi, jenž, kdyby Bůh tomu dopustil, přišelby opět s radostí welikau mezi tohoto žiwota strasti k dosazení vyšší oslavy; gesto nesmírná gegi máha žádného nemůže míti poměru k nepřes-

jm utrpenjm této smrtelnosti. Powzbugmej te-
 y sebe samých, nepromestławagjce té nepřatstí
 oby; gestto každé ofamženi má wěčnosti na ři-
 lech swých. Powdwiugjce častěgi mysl swau k ne-
 estým oněm přibytům, kdežto býti má po wšech
 věky trwanliwé obydlj nasse, poslyme dle mo-
 nosti napřed poklady života, z nichž bychom wě-
 ně žlwi byli.

Modlitba.

O! nebeská králowno, matko krásného milo-
 vání, přemilá ženicha nebeského newěsto, k trůnu
 wému dnes s celau swatau cirkwj zasláme své
 modlitby a wzdychání! O! zhladni milosrdně dolů
 tento den své sláwy, nachyl gemné ucho své
 žádostem našim, a smilug se nad těmi, genž pu-
 gj gesttě po tomto audolj slzawém! Swlažug
 ráhnaucjch našich srdci rosau té milosti, gjžto gfi
 pla nalezla, abychom w této smrtelnosti strastech
 ocela nezahynuli; a propůgč nám gířku té lásky
 oaté, genž byla ztráwila srdce twé, abychom bez
 stání působjce pro čest Boží a wlastnj spásu swau
 ředny hodni učiněni byli, tam přigatu býti, kam
 ty, králowno a matko nasse, byla gfi náš předešla.
 toho nám propůgč za mocnau přjmluwau twau
 nen, genž neuwadlé sláwy fortunau tebe fortuna-
 al, Ježíš Kristus, Syn twůg, náš Bůh a Spa-
 tel, který s Otcem i Duchem swatým žiw gest a
 aluge na wěky wěkůw. Amen.

Kwjtj na wě nec Marianstý.

1. Regmenný a nepostihlý byl lásky plápol w srdci gediné této Panny; nemyslná bylatě i nebeská myšlénka gegich rozkoš, kteraužto neustále směřowala k nebesům. A tak welice zmohl se týž plápol, že ztráwil srdce gegi ku konci gegiho žiwota; takže gako každého porušení, taktéž i wšech smrtelných bolestí prosta žůstala. — Sw. Bawri-
nec Justinian.

2. Ač gmenuge se Maria hvezdau morškau, předce slunce gi neoswěcuge, nýbrž ona přiodjna gest sluncem. Nebo gako ona někdy tělem swým přiodjwala slunce božské, Syna Božjho wedlé wyrčení písma: „Přiodjm slunce oblakem!“ taktéž i on přiodjwá gi nyní w nebesích sluncem sláwy swé, wedlé wyrčení giného: „Pogmu tě za sebau, a budeš panowati se mnau. — Sw. Antonjn.

3. Gá, prawj Pán, kterýž přikázał gsem dětem lidským ctiti otce i matku, činjm sám, čemu gsem učil; a chtěge dáti jim příklad, připravugi gi trůn sláwy, aby co korunowaná králowna seděla na prawici mé. Onať udělila mně, abych učiněn byl člověkem; gá wšak za to gi udělugi, že gsem Bohem. Blahosl. opat Guericus.

Slawnoſt Marie Panny

na

hoře Karmelu,

aneb: Slawnoſt ſſtapuljře.

(16. července.)

Na hoře Karmelu prorok Eliáš a po něm
 iní ſluhowé Boží dnem i nocí ſlaužili Pánu mo-
 litbau a rozgjmánjm. Od pogmenowánj téhož
 yſokého předhoří, k rozgjmánj wěci nebeſtých
 ſelmi přjhodného, nazwal ſe týmž gménem po-
 děgi ſwatý cirkwe řád, gegžto za poſlednjch ſto-
 etj ſwatá Teresie a ſwatý Jan od Kříže, wěrný
 egj průwodčj, k nowé ſlávě byli powýſſili, a w
 ěmžto neyſwětěgſſj Panna obzwláſſtnj pobožno-
 j ſe ctj. Podlé letopiſů řádu toho gednomu ſwa-
 ěmu kagjcimu a generálu téhož řádu podán prý-
 pl tñž ſſtapuljř u widěnj od panenſké matky a pa-
 ronky řádu toho; kterýžto oděw také negen tento,
 ýbrž i ginj duchownj řádomé geſtě podneſ noſj,
 eſſto nebeſtá křálowna obzwláſſtnj ochranu ſwau,
 wláſſtě pak w hodinu ſmrſti, ſljbila těm, genž bla-
 oſlawený wedauce žiwot, noſiti budau tñž oděw
 akožto znamenj uctěnj gegjho. W témž ohledu,
 za rozličnými miloſtmi, od duſſj žbožných obdr-
 enými, žřjžena byla bratrſtwa pod tjmto gmé-
 em; a cirkew uděliwſſi gim weliké odpuſtky, po-
 větila ujjwánj ſſtapuljře žwláſſtnj ſlawnoſtj. Ne-
 stěla wſſak nikoliw tjm dáti mjeſta powěre, žeby
 ipd kdokoliw, tjmto ſſtatem přioděn gſa, wěcného

doffel blahoslawenstwj, bytby i ginať hřišný a ne-
 řagjcy wedl žiwot; aneb gaľoby swatá matka Páne
 za žwláštnj ctitely swé uznáwala ty, genž geg
 neustále urážegj. Neboť gedna ž neppodstatněg-
 řjch wýmineť uctěnj nebeské této králowny gest
 čistota srdce, žbožný a beřabogný žiwot, a oprá-
 wdomá lásťa k Bohu, hřiřhu se wýstřjřagjcy, a we-
 dlé přiřkladu gegjho horľicy po ctnostech gegjch.

Žwoněnj k pozdrawenj anděľskému.

Rdňž wňchážegjcy ráno žoře
 Pozdrawuge žárj žem i moře,
 A k wjtánj dne se w tichém hági
 Ptáci ožňwagj;

Rdňž poslednj slunce střely metá
 A synowé lidřřti trudem swěťa
 Wdľj, požňwagj wesele
 Darů Stworiteľe;

A řdňž den giž k swému řonci spēge,
 A ž čerwánřů řlid na nás se řněge
 A na wětwe ptactwo žaletuge,
 A tam podřřimuge:

Po wjřřách i měřřtech žwonny žněgi,
 A pobožnosti řrdce nabjžegj;
 A twé dťřřy, ó králowno nebe,
 Pozdrawugi tebe;

A njžto požehnané s nebes báně
Sestaupil gest dolů anděl Páně,
Poselstwj od Boha tobě nesa,
Nad njmžto swět plesá!

Když, znagjc w tom swatau wůli geho,
A nazwauc se dymkau Pána swého,
Pokorně gfi hlamu naklonila,
Wůli naplnila;

Bral se posel Boží zaš do nebe,
Słowo Otce sstaupilo gest w tebe,
A, by lidstwo bylo wykaupeno,
Tělem učiněno!

O Maria, foruno wšech panj,
Wypros nám u Syna smilowánj;
Wyweš nás na cestu ze bludiště,
Hříšných autočistě!

Čtenj ze sw. Tomáše Billanowského.

Dlauho přemýtal gsem na myslí, za gafau
asi přjčinau ewangelistowé tak málo wyprawowali
nám o matce Páně, gegjžto důstognost a ctnosti tak
nad mjrů wznesseny gsau. Rebot gaf welice bylo
by potěšilo to wšedca srdce, kdybychom byli se do-
wěděli, gaf se narodila, gaf žiwa byla, gaf s bož-
ským Synem svým, a po geho z mrtwých wstánj
s apóstoly obcowala. Rež o tom wšsem mlteli

swatj ewangelisté; a nemohl gsem mystihnauti ni-
žádné giné přičiny, než, že wššedka krása dcery
králowské gest u wnitř (žalm 44.); a že k do-
fonalému žiwotopisu gegimu postačugj slowa apo-
stola: „Ž njžto se narodil Jezžs!“ Což také hle-
dáme wjce w té Panně? Měloťby nám býti dosti
na tom, řdyž gen wjme, že gest matkau Božj. Kte-
réžto gméno obsahuge w sobě wššedku krásu, wššedky
ctnosti, wššedku dofonalost, wššedku milost, wššedku
welebnost. Duch swatý neljčiltě gi mrtwými pj-
smenami; ale žústawuget toho tobě samému we
wnitřku swém udělati sobě obraz gegj. Neboť co-
foliwěť mysliti sobě můžes o Panně nenčistšj, nen-
maudřegšj, nenkrásněgšj, nenžbožněgšj, nenpofor-
něgšj, nentiššj, wššedch milosti nenplněgšj, swatosti
nenštwělegšj, ctnostmi wšsemi nenždobněgšj, a
wšsemi lástky dary nenofrášleněgšj; a cožkoli při-
dáš k tomuto nenwysššimu wzoru: předce wššedka
ponětj twá nedosáhnu stutečnosti této Panny.

Neboť gméno matka Božj, obsahuge w sobě
gakausi nestončenost žásľub a důstognosti; gestto,
čjm wznesseněgšj syn, čjm wznesseněgšj též matka
gest. Ž wššak wznesseněgšj žagisté gestit matka
urozeného než matka sprostého; wznesseněgšj ma-
tka frále než matka urozeného; wznesseněgšj byla
by matka anděla, řdyby duchowé nebestj gake ma-
tky měli, než matka frále; wznesseněgšj matka
archanděla než anděla; mnohem wznesseněgšj ma-
tka cheruba než archanděla; nade wššedko přiro-
wnánj ale přewysšuge wššedky hodnosti tyto matka
Boha samého, nade wššedky twory nestončeně
wznesseného.

Ž přepodimná Panno a matko Božj! wzne-
ssená w prawdě gš ty, genž společného máš Syna
s Otcem! Nebo gako on dj gemu: „Syn můj

„gfi ty!“ (žalm 109) tak podobně gfi i ty matka to-
ho, gehož otcem gest Bůh. Dtec widj gednoho
Syna, gednu osobu, od wěčnosti zplozenau; a ma-
tka w něm widj přirozenost lidšťau, gižto w čase
byl přigal na sebe w lůně gegjm. Žalíbenj swé
má Dtec w Synu swém; a stegným způsobem má
w něm matka radost swau. Dj Synowi Dtec:
„Dřjwe než dennici zplodil gsem tebe z těla;“ a
témuž Synowi dj matka: „Porodila gsem tě co
panna w životě swém.“ J žasne sama nad osla-
wau swau, aniž š to gest postihnauti vlastnj wzne-
ssenost swau; nebo tjm, že učiněna gest matkau
Stworitele, powýšsena gest práwě za králownu
nadewšsemi twory. — W prawdě, „weliké věci uči-
nil ti ten, genž mocný gest,“ ó Maria! a w pra-
wdě, protože ustanowil tebe za matku geho, bla-
hoslawj tě wšickni národowé, wšedka stoletj, děti,
wnuci a prawnuci, a wšickni w běhu časů ney-
pozděgšich od nich pocházegicj.

Rozgjmánj.

1. Práwem obdiwugeme wznessenost podiwné
této Panny, foruny a cti pokolenj lidšťého! Kte-
raf ale dosáhla welebnosti tak weliké? — Wšedka
sláwa dcery králowšké gest u wnitr, dj o nj písmo;
nebo gegj sláwa bylně škwělé ctnosti, kterýmžto
oděwem musgegj ozdobeni býti wšickni, genž dosá-
hnauti chtj přjmluwj gegj; gestto gen za ty orodu-
ge, kterj škrze milost Božj budto giž krátegj na cestě
šprawedlnosti: aneb, gsauli upautáni gestě wazba-
mi břjchů, ljtostným a štrausseným gi wžýwagj srd-
cem, wolagjce f nj o přjmluwu gegj, aby roztrhly

se wazby gegich, a oni přigati byli do milosti Boží. A wšak ctnosti gegi spočjwalj přede wšim na prawé a žiwé wjře, a proto blahoslawila gi Alžběta řfauci: „Blahoslawená, genž gš uměřila!“ Nesmjme pak domnjwati je, žeby, gšauc tak welikým od Boha ošwjcena swětlem, u wjře byla nezkaussjna a neutwržena; bylotě potřebj žweličiti poslad zásluh gegich. W prawdě i w této wěrné wjře gest ona wzorem wšem wěřicjm. Od nehautlegssjho wěku giž pewně byla wěřila zaslibenj Boží; na žwěstowanj anděla podrobila docela rozum swüg tagemstwjm swatým; a porodiwšsi posléze zaslibeného wšech národů, widěla před sebau pacholátko, synáčka nám daného, wěřic, že gest od wěčnosti. Widauci geg chudého wěřila w něho, co w toho, genž otwjrage rufu swau, posrm dáwá wšem tworům. Widauci ho w chatrném chléwě betlémském flañěla se gemu co swěta stworiteli. Widauci ho nemluwně poznala ho co wěčné Slovo Otce. On plakal, a ona wěřila w něho co wěchnau radost andělů. Utjřagjc š njm do Egypta, wěřila pewně, že chránj on wšechy šklčené a že wytrhnauti může newinně pronásledowaných z rukau nepřátel gegich. Po celých třidceti let widauci ho we škrtyosti swaté, a pracowati š chudým pěstauem geho, tesařem, předce nikoli nepochybowała, že gest wykupitelem swěta, saudcem žiwých i mrtvých, a pánem nebe i země. Widauci ho na kříži potupena, žawržena a odprawena co zločince, wěřila předce, že smrti geho smrt bude usmrcena, člowěčenstwo wykaupeno od flathy wěčné, a Bůh š lidmi smjřen. Ano i po smrti geho dle wššj možnosti swé působila š rozššřenj swaté wjry, gafož wyprawugi nám ti, gimžto přáno bylo gi widěti a š gegjho obcowánj se těšiti. W této tedy wjře, š kteréz spras-

medlivý žio gest, a nepsprawedliwěgšij že wšech žiwa byla, musíme i my žiwi býti i umřiti, začasté wjru tuto wzbužowati, a nijádnau potupau, žádným lánjm a jádnau podchybnostj bezbožných nesmíme se dáti ošáliti. „Neboť blahoslawenj, genž newidj a předce uwěrj;“ a: „fdo uwěrj, spasen bude; fdo wšak newuěrj, bude zatracen!“

2. Na této pewné, nezměnitelné a newymratné wjře spočiwala gegj naděge. Nebo gať utěšseně božská tato ctnost žkwjtala w srdci gegjm, o tom dostatečně swědčj, což o swatém žiwotu gegjm ž ewangelium wjme. Gať pewná byla gegj naděge w Boha, newěrněgšijho ochránce panenšského slibu gegjho, fdnž žasnaubiti se dala s Josefem; že dá gj w něm wěrného obránce této ctnosti andělské! A gať gisté také byla daufala w hluboké bolesti swé, fdnž počawšij ž Duchu swatého, widěla Josefa w testnosti a aužkosti; že Newwěššij ostrjhati bude čest gegj! S gaťau důwěrau ubjrala se chudá a bez pomoci do cizjho Egnpta! A fdnž po utrpenj swém Syn Božj mrtew na křížj pněl, a wšickni učednjci geho geg opustili; fdnž swaté geho tělo a s njm wšedša apostolů naděge, do hrobu nessenó bylo, bylo srdce gegj toliko ten chrám, w němžto žiwě plápolal oheň naděge; neboť ona gediná co prawá sestra Abrahama, daufala proti wšij naděgi, s důwěrnostj očekawagjc třetjho dne geho ž mrtwých wstánj. Pročež také, ačkoli wstrawawšij u něho až do wppusttění ducha geho na křížj, a pogata gšauc bolesti bezegmennau, nechtěla spogiti se s nábožnými ženami, gdaucjmi fu hrobu geho, milené tělo drabhými pomazat mastmi; nebo nehledalať wjce žiwého u mrtwých. Kteraužto naděgi nebestau chowala u prostřed newkrutšijch protivienstwjch cirkwe, dodawagjc křesťanům srdce

mezi nepřetržitými bouřemi světa i pekla; pro
 fteraužto wzneffenau čtnost nazýwá gi církev
 „matkau swaté naděge,“ fterážto neklame daufá-
 nj těch, genž u wjře a lásce žiwi gsauce, gi wzý-
 wagj důwěrau upřimnau. A w prawdě mnoho mů-
 že u božského Syna swého, genž nijádné neodepre
 gi prosby. Za swatým příkladem gegjm máme
 ale i my daufati w newiditelná zaslíbenj Boží;
 „neboť naděge, widaucj, co daufá, nenj naděgi
 wjce;“ gakož i w neywětšjch sauženjch máme za-
 chowati nepřewněgšj naděgi w Boha, wědaucjho,
 čeho potřebugeme; w aužkostech a bjdách wlagjce
 s králowským zpěwcem: „Pán gest mé swětlo a spa-
 senj mé! tohož budu se báti? On gest štjt žiwota
 mého! před tým budu se trásti?“ Neopustjť Pán
 nikdy daufagjcjch w něho a hledagjcjch ho srdcem
 wěrným.

3. O přewzneffené a plamenné gegj lásce. k Bo-
 hu mluwili gsme giž w předešlých rozgjmánjch, a
 uwidjme i w následnjch, gať přepodiwně působila
 tato láska swatá w srdci gegjm. A wšak nedaloť
 by se méně říci o lásce gegj k bližnjmu, řdyby ze
 wšech lidj nepřokorněgšj byla nezakryla swatých
 skutků swých rauchem tagemstwj nepřelubšjho, kte-
 réž odhalj se nám až w žiwotě budaucjm. Ewan-
 gelium nepodává nám než toto dwogj: něžnau to-
 tiž lásku gegj k bližnjmu, progewenau při náwště-
 wě w domě staré přjbužné gegj Alžběty, o čemž
 giž řeč byla; a gať něžně byl pobnul autrpné
 srdce gegj nedostatek wjna při swatbě w Ráni Ga-
 lilegské, takže se nemohla zdržeti prositi o to Syna
 swého; fteržto také prwnj swůg zážraf učinil na
 ptošbu gegj, wodu proměniw we wjno nepřstwor-
 něgšj. Mimo to právem lze domnjwati se, že da-
 rowané od mudrců wýchodnjch zlato rozdala chu-

dým; gesto w chrámě byla přinesla gen pofořnau obět chudých. Gelikož prawá láska k bližnjmu vyplývá gen z lásky k Bohu; kdož kdy dosáhl takového poznání a také lásky? — Tato láska, pečet a dořonalost wywolených prozaruje ustawičně řřze swatý život gegj, wzbuzugjc nás mocně k následování; an „kdo nemiluje, zůstane w smrti;“ a: „kdo nemiluje bližnjho swého, gegj widj, gaž milowati může Boga, kteréhož newidj?“ Wynasnažme se tedy, každý wedlé stamu swého, při každé příležitosti dle možnosti své wykonáwati tuto lásku, genž gediná obdrží odměnu života věčného.

Modlitba.

O zrcadlo spravedlnosti, dořonalý wzore wšech swatých a spravedlných, Rodičko Boží nepřutěšeněgšj! pevná wjra twá zgedney nám stálost u pravé wjře, genž gest žiwa w lásce, a bez které nelze libiti se Bohu; žiwá naděge twá posilniž ochaugjcj řřdce naše, genž nejmenšjm protiwensťwjm řřlčeno býwá, a zadrž ge, když wšedka lidská útěcha ge opaušťj, abychom neklesli; plamenná láska twá rozpál ledowá řřdce naše ohněm božské lásky, genž by rozléwala se do wšech řřtůkú našich, učjc nás we swětle swém, gaž milowati máme bližnjho láskau aučinliwau, radau a pomocj; abychom následugjce swaté příklady twé, aučasni byli té sláwy, řnjžto pro wznešené ctnosti twé, král sláwy věčné tě byl powyšsil, genž s Otcem a Duchem swatým žiw gest a řřaluge na věky. Amen.

Kwjtj na wě nec Marianšřj.

1. Pořud neyblaženěgřřj Panna geřřtě obcowala, byla pautnicj w těle řmrtelném; ačkoliw čařřtěgi býwawřři powěřřřena ř bohactwuj Bořřimu, ano ař ř patřenj na neyřwětěgřřj Trogici, gařněgi, řlawněgi, čařřtěgi a děle wiďěla Boha, než řw. Pawel, aneb Mořřjř. A wřřřak nawrátiwřři ře ř wotrženi řwěho, zaře řhodila u wřře, řiřřagjc řobě řářľubř co pautnice řwatěmi ctnořřmi, a miľořřtj prořřřwagjc. — Blařřořľ. Dionyř KARTHausřřj.

2. Maria nazěwá ře pramenem nezapečetěným, a řice pramenem miľořřdenřřwuj. Přetěřá pařř tento pramen tař, ře řmiľowánj geřo uřřawičně pľynau, aniř pařř tjm oďřřhugę ře pečet řřrawedľnořři. Umjř tař důwtipně miľořřdenřřwuj prořřařwati, ře tjm nečinj ře přjřořř řřrawedľnořři. — Richard oď řw. Wawřince.

3. Čhwála buďj tobě, řwatá matřko Bořřj; tyřř gřř řřwořřňá perla řemě, ty ľampa newřřhařřľá, řořřuna panenřřwuj, řeřřlo bořřřě wřřř, řřřám nerořřbořřitelňř, řterářřto co matřka a panna řhowářř w řobě tořo, gegř obřřáňnauti nemohau nebesa i řemě. — řw. Cyrill.

13.

řľawnořř Panny Marie řněřně.

(5. řřřna.)

Ře blařřořľawená Panna i po řwém nanebeřwřřetj nezapomjňá na wěřně řwě, ale přěď Bořřem wěřně na ně pamatuge, neřřčiřľňmi dořřáľalo ře přjřľaďř, cořř i řřřwřřuge ře năřřľeďňau uďaľořřj.

Nebo k této slavnosti, již ve čtvrtém století od sw. papeže Liberia zavedené, dalo toto příčinu.

Patricius Jan, w Římě z oswíceného rodu posslý, s přiwolením neméně šlechtné manželky své, kterážto jako on k matce Boží nehyraucnějši pobožnost fogila w srdci swém; gsauce pak oba bez dětí a bez dědicůw, uzavřeli, panenskau matku Váně ustanowiti za dědičku welikého bohatstwí swého. I trwali oba manželé na modlitbách, udělugjce přitom hogné almužny w tom aumyslu, doměděti se wůli Panny požehnané; kterážto také wyslyššic lastawě prosbu swých wěrných, zgemiwšši se we snách oběma gednotliwě, na tomto zbožném aumyslu dala na gewo své zalibení, a ukázala jim pahoref, na němžto wedlé wůle gegj a božského gegjho Syna, aby wystawěli kostel ke cti gegj. I doložila, že sněhem pokryto naleznau to místo, kde ten kostel má wystawěn býti.

Když přišstjho rána powj dali si obapolně tento sen, welikau naplnění gsauce útěchau, oznámili geg papeži Liberiovi, kterýž tutěž noc ten samý měl sen, a ujasna se nad tímto snem, i hned dal swozlati kněží, w gegichžto, jakož i Patricia a manželky geho průvodu, ubíral se k témuž pahorku, kdežto k welikému užasnutí za nehywěšstjho parna letnjho, (bylotě 5. srpna), naležšic místo sněhem pokryté, gali se zpjwati chwálu Boží a přepodiwné Panny. Nato byl wytknut plán kostela, gegž zbožný Patricius wywesti dal se wšši štwostnostj. Buď že w Římě již wjce kostelů zajwěceno bylo matce Boží, buď že welebné toto stawení štwostnostj swau předčilo nade wšsedny ostatnj, nazwán byl týž chrám **Maria Maggiore**, neb **Maria Wětšj**; a Pán, genž se zalibením patřj na počtu, profazowanau swaté rodičce své, zwelebil ten kostel

mnoha podivnými milostmi, propuštěnými tuto
zbožným věřícím za přimluvu gegj.

Maria, má ochrana.

Maria ochrana
Gest po Bohu sama.
Nebudu se báti,
Neb gest při mně máti
Maria.

A kdekoli půjdu,
Kdekoli stát budu,
Ona stogj při mně,
Chránj mne upřjmně
Maria.

Bych pak byl na moři,
V té největšj bauri,
Ona hvězda mořská
A matička božská
Maria.

Nechť jsem i na horách,
V lesích a pastinách,
Ona frácj při mně,
Wede mne upřjmně
Maria.

Nechť gest na tišce
Nepřátel, i wjce,
Ona mne ochránj,
Neb gest moge Panj,
Maria.

Bych pať byl w nemoci
Příspěge k pomoci;
O ni cirkew prawj:
Nemocných gest zdrawj
Maria.

Stenj ze sw. Ambrože

(k pannám.)

Patřte na panenstwj a obcowání neyblaho-
slaweněgšj Marie, gaťo na obraz neyčistšj, w
němžto, co w zrcadle skwj se utěšsenost čistoty, a
ctnosti zpanilost. Odtud wezměte sobě příkladny,
podlé nichž byste byli živi, a co wedlé wzoru této
mistryně zlepšiti, čeho se wystřihati a co násle-
dowati máte. Slechetnost mistra gestit k učení
prwnj powzbuzení. Kdo wšak matky Boží gest
šlechetněgšj? Kdo skwj se ohnivěgi nad ni, gižto
byla zwolila škwělost neywněššj? Kdo gest čistěgšj
nad ni, genž bez posstwrněni tělesného byla po-
rodila? A což řici mám o ctnostech gegjch osta-
tnjch? — Bylatě ona pannau negen podlé těla,
ale i podlé mysli; pokorna byla srdcem, wážná
w slowech, maudrá w smenšlenj, opatrna w řečjch,

*

horliwa w čtenj; nespolehagjc na bohatstwj, ale na modlitbu chudých; pozorná w práci, stydliwa w rozmlauwánj, a zwnykla gjauc ne lidj, ale Boha hledati w duchu swém. Wssecko počínánj gegj bylo dusse gegj prawý obraz. Nebo poznáwát se dům dobrý hned při wcházenj do něho; a při prwnjm krofu má zpozorowati se i na náš, že duch náš, negsa upaután nijádnými kruhny tělesnými, postawen gest u wnitř gafo swětlo nĕgafé, a zewnitř swjti.

Což měl bych také říci o gegj w jídle a pítj střidmosti, o plněnj swatých powinnosti gegjch? Tohoto nikdy nezanedbávala; oněch pak wěcj pozjwala tak skromně, každý gegjch dnům byl den postnj. A chtěla-li řdy občerstwiti se, předce posřm slaužil gj wjce k zadrženj smrti, než k lahodě. Nikdy netaužila po odpočinutj, až potřeba gj k tomu byla nutila; a spala-li, bdělo srdce gegj. Nikdy newycházela leč do chrámu, a to gen s rodiči aneb přibuznými; ačkoliw byla sama sobě opatrownicí; a tak počestná byla chůze, tak wážné promluwenj gegj, že ne tak nohama gafo ctnostmi swými fráčela.

Tak pečlivě byla pozorná Marie na wsecky wěci, gafoby od mnoha giných byla napomjnána, plnjc tak wěrně wsecky powinnosti ctnosti, ne tak sebe gafo giných učila. Takť ukázal gj ewangelista Páně; tak našel gj anděl; tak zwolil gj Duch swatý. Neb proč bych powjdal wssecko zwláště, že rodiče gj milowali, že cizj welebili gj, genž byla hodná, poroditi Syna Božjho? — W nezadněgšjm pokojku našel gj anděl, bez družek, aby nřkdo nerussil pozornost gegj; nežádalatě si jádných družek, magjc zbožné myšlĕnkny za společnice swé. Anž pak widěla se řdy býti samotnau, gakkoliw,

že samotna gest, se zdálo. Gafby byla také řdy samotnau byla, u njžto bylo tolik knih, tolik pro-
rofů, tolik archandělů? Gaf služebna byla k přis-
buzným swým, učj náš písmo. Bylatě gessťe po-
forněgšj, seznawšj že wywolena gest od Boha; a
hned pospýchala přes hory, ne aby uměřila příkla-
dem přibuzné swé, gessťo byla giž uměřila wýrofu
Páně; pročej také zwolala Alžběta: „Blahosla-
wená, genž gšj uměřila!“ nýbrž aby gi posluho-
wala. A po tři měsíce žůstala u nj; ne aby po
tak dlouhý čas učila se wěřiti, ale aby službu gi
prokazowala. Tenť gest této Panny život; gegjž-
to gedinh příklad gest wzorem wšech. Řdyž tedj
ljbj se nám téhož půwodkyně, dokazugmež to sku-
tkem; a řdokoli si žádá gegj odměny, následug
příklad gegj.

Rozgjmánj.

1. Toto uctěnj neyswětěgšj Panny řrže ná-
sledowánj, k němužto swatý Ambrož a wšickni
Otcowé cirkwe panny zwláště žbuzugj, gest mi-
mo wšedku pochybnošt neypředněgšj, a prawé gá-
dro žbožnosti. Tam směřowalo také wšedko ná-
božné cwičenj dussj swatých a žbožných, genž ne-
bestau tuto králownu obzláštňj ctili řrdecnoštj.
Nebo zwláště žcela dbaly na to, aby životem
swatým a Bohu libezným žiřkaly sobě žalibenj té-
to řřestanstwa matky, a wšedko činily, cobj řř
k tomu napomáhalo.

2. Weliká a neypodstatněgšj částka gegich po-
božnosti žáležela w tom: w tiché samotnoštj a čtenjm
nábožných knih připrawowati se k swěcenj slawno-
štj gegich; tyto pak swátky slawiti swatau žpowědj

a swatým přigimáním, modlitbami, nawštěwáním chrámů a nemocných; aneb také postiti se, almužny udělowati a jiné dobré skutky činiti ke cti gegj, bližnjmu slaužiti, zwláště pak přemáhati hříšné žádosti a chtje. Menj ani možná, patřiti s pozorností na wzor dokonalý a krásný, bez pocitu žádosti wšsemožně podobnu býti gemu; a čím srdečněgi tyto dusse swaté milowaly tuto matku Páně, tím pečlivěgi fráčely we šlépěgich gegjch.

3. Rdnj nadto cirkew duchem Božjim řjzená toliferým způsobem nabjzi wšech swých wěřjcích ku ctěnj přeslawné této rodičky Božji a stálé křesťanůw orodownice; a gesto tak často způsobem nepřiměřeně se obgewilo, gať welikých milosti aučastny učiněny byly dusse, genj upřjmně a swatým následowáním gi byly ctily: použili rádi každé příležitosti, chwáliti gi s cirkwí wjtězoslawnau, mluwiti o ni s láškau, w každodennjch modlitbách swých, a we wšech žiwota swého záležitostech utřagjce se s důwěrau k materské ochraně gegj, kteráž u wěčném patření widj zdaleka wšsecky, genj gi milugj a wzýwagj; a také giným dussem wštipugjce tuto důwěru w laškawau matku Božji, kterážto obsahujc wšsechněch djetek cirkwe srdcem materským, a luno milosrdenstwí swého otwřagjce wšsem šklčeným profázala se tak často co útočiště hříšnjků kagjcích, a prawá zarmaucených útěcha. W tom tedy záleži ctěnj panenšké rodičky Božji. Neboť pobožnost k Marii, gať zbožný a učený biskup Abelly prawj, gest weliké ctěnj gegj swatosti, gegjch zásluh a osoby gegj; gest ochotnost, milowati gi a lášku tuto rozššřowati, zbožně w ni se důwěřiti, gi slaužiti, libiti se gi a následowati ctností gegjch.

Modlitba.

O Jezíssi, Synu požehnané Panny a Bože
wssech ctností! wstřip do srdci našich swatau lásku,
abychom přečistý žiwot twé swaté rodičky nábožně
ctíce, a wěrným ctností gegich následowáním wě-
čné welebnosti twé se zalibjce, swatau přimlúwau
gegj, po celý čas této pauti naší, neustále prospj-
wali w swaté dokonalosti nad snjh škwěleggši, od
ctnosti k ctnosti až na Sion pokračugjce, kdež ty,
Bůh wšj sláwy bez záclony gš widjn, genž gš žiw a
kralugeš na wěky. Am.

Kwjtj na wěnac Marianšký.

1. Maria gest ona hora wysoká, na kteréz Pán
byl se proměnil. Tam změnil swau postavu, wzaw
na se podobu sluhj; také změnil se tam z ohledu
hřjssnjfůw, gesto hněwage se prwé na hřjssné, na
této hoře laškawě a tisse k nim se měl. — Sw.
Antonjn Paduánský.

2. Maria byla ta žena, která magjc ěrossů
dewět, blaženosti dewět kůrů andělských, hledala
desátý, winau prarodičů ztracený; an swětlem bož-
stwj w tělesné nádobě, celý obrátjc dům, staré po-
michala s nowým, wěčné s časným, smrtelné s ne-
smrtelným spogila w lůně swém; tak dlaugo a tak
pilně hledagjc, až ztracený penjz, milost, našla a
nebe nám wydobyla. — Blah. Albert weliký.

3. Pokorna žůstala Panna, i když byla Slowo
počala; wědauc, že pokora wždy se libj Bohu.
Nebo kdo bez pokory šhromazduge ctnosti, prach
do wětru sype. — Sw. Idefons.

Slawnosť Najšij Milé Panj od wyswobozenj zagatých.

(24. zázij.)

Z tato utěšená slawnosť patrňým gest důkazem o lásce matky milosrdenstwj k chudým a skliveným, kteráž i w nebi stále žiwa gest w srdci gegich. Když Saracéni giž welikau část Španiel byli wybogatili, množstwj křesťanů za otroky spautali, co neynemilosrdněgi gimi nakládagice, a k zapřenj wjry křesťanské ge prinucugice. Což se stalo okolo roku 1218. Množj zbožnj křesťané těžce nesli strasti spolubratrů swých; zvláště pak swatý Petr Nolasťus tak z toho je rmautil, že dnem i nocj plakal a vzdychal nad tjmto nesmírným sauženjm; gakby spomoci se dalo, rozmýšleje. Když u wraucj modlitbě a w slzách Boha wžýwagjcmu zgewila se králowna nebes, zvěstugjc mu, gak dobroljbezne by to bylo božskému gegimu Synu a materskému srdci gegimu, kdyby pode gménem gegim stalo se nové šhromážděnj mužůw, genžby aučiniwě pečowali o wyswobozenj zagatých křesťanůw, pod ukrutenstwjm Maurůw vzdychagjcich. Totěž zgewila té samé noci také swatému Raimundu Penafortskému a Jakubowi, králi Arragonskému. Kteréhožto krále pomoci a horliwosti těch mužů swatých, w brzkém čase zřjdiło se šhromážděnj, genž tak swatau k bližnjmu láskau působilo, že služebnjci Páně začasté sebe sami do zástawy dali, až potřebné k wykaupenj zagatých penjze sebrány byly. Swatý otec, potwrdiw tuto gednotu, gegjžto láska wesřkeré cjr-

fwi k powzbuzenj byla, ustanowil také na poděkowánj této matce milosrdenstwj dne 24. zářj slawnost k zwelebenj gegjmu, aby památka na toto dobrodinj zachowa!a se na časj wěčné.

Autočistě k Marii.

Pod twüg pláští se utjkáme,
 Panenko Maria!
 Za ochranu tě žádáme,
 Matko dobrotiwá!
 Ochraň, zastañ, wyswoboď nás,
 Panno milostiwá!
 Neden, neden hynauti nám,
 Matko litořiwá!

Šwihá nás Bůh rozhněwaný
 Metlau šprawedlnosti;
 Ach, těžké gšau djkám rány
 Otcowské přjsnosti.
 Ochraň, zastañ a t. d.

Popatř, ó milá maticko,
 Gaf se s námi děge!
 Přispěg, ó přispěg brzicko,
 Tys naše naděge!
 Ochraň, zastañ a t. d.

Gato k slepici kuřátka,
Tak k tobě běžíme;
Gato své matky děťátka,
Tak tebe prosíme.
Dchraň, zastaň a t. d.

Ač jsme hříchem zasloužili
Božího trestání,
Však jsme tím neumeňšili
Tvého smilování.
Dchraň, zastaň a t. d.

Prosíme tě nebožátka
Pomoz nám z aužlosti!
Ukaž, že si naše matka,
Plná vši milosti.
Dchraň, zastaň a t. d.

Ufog nám spravedlivého
Saudce našich zlostí;
Přikrej nás před hněvem jeho
Pláštěm své milosti!
Dchraň, zastaň a t. d.

Štenj ze sw. Jana Zlatoustého.

Kristus přišel a rozvázal pouta fletby; přišla Panna, rodička geho, a zastaupila pohlawj ženšfé. Panna swatá wyžádala milost panně hříšné; bylatě Ewa owšem pannau, fdyž zhřěšila, a Maria zbawila odsauzené bolesti a wzdychánj. Neboť gafo kdo pomolán gsa f hodnosti králowšfé se snažj, aby swých fe cti powýšsil, a gsau-li w aužkosti a nauzi, ge wyswobodil: tak též i Maria, pomolána gsau f hodnosti králowšfé, aby působila f wtělenj Glowa wěčného, a nadána gsau tauto hodnosti neslýchanau, žádala sobě toho co prwnj milosti; ano ona dosáhla gi bez žádánj. Nesluffelo se, aby žena wině podrobená porodila bezwinného; protož přišel, genž přede wšim radostj zapudil Ewy smutnost.

Owdiwugmež tuto pořádek. Přišfeltě anděl f Panně a řka: „Zdráva!“ fterěžto radostné pozdrawenj zapudilo truchliwost Ewy. Prawil: „Milosti plna!“ A tato milost rozwázala fletbu na Ewu proneffenau. J prawil dále: „Pán s tebau!“ A toť bylo, čímž byla potřela hlavu hada, genž byl s Ewau. Tak zwěstowána nám byla milost Kristowa. Dwognásobná fletba proneffena byla na Ewu: truchliwost a bolesti porodu. Marii Panně wšak dopřáno bylo porodu, genž pln gsa radosti a plesu rozwázal bolestný Ewy porod. „Neboť počneš, a porodjš Syna, a nazweš gméno geho Jezjš; neb wykaupi lid swůg od hříchů geho!“ Hřichy otců twých rozwáže plod, fterýž narodj se z tebe.

Hle, gať wšedko nové dostává podobny! Kdo foli fdy zaslechl gméno Ewy, litowal gi co bjdné, protože ztratimš čest, přetěžké strašti byla trpěla.

Kdokoli však uslyší jméno **Marie**, blahoslawj gi; protože bymši plna Ducha swatého, obnowila čest pokolení lidského. Vizmež konečně, co Panna o sobě samé předpovídá. „Weleben budíž Pán, Bůh Izrael; wzežteltě na mne nízka u dwku swau. Gle, od nyněka blahoslawiti mě budau wšickni národové!“ Abi ukázala, že zastupuje osobu Ewy, prawj: Posawad snášegic potupu byla gsem w nízkości; nyní však blahoslawj mě wšickni národové! — Prawjš snad: Což gi to prospěge, ona to neslyší, gať blahoslawj gi wšedka pokolení lidská? W prawdě ona slyší wšedko; neboť gsauc matkau spásy, trůni w blestku Swatých, we vlasti živých, w prazdrogi wšeho swětla; fdežto smysly a duchem wšedko postihuge; smysly, strže tělo: duchem, strže Boha; a w prawdě blahoslawena gest. A však pokud gestě živa byla w těle, slyšela blahoslawiti sebe. Nezwolala-liž, fdyž Wykupitel učil, giž ona žena: „Blahoslawený život, který tě nosil; blahoslawené prsy, kterých gi pozíwal?“

Rozjímání.

1. Powáž, gať utěšená láska Marie Panny i w oslawě nebeské tak něžnau pečlivosť gestě bdi nad chudými a sklíčenými, a začasté k ni pozdwiHugh srdce své; gestit wěc gistá, že u gasném patření na Boha zaslechne každé milostné wolání dusse. A gakhby také wyschnauti fdy měla láska w srdci gegim, genž porodila lásku wěcnau! Gisté také gest, že smilowává se nade strastmi časnými chudých k ni wzdychagicich, a že dotýká se gi dussewnj potřeba brjssnjšůw, w nichžto láska gestě docela byla ne-

wyhasla, a fterj wšednj hlaſnj swého swědomj nepotlačugi, aniž násiljm ze ſrdce zapuzugi miloſt wolagjci. A nechťže geſt powěra, domnjwati ſe, žeby ochranau gegi ſpaſen byl hřiſſnjſz zaumyſlný, genž upuſtiti nechce od neřeſti ſwých, předce wſſať doſázáno geſt přiſklady neſčiſlnými, že za přimluwau gegi miloſt obrácenj a ſetrwánj w dobrém doſáhlo množſtwj welikých hřiſſnjſků, genž nicméně gaſauſi uctu k nj byli ſogili w ſrdci ſwém.

2. Kenj to wſſať ani wůle Boží, ani aumyſl neyblahoſlaweněgſſi Panny wſſedch časných ſauženj náſ zbawiti; fterážto, ſwatau trpěliwosti ſnáſſená, gſau neyhogněgſſi rozſiwánj ſjmě wěčného, čiſtjce, cwičjce a zdoſonalugjce duſſi. Mělatě gich ſama u welikém počtu, tať hogně nadána bywſſi utrpenjmi, zdoſonalugjcmi ſwatau trpěliwost a láſku gegi, že plným právem nazwána geſt králownau mučednjků. Bylatě žiwa w uſtawičné chudobě; oděw gegi byl ze ſproſté wlněné látky, a domácj nábyteť gegi welmi chatrný. Gať welice zarmaucena byla při naroženj božſkého Syna swého, bywſſi odbyta od známých a přiſbuzných; a nenaležſſi ani w hoſpodě mjſta, w puſtém chléwě poroditi muſela Pána ſwěta! Gaťých težkých ſtraſti trpěla na útěku do Egypta a za čas přebýwánj w této zemi modlářſké! Bezegmenná byla boleſt gegi, kdž nawracugjc ſe z Jeruſaléma, pohřeſſila milowaného Syna ſrdce swého; a ſedmero mečů proniklo ſrdce gegi, kdž widěla ho na frižji pniti mezi dwěma lotry, a umjratu w boleſtech newyſlowných. Mnoho a welikého nátiſku trpěla tať po geho ſmrti od nepřátel geho; a w ſwaté trpěliwosti ſnáſſela wſſedka utrpenj, aby podobna byla božſkému Synu ſwému, a žůſtawila wěřjcjm přiſklad. Bylatě w cirkwi gaťo lilie mezi trnjm. Swatý přiſklad gegi poſilnug

tedy srdce twé, řdyž na modlitbu twau twá sauzeni neodstupuj; a potěšug tě ta myšlénka, že takowau společníci máš we twém utrpení!

3. Chceš-li konečně zalibiti se této matce milosrdenstwj, wedlé příkladu gegjho sama čin milosrdenstwj; neboť nic nezíská tak welice zalibení gegj, jako tato oblíbená ctnost srdce gegjho, jakož dosvědčuje swatý Řehoř Nazianský. Z milosrdenstwj sstaupil božský Syn gegj ponechprw s nebe; a také podruhé přigde saudit podle skutků milosrdenstwj, a do sláwy věčné přigme gen ty, genž w chudých geho byli geg sytili, napágeli, přiodjwali, nawštěwowali a pod střechu přigimali. Tato ctnost gest cíl celého písma swatého, známka, dle které Pán Ježíš poznává své učedníky, a mıra, dle které bude nám tak měřino, jak my jsme měřili. D činiž tedy co můžeš, skutky milosrdenstwj na chudých bližních swých, a sice z paubého aumyslu, Bohu se zalibiti, genž bez odměny nenechá ani poskytnutí čerstvé wody. A nemůžeš-li profazowati tělesné skutky milosrdbné, činiž aspoň dušewní skutky též ctnosti; napomínej lastawě blauidcj a bříššný, bledjc obrátiti se k Bohu; gestto, kdo zachráni dušši bratra swého, zachráni swau wlastní; a nemůžeš-li ani to, modli se aspoň za ně, potěšug malomyslných, a pomáhej radau a příkladem, gsauc ubezpečena, že nesmjrným záwazím oslawy nebeské odwážena ti bude každá obět, každé ublížení, kteréhokolí bys zakusila u wykonávání takowých skutkůw.

Modlitba.

Smilug se, ó Pane, nad wěřicjmi swými, stworenými k swatému obrazu swému; wyslyš w

potřebách wolání nasse, a za přimluwau swaté rodičky swé wyswobod nás z paut hřichu a aurazu. Propůgč nám také, ó Bože milosrdenstwí, abychom s trpěliwostí swatau snáštěli wšedka saužení, řizením twé prozřetelnosti nám seslaná, a w chladná srdce nasse wštip lásku a autrpnost nad strastmi bližního; abychom plnjce zákon twé lásky, při twém saudu byli hodni té milosti, státí na prawici twé a wegiti s tebau do sláwy wěčné, kdež s Otcem a Duchem swatým žiw gší a kralugeš na wěky. Am.

Kwjtí na wěnac Marianský.

1. Weliké bylo milosrdenstwí Marie k bjdným, za gegjho na zemi obcowání; než mnohem milosrdněgšj gestit nynj, an kraluge na nebesích, a bezčíslná gsau nynj dobrodinj gegj, protože tam žretelněgi poznáwá nescíslnau bjdu lidí. Pročež pro škwělost předněgšjch smilowání swých nazwána gest krásnau gako měsíc, pro nyněgšj pak milosrdenstwí sluge wywolenau gako slunce. — S w a t ý B o n a w e n t u r a.

2. Drel předčj nad ostatnj ptáky letem a patřením w slunce. Tak neyblahoslaweněgšj Panna wyniká nade wšedky Swaté letem rozzjmanosti a patřením na slunce sprawedlnosti. Tato orlice na řjzdlách útrpnosti a smilowání šletuge gemnosrdečně k hřjssnjkům neyzpustlegšjm, wytrhugje ge z tlamy ducha zlého. — R i c h a r d o d s w. B a w ř i n c e.

3. Maria gest onen prut Moggjššůw, genž rozrazil škálu, z njžto wypreyštíla je potem hogná

moda k napágenj lidj i dobŕtka. (Exod. 17.) „Skála ta pak byl Kristus.“ (1. Kor. 10.) Twardost té skály gest přisnost božské spravedlnosti. A wšak nikoliw nenjť Bůh tak přisný k hříšníkům, řdyž tato Panna doťkne se ho gemnau modlitbau swau, aby nedal wody milosti aneb smjřenj. — Tent ůž.

13.

Slawnost Růžence a Marie Wtězné.

(Ku prwnj neděli w čjgnu.)

Když roku 1208 swatý Dominik při obromných prácch swých proti bludařům Albigenským dlahý čas byl blásl plamennau horlivoŝtj a začasťe gich přejwědčil a zahanbil; nic wšak méně gen welmi málo z nich přiwesti mohl w lůno cirkwe swaté, ždmognášobnimo swé modlenj a poťanj, obrátil se žwláŝtě wraucj pobožnoŝtj k nebes králowně, k njžto giž z mládj byl fogil láŝku nengemněgŝŝj, wžywage gi ŝlžami, aby obrátila ŝrdce a podporowala ho mocnau přjmluwau swau w pracch geho pro ŝpaŝenj duŝŝj. Z žgewila se mu tato matka smilowánj we swé welebnoŝti, učjc ho modlitbu růžence, gegž nynj mimo wzneŝŝeně swaté rodičŝy Božj přednoŝti wŝŝude žwěŝtowal a učil; a náŝledkem toho w krátkém čase přeŝ ŝto tiŝŝc duŝŝj byl přiwedl do lůna cirkwe, a neŝčislné množŝtwj welikých hříŝŝníkŝ byl obrátil. W bržce rozŝŝřila se tato pobožnoŝt daleko w křeŝťanŝtwu; žawedla se bratrŝtwa pode gménem swatého růžence, a cirkfew dowolila řádu řazatelŝkému ŝwětiti obžlášŝŝnj

toho slavnost; čož také po mnohá stoletj se stávalo s mnohau pobožnostíj.

W pozděgšich mnohem časch, roku totiž 1571, řdyž Selim II., strassného Solimana syn, s nesmjrným wyprawiw se wogskem, toho úmyslu byl, náboženstwj křesťanské zcela zahladiti; Don Juan rakaušský, ač málo mage wogška, swedl s ním bitwu na moři dne 7. řigna, při čemžto křesťanské wogsko, wžýwage králownu nebes, neztratilo než gedwa pět tisjc mužů, a wšak přes třidcet tisjc Turků i s wůdcem gegich gest pobilo, pět tisjc gich zagalo, přes dwadcet tisjc otroků křesťanských wyswobodilo, sto třidcet galegi dohly, a wšechy ostatnj koráby turecké, málosteré wygmauc, zkazilo. Skwostné a podiwné toto wjtěžstwj, gač giž powědjno, wydobyto bylo sedmého řigna, kteréhožto dne swětla se slavnost růžence, a weřegné procesšj držely se, aby za přjmluwau neyblahoslaweněgšj Panny odwráceny byly weliké nátišky Turků; gačož také powažowáno gest wjtěžstwj tak neslýchané, práwem za aučineš přjmluwy gegj; a swatý papež Pius V. ustanowil na týž den slavnost wděčnosti, pode gménem **Marie wjtěžné**, gižto potom Řehoř VIII. na prwnj neděli téhož měsíce přeložiw, že slavnostj růžencowau spogil a posléž Klement XI. w celé cirkwi gi swětiti rozkázal.

Modlitba swatého růžence, gedna z neyfrázněgšich a neyglawněgšich w cirkwi katolické, začná se, gačož známo gest, apostolským wyznáním wjry, čímžto podrobugjce Bohu, Pánu nassemu, rozum swůg wyznáwáme, že za prawé máme, co božský geho Syn nám byl zgewil, a čemu cirkew geho nás učj. Nato následuge modlitba, gižto Syn Božj sám nás byl učil, a častokráte při tom se opětuje. Nato pozdrawugeme matku Páně těmi slo-

wy, gimiž anděl od Boha poslaný gi byl pozdra-
wil; přidawagice při témž třikráte opětowaném
pozdraweni po gménu Ježíš :

1. W něhož wěřim.
2. W něhož daufám.
3. Gegž ze srdce milugi.

Pokajdé ale skončugeme toto pozdraweni
wzýwáním této požehnané matky Boží o přimlu-
wu gegi; kterýžto přidawel od církwe Efezské byl
přesel do wšech církwi křesťanstwa katolického.
Žádný, genž nezapírá weskeré zgeweni, nebude
twrditi, že tímto pozdrawením přiliš mnoho cti
profugeme matce Boží. Počet pozdraweni an-
dělského w celém růženci roweň gest počtu žalmů
Dawida; pročej také žaltářem **Marianským** se
gmenuge, gehožto žrnka pokajdé s desíti se skonču-
gi; načež po uctěni nejsvětější Trojice, slowny :
„Sláva Bohu Otci i Synu“ a t. d., opět dále
s modlitbou Páně se počínagj. **Růžencem** slowe,
protože každé pozdraweni andělské přirownává se
k růži we wěnci nebeské králowny, gižto církew
sama pode gménem **Růže** wzýwá, gakožto matku
krásného milowání, genž porodila lásku wěchnau.
Abychom pak při utěšené této modlitbě obzvláštně
rozpomenuli se, co wěčná láska Syna gegiho bož-
ského pro nás byla činila a trpěla, u prostřed an-
dělského pozdraweni přidawá se gedno z nepřed-
něgších tagemstwi swatého žiwota geho, kteréž de-
saterým opětowaním tím blauběgi se má wstipiti
do srdce nasseho. Pročej dělj se také růženec na tři
hlawni díly, gičžto prwnj slowe **radostný**, druhý
bolestný, a třetj **slawný**. Každý z nich činj sám
pro sebe celek a pode gménem růžence se modlívá,
a sice prwnj w advent, druhý w swatopostnjm čase,
a třetj w ostatnjch rofu církewního časch.

Tato swatá tagemstwj následným způsobem se wyřowugj.

W djlu prwnjm, po řowjch: Požehnáný plob
žiwota twého, Zežíš :

1. Gegž gfi, ó Panno, ž Duchu swatého počala!
2. Gegž gfi, ó Panno, k Alžbětě nesla!
3. Gegž gfi, ó Panno, byla porodila!
4. Gegž gfi, ó Panno, w chrámě obětowala!
5. Gegž gfi, ó Panno, w chrámě našla!

W djlu druhém ale :

1. Genž pro nás řwuj se potil!
2. Genž pro nás bičowán byl!
3. Genž pro nás trnjm forunowán byl!
4. Genž pro nás těžký řijž nesl!
5. Genž pro nás ukřižowán byl!

W třetjm djlu řonečně :

1. Genž byl wstal ž mrtwých!
2. Genž na nebe wstauřil!
3. Genž nám řeslal Duchu swatého!
4. Genž tebe, ó Panno, na nebe wřal!
5. Genž tě, ó Panno, w nebi forunowal!

Modlj-li se gen geden řil tohoto řaltáře Marianřkého, ři třech prwnjch poždrawenjch po Řěřjm w Boha a modlitbě Páně, mjesto řjřdawřum bořegřřjch, po řménu Zežíš následowává :

W řůřenci radořtném

1. Řterž řařjž rozmnořiti w nás prawau w řru.
2. Řterž řařjž rozmnořiti w nás pewnau na-
dě ři.
3. Řterž řařjž rozmnořiti w nás swatau lářřtu.

W boleſtném :

1. Kterýž račiž oſwjtití rozum náš.
2. Kterýž račiž zdoſonaliti wůli naſſi.
3. Kterýž račiž wſſtjipiti w paměť naſſi ſwaté příklad y ſwé.

W ſlawném :

1. Kterýž račiž řjdití myſſlení naſſe.
2. Kterýž račiž weſti ſlowa naſſe.
3. Kterýž račiž zprawowati ſkutky naſſe.

Za oſwjcených časů, kdežto při rozmáhání ſe neřeſſí, láſka mnohých byla ochladla, mnozi i z paſtýřů, i z owcj zawrhli tuto modlitbu, gižto cirkew tolika odpuſtky byla nadala, a zwláſſtnj ſlawnoſti zwelebila; gegižto znamenj wſſiční téměř řádomé duchownj weregně byli noſili a poſamad noſegj; a genž za dáwných giž časů ſwého zamedení tať we-
liých miloſti ſ nebeſ byla wydobyła. Není wſſať žádně pochybnosti, řdob y maudřegſſi byl: oni, čili tať mnozi a oſwjcenj učitelowé cirkwe, tať důmyſlnj a důwtipnj ſpiſowatelé, a celá fatoličká cirkew, genž tagemný tento růženec počítá mezi neyfráſněgſſi a neyſlawněgſſi modlitby ſwé, geſtliže po-
božně a bez roztržitoſti modljin býwá.

Modlitba před růžencem.

V. Učiň mne hodnau, přeſwatá Panno, tebe chwáliti !

R. Dey mi ſily proti nepřátelům twým !

D požehnaná Panno a matko Boží, ſeber mé ſmyſly a ſrdce mé, abych ſ neroztržitau myſli ſpo-

gila je s andělem swatým, kterýž od Nemyššského
 k tobě poslán pozdravil tebe co plnau milosti; —
 s Alžbětou welebila tebe a plod swatého života
 twého, a se všemi swatými a wyvolenými duše-
 mi hlásala swatou chválu twau. Neboť w zbožno-
 sti, lásce a důčinění rozpomínám se na tagemstvo
 božského Syna twého, abych owoce vykauptený ge-
 ho gsauc aučastna, někdy u přeutěšené přítomno-
 sti twé geg milowala, chwálila a welebila na
 věky. Amen.

Modlitba po růženci.

O swatá rodičko Boží! nechat se tobě ljbí
 slabá chwála má, a pohled laskavě na dítěti wzhý-
 wání mé. Odpustiž mi také všechny roztržitosti ne-
 dokonale modlitby mé, ó matko milosrdenstwj! a
 w říši slávy své nezapomínej na mne u Syna
 swého, mého Pána a Wykupitele; zvláště pak smi-
 lug se nade mnau w poslední oné hodině, když rto-
 ma umjragjcíma swaté gméno twé se gménem Je-
 žiše naposled wyslowowati budu. O! ufaž se po-
 tom co matka milosrdná, ochraňujc mě od všech
 autoků nepřitele mého, a představ mě Ježíši Synu
 swému, abych za swatou přimluwau twau došla
 milosrdenstwj a života věčného. Amen.

Nábožná powěst.

**W Łužicku owčák něgafý
Byl s manželkau řádně sňatý,
A měl synáčka gednoho,
Od narození němého.**

**Ten řdyž byl w letech desjti,
Počal si takto mysliti:
„Gini gať se modlj k Bohu,
Gá pať mluwiti nemožu!“**

**Nekonal pať giné práce,
Gen toliko pásal owce,
Byl srdce welmi dobrého
A žiwota pobožného.**

**Řdys stádo swé na pastwu hnál,
A dwě si hole s sebau wzał,
Z nich w způsob řjžje swatého,
Krista ukřižowaného.**

**Udělal řjž, w zemi geg wtek,
A na swá kolena poklek;
Kuce zhůru k nebi spjnal
A tak Pána Boha wzhýwal.**

**A w tom pať geho wzhýwání
Zgewjť se mu krásná panj:
„Zdráw buď, ty malý owčáčku!
Dey mi tu gednu owčičku.“**

Na to gegj promlumenj
 Promluwil owčáček nēmý :
 „Gá owčičku nesmjim dáti,
 Bilby mě otec i máti.“

„Ty staré magj gehňátka,
 Doma ležj nebožátka;
 A wečeru domů poženú,
 Pogďte, otec wám dá gednu!“

„Gdiž domů a potěš otce,
 Gá zatjm popasu owce;
 Twůg gazňf, prw upautaný,
 Giž ge nynj rozwážaný.“

Rdnž přiběhl domů hbitě,
 Otec se ulef' welice;
 Kterak on přissel w tom čase:
 „Kdož tam zatjm owce pase?“

Promluwil f otci tu chwjli:
 „Pofog wám, tatjčku milý!
 Pase ge trásná panenka,
 Krista Ježíšse milenka.“

Ja twé, synu, uzdrawenj,
 Co máme dáti té panj?“
 „Žádala gedné owčičky!“ —
 „Nechť sobě pobere wšsedky!“

Rekla k tomu také matka :
„Vyžen z domu i gehňátka !
O ! dey to wšedko té panj,
Žeň, ó synu, bez mešťánj.“

J wyhnaw gehňátka z domu,
Hned pospíšil k místu tomu,
— Kde ta panj owce pásla —
Bylať to Maria krásná !

„Powěž, pachole, kdo gsem gá?“ —
„By gste panenka Maria !
Která Krista porodila,
Mne němého uzdrawila!“

„Obrat své owce zas domů,
A wydey swědectwj tomu,
Co gš widěl, co se stalo,
By se lidské srdce kálo !“

A dala mu zlatý wěnenec,
Do rukau swatý růženec :
„Uč sebe, otce i máteř,
Každý říkat takto páter :“

„Zdráwas králowno růžence !
Zdráwas maticko Ježíše !
Od anděla pozdrawena,
Proš za nás milého Syna.“

„A kdo mě tak bude ctíti,
Ka každý den se modliti;
Bude přebýwat s mým Synem,
Až na věky věkůw. Amen.“

Štenj ze sw. Františka Saléského.

(O božonalosti lásky sw. Panny.)

Gafo wždy přibýwá nastáwagjcjho dne gafýmši šjřenjm se a ustawičným wzrůstánjm, nikoli pak po rozličnokráte a přetrženě; tak sice, že widjce přibýwati gasnosti, nic wšak méně w stegnoměrném tomto zrůstu neznamenáme té neymenšji přjtrže aneb nestegnošti: tak také láska božská rozmáhala se každým okamženjm silněgi w panenškém srdci přeslawné králowny našji; wzrůstajc wšak tisse, mjrně, stegně beže wšji přjtrže, beže wšeho namáhánj aneb prudkého pohnutj. Ano nijádnau zcela prudkost w působenji nesmjme mysliti sobě w nebeské lásce materškého srdce gegjho; láska sama w sobě gest tichá, mjrná a pokogná. Gestliže tedy kdy tjsnj a stýká mysl, pocházi to odtud, protože odpor nalezá; gsau-li wšak wšedky dusse přjstupy gj otewřjny, tuť i pokroky gegj gsau mjrné, a lježnosti newyslawné.

Celau tedy silau působila láska swatá w panenškém srdci matky této; a wšak působilať bez namáhánj a neymenšjho násilj, nenacházegjc tam ani odporu, ani gakefoli překážky. Neboť gafo weliké řeky hučj a pěnj se w hluku welikém na mjstech, kde skaliny opjragjc se wlnám praudy zadržugj: tak w rowinách plynau naopak flidně a bez ausilj.

Totéž platí i o lásce božské. Magde-li nebeská tato ctnost w dušich lidských odpor a překážky; gafože nachází toho we wšech, ač způsobem rozličným, působí násilně, přemáhajíc hršsné náklonnosti, a mnohým prudkým namáháním vůli nabádajíc násilně, aby jí místa dala, aneb aspoň překážky přemoci se snažíc.

Wšak w požehnané Panně wšedko napomáhalo praudu nebeské lásky; nad wšedko přirovnání wětší bylyť w božské této ctnosti pokroky u ní, než u wšedných ostatních tvorůw; gafož pak také byly nekonečně utěšeny, mírný a pokorný. U říže Syna svého omdlela láska a útrpnost, ačkoliv láska její byla tak plamenná a bolestná, že přewysuge wšedko pomyslenj. Bolest její ačkoliv nepřehledná, nic wšak méně byla silná a tichá, mocná a pokorná, aučiniwá a mírná; nepřehledná wrauci ale spolu utěšená.

Nechci tím říci, že w duši přeswaté Panny nebylo také onoho vyššího a nižšího podílu, a následowně dwogýho chtění: gednoho podle ducha a vyššího rozumu, a giného podle smyslůw a rozumu nižšího. Neboť mohla owšem cititi protiwnost a odpor mezi oběma, gafož tomu bylo i u Ježíše, božského Syna jejího. A wšak tak dobře zřížena byla w ní wšedka hnutí, že láska božská velmi poklidně mohla wykonáwati w ní swau vládu a moc, aniž že gafau rozličnosti w náklonnosti oběho chtění, aneb něgakým smyslůw odporem zadržowána byla; gessťto odchylnost chtění přirozeného a hnutí smyslůw nikdy nedosahowalo až k hršchu, aniž pak k hršchu lehčímu, nýbrž naopak wšedko to obráceno bylo swatau wěrnosti k službě lásky swaté, kterážto tím ostatní působila ctnosti, nazwijce gen w obtížnostech a w odporu wykonáwané.

Trní, gafož obhyčegně za to máme, gest negen od fwtj rozdjlné, alebrž také gemu naopak; ždát se, gafoby bylo lépe, kdyby ho ani nebylo; pročez také wěřil sw. Ambrož, bez hřichu žebý žádné trní nerostlo na zemi. Gesto wšak giž ho tu stáwá, upotřebuge ho pilný rolník, děluge z něho ploty, gimíž obražuge pole swé a mladé stromowj, gimžto by slaužilo za zbraň a ochranu proti zwjratům.

Měla owšem neyblahošlaweněgšj Panna podjil na wšech člowěčenstwa strastech, wygmauc gediné oněch, genž zrowna směrugi k hřichu; a s prospechem nad mjru welikým wynafládala gich na wyfonawánj a zrůstánj swatých ctností, střidmosti, sily dusewnj, sprawedliwosti, pokory, chudoby, snásseliwosti a útrpnosti; nebylyť ty strasti negen nijádnau přefážkau božské lásky, nýbrž každého ofamženj dáwaly gi přiležitost, ustawičným w oných ctnostech se cwičenjm sjiliti se a w nich prospjwati. Z upřené Magdaleny pozornosti na lastawá Wykupitele slowa nijádnau, sebe horliwěgšj péči, gižto Marta měla, wytržena nebyla Maria; wymowlilať si lásku Syna swého, kterážto neylepšj částky niřdo neoddegme od nj.

Rozgjmánj.

1. Maria dosáhla tať nadnebeské lásky neustalau modlitbau wnitřnj neb rozgjmawau; neboť ustawičně přeměnyšlela w srdci swém z wlastnj swé nyzkosti, a nejmjrné welebnosti Božj, genž z ničeho gi byl stwořil, a tať weliké wěci gi učinil. W málo slowjch prawj sw. Lukáš: „Maria zachowáwala wšedka slowa ta w srdci swém;“ a práwě tať wyprawuge, že s apostoly i s ostatnjmi trwala na

modlitbách. — Gaf hlubokomyslna byla wšak modlitba gegj; gaf sebraný duch gegj. Neboť nic zewnitřního nemohlo gi wytrhnauti, gessťo celau dussj na Bohu lpěla, we dne i w noci rozgjmajíc zákon a tagemstwj geho. Takowá má býti také modlitba a rozgjmánj nasse; neboť z nedůstatku rozmyšlenj o milostech Božjch, o swatých prawdách náboženstwj, o tagemstwjch nasseho wykaupenj, o cili a fonci žiwota nasseho na tomto swětě, a o věčném určení nassem pocházj nasse wlažnost, netrpěliwost, a wšedňy chybny a hřichy nasse. „Powaž poslednj věci swé,“ prawj pjsmo swaté, „a nebudeš hřešiti na wěky!“

2. Z tohoto swatého rozgjmánj, gjmžto ustwíčně se rozmáhala láska a poznánj geho, vzniknul přečistý a dokonalý aumysl gegj, we wšem swém činěnj wůli Božj rychle, horliwě, wěrně a dokonale plniti. Neb rozgjmánj rozpálj srdce; a Bůh přitahuje w něm dussj k sobě, a sily způsobem prepodiwným wůli k ochotnému činěnj i těch wěcj, gichžto přirozenost se sťtjť wšemocně, gaťožto sobě welice protiwných. Což také spatřugeme we wšedch neyblahoslaweněgšj Panny štutcjch. Proto také dokonalým poklidem swolila k aumyslům Páně, gessťe tak dlaubo po geho smrti na zemi žůstati, wšedňy strasti snášeti a působiti k rozšjřenj swatého učenj k útěšenj dussj, wykaupěných křwj Syna swěho; lhostegna byla gj radoť i žalost, rozkoť a bolest, gessťo celé gegj snaženj bylo směrowalo gediné k zwelebenj Boha, a k plněnj aumyslůw swaté prozřetelnosti geho.

3. Tento swatý příklad Marie Panny měli by před očima mjtí záslusťno wšidni ctitelé gegj. Prosjž tedy začastě s wraucností tuto matku spásy o milost rozgjmánj a čistého aumyslu, a pomni ča-

sto se sw. Bernardem: „K čemu gšl na swět přifla?“ — Modliž se také, ne-li každodenně, předce někdy, aspoň o slavnostech přeslavné této nebes Královny, růženec fe cti gegj; rozgymen při tom tagemstwj žiwota a utrpenj božského gegjho Syna s pozorností a zbožností; děkug wěčné milosrdnosti geho, a pro zásluby nejsvětější Rodičky geho pros ho o milost setrwalosti w dobrém, a o šťastnau hodinu smrti.

Modlitba.

O milostná Panno a matko Pána mého! kteráž w nejsladšim srdci swém rozgymala gšl dnem i nocj wšsedka nebes tagemstwj, a w neustalé modlitbě gšl naklonila nebesa, uděliž mi gšfru onoho swětla nebeského, genž oswěcowalo dussi twau: abych poznala tohoto žiwota marnost, krátkost času a trwalost wěčnosti nestonalé! Odděl ohněm swé swaté modlitby od této země a ode wšsedch tworů srdce mé, abych zde žiwa byla f wěrnému plnění neymaudřejší a neydobrotiwější wůle Boží, genž wraucněgi než gá žádá wěchnau blaženost mau. O! zgedneyž mi mocnau přijmluwau swau tuto milost, abych potom čistá na těle i na dussi někdy přigata byla do říšse sláwy, a u tebe a s tebau Syna twého Ježíše, požehnaný plod žiwota twého widěla, milowala a welebila na wěky. Amen.

Kwjtj na wě nec Marianstj.

1. W gednom wykupiteli Jezjssi porodila Maria mnohých k spasenj. Porodjc žiwot porodilate mnohých k žiwotu. Nebo gakožto matka hlavy gestit matkau audůw; duchownj matka mnoha dětj, gegjžto prworozený byl Kristus; pročej také Lukáš wýslowně prawj: „Ž porodila Syna swěho prworozeného;“ a Pawel: „aby prworozeným byl mezi mnoha bratřimi.“ — Etih. opat Guillelmus.

2. Služmez wždytj králowně tak wznesené, kteráž nikdy neopauštj daufagicjch w ni. Neboť Kristus, genž miluge a wyslyšj modlitby swých Swatých, vlastnj matku swau wyslyšj tjm aučinliwěgi, když prosj za hřjssnjky. — Sw. Beda.

3. Člowěk dobrý přinássi ž dobrého posladu swěho dobré: tak i Maria, nenlepšj ž dobrých, přinássi ž posladu swěho statky milosrdenstwj, milosti a sláwy. — Sw. Albert weliký.

16.

Slawnost Marie Panny Strážné.

(Prwnj neděli w řjgnu.)

Když matka smilowánj tak wěrným srdcem materským pečuge o schowance swé, genž skutky wjry a lásky hodnými činj se ochrany gegj; gestto dále wedlé swědectwj tak mnoha wěregných, ne-wywratných památek děgepišných, a dle wyrčenj samé cirkwe we čtenjch a modlitbách gegjch, swau přjmluwau odwrátila mnohonásobné, gať wšseobecne tak zwěšštnj strasti, škrotiwšsi hněw Božj, a na dušsi i na těle nemocným žgednawšsi ždrawj

dusse i těla; poněwadž láska gegi newypráznitelna gest: ustanowila cirkew dnešnji slawnost pod gménem: „Ochranni slawnost neyblaho slaweněgšji Marie Panny,“ napomjnjajc laškawě wěřicjch, aby we wšech swých sauženjch, gačo děti s důwěrau utjkali se pod ochranu této matky milosrdenstwj; při čemž nám spolu připomíná, abychom děkujce Bohu za obdržení dobrodiní přimlúwau gegi, wždy hodni byli milostně ochrany gegi swau pobožnosti a mráwy swými.

Gméno Maria.

(Od Kamarýta.)

Koho byš ty, matko milá,

Koho byš nepotěšila?

Tiřicowé dokázali,

Od tebe že pomoc wžali.

Pročez w tebe dautáme,

S důwěrnosti woláme:

Maria! Maria!

Budiž nám milostíwa!

Skrze twoge mocné gméno

Nám též bude zpomoženo,

Maria! Maria!

Gafauž tobě obět dáme?

Srdce čisté ti podáme!

Dno plné zarmaucenj

W tobě hledá potěšenj;

Potěššj se, potěššj,
Gen ať k tobě pospěššj,
Maria! Maria!
Budiž nám milostiva!
Strže twoge sladké gméno
Srdce bude potěššeno,
Maria! Maria!

Tobě chcem si stěžowati,
A tobě požalowati;
Ty gš nasse zástupnice
Tyš nasse orodownice;
A tobě znj náš, matko, hlas,
Ach neoslyš djetě náš!
Maria! Maria!
Budiž nám milostiva!
Ujbeznostj twého gména
Bude bolest zahogena,
Maria! Maria!

Mnohé křiwdy a žalosti,
Hana, bjda, swěta zlosti,
Kuzlosti náš obstaupily,
Přátelé náš opustily;
Tak před twůg trůn padáme,
W slách k tobě woláme:
Maria! Maria!
Budiž nám milostiva!

Skrze zážračné twé gméno
Bude wšsedko nahraženo,
Maria! Maria!

Tobě my se zaslibugem,
Život swůg ti obětugem,
Lásko swatá srdce ctného,
Chraň a zbaw nás wšseho zlého;
Zachowey tu naděgi,
Je nám bude blažegi,
Maria! Maria!

Budiž nám milostiwa!
Skrze milostné twé gméno
Bude srdce oblaženo,
Maria! Maria!

Tam kde žádná žalost není
Čeká věčné utěšenj,
Tam gfi nasse hvězda zlatá,
O Panno, na nebe wzatá!
Tam putugem za tebau
S taužebnostj horliwau,
Maria! Maria!

Budiž nám milostiwa!
A twé swaté, drahé gméno
Budiž věčně wěfům ctěno,
Maria! Maria!

Čtení je sv. Guerrika.

Porodila Panna gednoho Syna; než gediná tato matka, magjc tu wznessenau sláwu, je tohoto gediného Syna Otce wěčného porodila, obgjmá ho we wšech geho audech, aniž se hanbj slauti matkau wšech, w nichžto zobrazena widj swého Ježíše; aneb w kterýchž, gakož toho ž daleka poznává, gestž zobrazen bude. Ona stará Ewa, bywšj wice matcehau než matkau, poskntugjc swým dětem spisse kofjšk smrti, než začátek žiwota, nazwana gest sice matkau wšech žiwých: předce wšak mnohem vlastněgi šhledána gest co wražděnice žiwých, aneb rodička mrtvých dětí, gestto porodem gegim nerodjwá se než smrt. Protože tedy matka tato nebyla š to gměnu swému wěrně učiniti žadost, vyplnila onano tagemstwj toto; gsauci, gako cirkew, kterauž předpodobňuje, matkau wšech š nowému žiwotu zrozených. Gestž matkau žiwota, kterým žiwi gsau wšidni, a porodila znowu wšechy, genž gim žiwi budau. A protože za příčinau téhož tagemstwj matka Kristowa uznává se býti matkau křesťanů, tudjž ž materské lášty wěrnau o ně má péči. Nenjž nikoli zatwřelého š nim šrdce, gakoby nebyli gegj, kterážto, gednau plodna, neustane nijdy roditi plod lášty.

Požehnaný gest šice přede wšsemi plod žiwota twého, ó Maria! a wšak žústawila také w tobě plod gemnosti newymážné. Neboť gednau šice ž tebe narodil se Kristus; žústawage ale wěčně w tobě š plnostj swau, působj, že w uzavřené žahradě, ač žapečetěný twé lášty pramen preyšti se bez ustání, a že wodny geho rozšřfagj se i žewnitř a po cestách plynauce i nám se dostawagj. Nebo lášty pramen, cirkwi vlastnj, ačkolim nenj ždjlný

cizím, předce dobročinnost geho má z toho radost, i nepřátelům se propůjčiti. Když posléz služba Kristův opět a opět rodí děti své péči a zbožnosti, až zdělán gest w nich Kristus: čím více matka Krista samého! zplodil pak ge sice Pawel slowem prarodby, gehožto zvěstowáním znouu zrozeni byli! Maria ale způsobem mnohem světějším, porodivši samo Slovo. Chválím sice w apóstolu tagemstwí zvěstowání: obdivuji však a ctím w Marii tagemstwí zplození.

Patriš ale, zdalíž nepoznáwagi děti také matky, gesto wnuknutím přirozené takměř zbožnosti wjry, gafo děti do flina matky se utírají k wzhňwání gména gegího we všech potřebách a nebezpečenstwach; pročej také mám za to, že o těchto dětech wyrozuměti se může, co předpowědjno bylo prorokem: „Děti přebýwati budou w tobě.“ (Jšai. 62.); gináf-li za hlavní těch slow smysl se wezme, že tímto proroctwím wyrozumíwá se církew. Neboť nyní přebýwáme sice pod ochranau matky Nejvyššího, zůstanauce pod gegí ochranau gafo pod stínem křidel gegích; pozděgi ale přestowání budeme we společenstwu sláwy gegí, w flině gegím. Pak zažnj geden hlas všechněch radugicích se, blahoslawicích matku tu a wolagicích: „Gať všech radugicích se přibytel gest w tobě, ó swatá rodičko Boží!“ — Kdožby však newěřil, že wětší gest blaženost přebýwati w lůnu Marie, než w lůnu Abrahamowu; gesto sám král sláwy rozbil tamto stan swůg!

Rozjímání.

1. „Kdož nenávidí mě, miluji smrt!“ kterážto slova církev svatá obrací při rozličných slavnostech na matku života; a letopisové kacířství všech století ukazují v skutku, že všickni od katolické církve odpadlí vznesené přednosti Marie Panny zamítajíce nepřvé jí, napotom pak božského jejího Syna zamrhli, božství genu odpyřujíce. Pročež také církev katolická vraucí pobožnost k matce Boží vždycky za nymocněgší wjry obradu byla považowala, a všickni života duffewního učitelové obzlaštij uctění a lásku k této matce života kladau mezi známky wmwolených. Ne gakoby bez obzlaštij této ucty někdo nemohl přigiti k blahoslawnství; alebrž proto, že všickni Swatí, gichžto obcowání gest známo, zlaštij obětowali jí lásku a pobožnost.

2. Nymjrněgší protiwníci gegi ucty namítají proti této pobožnosti, že k spasení není potřebná. Co se má na to odpověditi? Potřeby, třebnosti a slabosti duffe nassí gsau tak weliké, a spasení nasse tak negisté, že se strachem a třesením ge dobýwáme, a s radostí sabati máme po každém, zlaště pak spásitelném tak a lastawém prostředku, k němuž tak gemně zbuzuge náš církev materská, kteráž tolika slawnostmi, každodenním potřikráte zwoněním, zlaštijmi modlitbami a odpustky dostatečně ukazuje, gak uctění toto Bohu dobrolibezné, a nám spásitelné gest. Žádné listi zlaště není stromu ne-wyhnutelně potřebné; nemá-li wšak strom žádného docela listi, bez ochrany a bez chladjícího wánfu nikdy nepnese owoce zralého; uschneť, před časem opadá i se stromem zhyne. Patřmež na nepobožné, genž wšedken pobožnosti kwět byli setřeli;

po owoci gegich bohužel, poznáme ge! — To gest wěc gistá, že kdo zawrhuge tuto pobožnost, nezná lásky Boží k požehnané geho Matce, kterýž sám uctěním gegm ctěn, a zwelebením gegm zweleben býwá; gesto wedlé slow sw. Bernarda a giných otcůw, wšestka čest profázaná matce, profazuje se i Synu, pro kteréhož gi býwá profazowána.

3. „Kdo mne nagde, nagde život, a nabude spasení od Hospodina!“ Z tato slowa wztáhuge církew na matku Páně; a sladkau útěchu propůgčugi prawowěřicjm křesťanům každého času: neboť sřze nj dostalo se nám spasení. Nesčíslné gsau také dary, gichž zbožné a tesklivé dusse sřze nj byly dosáhly; což dosázaly, gakož giž podotčeno, newywratné listiny a památky. Protož nedej se zklamati, řdykoli nepobožnj posmjwagjce se tobě, chtějí tě odwrátiti od této pobožnosti. Widjmeť, kam wedlo přesmutné toto pobožnosti wyhynutí. Ty wšak, co dítě církwe, měg srdečnau důwěru k nj, uctjwagjce gi s nj, kteráž při každé mši swáté obzhláště gi připomíná a swátky gegj radošnau pobožností slawj; a buď že ona, gsauč zde od tebe ctěna, tam ctíti tebe bude a božskému Synu swému tě předstawj co wěrná prostřednice.

Modlitba.

O požehnaná Panno, matko Boží! náš žiwote, nasse útěcho, a po Bohu wšestka naděge nasse! ačkoliw nehodna gsauč patřiti do počtu twých wěrných, důwěrugi se předce we twé milosrdenstwj! a upřjmnau pužena žádostí, tobě slaužiti, dnes u přjtomnosti wesřterého dworu nebeského

wywolugi tě za nymocněgšj panownici, nymilegšj matku a orodownici swau, činjc pewné předszewjetj, po celý swůg žiwot tebe milowati a tobě slaužiti; ničdy ničeho nečiniti a nemluwiti, coby přjsluffné tobě uctiwosti odporowalo, aniž dopustiti řdy, aby, řdokoli ode mne žáwišj, něco činil, coby se neljbilo tobě. Wolagjc tedy ř tobě, ó matko milosřdenstwj! žádám tě pro tu drahou řrew, milým Synem twým pro mne wylitau, přigmiž mě do počtu sluhůw a slujebnic swých, a stůg při mně we wšsem činěnj i opustěnj; žgedney mi potřebných milosřj ř spasenj, a ukaž mi se co wljdná a laskawá matka w řhodinu řmrti mé. Amen.

Řwjťj na wěnc Marianšřh.

1. Přáwem a přjsluffenstwjm podrobuge se a slaužj tobě, ó nymýborněgšj a nymžpanilegšj Panno, wšedřo na nebi i na řemi, řestto twůrce wšedněch poddán byl tobě co matce řwé! „A byl řim poddán!“ — Řať weliká tedy a řať řatracujicj řest řeycha twá, ó řlowěče! řenj neřceř řtiti tuto Řejřwětěgšj, řižto wšřřni andělé a řwatj, ano řám Řůh řať wřřoce řtj! — Řw. Řernardin Řiensřřh.

2. Maria byla řebřřkem ř nebesům, řestto řřřze ni Řůh řřtaupil na řem, aby řodným uřiněnj byl řlowěř, řřřze ni wřtaupiti na nebe. Wřtaupiti tam

možau wšickni, genž wěrij, že Bůh strže Pannu přiffel na swět. — Sw. Fulgenc.

3. Pramenem zahrad, studnicj milostj nazwána gest, plynaučjch násilně s Libanu (swatý Luf. 4.) Ge-li tedy wyjchlé srdce twé, a potrebuge-li rosy, pospěš k tomuto pramenu, wšedky zahrady swlažugicjmu; k studnici wod žiwých a plodných. — Richard od sw. Wawřince.

4. Není pochybnosti, že ona, kteráž zaslaužila, wdati cenu wykaupenj nasseho, také w mnohem wyššim stupni nežli wšickni ostatnj Swatj, ochra-nau swau může přiwlastniti nám tuto cenu. A wšak což prospěla by nám moc tato, kdyby neměla péci o nás? — Ale právě proto ustawičně děkujeme Pánu, že, čím wyššj gest moc gegj nad ostatnj Swaté, ona tjm lašťawěgi a aučinliwěgi působj pro nás u Boha. Ona gest almuznicj Božj, který wšedky almuzny a milosti, s nebes na zem poslané, odewzdává do rukau Marie. — Swatý Bonawentura.

P j í e ň.

Kolif ge na nebi hwězdicek,

Maria!

Kolif w moři frůpěgiček,

Maria!

Tolifrát buď pozdrawenq,

Milionkrát žwelebena,

Maticko nebestá!

**Kolíf gest na lufách kwjteců,
Maria!**

**Kolíf gest na stromech ljsteců,
Maria!**

**Tolifrát tě zwelebugi,
Stotisjdrát pozdramugi,
Matko archandělřá!**

Zvláštní pobožnost .

k nešwětěgši

P a n n ě a M a t c e B o ě i

M a r i i.

Litanie Loretanſká.

Pane, ſmilug ſe nad námi!

Kriſte, ſmilug ſe nad námi!

Pane, ſmilug ſe námi!

Kriſte, uſlyš náš!

Kriſte, wyſlyš náš!

Otče s nebeš Bože, ſmilug ſe nad námi!

Synu, Wykupiteli ſwěta, Bože, ſmilug ſe nad námi!

Duſſe ſwatý, Bože, ſmilug ſe nad námi!

Swatá Trojice, gedem Bože, ſmilug ſe nad námi!

Swatá Maria, orodug za náš!

Swatá Boží Rodičko,

Swatá Panno panen,

Matko Kriſta Pána,

Matko božſké miloſti,

Matko neyčiſtſſi,

Matko neyčiſtotněgſſi,

Matko nepoſſtworněná,

Matko neporuffená,

Matko přemilá,

orodug za náš!

Matko přediwná,
 Matko Stworitele,
 Matko Spasitele,
 Panno nemyaudřegšš,
 Panno ctihodná,
 Panno slawná,
 Panno mocná,
 Panno Dobrotiwá,
 Panno wěrná,
 Zrcadlo sprawedlnosti,
 Stolice maudrosti,
 Přičino našš radosti,
 Rádobo duchownj,
 Rádobo počestná,
 Rádobo wzneššené pobožnosti,
 Růže duchownj,
 Běže Dawidowá,
 Běže slonowá,
 Dome zlatý,
 Archo umlwny,
 Bráno nebestá,
 Dwězdo gitřnj,
 Uzdrawenj nemocných,
 Autočišstě hřiššných,
 Potěššenj žarmaucených,
 Pomocnice křesťanůw,
 Králowno andělůw,

Králowno patriarchůw,
 Králowno prorokůw,
 Králowno apoštolůw,
 Králowno mučedníkůw,
 Králowno wyznawačůw,
 Králowno wšech Swatých,

orodug
 za nás!

Veránfu Božji, genž snjmáš hříchůw swěta, odpust
 nám Pane!

Veránfu Božji, genž snjmáš hříchůw swěta, uslyš
 nás Pane!

Veránfu Božji, genž snjmáš hříchůw swěta, smilug
 se nad námi!

Kriste uslyš nás! Kriste wyslyš nás!

Kyrie eleyson. Kriste eleyson. Kyrie eleyson.

Otče náš. Zdráwas Maria.

Pod ochranu twau utjáme se, ó swatá Bo-
 žji Rodičko! Nežamjtenž modlitba nassich w po-
 třebách nassich, ale každého času wyswoboď nás
 ze wšech nebezpečenstw. O ty přeslawná a po-
 žehnaná Panno, panj nasse, prostřednice nasse,
 orodownice nasse! O Synem swým náš smiř, Sy-
 nu swému náš poraučeg, Synu swému náš před-
 stawug!

Drodug za nás neyswětější Rodičko Božji!

Abychom hodni byli zašljenj Kristowých!

Modlitba.

¹⁴
Milost' twau, prosíme, ó Pane! rač w mysl
nassi wliťi, abychom, genž gsme strže andělské zvě-
stowánj wtělenj Krista, Syna twého poznali, strže
trjž a umučenj geho k sláwě wzkříšsenj přivedeni
byli, strže téhož Krista, Pána nasseho. Amen.

Orodug za nás, swatý Josefe!

Abychom byli hodni zaslibenj Kristowých!

Modlitba.

Prosíme tě, ó Pane, dey ať zásluhy ženicha
twé neyswětějšj Rodičky ku pomoci nám přispěj,
aby strže geho přimluwu nám se dostalo, čeho do-
sáhnauti swau silau s to negsme. Genž gš žiw a
kralugeš s Bohem Otcem w gednotě Ducha swa-
tého na wěky wěkůw. Amen.

Salve Regina.

Zdráwaš, králowno! matko milosrdenstwj,
žiwote, sladkosti, a naděge nasse, buď zdráwa!
K tobě woláme wyhnanej synowé Ewy; k tobě wzdý-
cháme řagjci a plačjci w tomto slzawém audolj!
Ty protož, orodownice nasse, obrať k nám své mi-
losrdné oči, a Jezjše Krista, kterýž gest pojebna-
ný plod žiwota twého, nám po tomto putowánj
ukaž, ó milostiwá, ó přjwětiwá, ó přesladká Pan-
no Maria!

Drohdug za nás, ó nejsvětější Rodičko Boží!
Abychom hodni byli zaslíbení Kristových!

Modlitba.

Wšemohaucej, věčný Bože, genž jsi život a
duši přešlawné Panny a matky Marie k hodnému
Syna svého přibytku zastižením swatého Ducha
připrawiti ráčil, deň, abychom slawice památku ge-
gj, milostnau gegj přimluwau od nastáwagjcjho zlé-
ho sproštěni a od věčné smrti zachováni byli.
Strže téhož Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Chwalozpěw.

Zdráwas, oděná sluncem,
Neměsto gasnosti!
Duchem swatým počalas
Wšech Pána s wýsosti.
Takš nám bjdným wydala
Slunce spravedlnosti;
Změnilas Ewy staré
Přetěžké bolesti.

Měsíc máš pod nohama,
Krásněgšj's nad nebe;
Wšedá řjše nebesťá
Zwelebuge tebe;

Matku swětla tě chválj,
Tyš knjžecj brána;
A strže twé zásluhy
Blajenost nám dána.

Korunu drahou neseš
Na swé swaté hlavě,
S dwanácti přegasnými
Hvězdami ozdobně;
Gako slunce paprsek,
Tak ty, Panno čistá,
D růžičko přelibá!
Porodilas Krista.

Pláští se na tobě wine
Gako rannj žoře, —
D přegasná dennice,
Patř na nasse hoře!
Tyš kmen Jesse, Dawida,
Tyš Aronůw prautek,
Genj se pučil, zelenal,
Wydal krásný kwjtek.

D stwaucj morští hwězdo,
Autočistě lidské!
Ať netopj náš wlny
Chytrosti dábelské;

Zasvět bídne kynaucjm
W strastném tom životě;
Pomož tě wžýwagjcjm
W tom nestálém swětě.

O mēže upewněná!
Znijte žlatých štítůw
Tisíc wiš, bezpečná
Zbraň silných oděncůw;
Wyhlad roty wšelifé,
Dey črkwi gednotu!
Zbaw pádu, gista ufaž
Wšsem cestu k životu!

Patěro žalmůw na gméno Maria.

(Od sw. Bonawentury.)

1.

Mocná a přewelebná gfi, ó Maria, w městě
Božjm, na wýsostech nebestých, we sbromážděnj
wywolených!

Přjmětiwost a milosrdensstwj přenyštj se w
srdci twém; wšicni národowé žwěstugi chwálu
twau; Neenyššj požehnal djlů rukau twých!

Maria, wljdná matko spásy, žhledni milo-
srdně na dítky swé; žhog bolest nassj, a wždyal
aužkost duffe nassj!

Reynladssimi flowy gazyt wssednēch národū
wzýwá tebe, ó frálowno srdcj! tyť ochraňuješ te-
be milugjcjch, a wyswobožugeš gich w den sauženj!

Hvězdo mořská, svěť nám světle mým ve
 tmách smrti, a milosrdných očí svých neodvracuj
 od nás, a neopauštěj nás, ó naděje, útěcho a úto-
 čiště bříšných!

Wjeźři na pomoc naši, ó matko křesťanstwa;
než hle, f tobě voláme, f tobě vzdycháme w tom-
to údolj slawém!

Usta i srdce pozdrwihugeme f. tobě w pokussenj
a sauzenj; ó neopauštěg náš, nebyloť nikdy sly-
cháno, žeby nenassel milosti, kdo ctj tebe!

Močná kráľovno slávy, tvé jazyko riš nás;
rozproštri nad námi plášť svúg a od nebezpečen-
stvoj a hriechů chraň nás!

Matko Krysto Jezysko! zastupug náš u Syna
swého; wypros ulewy wssiem litostiwým srdcym, a
wúnj milosrdenstwój swého obćerstwi ge!

Čest budij Otci, i Synu, i Duchu swatému;
chwála buď Nebes králowně, a plesánj budij swato-
wládě nebeské na wěky. Amen.

2.

Змолати дци і тобі, о Маріа, матко Пана
мého! Ісправеї вшпшшїє ты вжымагїцїх тебе, а
небеснїх дарů удѣлугеї срдцїм труклїцїм.

Kajděho dne dci radowati se ze swaté památky twé; blasíte, o králowno nebeská, we sbromážďenj sprawedliwých dci zwěstowati chwálu twan!

Wšidni, genž tebe milugj, frátegj w šlépěgich twých, a s podiwenj m patřj na skutky srdce twého swatého.

Pobožnost a lásku wěnuj tobě wšidni národowé, a wšedca pokolenj země blahoslawj tebe; cirkew swatá tě chwálj s fůry andělskými.

Z hlubokosti hřisnici wolagj k tobě; tyť smirugeš hněw mstitele, a z propasti wyswobozugeš duše, k tobě se utřagj.

Zachowáwenty přikázanj Syna gegjho, národowé Hospodina, a patřte na switcj příklady gegjho obcowánj!

Tak Bůh milowal gi, že liliowé lůno gegj wystawěl k žiwému chrámu wěčného Syna swého!

Wywolena byla ode dnůw wěčnosti; ozdobe na sláwau a krásau; před swětlem gegjm mizj zástup nepřatel; sladký pohled gegj wšedcy anděle naplňuje radostí.

Patřte zhůru k nj, dcery Ewinj; slawné pjsně zapějte ke chwále gegj; wšedcu potupu odwrátit od nás!

K nj řičte wzdechy a slzy swé, genž trápjete se we mazbách smutku: ona odwracuge nebezpečnstwj smrti, neboť byla porodila žiwot.

Čest budiž Otci, i Synu, i Duchu swatému;
chwála buď Nebeš královně, a plesání budiž swato-
vládě nebeské na věky. Amen.

3.

Radu a pomoc nagde, kdo tluče u brány twé,
ó swatá Boží Rodičko, kteráž liliovýma nohama
swýma bylaš potřela hlavu hadu starému.

Glávu a melebu proto vzdávaj tobě křís-
tové spravedlivých; s důvěrou vzdává církev
gméno twé, ó mocná spomocnice a orodownice
křesťanů!

Bohatstvím a čestí gest při branách twých; po-
klady věčnosti leží u rukou twých; ty wyvolených
zaznamenáváš do knihy života!

Spravug srdce nasse, ó královo nebeš! a
žezlem swým řiď nás! D řeky nás pod stín swých
řídí, až pomine noc žlosti!

Wolepte k ní, genž vzdycháte u oknowch hřís-
tůw; seřteť pomoc nám se Sionu, a oslawovati
budete gméno matky Boží!

Přimlawey se za nás, ó nešťastný Panno!
neoslýšší Syn twůg žádně prosby twé; zhlédni na
pořoru služebníků swých, a w radost obratíš truchli-
wost naši!

Podey ruky své malíčkým k tobě wlagjcím;
ochraň chudých, osvět slepých, a posílň pocestných
cestau života putujících.

Nečistí! z panen! uděliž nám čistoty, aby-
chom dobroslibezni byli před očima Syna svého,
a on aby uvedl nás v onno království, do něhož
wegiti nemůže nic nečistého.

Zotav srdce zafalých; wložným dodey ohně
lásky své, a materké srdce své obsáhniž wšechněch
wologjcich v swatau ochranu twau!

Zachraň nás, ó mocná zástito, řdyž lešawá
dusse nasse bude obtud se laučiti. V ufaž se ten-
krát matkau, a nezflamen synowké důvěry nassj.

Čest budiž Otci i Synu i Duchu swatému;
chwála buď Nebes králowně a plesánj budiž swato-
vládě nebeské na věky. Amen.

4.

Panno panen! k tobě obracím důvěru swau;
tebe, ó přeladká mezi Ježíšem a hříšniky pro-
střednice welebí wšidni, řdyž znagj přiwětíwost
twau.

We wazbách winy wězy srdce mé; od cesty
přikázanj uchýlila jsem se; ó zgednenj mi síly k ztro-
stotánj paut mých a ku kráčenj na sledech přikla-
dů twých!

Braucně poraučím gemným rukám twým
dussi swau. Swětlo milosrdenstwí svého ať mi
swítí; deň, ať zafuším pomoci své síly, ó mocná
slabých ochrano!

Káreť a bjda napláuge zemi a tmy gi poróhwagi; ó prósiž za nás, kteráž porodilaš spase, ni a swětlo swěta!

Synowé lidstj, proste u nob trůnu gegjho, sjdlem milosti gestit srdce gegj! Kasseltě žiwot, fdož nassel gi!

Kdo wždy obracj se od nj, blaudj; a bez útěchy a radoſti fráci, fdož nezná ljbeznoſti gegj!

Plesánj gest srdci gměno gegj, libožwuf uchu, a med gazpku dětj gegjch; za libowůnj pomazánj gegjch spěchagj dusse čisté.

W nj důwěřuge se sprawedliwý; w nj daufá litoſtiwý břiſſnj; gi wžywá mládenec, panna, a matky a starcowé utjagj se co děti pod materſkau ochranu Panny této!

Kajděmu gest přjwětiwá; kajděho laſkawě přigjmá; neb až na konec časů přjwětiwau gestit orodownicj za wſſedn wyſkaupené frwj Syna gegjho!

Neuſtále rozléhej se chwála gegj u proſtřed synů Božjch; neuſtále zaznjwey ſlawozpěw Pánu, genž nám dal matku tať miloſrdnau.

Čeſt budij Otci i Synu i Duchu ſwatému; chwála budij Rebeſ králowně, a plesánj budij ſwatowládě nebeſtě na wěky. Amen.

Když w sauzenich gsem byl, zvolal gsem k Marii, a ona naklonjc ke mně ucha swého, milosrdně wyslyšela mě s trůnu swého.

Ginj honoss se zlatem a marnostj pomjgegjcj; gá pak chci honositi se ochranau twau, ó přesladvá Matko, kterás byla odwrátila od hlavy mé hněw mstitele!

Zdráwas Maria, milosti plná! Pán s tebau gest w blestě nebeš; Pán s tebau gest na zemi, genž za twau přjmlumau činj diwý milosti.

Přiodil tě rauchem sláwy; wywýšil nad fůry andělů; forunowal fortunau nesmrtelnosti; tyť porodilas gemu Syna, srdce swého radost wěčnau!

Kždého dne wolagj k tobě pautnjci země, daufagjc od tebe, ó Nebestá ochranitelko! útěchu a lahodný chládek, w parném boge úpalu.

Ka ruce twé hledj wšidni, genž tobě slaužj, gafo slujky na ruce swé welitelky; ó wyslyš prošby nasse, abychom welebili diwý twé wznessenosti!

Otwěřna gest tebau brána rágsťá, kterauž byla zawřela Ewa wšechněm dětem swým; protož wšidni pozemčané radostně magj tobě děkowati.

Ach, zachraň nás, přjwětivá Matko, wliďnau přjmlumau swau, aby s milosrdenstwjm saudil Pán

šťutky nasse. O nejamjtenj hlubokých wjdechů srd-
cj nassich!

Rozkoš a zpanilost rozlila se na rtech twých;
gediné slowo ust twých frotj hněw Syna twého;
liliový dech twůg wěčného uděluje poslidu!

Wěčně ať tebe ctj wšidni národowé; wšid-
ni křowé andělstj ať welebj tebe na wýsostech
nebestých!

Čest budiž Otci i Synu i Duchu swatému;
chwála buď Nebeš králowně, a plesánj budiž swato-
wládě nebesté na wěky. Amen.

Pane, smilug se nad námi!

Kriste, smilug se nad námi!

Pane, smilug se nad námi!

Otče náš a t. d.

V. A neuwoď náš w pokussenj.

R. Ale zbam nás od zlého.

V. Zachowen, Pane, služebnjů a služebnic
swých!

R. Bože můg, dautagjcjch w tebe!

V. Gešlž nám pomoc ze swatyně

R. A ze Synu ostrjbenj náš.

V. Drodug za náš swatá Božj rodičfo!

R. Abychom hodni byli zasljbenj Kristowých!

V. Pane, uslyš modlitbu mau!

R. A wolánj mé k tobě přigď!

Modlitba.

Prošime tě, ó Pane! chraň swatau obec swau, za přimluwau swaté a neporussené Panny Marie, ode wšech protiwenstwj, a wšechněch aukladů nepřátelských a nebezpečenstwj. — Sfrze Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Trogj pozdrawenj

blahosl. opata Ludowika Blošia.

1.

Buď zdráwa, ó spanilá, ljubezná a přiwětivá Panno, wliďná a přešladká matko! Buď pozdrawena, ty libostwaucej se hwězdo, kwetauj růže a sněžná trogitá lilie! Nemyslná gest wznessenost twá; ty, ó požehnaná, porodilaš Syna Božího a togilaš ho panenskými prsy swými. O přiwětivá králowno, smilug se nademnou bjdnau; ty gfi má naděge, útočiště moge, má útěcha! Weď a chraň mě, ó wliďná ředitelko, na nebezpečném moři toho swěta! Ukáž mi, gať a sam plawiti se mám, abych přistala někdy we přjstawu nebeského Jerusaléma! Uč mě pokoře, trpěliwosti a lásce prawé, abych byla podlé srdce Božího. Tobě poraučjm konec žiwota swého; tobě poraučjm spaseni wšechněch lagicjch hříšnjků. O! prosij za wšech živé a

za duše zemřelých, vykaupených křoví božského
Syna tvého.

2.

Pozdrawena buď, ó blahoslavená matko Bo-
ží, přešladrá welitelko má, gegjžto památku s rado-
sti swatau slawj srdce mé. Prossim tě, ó Maria!
skrže přeswaté wtělení, narození, obcowání, utr-
pení a smrt nestončeně milovaného Syna tvého,
smilug se nad bjdnau služebnicj swau, neb s dětin-
stwjm žrůstalo s tebau smilování; přeweliká ne-
hodné hříšnice bjda budiž žrussena welikým twým
milosrdenstwjm! Dey, ó wliďná matko! abych při-
počtena byla těm, gichžto co děti swých milugeš,
poučugeš, wodjš, přestugeš a chránjš. Ty gš a
wždydny budeš, po Bohu, má naděge, a neyśladšš
duše mé útěcha! O nymocněgšš ochrano má!
přigď wstřjc té, genž tě hledá, a stůg při té,
genž w tebe daufá. Očistiž ducha mého odewšseho,
co gest pod nebem, a dey mi předchut ~~ne~~ né nebe-
ské sladké ljběžnosti wěčných radostj, aby tjm ohni-
wěgi rozplamenilo se srdce mé ke cti Boha mého,
a wšsedny radosti pozemské aby se mi znehutily
na wěky.

3.

Pozdrawena buď, ó wliďná Panno, genž gš
porodila Krista Ježíše, Syna Božího. O lastawá

matko, řiď a zachovej mě w materšćé dobrotě své
w wšedňy dny žiwota mého, a w poslednj auřkosti
mrtelné milosřdně mne chraň, aby nic nemohli
ad dušj mau žlj nepřátelé, a nepřefazili spase-
j mému. Zentráte potěš mě přeljbeznau přsto-
mostj swau, a přeutěšeným usmánjm růžowého
blícege swého oslaď bolesti a wzdechy mé! Pro-
silu potom k dušj mé: Gá gsem matka Božj,
ižto gš milowala, w nižto gš daufala. Přimluwj m
: za tebe. Nebog se! — O matko drabá, přineš
ti potom ubezpečenj wěčné blaženosti mé, abych
w radosti swaté a w neysladšjm poklidu dofonala
wot swůg, a tebau wedena přišla do žiwota wě-
ného. Amen.

Modlitby růžencowé.

Gesťto při modlenj se růžence geden ž ney-
bzlášťněgšjch aumyslů cirkwe tam čelj, mimo
čtění neyblahořlaweněgšj Panny powzbuditi řrd-
: wěřjch k pobožnému rozgjmání radostných, bo-
stných a přeslawných wyřaupenj nasseho tagem-
wj, genž w této modlitbě gaťo toľiferé růže du-
ownj u wěnac utěšený se winau: řložili rozličnj
řmatj a důwtipnj řpřowatelé pořadj ľjbeznych
řzdrowenj we řpůsobě takowého růžence. Dogj-
awá pobožnost gewj se řzľášťě w modlitbách od
řatého Bonawentury, blahořlaweného Bľosia a
řhodného Ľudwifa Ľranadřkého w témž aumyslu
řřaných, a řodřobagjch se řahradám růžowým,

w nichž zbožné duše procházeti se mohou. Dle ge-
gich navedený sporádána jest také následující rú-
žová zahrádka, na patero jednotlivých záhůnků
rozdělena, gichžto každý obsahuje pořadu swatých
tagemstw w modlitbách rozgymacích, kterážto hogný
postytugjce posrm zbožnosti, gať čas postatj, buďto
celé, buďto také po částkách wedlé rozličných časů
cirkewního roku řikati se mohou.

Částka první.

Otče náš. Zdráwas Maria.

1. Pozdrawena buď, ó zpanilá Joře wykaupenj,
Panno, gižto od věčnosti byl wymolil za matku
Wšemohaucj! O růžowá bráno spasenj! gať zara-
dowali se andělé swatj na den narozenj twého;
gať plesali staří patriarchowé a proroci, genž po
tak dlaubá stoletj po tobě byli wzdychali, tebe
předpodobňowali a předpowj dali! Hle, ó přesla-
dá Panno! i má duše wěnuge tobě djetěj uctiwost
a zbožnost; ó přigmiž mě pod swatau ochranu twau,
abych došla podjlu na hogném wykaupenj božského
Syna twého. Amen.

2. Pozdrawena buď, ó neypořorněgšj Divo
Páně, gižto anděl Boží nalezl o samotě w ney-
hlubšim rozgymání wěcj nebeských, řdyž neywjne-
šeněgšj tagemstw wtělenj Slowa wěčného ti byl

zvěstoval. Prosim tě pro lásku k témuž božskému Synu tvému, gegž z Ducha swatého byla počala a dewět měsíců w čistotném těle swém nosila, wyžádey mi dar swaté tichosti a rozgymánj věci nebeských, aby dusse má tjm oswjčena a posilněna byla, a stala se čistým a hodným přibytkem božského Syna twého. Amen.

3. Pozdrawena buď, ó Matko krále sláwn! po gehožto swatém početi šla gš přeš horn s chwátánjm, pozdrawit přibuzné své Alžběty, a slaužit gi w pokore! Pro wšech ty diwn, řdnž dítě Jan zplesalo w životě materškém, neplodná porodila, oněmělý Zachariáš mluwil, a ty sama, gafožto králowna proroků neyšlawněgšj wšech proroctwj bylaš pronešla: prosim tebe, zgedney mi prawé a aučinliwé lásky k bližnjmu, pokory a poznánj Boha, abyš ty dwě neywětšj přikázanj swaté lásky wěrně plnila. Amen.

4. Pozdrawena buď, ó Panno čistá gafo lilie, kteráž umblena dlawau cestau nenalezlaš žádné hospody, žádného lůžka, a k pustému odkázána chléwu, neywětšj nebe i země poslad neporussena gš porodila, a co prawému Bohu swému u wěrné zbožnosti gemu gš se flanelá. Pro newyšlowné srdce twého zplesánj w taš weliké strasti prosim tebe, zgedney mi u božského dítěte swého, aby srdce mé kwetlo na wšech ctnostech bohatě, a uči-

něno bylo lůžkem liliowým, kdežby přebýwal miláček twůg. Amen.

5. Pozdrawena buď, ó lastawá Panenská matko, kteráš nowozrozeného krále co platjci nemluwnátko, ufágela mlékem panenských prsau swých, a w chatrné zawinuwšši plénky na seno do gesli položila! D wypros mi smysl djetci, a swaté těla frocenj, kterémuž božský Syn twůg, gessťe bez hlasu, tak hlasitě žiwým příkladem swým mě byl učil. Amen.

6. Pozdrawena buď, ó neykladšši Matko Krista Jezisse, gehožto narozenj w radostných chwalozpěwch zvěstowali andělé chudým pastýřům, kteržto přigdauce spěšně do Betléma, našli tam w gestich nemluwnátko, flañgice se gemu s podiwenjím a radostj swatau. D dey řjzla i mým fročům k službě Spasitele mého, a wštip mi lásku k chudým, abych někdy auctna byla pokoge wěčného, gegž andělowé swatj byli zvěstowali. Amen.

7. Pozdrawena buď, ó Matko milosrdenstwj! genž gš widěla s bolestj, gať osmého dne po narozenj swém noworozený Syn Boží při obřezánj wylil za nás prwotinnau krew swau, a za rozkazem anděla nazwalas ho neykladšším gmenem Jezis! D milosrdná Matko, pros za mne, aby i mně byl Jezissem, a wykaučil mě ode wšech hřichůw mých. Amen.

8. Pozdrawena buď, ó Králowno kráľu, ktoráš porodila Boha nebes, wšedň hvezdy stwořiwšho, gehoľto narozeni nowá hvezda byla zwestowala, wedaucj potěšitelným swětlem swým onny tři maudré a zbožné krále k pokorným gestim, fdeľto se mu flaneli w uctiwosti a zbožnosti, zlato, kadidlo a mirru gemu obětugjce! Wyžádey mi tu milost, abych i gá Bohu a králi swému obětowala stále kadidlo zbožné modlitby, zlato čisté lásky a mirru umrtwenj. Amen.

9. Pozdrawena buď, ó wěrná Plnitelko zákona! kteráš po čtyřidceti dnech obětowala gednorozenného swého, pána chrámu, w chrámě Páně, přinesšši za něho dárek chudých! Skrze onen sedmerý meč, předpowjdaný ti swatým kmetem, Simeonem, zgedney mi, ó Panno swatá, u Syna swého tu milost, abych wšedka sauženj tohoto swěta snáštěla we swaté oddanosti a trpěliwosti, a statně plnila wůli Boží; abych na konec swého žiwota s útěchou mohla zwolati: „Pane, nynj propušt služebnici swau w pokoji!“ Amen.

10. Pozdrawena buď, ó neyweyš wěrná Matko, genž wedlé anděla napomenutj bez prodlenj, we tmawé noci utjkala gš s milowaným djetem swým do Egypta, a tam tak dlouho gš w neywěťšš chudobě a zarmaucenosti přebýwala. Swatá wěrnost twá budiž mi ustawičným naučenjm, wšedch

wystřihati se nebezpečenstwý, brožících dušší mé,
 jižto auflady strogý tyrán pefelný, aby uwrhnuł
 gi do wěčného zabynutí. Amen.

Čest budíž Bohu Otci i Synu a t. d.

Částka druhá.

Otče náš. Zdráwas Maria.

1. Pozdrawena buď, ó Wzore wšech Swatých,
 kteráš, w plamenné horliwosti plnje zákon, wedla
 božské dítě své we dwanácti letech geho do Jeru-
 saléma do chrámu, a zůstawšijho tam, aby naplnil
 vůli nebeského Otce svého, hledalaš ho w ney-
 wětšij bolesti a truchliwosti, až k newynslowné ra-
 dosti našla gš ho opět třetijho dne! O! zgedney
 mi tu milost, abych za swatým příkladem twým
 nikdy neopauštěla Pána svého; a kdybych winau
 a nedbalostij swau ho ztratila, abych nepřála spání
 očím svým, ažbych ho, sladkau radost srdce mého,
 opět našla. Amen.

2. Pozdrawena buď, ó požehnaná Panno, jižto
 laškawau poslušnostij poddán byl Ježíš, wěčná mau-
 drost a wšemohaucnost Boha Otce, kteréhoš byla
 žiwila a wychowávala co matka ze wšech neypeč-
 liwěgšij, slaužic mu při tom co newynššijmu Bohu
 swému bez přitrže we swaté uctiwosti! O laškawá

Matko Pána mého, prokaž se matkou všedných gemu náležejících, a všitip nám lásku a poslušnost k představeným našim, gesto sám Bůh nezamítal toho, býti pro nás lidem poslušným. Amen.

3. Pozdrawena buď, ó Panownice světa, gehožto spásu gš očekávala, fdyž gednorozený Syn twůg, beránek neposstwrněný, ukážaw se we regně dal se pokřtiti gafo hřijšnij od Jana, sluhy swého, aby posvětil nám wodu křtjčj! O wypros nám u přiwětivého Syna swého, abychom oděw swůg ode křtu swatého opět a opět pokálený, ompli w křwi téhož beránka, aby byl bělegšjim nad snj, a my abychom přigati byli do říšse nebeské, kam nic nečistého nemůže wejti. Amen.

4. Pozdrawena buď, neyčistšij Rádobo, plná nebesých mastj, genž sjlily srdce twé, fdyž Gediný twůg, tebe opustiw, čtyřiceti dnj a nocj mezi žwěrij pauště o samotě se postil, s neyswětěgšij wraucnostj modle se k nebeskému Otci swému, prwé než nastaupil přewznessené prostřednictwj swé. O, posilni mě, abych frátegjc w přeswatých geho šlépěgch, křižowala tělo a žádosti swé, a wytrwala we wnitřnj suchosti, až pomine čas pokánj a smutku. Amen.

5. Pozdrawena buď, ó neporuffená Panno, na kteréz nikdy neměl hřjch žádného podjlu! O wyžádej nám od božského Syna swého, genž pro spa-

senj nasse i od zlého ducha nechal posaušseti se, aby naučil nás, gať i my posušením máme se opjra-
ti, potřebnau sílu: světu, zlému duchu a vlastním
žádostem mužně odporovati, a všedá posušenj
přemoci se cti Syna svého. Amen.

6. Pozdravena buď, ó wraucně milovaná Ma-
tko gediná a holubičko nebeského miláčka svého,
za nímž si šla s jinými ženami zbožnými, když
zvěstoval ewangelium říše nebeské, po rozmaní-
tých cestách chodě, městy a wesnicemi, a skrytá
věčnosti tagemstwí lidem wyfládage. Swatá hor-
liwost twá a účastnost na owoci hogného wykau-
penj až rozpálj wlažné srdce mé, abych i já nebe-
ských wyhledáwagjc zde wěcj někdy účastna byla
foruny odpłaty w králowstwí nebeském. Amen.

7. Pozdravena buď, ó Swatyně Ducho swatého,
genž si všedly řeci a skutky božského Syna svého
pečlivě byla rozwažowala w neytagněgšij komnat-
ce přemilostného srdce svého, gaťo nebeské perlý
tam se schowáwagjc! O, wyžádej mi dar rozgý-
mánj a wnitřnj modlitby, abych hluboce rozwažo-
wala w mysli své, w gať weliké lásce Wykupitel
můg, po obtížném břimí a parnu denním w noci
na modlitbách trwal, snášsege pro mne s neytiš-
šijm srdcem hlad a žízeň, horfo i žimu, všedly
nepohody a ta neytěžšij pronásledowánj; čímž
abych powzbuzena byla, podle celé mé možnosti

geg následovati, a nestončenau geho lářtu odpla-
titi swau nepatrnau a fonečnau lářtau. Amen.

8. Pozdravena buď, ó útrpná křesťanů Utěšitelkyně, jenž od Syna svého naučila jsi se milosrdenosti, řehy lastavě obcovat mezi lidmi zarmaucených těšť, nemocných uzdravovat, všechněm lágicjm hřisnjkům milosrdeně odpauštěl, ano i gisti s nimi se snjžil, aby všechněm byl všedko a všedky přivedl k spasenj. D, vštip mi sladké milosrdenstwj své, abych i gá w okolnostech prožřetelnosti Boží mi vykázaných nikdy neumdlévala, nýbrž tolik dobrého činila, co wjm a mohu, a zbožným rozmlauwánjm, bezauhonným životem a dobrými příklady podle celé jslj své působila k spasenj bližnjho svého. Amen.

9. Pozdrawena buď, ó nejčistší Lilio w za-
hradě Boží, gegižto celý život pozemský byl swatě
proměněn! O, propůgčiž mi mocnau přimluwau
swau, abych s milowanými učedníky wystaupila na
horu Páně a spatřila sláwu geho u věčném pro-
měněn; zatím ale abych věrně zachowávala při-
kazani lásky k Bohu a bližnjmu, Mogžjšsem a Eli-
ášsem, aneb zákonem a proroky naznačené, a při-
prawila srdce své na utrpení; gafož na hoře Tá-
bor u prostřed proměněn swého rozmmlauwal Pán
s těmito wěšstci o přjštím utrpení swém. Amen.

10. Pozdrawena buď, ó Kenſwětégſſi mezi Swatými, gegjžto žiwot wyſoko wymýſſen byl nade wſſečy tohoto ſwěta marnosti, a uſtawičně čelil k nebeſům. Sfrze onen božſkého Syna twěho poſogný wgežd do Jeruſaléma, kam co král poſorný a tičý u proſtřed žáſtupu a pleſánj lídu ſe bera hořké ſlzy proléwal nad bržkau žkázau geho, geſſto žáſtupowé těmiž uſty, gimiž Doſanna byli wolali, po několika dnech do wzteklého wypuſli křiku: „Ukřižug ho, ukřižug ho!“ — tebe proſim, uť mě každydenně wjce a wjce opowrhowati neſtálau marnosti wſſeliké ſwětſké cti, a nebhledati než onné cti prawé, která gſauc od Boha wěčně k němu weđe. Amen.

Čeſt buďž Otci i Synu a t. d.

Částka třetí.

Otte náš. Zdráwaš Maria a t. d.

1. Pozdrawena buď, ó doſonalý Wžore poſorný, kteráš porodila poſorného nebeš krále, genž při poſlednj wěčeři fleče u nobau ſwých učednjků myl gim noby, žtwrdiw w poſlednjm činu tomto žiwota ſwěho ſkutkem, čemu tať čaſto ſlowy byl učjwal: „Učte ſe ode mne; gáť gſem tičý a poſorný ſrdcem!“ O, neypoſorněgſſi Matko krále

nepofohnějšho ! Materská dobrota tvá wstípiž hluboko do srdce mého tuto ctnost, kterauž božský Syn twůg nade wšedko byl milowal, a co drahé dědictwí nám zůstawił; abych nebyla zaržena s oněmi pyšnými anděly do temnosti věčné. Amen.

2. Pozdrawena buď, ó Matko života, strže kterauž dostali gsme chléb života, s nebe sstaupiwši, a život swětu dáwagjci. Pro tu wraucj lásku, která pohнула božského Syna twého, že před hořkým utrpením swým pro wšedky wywolené své až na konec swěta ustanowil swátost své lásky, tebe žádám o čistotu srdce swého: abych božský tento chléb častěgi k spáse duše své s lačností swatau přigjmagjc swatý wedla život, a opatřena tauto swátostí někdy nastaupila cestu swau do věčnosti. Amen.

3. Pozdrawena buď, o lastawá Panno, gegjžto srdce přešladké proměnilo se w hořkost, když začalo se hořké utrpení božského Syna twého, a na Oliweu smutna byla duše geho až k smrti; když w dlabé a bolestné modlitbě modle se k nebeskému Otci swému křwawým potem zemi štopil posilněn gsa andělem k nesmjrnému utrpení, gežto měl před swatýma očima swýma, a kteréz byl na sebe wzał strže hříchů nasse! Pro tuto aužkost welikau, když meč bolesti pronikl duši twau, wolám

k tobě: obměkči tvrdé srdce mé, abych hlubokau strauffenosti rozgimagic bořké umučení Pána swého, posilnila srdce své proti wšsem utrpenjm, řjezenjm Božim na mne seslaným. Amen.

4. Pozdrawena buď, ó Matko lastawého Wykupitele nasseho, kterýž, aby naučil nás lásce k nepřátelům nassim, wstřic byl wessel protiwnjškům swým, s pochodněmi a switilnami, s kopji a tygemi naň přisslým; zrádce swého poljbiw přitelem swým ho gmenowal, a chtěge rozwázati pautu hřichů nassich dal se giti, swázati, nemilosrdně bíti, a gafo zločinec westi od roty bezbojných! O, zgedney mi, matko Spasitele mého, přimluwau swau, abych i gá negen w předjewzetj, ale také w skutku odpustila wšsedněm, genž mě urazili, zarmautili, osočili aneb gahymfoliw způsobem mně byli ublžžili; abych podobna gsauc Wykupiteli swému, i aučastna byla zásluh swatého utrpenj geho. Amen.

5. Pozdrawena buď, ó plačicj Dcero Jerusalemská, kteráš modlila se k Otci wěčnému srdcem ztrápeným, an ruce zločinské geho a twého Syna neyweyš milowaného u bezbojném lánj a hlasitém posměchu, gestě za tmy noční, gafo zločince, genž by dosti záhy nemohl býti odprawen, wedly do palácu fněže neyweyššjho, kdežto geden ze sluzebnjšků dal mu poliček. Sfrze hluboké toto sniženi, kteréz Syn twého srdce od bezbojných byl snáffel,

smilug se nade mnau, a pros za mne, aby hřichy pench mé milosrdně mi odpustiw posilnil srdce mé k tichému snássení wšech snizení, wedlé swatého příkladu geho. Amen.

6. Pozdrawena buď, ó Matko lásky věčné, která pro lásku k trestným hříšníkům, w domě Raifássowě byla nenáwiděna, křivými svědky obžalována, hanebně uplována, zahalena, posmívána a potupnými políčkami bita! O, propůgč mi ze zahrady rágského srdce twého křiví zbožnosti, aby milovaný Spasitel můj byl kerem mirrowým, a odpočíwal na prsau mých; abych totiž wšechy ošklivosti swatého utrpení geho s pobožnau myslí rozzimala, gehožto síla aby we wšech utrpeních mých mě sílila a těšila. Amen.

7. Pozdrawena buď, ó Dennice gasná, z nížto wyswjtilo slunce spravedlnosti, kteráž před nespravedliwau stolicí pohanského vládaře Pilata z nespravedlnosti obwiněna, w tichosti a pokoře stála před saudcem, hlasitě a těžké židů žaloby poslauchajíc, aniž pak slowem se zastáwajíc. O, wyžádey mi swatau přimlouwau swau, aby nespravedliwý tento saud, gegž Nespravedliwěgšš u tak weliké trpěliwosti nad sebau wynešti dal, někdy až se octnu před saudnau stolicí geho, mně ziskal milostiwý ortel. Amen.

8. Pozdrawena buď, ó Sídlo mandrošti, kteráž poslána k Herodesowi posmívána byla co possetilošť, a drzost maudrošti lidské hlubokým kárala mlčením! O, pros na výsostech nebeských za mne, abych žádným posměchem a lidským žváním nedala zmašti se u wjře swaté, genž w lásce působí, a někdy přioděna byla rauchem slávy; kteréz aby mi zgednal Syn Boží, dal se přioditi k posměchu rauchem bjlým. Amen.

9. Pozdrawena buď, ó bolestná Matko zkrváceného ženicha nasseho, genž w sini Pilátowě byw swlečen, neuprnutněgšim bičowáním, gjmžto gemné, panické geho tělo způsobem neybolestněgšim bylo rozedráno, smyl w křwi swé hanebné nečistoty nepravosti nassich! W ljtosti a skraussenosti srdce swého k tobě wolám, aby gen gediná božské té křwe krüpege prospěla dussi mé, gessito negen hřichy mé, ale i celého swěta nepravosti může očistiti; a spisse abych zemřela, než dopustila se nemensšeho hřichu proti liliowé ctnosti čistoty. Amen.

10. Pozdrawena buď, ó Králowno, genž gš odjwala krále slávy! O, zhladni, gať přiodili ho hřichowé nassi! W rauch sjarlatowě zahalili zbičované tělo geho; místo jezla dali mu třtinu do ruky; peycha nasse oforunowala ho bolestnau z trnj forunau; a mnohem hůře posmíwali gsme se gemu nepravostmi swými, než žoldnéři, genž na posměch

Kľagajce pľed njm a pľwagjce naň we twáľ ho bigj! Kam se uteci máme pľed obľiľegem neprawostj swýľ! O matko milosľdenstwj, pros ľa náľ; tyľ sama swolila gľi w utrpenj milowaného Syna swého, abychom tľm uchowaní byľi od pokuty wěľčné. Amen.

Čest budiľ Otci, Synu a t. d.

Částka čtvrtá.

Otče náš. Zdráwas Maria.

1. Pozdrawena buď, ó Utěšeni swěta neymilostiwěgšj, která gľi w ľalobách bolestj nemyšlowných sľysľela šľilené wešľterého ľidu wolání, ľadagicjho hľučně a wľtekle smrt geho, ľdyň trnjm korunowaného a plášťtĕm šľarlatowým pľioděného a ľřwáceného Syna twého Pilát gim ukáľal, a sám bolestmi geho gľa poľnut ľwolal: „**Syble, člověť!**“ O, den sľzy oľjm mým, a obměľči ľatworzélé šľdce mé, abych ľ neyľľubšľjch wnitřnostj ľ teľbau plaľala, a ľagjľm šľdceľm ľ apostoleľm Syna twého na wlastnjm těle swém wyľkonala, co se mi nedostáwá na utrpenj Křistowu. Amen.

2. Pozdrawena buď, ó plaľjľj Matko, genľ gľi se potľala se Synem swým, ľdyň nemilosľdným biľowanjm sobě nepodoben, trnowau korunau

ztrýzněn, od Piláta nespravedlivě na smrt odsauzen, dřevem kříže ztýžen, w bolestech, sniženi, w ranách a hluku weškerého lidu u prostřed dwau wrahů, na Golgotu neybolestněgšj konal cestu! O, wtisni hluboko w srdce mé tento obraz trpícího Pána mého, abyš u wěrné lásce zpomínala, gaš newyslowně mnoho pro mne byl trpěl, wžaw na sebe hříchy a nepravosti mé, a nikdy wíce ho nekřičowala hříchy swými. Amen.

3. Pozdrawena buď, ó hluboké Moře bolesti, genž gš s beránkem Božím vstupowala na horu Kalwarii, když mage býti obětowán na wyšaupeň swěta, neyprwé byl žlučj napágen, neyhanebněgšjim způsobem obnažen, na rukau a nohau poražen a přibit na kříž potupný! Ach, když se to stalo na dřevě zeleném, co na suchém se stane! O, matko milosrdenstwj, pros za mne, aby toto newyslowné milého Syna twého utrpenj nebylo na mně wěčně ztraceno. Amen.

4. Pozdrawena buď, ó Králowno mučedníků, kteráž proniknuta gsauc mečem bolesti neyhlubšj, stálas pod křížem, když Syn Boží nahý, na celém těle zraněn, u prostřed dwau wrahů, w bolestech, žádným srdcem lidským nepogatých, a před obličejem weškerého lidu na kříži pněl, wylil pro mne newinnau krew swau! Pro wšedky newyslowné srdce twého bolesti tě prosím, ó wěrné srdce ma-

teršté, smiř mě se Synem svým, a získej mi ducha pravé kacínosti, abych trpě s ním wytrwala trpělivě w řízi, otcowskou rukou Boží mně seřazeném. Amen.

5. Pozdrawena buď, ó věrný Švédku všeho posměchu hořkého, veškeré potupy a všeho lání, čímž přeplněn byl požehnaný Syn tvůg, od nejvyšších tneží a starších lidu, od veškerého lidstva a všechných nešťastných příchozích ke slavnosti velikonoční; což nejen neytišší snášel trpělivosti, nýbrž také gestě za trýznitely své modlil se k nebeskému Otci svému, aby nebylo gmnogim to za hřích! Pro smrtelné rány, pocitěné srdcem tvým při tak těžkých rauháních, tě prosím, buď mau porodnicí, aby mi propůgčil Pán té milosti, hříšného života svého, gmně hůře než židé gemu gsem lála, že srdce polepsiti, a všecku hanu a uražení všecka mně tak často Boha urážegjicimu právem učiněná w tichosti a trpělivosti snášeti. Amen.

6. Pozdrawena buď, ó Autočistě hříšníků, genž uslyšíš prosby duší kacích. O, získej mi w poslední hodině milosrdenstwj od božského Syna svého, kterhž wšicjmu na pravici geho lotru w pokoře žádagjicimu, aby zpomněl naň w říši sláwy své, pro wjru geho a upřímné wyznání neprav-

stj negen wšedny břichy byl odpustil, nýbrž také téhož dne rág přislíbil, kam račiž Pán mě uvesti w milosrdenstwj swém. Amen.

7. Pozdrawena buď, ó Matko srdce hluboko raněného, gehožto utrpenj nesmírné hluboko proniklo w duši božského Syna twého, genž s nemyšlownau žalostí na tě pohledna s wýsosti kříže swého, poručil milowanému učedníkfu swému tebe za wěrnau geho matku, tobě wšak za syna geg a náš wšedny! O, kýmž zafusím materské ochrany twé! ochraň, posilni a weď mě, abych swatým životem někdy tam přigdauc, kde ty, milá matka nasse, we sláwě trůnjš, s tebau Ježíše, Syna twého milowala a welebila na wěky. Amen.

8. Pozdrawena buď, ó sladká srdci zarmauce-
ných Utěcho, kteráš pod křížem obětowala Dcti
nebeskému w žiwau obět zápalnau gednorozeného
Syna swého, genž pohřizen gsa w moře bolesti
neyhlubších, negen na swatém těle swém, nýbrž
také na přeswaté duši swé tak mnoho trpěl, w tak
auplnau upadnuw opustěnost a tesknost, že žádný
stworěný duch nemůže postihnauti gi; takže w nad-
míře bolesti swých zwolal k nebeskému Dcti swé-
mu: „Bože můj! Bože můj! proč gšl mě opustil!“
O matko milá, prosž za mne, aby swatá geho opu-
štěnost osladila utrpenj mé; a řdnyž sauženj na mne
dolehnau, abych žalostí nezahynula na cestě toho

strastného života, alebrž s milým Synem твоým trpělivě wytrwala. Amen.

9. Pozdrawena buď, ó Zdrogi milosti, z něhož wypryſtla se woda života wěčného, gegižo praudy na wěky napogi wſſedky blahoſlawené nebeš obywatelny; geſto Syna twého tak přenáramná trápila žižen na križi, že zapomenuw při tom na wſſedky bezegmenné boleſti své zwolal ſlowy žalostnými: „Žižnjm!“ O, wſjdná matko, kteráž gaſo božſký Syn twůg žižnjš ſpaſenj duſſy, božſkau tauto krowy wyſkaupených: uſog žižen mau po marných tohoto ſwěta radoſtech, a rozpal mě k ho-raucy žižni po darech života wěčného, abych něſdy w nebi ſworchowaně byla napogena. Amen.

10. Pozdrawena buď, ó Matko života, kterýž umřew na križi ſwatém doſonal ſpaſenj naſſe: abychom w ſmrti hřichů zemřewſſe obžiwi k žiwotu božſkému! Skrze poſlednj ſlowa božſkého Syna twého, genž celau ſwatau duſſi twau byla ohromila, tě proſim: wyžádey mi od Boha tu aučinliwau miloſt, celý žiwot ſwůg tak žřiditi, abych něſdy s útěchau zwolati mohla ſe ſwým Spasitelem: „Otče! w ruce twé poraučjm ducha ſvého.“ Am.

Čeſt budiž Otci i Synu a t. d.

Částka pátá.

Otče náš. Zdrávas Maria.

1. Pozdrawena buď, osiřelá Dcero Sionská, kteráž ztratiwši Syna swého gediného a newy=středně milowaného, w trwawé slzy rozplynula gfi se pod křížem; a s nýžto samo slunce na obloze nebeské bylo truchlilo, an swětlo swěta proniknau do propasti pekla wytrhlo wywolených swých rukau silnau z tlamy lwa! Swatá truchliwost twá posil=niž srdce mé, když wnitěnjmi obkličena gsauc tem=nostmi a zbamena pocitné přítomnosti Boží wzdý=chám k tobě we swé aužkosti! O, wyslyš mě tehdy, sladká Matko spasení, a nedej abych flekla. Amen.

2. Pozdrawena buď, ó Přítelkyně nebeského ženicha, z gehožto otewřeného boku tekla krew a woda, gimiž obmyta gest ode wšech posskwn. Pro bolest, pocitěnau we swaté duši twé, když kopí probodlo sladké srdce Jezisse, tě prosím: zhog raněné srdce mé, aby nic pozemského wíce nemi=lowalo, nýbrž s celau lásky swé silau obegmauc Jezisse až k poslednjmu okamžení pro něho tla=flo. Amen.

3. Pozdrawena buď, ó swatá Archo umlwy, kterás mrtvé a s kříže snaté tělo Syna swého po=ložiwši na swůg kljn materšký, skropila gemnými slzami swými, swaté utrpení geho hluboko wstipu=

gjc do srdce swého! Nemoyslowná twoge autrpnost
 ziskenj wssedněm, utrpenj božského Syna twého
 zbožně rozgymagjcim, kwetaucjho owoce na dřewě
 križe, a posilňug gich w auzkostech a sauženich; zlá-
 stě pať w hodinu smrti. Amen.

4. Pozdrawena buď, ó žiwá Swatyně Boží,
 kdejto gediné plápolalo na oltári srdce twého
 swětlo wjry, we wssedněch apóstolich a učednj-
 cich wyhaslé, a kteráž wěřila gfi pevně w geho
 z mrtwých wstání, řdňž Joscf a Nifodem, w lásce
 zbožné, tělo božského Syna twého masti poma-
 zawisse do hrobu položili! O, wyžádey mi, Matko
 wěřicjch, pewnau wjru, která působj w lásce, abych
 někdj při smrti slyssela potěšitelná slowa: „Wjra
 twá tě uzdrawila!“ Amen.

5. Pozdrawena buď, ó Příčino nassj radosti,
 kteráš podle mjrj bezegmenných utrpenj swých na-
 plněna byla radostí nemoyslownau, řdňž třetjho dne
 wjtěž nad swětem a smrti ztroskotaw pečet hrobu,
 a slawně wstaw z mrtwých, tebe, milau matku swau,
 swé apóstoly a učednjky potěšil pohledem sláwy
 swé. Swatá radost twá zotawij zarmaucené srdce
 mé, a upewniž mě silau nebeskau, abych pro ra-
 dost wěčnau wolně snášela wšedka sauženj; ge-
 ssto, gať božský Wykupitel náš, i my nemůžeme
 wegiti než mnohým sauženjm do králowstwj Bo-
 žjho. Amen.

6. Pozdrawena buď, ó ljubezná nebes Holubičko, gegjžo srdce při slawném božského Syna twého na nebe wstaupenj s njm letělo do přibytkůw wěčných, kde wjce než na zemi živo bylo, gestto wždycky spogeno zůstalo s njm, genž sedj nyní na prawici Boží! O táhni wšedny srdce mého žádosti k nebesům, aby přebýwalo tam, kde gest Ježíš, gestto srdce naše býti má tam, kde gest poklad náš; a wšedny myšlénky a činy své abych před sebou tam poslala, kde nic nebude ztraceno, až někdy přiwětíwau rukau twau uwedena budu do wěčné wlasti. Amen.

7. Pozdrawena buď, ó zpanilá Kůže Ješse, na nějžto Duch swatý spočíwal; gižto nadal plnosti darůw swých, a na kterau opět se wylil, když Pán s nebes wýsosti seslal ho na apóstoly a učedníky; gichž útěše Pán tebe na zemi byl zůstawił, a u prostřed nichž gsi byla, když we způsobě ohnivých gazyků na ně se wznesl! O, wypros téhož Ducha swatého, aby mě oswjtíl, posilnil, naučil a potěšil, až za twau přimlúwau Pán mě powolá z tohoto šlamého údolí do swatého swětla svého. Amen.

8. Pozdrawena buď, ó Králowno nebes, kteráš na konec předíwného života svého byla přigata do sláwy wěčné, a powýššena nade wšedny kůry andělské, genž wěčně obdimugjce sladkau wldnost a krásu twau: s božským Synem twým

tebe zwelebugi a ljbežnýmí chwaložpěwý oslawugj. D matko křesťanstwa! žyſkeſy mi swatýmí zásluhami swýmí, abyſy někdý přigata byla do utěšſeně ſpolečnosti té; na Boga troggediného na Sionu pa-
třila, a ſmilowánj Keywýššjho na wěky žpjwa-
la. Amen.

9. Pozdrawena buď, ty mocná wſſedhněch wy-
wolených Dbrano, která až na konec časů proſjš
za ty, gežto Pán podlé wjry a ſkutků za ſwé býti
předznáwá! D ſſiſkug náš pod materſkau ochranu
ſwau, kdnž někdý w oblacjch nebeſkých, we ſlávě
ſwé a welebnosti ukáže ſe božſký Syn twůg ga-
kožto ſaudce žiwých i mrtwých, a dobrým odplatj
radoſtmi nebeš! Potom uweď mě k geho prawi-
ci, abyſy s wywolenými radoſtně žaslechla blaš:
„Pogďte požehnanj do králowſtwj Dtce mého, kte-
réž wám připrawil od uſtanowenj ſwěta!“ Amen.

10. Pozdrawena buď, ty Dzdocho a Rozkoſſi
weſſkerého nebeſkého dworu! kde kraluge Ježíš u
wěčné ſlávě, a wſſickni geho wywolenj patřj na
twář Dtce nebeſkého, a radoſtmi Ducha ſwatého
naplněni gſauce a u wěčném plesánj prožpěwugjce,
láſkau neyradoſtněgſſj weſpolek ſebe milugj, a w
neſkončené blaženosti s neyſwětěgſſj Trogicj panugj
a kralugj na wěky. Amen.

Čeſt budiž Dtci i Synu a t. d.

P o b o ž n o s t
f e d m e r o b o l e s t i
neyblahoslawenějši Marie Panny.

1. Proroctwí Simeona.

Zdráwas Maria a t. d.

v. Pane rty mé otevřeš;

R. A usta má budou zvěstowati chwálu twau!

v. O Bože, fu pomoci mé wzejři,

R. Pane, fu pomoci mé pospěš.

Gláwa Bohu Dci a t. d.

Chwalozpěw.

Pozdrawugi tě w pokoře

Srdce matky přejmutné,

A ctím weliké twé bože

Twé holesti ufrutné.

Když se s toužebností vraucj
 Simeon do chrámu bral,
 Tam své dítě přejádaucj
 Zbožně na své lokty wzał;

Odkryl gest budaucnost tobě,
 Ostrý meč ti odhrnul,
 Genž w poslednj Syna době
 Srdce twoge probodnul.

Ach meč ten se stále wznássel
 Matko ti před očima,
 Deň abych útěchy nassel
 Když se zmáhá hořkost má.

Komu tě přitownám, komu tě připodobnjm
 ó Dcero Jerusalémská? Komu učinjm tě rownu,
 abych potěšila tě, ó Panno, dcero Sionská? Wel-
 líké gafo moře gestit sauzenj své!

v. A meč pronikne dussi twau.

R. Aby zgewena byla mnohých srdcj myšlenj.

v. Pane, uslyš modlitbu mau!

R. A wolánj mé k tobě přigď!

Modlitba.

O neyhladšj Ježíši! genž strže ruce ney-
 stawěgšj své matky dal gš se obětowati nebeské-

mu Otci svému, přigmi w milosti pokořené a
 sraussené srdce mé dnes i wždycky za obět do-
 browolnau, a sřrže tu bolest, která pronikla duffi
 matky twé, neyblahořlaweněgšj Panny při Si-
 meonowu proroctwj mi propůgč: abych wšsedla
 tohoto swěta řauženj trpěliwě řnássegjc ke cti
 twé přemohla; který žiw gři a řralugeř s Bohem
 Otcem w gednotě Duha řwatého na wěky wě-
 řuw. Amen.

2. Utěř do Egypta.

Zdráwas Maria a t. d.

v. O Bože, řu pomoci mé wžeři!

Ř. Pane, řu pomoci mé pospěř!

Řláwa Bohu Otcu a t. d.

Chwalozpěw.

Pozdrawugi tě w pokoře,

Řrdce matky přěřmutné,

A ctjm weliké twé boře,

Twé bolesti ukrutné.

Řdyž gři ř anděřřému řlasu

Před řrutým Herodesem

Ukrýla nočnjřo řasu

Řrista w řragi Řgyptřřém;

W auzkosti a lásce hbitě
Opustila swau gſi wlaſt;
Kde bylo twé swaté dítě,
Tam byla i twoje ſlaſt.

Matko, hořké tyto ſtraſti
Ať učj mě opauſſtět
Wſſecky ſwěta toho ſlaſti,
Ježíſſe ſe neſpauſſtět.

Pohleď, ó Pane, gať ſe ſaužim! Wſſecky těla
mého wnitřnoſti zformauceny gſau; obrátilo ſe we
mně ſrdce mé; gſem plna hořkoſti; wně žuřj meč,
u wnitř podobná ſmrt!

v. Pane, před tebau geſt wſſecká žádost má!

R. A wzdychnánj mé tobě nenj ſkrýté!

v. Pane, uſlyš modlitbu mau!

R. A wolánj mé k tobě přigď!

Modlitba.

O neyžpanilegſſj Ježíſſi! genž gſi noční do=
bau od neymilegſſj matky ſwé a od pečlivého pē=
ſtauna ſwého, chtěl dáti neſti ſe do Egypta, abyſ
Herodeſowě ufrutnoſti uſſel, a ſ neymilegſſjmi ro=
diči ſwými zdržowal gſi ſe u chudobě a nauzi w
této zemi cizj: oſwětiž oči ducha mého, abych ce=

stý vůle své poznawši, všedně šťastně usla
aukladům nepřátelským; jenž vši živ a fraluges
s Bohem Otce. v jednotě Ducha svatého na
věky věků. Amen.

3. Ježíš žil v chrámě.

Zdrávaš Maria a t. d.

v. O Bože, bu pomoci mé wzeři!

r. Pane, bu pomoci mé pospěš!

Sláva Bohu Otci a t. d.

Chwalozpěw.

Pozdrawugi tě w pokoře,
Srdce matky přemutné,
A ctím veliké své boře,
Tvé bolesti ukrutné.

Když po tři dni s smutnou twáří
Dítě své vši hledala,
Hledajíc tu světa záři,
Kwjlelaš a plakala!

Ach, nedá se postihnauti
Bolest srdce veliká!
Každého musí pohnauti
Ta materšká aužkost twá!

Panno, wyproš, abyſh gá se
 Wjc nelaučil s Ježíšsem,
 A nassel ho w každém čase,
 Genž ge wěren wěrným wšsem!

Plačíc plakala w noci, a slzy gegi na lícjch gegich; nenj, řdobn gi potěšil ze wšsich milých gegich.

v. Dpustil mě bez potěšenj!

R. Po celý den zármutkem naplněna!

v. Pane, uslyš modlitbu mau!

R. A wolánj mé k tobě přigď!

Modlitba.

O Ježíši, maudrosti wěčná, slowo Otce nebeského! genž gš opustil milých rodičů a přibuzných swých, abyš zvěstowal slowo Boží a rozšiřowal čest nebeského Otce swého, propůgč mi té milosti, abyſh gediné twé cti wyhledáwagjc z celého srdce swého obětowala se službě twé, abyſh podle maudrosti twé wyplnila aumysl, ku kterému byl gš mě stwořil. Gaťož i pro hořkau onnu bolest milé matky twé tě prosim, abyſh we wšsich žiwota swého případnostech upřímným a řagjcjm srdcem tě hledagjc našla; genž gš žim a řalužeš s Bohem Otcem w gednotě Ducha swatého na wěky wěkůw. Amen.

4. Maria potkala se s Ježíšem, nesau- cím kříž.

Zdrávaš Maria a t. d.

v. O Bože, ku pomoci mé vzejři!

R. Pane, ku pomoci mé pospěš!

Sláva Bohu Otci a t. d.

Chwalozpěw.

Pozdrawugi tě w pokoře,
Srdce matky přesmurné,
A ctím weliké twé hoře,
Twé bolesti ukrutné.

Když gsa celý zkrwácený
Ostrau z trní forunau
A swůg nesa kříž dřewěný
Stál miláček před tebau!

O bolesti, ó žalosti
Srdce twého swatého!
Ach! a moze nepravosti
Wbodly meč ten do něho.

Dey, abych se wěrně s tebau
Spogil, s srdcem pobnutým,
Hořce plakal sám nad sebau,
Půwodem toho frutým.

Wiz, ó Pane, trápenj mé, a posměch nepřá-
tel mých. Wztáhliť ruku swau nepřítel ke wšedě
ljbeznosti gegj.

v. Kdo dá slzy hlavě mé, a potoky očim
mým!

a. Abych dnem i nocj plakala neustále!

v. Pane, uslyš modlitbu mau!

a. A wolánj mé k tobě přigď!

Modlitba.

O neytrpěliwěgšj Ježíš! genž pro hřichy
nasse byl gš gat, a gako zločinec před soudce ne-
sprawedliwé weden, posmjwán, uplwán, tlucen,
ufrutným bičowánjm rozedrán, trnjm forunowán,
a těžký nesa frjž šel gš na horu Kalwarii: pro
tať weliké milosrdenstwj tě prosjm, rozwaž pautu
hřichu, gimiž swázána gest dusse má; zpomenuti
na mdlobu twau uděl mi šly, abych wšedky swěta
strasti a tje stále snášela; a přehořká zarmaucené
matky twé bolest zgedney mi dar wytrwalosti, aby
nestončené zásluhy twé nebyly zmařeny na dussi
mé; genž gš žiw a kralugeš w gednotě Ducha
swatého na wěky wěkůw. Amen.

5. Ukřižování Krista.

Zdrávaš Maria a t. d.

v. O Bože, ku pomoci mé vzejři!

R. Pane, ku pomoci mé pospěš!

Sláva Bohu Otci a t. d.

Chwalozpěw.

Pozdrawugi tě w pokoře,
Srdce matky přesmurné,
A ctím weliké twé hoře,
Twé bolesti ukrutné.

Když gsau Ježíše přibili
Na kříž, plni wzteklosti,
Krwě potoků se lily,
Zmýt naše nepravosti!

Horšému se tehdy moři
Podobala aužkost twá,
Když se z bohu, k twému hoři,
Walila krew Kristowa!

Tauto krmj twého Syna,
Tjmtó ljfem dusewnjm,
Kýž ge zmjta geho wina,
Bych byla čistá před njm!

D my wššidni, kterj gdete cestau, pozorugte
a wizte, gestli bolest, gako bolest má!

v. Wššidni, genž sli cestau, tleštali rukama.

R. A potřásali hlawan nad dcerau Jerusa-
lemskau!

v. Pane, uslyš modlitbu mau!

R. A wolánj mé k tobě přigb!

Modlitba.

D Jezissi, beránku Boží a prawá smjření
oběti pro wššteré pokolenj lidské! genž gsi při
swém z toho swěta wyfročenj gešstě na frwawém
křížji byl poraučen zarmaucené matce swé nás co
ditky gegi: sřze stálaw a silnomyslnau lásku od
Marie, milé matky twé tobě prokázanau, tě žádám,
propůgč w poslednjm a nebezpečném bogi smrtel-
ném zformaucené dussi mé té zmužilosti a síly,
wššedka nepřátelská pokussenj wítězně přemoci, u
pewné wjře, plné naděgi a plamenné lásce z to-
hoto vyhnanstwj wyfročiti, a odewzdati ducha
swého milosřdným rukaum twým; genž gsi žiw a
fralugeš s Bohem Otcem w gednotě Ducha swa-
tého po wššedj wěky wěkůw. Amen.

6. Segmutj těla Kristowa s říjje.

Zdrávas Maria a t. d.

v. O Bože, fu pomoci mé wzežt!

z. Pane, fu pomoci mé pospěš!

Gláwa Bohu Otci a t. d.

Chwalozpěw.

Pozdrawugi tě w pokoře,

Srdce matky přefmutné,

A ctím weliké twé hoře,

Twé bolesti ukrutné.

Když gest s říjje dolů sňaté

Na twém klně leželo

Syna twého tělo swaté,

Genž gest pro nás zemřelo!

Hrůzau pufaly se stály

A slunce se zatmělo,

Když gest s nebeské své dále

Twůrce blednaut widělo!

Pro bolest, již srdce twoge,

Matko milá, ctilo,

Až přigde hodina moge,

Dey by mi blaže bylo.

Nenazhwyete mne Naemi (to gest sladkau);
ale gmenugte mě Marij (totiž bořkau); neboť
bořkosti naplnil mě Wšsemohaucj.

v. Miláček můg gest mi křem mirrowým.

R. Budeť odpočjwati mezi prsy mými!

v. Pane, uslyš modlitbu mau!

R. A wolánj mé k tobě přigš!

Modlitba.

O neydobrotiwěgšj Zejissi! gehožto neyswě-
těgšj tělo bylo s křjže snato a na fljn žarmauce-
né matky twé položeno, sřže bořkau bolest, která
gafo meč byla pronikla swatau dussi gegi, propůg-
čij mi: abych přeswaté tělo twé niřdy nehodně ne-
přigjwala, nýbrž s nowau wždy lářkau a uctiwō-
stj; kterýmžto pořmem silným občerřtwena, abych
s potěssenjm nastaupila cestu do wlasti nebeské;
genž s Bohem Otcem w gednotě Duchu swatého
žiw gšj a kralugeš na wěky wěkůw. Amen.

7. Pohřbenj Pána Zejisse.

Zdráwas Maria a t. d.

v. Obrat nás, ó Bože, náš Spasitelš!

R. A hñew swůg odwratiš od nás!

v. O Bože, ku pomoci mé wžežti!

R. Pane, ku pomoci mé pospěš!

Gláwa Bohu Otci a t. d.

Gwalo zpěw.

Pozdráwugi tě w pokoře,
Srdce matky přesmútné,
A ctím weliké twé boře,
Twé bolesti ukrutné.

Rdyš gší promázela dále
Sežisse až se hrobu,
Gegj mu připrawil we stále
Zbožný Josef k pohřebu;

Stálaš sama, osiřelá,
W údolj tom slzawém;
Žalost newyslowná wřela
We twém srdci frwawém.

To twé welké utrpenj
Srdce matky přesmútné,
Utěchau mi w opustěnj
Buď i w strasti ukrutné.

Proto pláči a slzami zaljwagj se oči mé;
wzdálen gest ode mne těšitel, genjby občerstwil
dušši mau!

v. Oči mé od pláče se stratily!

n. Wzdychám z hluboka; welice žarmaucene
gest srdce moje!

v. Pane, uslyš modlitbu mou!

n. A volám te k tobě přigib!

Modlitba.

O neymilosrdnějši Ježíši! gehořto swaté tělo w čistá prostěradla bylo zahaleno a zawřeno w hrobě nowém! Pro welikau bolest, gižto pocítila plačící blažená matka twá, řdyž bez tebe domů giti musila, a strže wšedka hořká utrpení twá uděl mi čistoty těla i duše, aby swatá památka twá wždycky we mně spočíwala. Také tě prosím, řdyž wšickni lidé mě opustí, a wšedka časná i duchowní potěcha ode mne odstoupí, abych těšiti se mohla gedině w tobě a w požehnané matce své. Zůsta-
wij také, ó neydobrotiwějši Ježíši! řdykoli na-
wštíwjš srdce mé we swatém přigímání, gafo na
onom čistém prostěradle, spasitelné známky swaté
přítomnosti své: abys giž nikdy wšce newycházal
z mysli a duše mé; genž s Bohem Otcem w ge-
dnotě Ducha swatého žiw gíš a králugeš po wše-
cky věky věkůw. Amen.

A j a w j r c e.

Ze sedmera twých bolestí,

Gej ~~duch~~ zbrožně rozgímal,

Dej, ó matko, bych w neštěstí

Utěchu a sílu wzal!

Pomoz mi toho dowesti,
Bych byl wěren Ježíši,
Potom gsa kříž geho nesti,
Až se dech můj utiší!

Stebau blíti chci w své tji
Při něm, částce nepřesí;
A při geho swatém kříži
Rechat smrt mi odlehčí.

A když budu umíratí,
Dokonáwage paut swau,
Rač, ó matko, při mně státi,
A wem k sobě duši mau!

Ž a l o s t ě w.

(Stabat mater.)

Stála matka bolestí,
Podle kříže pláčejí,
Ka němž Syn milný pěl.

Gj we srdci zformauceném,
Přezaloštném, zarmauceném
Břítý meč ubohé tkvěl.

O gať smutná, gať slíčená
Byla ona, wypořená
Matka Boha živého!

Gaf szela, gaf kwjela,
Gaf jelela, an widela
Musa Syna milého!

Gestli člowěk, an w žalosti
Kriřta matku bez litosti
Bylby w stawu widěti?

By necjtil také bolu,
Utrpnosti pogat spolu,
Wida gi tak jeleti?

Ač, pro winu hřiřných lidj
Syna swého w mučách widj
Bitem frutě mrřati.

Widj Syna miléného
Utrpěti zrazeného,
Widj ho umjрати.

Aita matko, lářky ždrogi,
Rečat žel mě s tebau spogi,
Reč mě s sebau plakati!

Wnuřni lářku řdci mému,
Reč mě lářkau k Synu swému
Miloř Otce žjřkati!

Swatá matko rač to dáti,
Reč mé řdce rány řlátj,
Gimiž Syn mě wyřaupil!

Syna twého ztrápeného,
Bůlj geho mučeného
Bych bolesti podstaupil!

Nech mě s tebou slzy ronit,
V utrpenj blahu klonit
S Kristem ukřižovaným!

Ať u kříže s tebou stojím,
V nářeku se s tebou spojím,
Nad Synem milovaným.

Panno, prosta každé hany,
Panno nade všedň panny,
Nechtěg mě oslyšeti!

Umučení, usmrcení
Mne kříštníka za spasení
Nech mě znovu snášeti!

Nech mě nest muč geho tíže,
Opogit se blahem kříže
Pro lásku k svému Synu!

Gj rozpálen, gj popažen
Nechať, svěť až bude sauzen,
Gsem smjčen s Hospodinem!

V pokuseni kříž. mě bráníž,
Kristus mě svou smrtí chráníž,
Kříž mi budiž pevný štít!

A fdyž smrt to tělo žrúš,
Dey milostná, dey mé duši
Do nebeské slávy wjít!

- v. Twau vlastní duši pronikne meč bolesti!
z. Aby žgwená byla mnohých srdcí myšlenj!

Modlitba.

Prosíme tě, ó Pane Ježíši Kriste! ať oro-
duge za nás nyní a w hodinu smrti naší u twé
milosti neyblahosláweněgšj Maria Panna, matka
twá, gegjžto duši neyswětěgšj w hodinu neytrp-
čegšjho utrpenj twého pronikl meč bolesti. Genž
s Otcem i Duchem swatým žiw gšj a kralugeš,
Bůh od wěčnosti až na wěky. Amen.

Modlitby rozličných Swatých

† neyblahoſlaweněſſi

P a n n ě a M a t c e B o ž í.

Modlitba ſw. Jana Damascenſkého.

D přeſwatá dcero bohumilých Jáchima a Anny! genž přewyšſila gſi knjectwí a mocnoſti, žtroſkotala ohniwé ſſipy knjžete temnoſti, a w žiwau Duchu ſwatého ložnici newěſtinu proměniwſſi ſebe ſamu, co neporuffená matka Boží gſi ſe zachowala: ktera ſlowa gſau ſ to, tebe hodně welebíti, ſkwaucí ſe hodnoſti nade wſſecky twory; geſto neywyšſſi ſwěta Stworitel a Pán wzal ž tebe prwotiny přirozenoſti naſſi! Byltě učiněn tělem ž twého těla, a koſtmi ž koſti twých! Bůh ſám požíwal mléka panenſkých prſau twých, a rtowé twogi ſpogeni byli ſe rty Neywyšſſího. D diwu, gegž přewyſſuge ſchopnoſt poznání a mocnoſt wſſeliké wýmľwnoſti!

tebe miloval Bůh, wšedky věci předznáwagjcy a
 sprawugjcy, od věčnosti; a tebe, gižto miloval,
 wywolil a stwořil w čase předříženém za matku
 věčného Syna a Slova swého! Proměniž tedy,
 Panno neypožehnaněgšj, jako žlatau řaditelnici,
 ohněm nebeským naplněnou, srdce mého zápach
 we vůni ljbeznu, a z plnosti milosti, gež gi
 našla, uděliž mi čistoty těla i duše. Naplň
 mě sladkostí twé památky swaté, plodjcy w srdcích
 služebníků twých radost přepodivnou, gižto odnjiti
 žádný nemůže; neboť wšstterými statky naděgi wě-
 čných naplněna býwá mysl, swatau památku twou
 w sobě chowagjcy. Protož, ó blahoslawenú Panno,
 sladká památka twá doprovázeg mě w životě i
 smrti až do věčnosti blažené. Amen.

Modlita sw. Efréma.

O swatá, panenská rodičko Boží, prawá a
 neywenš požehnaná matka Páně! gež nadewšedky
 duchy nebeské newyrownaně gsauc powýšsena, co
 nesmrtelná božstwj nádoba trůnjš na prawici Syna
 Božího, nakloň ucha swého a uslyš slova nečistých
 rtů mých! nebo hle, srdcem strausseným a myslí
 pokornau wolám k milosrdenstwji twému: Reza-
 wrhug mě nešťastného, a nedopusť, aby, ač nehod-
 ný, služba twůg posléz zahynul, nýbrž mocnau

přijmluwau swau zhog hluboko raněnou dussi mau, fterá přenešťastnými náklonnostmi swými rozdrce-
na gsaue, až k zemi snížena byla smyslnými wnu-
snutími nepřitele glého.

Protož stoge zahanben, a tolika posstwrněn
gsa břichy, neosmělugi se, neyweyš čistého a spra-
wedliwého Boha prositi za odpusttění swých ne-
prawostí a o zhogenj tolika ran. A gať mohl-bych
k nebi pozdwihnauti rukau mnoha břissnými skutky
zprzněných, a rtů swých, mnohým na cti utrhaným a
řečmi, nade fterými se zardjwagj lje mé! Pročež,
ó Panno neyčistší a neymilosrdněgší! gá sníženy
břissnjš padám před trůnem swrchowaných smilo-
wání twých. Nemámť mimo tebe žádné naděge,
žádného autociště! Ty gediná gš má útěcha a
rychlá obrana má, ty, plesání dusse mé, zničení
truchlosti mé, wyswobození zagetj mého, ty pro-
středek k mému s Bohem spogenj! Ty gš prostřed-
nice mezi Jezjssem a břissnjšy, nasse smjření, oswj-
cenj temnosti nassich, přiodění nahoty nassj! W te-
be daufám, w tobě se radugi. O neodwracug ode
mne ochrany swé; ale pomoz mi a ochraň mě! Ke
přjmluwě twé naklonj se Syn twůg, odplacugjci
wždydy wyslyssenjm tobě, genž gš w nepostihlém
tagemstwj nasseho smjření gemu byla slaužila!
Protož milerád wyslyššj prošby twé, a vyplnj
žádosti twých.

Nezamrhug tedy mne hříšníka nešťastného; aniž dopušt, aby bezpočetná moge prowinění byla překážkou milosrdenství tvému. O má ozdobo a slávo má, swatá rodičko Boží! nic pewněgšsého nemá základu nad forauhem pomoci tvé! K tobě, ó neporuffená prostřednice swěta! wzdychám a tě prosím srdcem kagícím o twau ochranu w potřebách swých! K tobě wolám z hlubokosti srdce swého, ty po Bohu má gediná spáso, a nypewněgšší ochrano má! O milownice dobroty a smilování! smilug se nad bjdným hříšníkem a leniwým služau, a wlažnau a nehodnau modlitbu mau milosrdně přigmi. Nabrad lastawau přiwětivosti swau nedostatký mé a nedbalost mau; a pros za mne u božského Syna swého, abych wěčného králowství geho hodným učiněn gsa, tam smilováním Páně wěčné chwalozpěwy prozpěwowal. Amen.

Modlitba sw. Augustina.

O Maria, blažená, wsselike chwály hodná Panno, a slawná rodičko Boží! wznessená matko, gegjžto lůnu swěčen byl Stworitel nebe i země! Kdož, ó neyblahoslaweněgšší Panno! gest što, dostatečně tobě děkowati? Kdo, dle hodnosti zwěstowati chwálu twau, fterás zwláštńjm swolenjm swým byla přišla na pomoc swětu ztracenému!

Gafje třebnost lidská má velebiti tebe, genž obcowáním twým nalezla cestu, opět žijšati život! Přigmiž tedy dobrotivě chudobná a zásluh twých nehodná důčinění naše; nezamjten sliby naše a přimluwau swau wymluw winy naše!

O přigmiž modlitbu naši do swatyně wyslyšení swého, a za to přineš nám nazpět milost smýřeni! Wyžádey nám, oč prosíme tebe, a bogácnosti naši zgedney odpustění! Renagdemeť jádného, genž vlastními zásluhami bylbý předněgši, smýřiti hñew Gaudce, než tebe, ó Křeswětěgši! kterás nalezena byla hodnau, býti matkau Wykupitele a Gaudce našeho. Stůg tedy při nás bjdných; chraň malomyslných, pěstug milosrdně slabých, pros za lid, stůg při služebnjcch oltáře, orodug za zbožné pohlawj ženské; a wšickni, wzýwagjci swaté gméno twé, ať žakusi pomoci twé. Měg útrpnost se zarmaucenými, přiwětíwost k putugjcjm gessť daleko od vlasti swé; a patřjc na wěčné radosti swé, přineš i naše slzy před Boha, prosjc za nás u něho gakožto gednorozeného Syna swého!

Neboť gessť na této zemi býwáme nawštweni sauženjmi, sřlčeni nehodami, potupami snjženi a o hladu a žjžni, a we spanj spautáni od těla smrti této! Ty wšak na wýsostech nebeských powýšena bylaš nade wšecky kůry panenské; wšus-

de chodjc za Beránkem, samkoli gdaucjm. Tam
 fůry panenské, tělesnými žádostmi nepokálené, přes
 sněžné lilie a růže garnj wodjś fu pramenům prau-
 dů neyřadšjch. W oněch blažených fragjch, ty,
 hodnostj neywnesseněgšj nade wšsedy, promážíš
 ge porosenými lučinami do ljbeznosti rágšké, frá-
 čegjc po řialách čerwených a kwetauc sama, co
 neyfrášněgšj kwjtko zahrady nebeské! W utěše-
 ných slawozpěwích, s fůry swatými spogena a ney-
 wnesseněgšjmi obstaupena gšauc andělj i arch-
 andělj, nepřestáváš prozpěwowati hlasem neuna-
 wným: Swatý! Neywnitřněgšj krále slawy ko-
 mnata gest otewřjna tobě, ozdobené wšsemi nebes
 drahými kameny a škwostnými klenoty. Tobě na
 hradě Panownjka wěčného posluhuce fůr frálow-
 štý; a sám Král frálů, milugjcj tebe co prawau
 matku a zpanilau newěstu swau přede wšsemi gi-
 nými, připoguce se k tobě neyľbezněgšjim swaz-
 kem lásky. Nenj také diwu, řdyž se raduge s tebau
 wládce wěčnosti, gegž gšj co narožené z tebe pach-
 látko tolikráte byla zľjbala medowými usty swými.

Ty tedy, pojjwagjc tak mnoha blaženosti, buď
 přjwětima k prosbám wžýwagjcjch tebe, a uděľiž
 gim, oť tě řádagj. Nezapomeň, ó Neypožehna-
 něgšj! prositi za lid Božj, genž gšj hodna byla,
 nositi Wykupitele; řterý žiw gest a řraluge na
 wěky. Amen.

Modlitba sw. Epifania.

Melebensa buď a uctěna, ó neyswětěgšs Pan-
no, k nįžto s podiwenj m hledj zástupowé andělů!
přepodiwný gestit zázraf, spatřený na nebesích:
žena přioděná sluncem, a nesaucj na lořtech pra-
men swětla! O panenská oswěto, oswěcugicj wsech-
něch, genž w temnostech gsau, zhledni mílořdně na
nás w tebe daufagicj! neboť tebau, ó požeňnaná,
ztržena byla zeď starého nepřátelstwj; tebau dán
byl pokog nebes swětu twjlicjmu; tebau lidé ro-
wni učiněni byli andělům, a nazwáni přátely a
bratřimi gednorozeného Syna Božjho! tebau usmr-
cena byla smrt a peklo oblaupeno; tebau zbořily
se staré modly; tebau přišlo nám zwěstowání ne-
bes; neboť řřze tebe dostali gsme swětlo wěčné,
gednorozeného Syna Božjho, kteréhoš ty, ó Ney-
swětěgšs, byla porodila, Pána nasseho Jezisse Kri-
sta, gemuž buď sláwa po wsecky wěky wěkůw. Am.

Modlitba sw. Ildefonsa.

K tobě se utřkám, ó Maria! ty neyswětěgšs
Panno a matko Božj; před tebau na kolena padám,
ty nymocněgšs prostřednice wtělenj mého Boha;
před tebau w prachu se snįžugi, ty matko Pána mé-
ho! K tobě wolám, ty podiwná djwko Syna swěho,
zgedney mi odpustěni hřřchůw; uděl mi očistěni

od nepravosti mých a lásku k weliké slávě mocnosti své; zgew mi plnost sladkosti Syna swého, otevíři usta má k chwále Boží, a k obraně božské wiry Syna swého; a propůgč mi, abych Synu twému a tobě slaužil; gemu gakožto mému Stworiteli, tobě, gakožto matce mého Stworitele. Amen.

Modlitba sw. Germana.

K tobě pozdwihiugi oči i srdce, ó swatá Boží rodičko! genž w prawdě gsi má welitelka, mé útěšitelka, má láska, má ochrana, má zbraň, má sláva, má naděje a síla má! Nebo kdož po božském Synu twém tak welikau má péči o bjdné pokolení lidské; kdo tak silně nás brání w sauženích našich? Kdož tak rychle w milosrdenstwj předchází nás a od posussení doléhagících nás chrání? Kdož wlihdnau přjmluwau tak laskawě hrěšníkŷ zastupuge, gafo ty, ó matko milosrdenstwj! Ach, kdybys ty opustila nás, kam se potom utečeme? což potom bude z nás, ó neyswětěgšj rodičko Boží, ty žiwote a pomoci křestanůw? Gafo dech gest znamení žiwota těla našeho, tak i swaté gméno twé w ustech a w srdci služebníkůw twých každého času a na každém místě gest znamením žiwota, a radosti ducha, ano i zemřelým dušim jistá žiwot milosti! Ty wšedko můžeš u Wšemohaucnosti, gižto gsi poro-

díla, a odsauzencům, genž neosmělují se wjezřítí
 k nebes slávě, dodáváš důvěry, uděluješ jim od
 Pána milosti a smíření! O uděliž mi, má Králo-
 wno nebes! abych někdy byl aučastným věčných
 statků twých, nepostihlých nijádným srdcem lid-
 ským na zemi; neboť s neplakawějšší wůlí nám
 zpomoci, spoguješ také stegně welikau mocnost,
 gakožto matka Nepwyššího; a proto prosím tebe,
 ó neporussená welitelko má, aby zklamána nebyla
 naděje má, a wraucj čáka má mi odňata. Amen.

Modlitba sw. Ondřeje Krétského.

Pozdrawena buď, Maria, ty přeswatý nástrogi
 Božstwa, gjžto smíření nasse bylo zroženo, a newy-
 braná radost nám byla udělena! Pozdrawena buď,
 ty w prawdě požeňnaná od Pána! Zdráwas, ty Bo-
 hem oswjcená Panno! Zdráwas, ty stwoštený chráme
 sláwy božské, ty poswatný hrade Krále králů! Zdrá-
 was, ty bohatě ozdobená ložnice newěstina, kde za-
 snaubilo se Božstwí s člověčenstwjm! O požeňnaná
 Panno, Králowno lidí i andělůw! gegjžto gméno
 nemůže přitownáno býti k žádnému ginému; dřjwe,
 než gš zrožena byla, wywolil tě Nepwyšší, a wy-
 gmauc gediné Boha, stwjš se powýššena wysofo
 nade wšedny twory! Ty gš swatá, swětěgšší než
 Swatj, tys poklad neyswětěgšší wšeliké swatosti.

Co živý a ohnivý oblač, osvěcující onen duchovní,
ne pak ten přewrácený tělesný lid Izraelský, záříš
w swaté cirkwi, a milujících tebe uwádíš k poznání a
spatření prawdy. O požehnaná matko Pána mého!
swaté swětlo twé swětiž mně, abych tebau poznal
Boha swého, a za wliďnau přimluwau twau uwe-
den byl do přibytí wěčných, kde ty s božským Sy-
nem swým wěčně králuges, a oblažující přítomností
swau wesřerý nebeský Jerusalema potěšuges. Am.

Modlitba sw. Bernarda.

K tobě, ó swěta Králowno, pozdwiĥugeme
ruce i oči swé! Před twau wznesseností kloníme
hlawu, poslagjce modlitby plné wzdychání k tobě
na nebesa. O ty, nebes wznessenosti, obrať pře-
blazených oti swých, genž s wraucj žádostí patřj
wždycky na nepostihlau sláwu onoho wěčného swě-
tla, s wýsostí nebeských k pokorným ctitelům swým,
wyznaným do bĥdy tohoto swěta! Hle, před bro-
zným soudcem stojíme bĥsnjci; před ním, gehořto
ohnivý meč se wznášj nad hlawau nassi! Kdo od-
wratj geg od nás? Ach, nikdo, ó Králowno nebes,
nenj způsobilegšj k zadržení od nás téhož meče
pomsty nad tebe, ó milenko Boží, sřze fterauž
obdrželi gsme zde neyprwé milosřdenstwj z rukau
Boha nasseho. Otwřiž tedy, matko milosřden-

stoj, brány milostiwého srdce swého wraucjm modlitbám dítě Adamových! Je wšedních země fončin utíkáme se pod záštitu ochrany twé před obličejem hněwu Páně! K tobě, ó Panownice! slyž oči naše; k tobě hlasem zbožnosti voláme, abyš zmírnila hněw Pána našeho, Syna swého, gegž gsme hříchů swými byli rozplamenili; aby milost twá ziskala nám opět milost geho, gižto gsme newděčně byli ztratili. Opět žádáme uzdrawení od něho, gehožto ranami byli gsme uzdraweni; neboť we sňilotu a zkázu proměnily se gižwý naše; a není w nás zdrowí žádného! Hle, ó Panno, patřiž na bolestné rány duše naší; s důwěrou zgewíme tobě záležitost swau!

Kdo wykauj nás od zármutné zkázy této smrti? Gen milost Wykupitele našeho, Syna twého, ó Maria! který aby nesl slabosti naše, sám učiněn gest slabým, a newinně za nás hříšných umřel, aby byl smrti smrti naší! A kdo lépe může mluwiti k srdci Pána našeho Jezisse Krista, než ty, ó blahoslawená Panno, kteráž odpočiwagjc u milostném Syna swého obgeti, pojiwáš důwěrného rozmlauwání geho w úplné srdce swého radosti! Mluw, ó welitelkyně! slyšit Syn twůg; a cokolí žádáš, obdržíš! Wžýwem dobrotiwé gméno geho na nás, abychom uzdraweni byli od zastaralého malomocenstwí těla i ducha! Wytlač ten smrticj

jed, gegž z onoho gablka zbytkůw byla posytla
 íám Ewa, fdyž opogena chutj téhož owace gedu-
 watého zůstawiła nám, plačjcim dětem swým, osta-
 ťy geho. D tžžby byla čissi docela wypila, nikoli
 ať na nás gi byla rozlila!

Za twau tedy přimlúwau zpuřizj mocj slito-
 wánj božstých nasse gho; gako u orla obnowizj se
 nladost nasse: abychom, přigatí gsauce do počtu
 iwých občanů, tam, kde wšedšo gest nowé, hla-
 ťem nowým prozpěwowali gemu wěčně plesánj
 nowé. Gustá mbla spadniž s očj nassich, abychom
 proměněnau twárij patřice na sláwu Páně, duchem
 zeho pobřizjeni byli do bezmezného moře božského
 iwětla geho, a spogeni gsauce swazkem lástj, ge-
 dno byli s Bohem nassim. Čehož propůgčizj nám
 ja twau přimlúwau Ježíš Kristus, Syn twůg, náš
 Bůh a Pán, gemuž budiž chwála, čest, díkůčiněni
 a welebemj nynj až na wěky. Amen.

Modlitba swatě Gertrudy.

Pozdrawena buď škrze mocnost Dce, pozdra-
 wena buď škrze maudrost Syna, pozdrawena buď
 škrze dobrotu Ducha swatého, ó Maria! nebe a
 zemi oswěcugicj! Tys plna milostj, Pán s tebau!
 S tebau gest gediný a gednorozený Dce a panen-
 ského srdce twého Syn, přítel a ženich! Požehnáná

ty mezi ženami, kteráž gfi kletbu Ewy snála a přinesla nám věčné požehnání. A požehnaný plod života twého, Ježíš Kristus, Pán a Stvořitel všeho, genž všechny věci požehnává a posvěcuje, všedněch obohacuje a oživuje. Amen.

Modlitba swaté Mechtildy.

Zdrávaš, Maria, w onné uctivosti, kterauž Otec věčný pozdrawením anděla tebe byl pozdrawil, a všemohaucností swau ode vši strasti zachoval! Zdrávaš, Maria, w onné lásce, kterauž věčný Syn Boží strže swau maudrost tebe osvětlil a nespšnělegši nebes i země hvězdě byl powššil. Zdrávaš, Maria, w onné sladkosti Ducha swatého, gjžto celau wnitřnost twau u takové plnosti nadal, že každý nalezne milosti, genž tebaugj hledá! W pobožnosti připomínám ti ono přepodivné tagemstwí, Trojici swatau w tobě působené, když božská přirozenost s podstatou těla twého kgedné osobě tak se spogila, že se Bůh stal člověkem, a člověk Bohem, přičemž tak nespšlowné pocítila gfi libeznosti, že žádný smrtelník není s to, dokonale gj postihnauti. Pročež udivuge se každý tvor a všeby tebe, nade všechny nebeské a pozemské twory powššenau, a požehnaný twého života plod nyní i na věky. Amen.

Modlitba swatě Briggity.

žehnanás ty, swatá Maria, matko Boží,
ý chráme Salomaunůw, gehožto ždi po-
stem, gehožto podlaha dráhými kameny
i, gehož stamba skwostná a wnitřek geho
libowůnj swatých! Nebo w prawdě ty
chrám, w němž Král pokoge, prawý Sa-
krácel a seděl, a w kterémžto wystawěl
wy swé a oswětu k oswiceni wšechněch ná-
Tam utwrdim pokog mezi Bohem a lidmi,
winnjky, udělil život mrtwým, a wykau-
láře sprawedlnosti bjdnyky, pro winy swé
né. Neboť tělo twé a dusse twá ustano-
ly za chrám Božstwa, do něhož wstaupil
nj byl od Otce wysšel, aby radostně w to-
wal! A bohatě ozdoben, byl chrám ten
gšjm obcowánjm twým, a skwělosti ctnosti
j. W úplné swatosti skwěla gš se, gšsto
plo w tobě pokorné, wšedko zbožné, wšed-
lásky k Bohu a bližnjmu. W témž chrámě
býwal Bůh, když námštwy swé sladkost
a tam spočjwal, když Božstwji spogšlo se
enštwjm. Budiž tedy požehnána na wěky,
lawená Panno, w kteréž weliký Bůh stal
sá pacholátkem! Amen.

Modlitby
zvláštních sta w ů
neblahoslavenějšj Marii Panně.

Modlitba srota.

S matko milosrdenstwj! zhladni autrpně na ubohé dítě swé, genž samo w tomto swětě opuštěno bere autočiště swé k tobě, tebe, lastawau těšitelny- ni zarmaucených, o swatau ochranu twau w slzách prosj! K tobě vzdychám smutná a plačej, ó nešťadšj Panno! gižto božský Syn twůg na křiži za matku mi dal, když umjrage prawil: „Dítě, eyhle matka twá!“ Ach, gediné autočiště zarmauceného srdce mého! Ty wiš, že otec (a matka) mě opustili; nelžeť mi wjce přicházeti k nim s prosbami swými; neboť powolal gič Pán do země wěčnosti; a osiřelá a gafo cizá nynj w tomto swětě dljm, pro mne nynj wymřelém! Kdož se smiluge nade mnau; kdo

bude nade mnau bdíti a chrániti mladost mau, gestli ne ty, ó lastawá a milosrdná Matko wssedněch dů-
wěřugjcich se we swatau ochranu twau!

Protož prosím tě pro weliké milosrdenstwj
twé, nakloň ucha swého k modlitbě dítěte swého,
a neopauštěg mě w zármutku mém! W ruce twé
sfládám starosti o budaucnost mau; lastawosti twé
poručím celý žiwot swůg! Matersté oko twé bdiž
nade mnau, a přesladké srdce twé wnufniž lásku
křesťanskau těm, mezi nimiž wedlé nařizenj Božské
prozřetelnosti žiwa gsem, aby, pro Boha milo-
srdenstwj na mně činjice, žtrpenj měli s mými chy-
bami! O Nebeská těšitelko, genž nepohrdáš srd-
cem, we zbožnosti a pokore tebe wzhýwagjcim, swa-
té požehnánj twé budiž nade mnau a promázeg mě
po wssedny dny žiwota mého! Wstip swaté ctnosti
swé do srdce mého, abych w poslušnosti, pokore a
tichosti žiwa gsauci ljbila se božskému Synu twé-
mu, a milost před njm našla. Zbudiž každodenně
we mně ten cit, že nemám zde domowa žůstawa-
gjcich; a pozdwihi srdce mé k nebesům, kam milé
rodiče mé mě předesli. Podey mi lastawé ruky
swé w nebezpečenstwjch, w aužkosti a bjdě; a po
tomto žiwotě strastném uweď mě do králowstwj
nebeského, abych patřic na materstau twáť twau,
u šhromážděnj wssedněch wywolěných tebe milo-

wala, a Boha, lašťawého Otce a Stworitele swého chwálila a welebila na wěky. Amen.

Modlitba panny, Bohu zasvěcené.

O nešťastnější Panno, ty srdce mého lásko od nepautleggši mladosti mé! k tobě pozdwihiugi své srdce a mysl swau, gižto co matku Boha a Pána swého ctím nade wšedň twory na nebi a na zemi. O nešťastnější ochrano a štwělý wzore panen! gať ljběžně woni pomazáni swatých příkladů twých pro wšedň, genž gdauce za forauhwj panensktého slibu twého, pod ochranau twau přemáhaji tělo a krew, a wšedka wábeni swěta! Krásná gš, gaťo měsíc, wywolená gaťo slunce, brožná gaťo wogřko šesřikowané! Ano, ty sama gš wůdkyni téhož wogřka, že wšedch panenských duffi cirkwe sestawagicjeho, kterěz ozbrogeny gsauce šřtjtem a řopjm wiry swaté, wšedka smyslů a pekla pokussenj přemáhaji, š tebau, slawnau králownau swau, gdauce wšřude za Beránkem, řamfoli gde; a řpjwagjce piřeň, genž celý nebeský Jerusaleu wytrženim naplňuge, a gižto gediné pannám lže řpjwati!

A wšřak, ó matko krásného milowání! gať wzdálena gřem od dořonalosti twé a tolika swatých duffi, genž bořřského Syna twého, nebeského řeniřha swého š celau řrdce swého wěřnosti milugjce

co žiwá zápalná obět se ztráwili swatau horliwosti we službě geho! Neboť následugjce stwaucjho se příkladu twého, wywýssily kwět čistoty lilíowé blestem neyswětěgssjch ctnosti wniternejch; w ustawičné gsauce žiwy pokoře, w poslussenstwí neypřisněgssim, w přepodiwném mrtwení a w chudobě, we swatém mlčení a w lásce k bližnjmu neypřiwětíwěgssj! Šlapagjce nohama swět, z celého srdce taužily po nebeské wlasti, kam dnem i nocí posílaly modlitby, wzdechy a slzy swé. Ach, gať žarditi se musím hanbou, řdyž srownáwagjc žiwot swůg se žiwotem týchž Swětíc, powážugi swau pýchu, wlažnost, neposlussenost, newěru a roztržitosť neustalau! Dny zcela zemřely swětu a sobě samým; w mém wšak srdci plno gest myšlének swětstých, a wšeděn smysl můg cili po samolibém pohodlí, a po wšem, co lahodi smyslům mým! W swatém pokogí žiwy gsauce málo mluwily, wšedky sestry swé nebeskau obgjmagjce láskau; gá wšak sebe samau nemožu zachowati w pokogí, giných gestě z něho wytrhugjc; bez ustatí pronášsim slowa marná a hříšná; opowrhugjc ginými, zwlášttních wyhledáwám prástelstwí, gsauc horliwa gen u wyhledáwání a obgewowání chyb bližnjho! Tak geden rok žiwota mého plyne za druhým, aniž příkládám ruky k djlu polepsšení swého; a gať welice gest mi se báti, že wy-

laučena budu s oněmi possetilými pannami od wěčné swatby ženicha nebeského!

Matko milosrdenstwj, sladké hřisnjkůw autotistě! smilug se nade mnau, genž w pobožnosti a tagicné srdce swého štraussenosti tě wžywám! Celá má důwěra spočiwá na twém wliďném milosrdenstwj fe wšsem wolagjcjm o swatau přimluwu twau! O, přigmiž mě do matersté ochrany swé; dosad ž poskladu hogných přimluw swých, čeho trestnau lenostj swau, swým swětomilstwj a nedbalostj gsem byla zanedbala we službě božského Syna twého; a žgednoy mně milost swaté žbožnosti a horliwosti, abydy s obnowenau myslj gemu slaužjc nědy přigata byla do počtu panen maudrých, kteréž s horjcimi lampami wygdauce wstřjc ženichu wěčnému, budau uwezeny od něho do frálowstwj sláwy geho, aby patřjce tam naň milowaly nestončenau geho lástwu na wěky. Amen.

Modlitba křesťanské panny.

A tobě wolám, ó swjtjci hwězdo moršťá Maria, ty panenšťá matko a wliďná ochranitelko wšsedyněch na nebezpečném mori tohoto žiwota se plawjcjch a wžywagjcjch swaté gméno twé! O pohledni s nebeských wýsostj swých a uslyš posornau modlitbu mau! Powznešlat gsem k přjwětíwému srdci twému wšsedu naděgi swau, ó Matko krásné-

ho milovánj; při které gest wšedá milost cesty a prawdy, wšedá života naděge a ctnost! Dswět mě nebeským swětlem swým, ó Králowno panen, a weď mě na této pauti pozemské, abych čistě chodila před Bohem a neposstwrněné zachowala srdce své! Materské ochraně twé poračím swau mladost! D chraniž gi od nebezpečnstwj, a od gednorozeného Syna swého Jezisse wyžádey mi silné geho milosti, genžby proti wšem puženjm vlastního srdce mého, proti wšedněm swěta láčánjm a pokušenjm nepřitele mne ozbrogila, abych obdržela žiwota forunu, zaslíbené genž u wěrnosti swaté bogugj.

Známa gest ti, ó požehnaná Panno, křehkost lidská; známa lehkowážnost a nedokonalost srdce mého, potřebugjcjho neustále milosti Boží, aby nekleslo na zlých cestách tohoto hrššného žiwota. Protož, ó wliďná slabých ochranitelko, podey mi silné ruky své, a liliowým dechem nebeské čistoty své mě nadchni, abych fráčela za libowůnj pomazánj twých, následugjc switjcjch twých příkladůw, učjcjch mě, choditi před Bohem w přiwětivé tichosti, a pokorné pokognosti, w lásce k bližnjmu, sebe zapjragjcj, a w počestné štomnosti, w domácné pracowitosti a wnitřnj pobožnosti. Kteréžto oblíbené srdce twého ctnosti gsau swaté powinnosti, neylastawěgšj wůlj Boží mi uložené, w nichžto ty

co neydofoňalegšš wšsedh panen wzor switjš přede mnau, a fterěj tať wysoťau dofoňalostj a w tať wraucj lásce k Bohu gšl wyplnila, že powzneššš se wysoťo nade wšsedh dcery země, sama šbromáždila gšl wjce poťladůw nesmrtelných, než ony wšsedh.

O panensťá matko Pána mého, Krista Ježíše! uč mě považowati slow božšťého Syna swého, že kdo w mále gest wěren, i we mnohu wěrným bude; a kdo w mále newěren gest, i we mnohu newěrným bude. Neboť, že cena šťutkůw nassich nezámíš od welikosti šťutkůw, nýbrž od wnitřnjho úmyslu a čistoty šťutkůw a od horliwé lásky k Bohu, fterauž ge konáme: to doťázala gšl žiwě we šťrytém a docelá swatém životě swém, genž nerozťládage se u žewnitř, obětowan byl wnitřně Bohu, gehožto plamenná lásťa wšsedh twé, podle žewnitřnjho žďánj sebe nepatrňěgšš činy tať welice poswěťila, že tjm powyššena gšl byla nade wšsedh řůry anděľšťé. O Panno, plna milostj! wyžádey mi od Boha té milosti, abyhž za podiwným přjkladem twým u swaté šťrytosti wyťkonáwala wšsedh šťutky swé k geho božšťé cti a w tom úmyslu, gemu tjm slaužití a naplniti swatau wůľi geho, aby někdý na konci žiwota mého nebyly šhledány šťutky mé ža přjliš lehťé a nehodné žiwota wěčňého.

bena gfi byla s wywoleným ženichem swým, Josefem, gegž byl ustanowil Pán za opatrowníka a wěrného průwodčjho žiwota twého! O swatá Dchranitelko má! i mně fyne nowá budaucnost, a tichá radost střídá se w dussi mé s testností auzkostnau, powažugi-li staw, do něhož mám wstaupiti. Materskému srdci twému poraučjm manželstw, w kteréz wedlé zřízení Božjho wgiti mám s ženichem, prožřetelnosti geho a wolenjm mým mně ustanoweným. Stůg při mně, ó mocná řiditelko srdci, a wnuťni mi onny slawné ctnosti, které přepodimné a panensté manželstw twé zwelebily; nepřisně prawj mi přikazowé i manželstw křesťanských, že žiwot není žádná hra, že rychle odřwetau pomjgegijc wездеjší radosti, wyrownáwagjce se strastmi nestišlnými; a že potřebj gest swaté trpěliwosti a welikého sebe přemáhánj, pokogně snášseti wšedky břímě, genž neoddjlná gsau od tohoto žiwota bjdného.

O swatá a lastawá má orodownice u Boha, wyproš mi geho milost, abych w přjstjm stawu swém žiwa byla podlé wůle geho, a swatý přiklad twůg budiž mi ustawičně před očima mým prawidlem. Ty gfi poswětila nebeskými ctnostmi swými mi sňatek, gegž gfi byla uzavřela se swatým ženichem swým před obličegem Páně; ctjc ho wždycky co wěrného ochrance a otce swého, milugjc ho co

průvodce, samým Bohem tobě wyvoleného, a gšauc poslušna gemu wěrně a ochotně we wšech věcech, podle žalibenj Božjho od něho zřízených. A wyššj wždy ctnosti a swatosti dospjwaltě u swatém s tebau obcowánj; neboť neywraucněgšj lásce k Bohu rozpalowala ho twá laškawá o Bohu a věcech božských rozgjmánj, a wjce gessťe blest přeswatých příkladů twých a plamenné pobožnosti twé. O požehnaná Pána mého Matko, newěstinná Ducha swatého Holubičko, uděliz srdci mému gštru onné blahoslawené lásky, gjžto plápolalo celé srdce twé, abych aspoň někdy následugjc přepodiwný příklad twůg ~~svatých~~ magicjm průwodčjm swým křesťanstý a bohumilý wedla žiwot, a ctjc ho co ochrance a neywěrněgšjho přítele swého, poslušna gemu byla w pokogi a přiwětivosti co neyprwněgšjmu předstawenému swému. Stůg, ó laškawá Panno, s Jezissem, božským Synem swým, přislawnosti manželské umluwy mé, aby božské geho požehnáni rozlilo se w plnosti nad nj; a wjna swaté milosti geho aby nám nikdy se nedostávalo, která gediné gest mocna, wšecku hořkost osladiti, a slabých srdci posilniti ku statnému plněni wůle Božj. Amen.

Modlitba manželsky.

O Swětice swětic, wždycky panenská matko Božj! k nohaum twým přicházjm gá hřišná, wola-

gjc k tobě o mocnou ochranu a swatau přimluwu twau. Ty gfi po Bohu důvěra má, gižto za wěrnau matku nám byl dal we swé milosti; a nebude formautiti se w den saužení, toho chrání materští přizn twá. Protož, ó přeslawná nebes Králowno, k tobě poblížim, žádajíc tě o tu welikau milost, abych zde na zemi swatých ctností twých následugjc, w onen den hodna byla materští ochrany twé. Už mě, ó foruno panj, žiwu býti podle škwaucij se příkladů, které gfi w panenském zasnaubenj swém s nepřistotněgšim ženichem swým byla na gewo dala, a odwrat ode mne wšedku lehkomyslnost, wšedku ženskau marnost, wšedku wšetečnost, wšedku nenáwistnau podežřiwost, wšedky nezřízené žádosti a wšedku possetilau w oděwu náděrnost! Řiď gazyk můj, aby nemluwil slow marných, nížemných a utrhačných; spravug srdce mé, abych wždy přiwětiwě a lastawě, nikdy wšak hořce, mrzutě a wadiwě neměla se k manželi swému, do- brotiwosti božskau mi danému. Wnufni také gemu strpenj se slabostmi mými, a lastawau smjřeliwost, abych opět získala si lásku geho, kdybych chyhami swými gi ztratila; a slunce aby nikdy nezapadalo nad hñěmem geho.

O Swrchowaný wzore panj, kteráš w tiché skrytosti plnila wšedky i ty nepřepatrněgšj powin- nosti domácné u tak weliké dofonalosti a s tak

wraucj lášťau, že oči Nejvyššího spočívaly na tobě se zalíbením, zgedney mi u geho milosrdenství, abych za swatým příkladem twým wždy počestně a střizliwě, tisse a pokogně, mlčenliwě, wěrně a stále, zbožně a trpěliwě, příčinliwě a pracowitě, rozšťafně a prawdiwě, upřímně a wděčně žiwa byla před wšewidaucjm obličegem geho; swé powinnosti podomácné u swaté dokonalosti obstaráwala, dítky swé, od samého Boha mi swěčené, w křesťanské pečlivosti wychowáwala, a we wůli muže swého wůli Boží poznáwala, wěrně plnila. Wnukni mi také lásku a tichost, abych chyb a třebnosti geho trpělivě snášela, netrpěliwost wzneřagjcj přemáhala, a gafo wšedky zbožné a swaté ženy a služebnice twé w manželstwí tak žiwa byla, abych se nikdy nezabawila milosti Boží. Nebesťá sladkost twá oslazug to gho, fteré vlastním zwolením, dopuštěním a řízením božské prozřetelnosti gsem na sebe wžala, abych až do konce swého podlé swaté geho wůle ge nesauc, libila se gemu pobožnosti a swornosti; bohumilým životem abych k dobrému zbužowala bližního swého, a posléz za milosrdnau přimlúwau twau přigata byla s manželem a dětmi do wěčné radosti, tam spolu se wšemi Swatými a Wywolenými wěčně ho chwálit a welebit. Amen.

Modlitba křesťanské matky

w čas těhotnosti.

Z celého srdce svého pozdravuji tě, ó panenská Rodičko Boží! s pobožností připomínajíce sobě onen čas plný milosti, když působením Ducha svatého počalas w požehnaném životě mém Slovo věčného Otce. O přeslavná matko Boží, pro mocnost nemyšlenného téhož Syna Božího početí, nad mysl všechněch andělů a lidí vymyšleného, smiluj se nad bídou služebnic svou, požehnaným tvého života plodem vykaupenu, a ve strastech a nebezpečnostech tu přímou mi přispěj, w nichžto všedly nešťastné dcery tvé zrozeny gsau, a roditi musí! Pomni, ó požehnaná mezi ženami, gať gsi chvátala přes hory u veliké radosti, náwšstjmit staré a těhotné své příbuzné Alžběty, kdež milosti božná náwšstěwa twá tak přepodivně byla působila na matku i dítě; a w nepřebírané srdce svého přiwětivosti i mně, té nejmenší ze služebnic tvých, genž se všemi země pokoleními tebe blahoslawím, zgedney šťastného porodu, aby spočiwagjci pod mým srdcem dítě radostně zplesalo, gaťo někdy mladý Jan Křtitel, u přítomnosti gednorozeného Syna tvého, božského Pána svého a mistra, genž z lásky k malíčkým sám stal se malým. Nemyšlenná lbeznost, která při pohledu na nowozrozeného miláčka tvého a Pána věčného, pronikla panenské

ſrdce twé, oſladiž ſmutnoſt, ſeſagjci na mne u boleſtném porodu mém! Zrozený tebau žiwot ſwěta, chraň mě od ſmrti, která tať mnohých plačjících rodičeſ wolá z toho ſwěta, a propůgč mi, aby plodem žiwota mého rozmnožen byl počet wywolených Božjích!

O, uſlyš pokornau modlitbu mau, přeſlawná nebeſ Králowňo, a oſem láſky ſwé žhledni na mne bjdnau hříſſnici; nezklaſený důwěru mau we twé weliké miſoſrdenſtwj, a w hodinu aužkoſti a boleſti mé mi přiſpěg materſkau ochranau ſwau, ó žpomocnice křeſťanů a ~~božjích~~ uždrowenj: abyſch opravdowě oſuſila, ~~ž~~ ty matko miſoſrdenſtwj, a welebila dobrotiwost twau, geňž nežamjtá modlitby chudých, aniž opauſſti wžýwagjících gi w potřebách ſwých. Amen.

Modlitba matky

p ř í r o ž ſ t o n á n j ſ e d j t e ſ .

O matko miſoſrdenſtwj! geňž znáš welikau tu žalost, žžjragjci ſrdce mé, proſim tě ſkrze onen meč ſedmnáſobný, který při hořkém utrpenj a ſkonánj božſkého djetě twého byl pronikl twé ſrdce materſké, uſtrň ſe nad welikau bjdnau ubohého djetě mého, tať boleſtně chřadnaučjho; a nenj-li to proti božſké vůli a wlaſtnj geho ſpáſe, žiſtey mu

zdravj těla u wšsemocného Syna swého, lékaře božského, kterýž přišel, ne zdravých, ale nemocných uzdrawiti, a oné zarmaucené matce nawrátil syna gediného, gegž, pobnut slzami gegjmi, z mrtvých byl zřijšil! O lastawá matko! hle gaš blednau lje geho; gaš bolest probjhá wšsedy jily geho; a smilug se nad njm, aby nezemřelo w rozkwětu života swého, nýbrž božskou mocj zachowáno, aby gednorozenému Synu twému, swému Bohu a Pánu slaužilo s radostj srdce swého. Amen.

Modlitba matky

p ř i s m r t ě b j t e l.

O, matko bolestná, autočistě duši zarmaucených! dey mi plakati u nobau twých, a frutau srdce mého bolest wyliti do materského fliju twého! Ach, ty sama zakusila gš také žalosti; a žádná bolest nebyla rowna bolesti twé nad nesmjrnau Syna twého ztrátau! Otewřiž tedy žalobám mým náchylné ucho swé, lastawá matko Krista Jezisse! kteráž, gaskoliw oddáno bylo docela swaté srdce twé wůli Boží, předce proléwalas pod třjžem slzy frwawé, a še srdcem ztrápeným nawrátila gš se domů samotna, kde neskončeně milowaný Syn twůg, neyšladšj utěcha twá, nepotěššowal tě wice přjwětiwým k tobě promluwenjm, a ty potoky slzj

proléwagjc, žalowalaš Dtci nebeskému žalost swau. Ach, milowalaš gediného Syna swého wjce, než wšedky této země matky miluji děti swých; protož také nebyla materská bolest twá k přirovnání žádné bolesti!

Pro tuto bezegmennau hořkost a swaté utrpení twé s trpěcím a umjragcím Synem swým, smiluj se nademnou, ó matko milosrdenstwj, a uzdrav srdce mé, krwácegcj ranami smrtelnými nad ztrátou milého dítěte mého, genž mi bylo dražší nad wšedky statky toho swěta, a gehožto něžné celowání giž mne neoblažuge. Ach, wypros mi odewzdalost, bo wůle boží genž odňala mi dítě mé, abych se poddala newystihlým saudům geho, gestto wšedko řjdi k dobrému milugjcjch ho, a gen ranj, aby uzdrawil. Neboť bezpečno před zlostj a swůdnictwjm swěta, kdeby snad na wěky bylo ztraceno, odpocjwá nyní na kljně Dtce nebeského, a oroduge tam za pláčj matku swau! O požehnaná Panno! z plnosti lastawého srdce swého, w němžto přinesla gsi smrt gednorozeného Syna swého co dofonalau obět zápalnau Dtci nebeskému, a obětowalaš sebe samu gemu: udělij mi té síly, abych i gá obětowala gemu dítě swé podle božského zaljbenj geho, a podrobugjc se maudrému geho řjzenj, ljbalu otcowškau ruky geho; aby se swatých wýsosti swých sešlal mi potěchu swau, a gá abych někdy tam při-

šla, kam dítě mé bylo mě předešlo, do vlasti nebeské, kde zmizí všechna žalost a všechny nářky a slzy přestanou; abych tam se všemi svatými Božími nestončené jeho velebnosti díky a chválu věčně prozpěwovala. Amen.

Modlitba manželky

w čas nemoci manžela.

A nohaum twýn přicházím, ó mocná a milosrdná Panno! wzywát swatau přimluwu twau u welikém sauzenj swém. Ty přiblížíš pohne té strast má, Panno požehnaná a taková, která utrpění zkaussená! Pomni na onu dobu, když milovaný ženich twůg, přeslawný patriarcha Josef, do Boha za ochrance života twého ti daný, obaustěl tento swět; a strže swatau lásku, w které gš obcowala s ním, wěrným pěstunem a starostau swým: zachovej zdravj manžela mého, dobrotiwým řízenjm božským mně daného na této zemi! O přigdiž k lastawému srdci twému wolání mé! Rozpomeň se, že gš matka milosrdenstwj, pa nízto po Bohu spočiwá všechna naděje má! Gsemí všemi weliká hříšnice, nezasluhugjci uslyšení twého; ty však gš autočistě hříšných a wliďná orodownice nasse, gegjžto mocnost a dobrotiwost welebj se na westřerém okřstě zemském. Protož w slzách k tobě wo-

lám: uslyš prosbu mau! Přednes požornau modlitbu mau před trůn božského Syna svého, aby prodlaužil dny chotě mého, a nezůstawił mě bez potěchy, rady a pomoci w tomto žiwotě bjdném. Snadno gestit všemocné geho ruce, odwrátiti nemoc geho a propůgčti gemu zdrawj, o které prosím srdcem sřausseným a wěrným odewzdánjm se do neyswětěgšj wůle geho. Rezhřug modlitbau mau u welifé bjde mé, Panno wliďná a dobrotiwá! ale smilug se nade mnau, abych po wšech dny žiwota svého weselým a wděčným srdcem welebila milost twau. Amen.

Modlitba wdowj.

O matko křestanstwa, milosřdná Panno, přjklade wšech wdow pobožných a swatých! K tobě беру autočistě své w zármutcích swých; do matřského fljnu twého wyléwám slzy své, wzdychajíc k tobě w tomto údolj nářeku, kde ty sama snášsegj někdy strasti u hogné mjře, wlastnj zřusšenosti učila gš se autřpnosti nad bjďau nebohých dcer Adamových. O! seřlij mi utěchy s wšostj milosřdenstwj svého, aby nesřleslo docela srdce mé; a nachyl mé srdce k swatému odewzdánj se do wůle Neywyššjho, který powolaw na wěčnost chotě mého, nawšřtwil mě sauženjmí, abych nepřikládajíc srdce svého k tomu pomjgegjcjm swětu, s njm nezahynula!

Swatá matko Boží, která jsi příklady swatého a dokonalého života svého byla osvětlovala svět, vstip mi onny laškové ctnosti, genž zvelebowały swaté wdowstwoj twé; a odvaž srdce mé od této země, kde tak rychle pomijí radost kratičká, kde dnowé pauti gsau plni žlosti; kde unawuge břimě a lopota dne, a budaucnost srdce tjsnj; — a pozdwiňni dušsi mau k věčnosti, kamž mě předešel choť můg; abych wšedla swá myšlenj, slowa a činěnj gediné tam řídila, kde gest radost stálá, kam neproniřnau slzy a žármutek!

O wěrná matko chudých, a wliďná ochránítelko wdow a sirotků! neodwracug ode mne twáři swé; chraň mě pode stjnem řjdel swých a smilug se nad opuštěností mau, abych nezbyhnula žármutkem, aniž nachýlila se k radostem břjssnjků. Swatá osamělost twá na zemi posilug mé srdce, abych pozemskými věcmi statně pohrdajic, u swaté trpělivosti žiwa byla w den sauženj, na tom světě gestě na mě čelagjcj; až zawolá mě milosrdenstwoj Boží, a do oné řjše sláwy, do wlasti nebeské mě přigme, kde patřiti budu na swatau twár twau a sblědám se s chotěm swým, abych s njm a wesšterým dworstwem nebeským u wěčné radosti a blaženosti, přewyšugjcj wšeličý smysl, ho chwálila a welebila na wěky. Amen.

Modlitba duše kagjicj.

Bolestnau litosti nad minulým životem svým proniklá, a w nehlubším duše své nářeku vzdychám k tobě, ó Panno neblahoslawenějši! gegjžto milosrdenstwj welebj se po celém okřstě zemském. D! pohledni milostně na mne hříšnou, a nezapuzug mě od swatých nohou svých. Zardělost nad uplynulým životem svým swjrá usta má; a gať mám a smjím octnauti se před obličejem Božjím, gessťto bywšši neustále hluchá k hlasu geho w srdci mém, oddala gsem se wšsedněm hanebným žádostem srdce svého! Gať osměl se, prositi Boha o nové milosti, učiněna gsauc ohavnosti před očima nešwětějši čistoty geho; a wždy gessťe kochajic se w obrazjch minulosti, pužena ohniwými žádostmi, w ustawičném zápasu s trestnými náklonnostmi swými!

D, smilug se nade mnau, nebes králowno a matko Spasitele mého! Budiž milosrdnau orodownicj mau u božského Syna svého, aby mne docela nezawrhowal, gaťož gsem toho byla zaslaužila, nýbrž aby za neposlednějši služebnici mě přigal w předšni své! Neboť cítjím to přehluško, gať neyweš nehodna gsem milosti, kterau uděluje dobrým služebnicj, swatým a wěrným dušjím svým. D, promluw slowo milosrdenstwj za

mne, a přigmi mě do počtu těch, gičžto mocná přimlůva twá zachowala od záhuby věčné! Nechť nehodná hříšnice zakusím, co církev swatá welebí o nepřebrané srdce twého gemnosti, že milosrdně přiglmáš wšechněch utřasajících se k tobě srdcem křesťanů, smířujíc je s božským Synem svým! Gle, gá si ošklivím hříšné obcowání své s celého srdce swého, wzdychajíc po milosrdenstwj Stworitele a Pána swého, gemuž od této chvíle slaužiti chci s celé duše své. Protož nezamjren ucha swého prosbě mé; nakloň srdce geho ke mně, a zisť mi síly, káti se za předešlé hříchy své, pokuseni smyslnosti své statně přemáhati, wášně své krotiti, a pobožný život westi. Pronikni srdce mé swatau bážni Boží, abych bez ustání powažowala pomjgegicnost wěci pozemských, wěchnau nebes sláwu, krátkost času a trwanliwost wěčnosti, a celý ostatní život můg aby hodnau byl přípravau k mé smrti. S hlubokosti srdce po wšechy dny života swého budu děkowati materšému milosrdenstwj twému, neoslyšíš-li pokorné prosby mé, podajíc mi liliové ruky své; abych od té chvíle kráčela po cestách Páně, wedaucích k nebesům, gežto božský Syn twůg pro mne bjdnuu hříšnici byl wydobyl na dřewě kříže. Amen.

Modlitba k neblahoslavené Panně za šťastnou hodinu smrti.

Milosrdná Panno, lastavá matko a královno má! co dítě utíkám se s důvěrou a láskou srdečnou pod mocnou ochranu tvou, jižto byl mě poručil božský Syn tvůj, když s říje k tobě pravil: „Ženo, hle syn tvůj!“ Gladké materské gméno tvé gest gediná naděge a utěcha má, pomnim-li na onen den, když se odlaučí duše má od těla. Ach, co počnu, až s třesením a zformaucením se bude mi se dostawiti před saudnou stolicí Krista Ježíše, skládat aučty z celého života svého! Běda mně nešťastné, nezachová-li mě materská ochrana tvá; gestliže mocná přimlůwa tvá nemydobude mi odpustění, a nenahradí-li ty z hogného porfkladu welikých zásluh svých, co gá gsem byla prowinila!

O matko milosrdenstwí! pro své swaté radosti, strže oněch dewět měsíců, po kterých w požehnaném lůně swém bylaš nosila věčné Slovo Otce, a pro hořké bolesti tvé, které pod říjem pronikly swaté srdce tvé, když božský Syn tvůj umíral, prosím tebe: pomni potom, že po Bohu, na tobě spočiwala celá důwěra má; že co dítě gsem tě ctíla, a tak často u vzdychání srdce svého tebe wžýwala; přigb k pomoci bídne duši mé, až poslednj straš na mne dolehne; až mě síla opustí,

gazyň můg nebude wjce moci k tobě wolati, ztržené
oči mé nebudau wjce widěti swatý obraz twůg, a
ussi mé poslednjfráte uslyšši přesladké gméno twé.
O, stůg tenfráte milosrdně při mně; prořaž se w
onu strassnau hodinu co prawá matka má, a pro-
mluw slowo smjření k božskému Synu swému,
abych nebyla předhozena za pokrm lwům hlado-
wým. Nežklamey potom důvěry mé w mocnost
twau; uřaž se mi w blestku swém; aby wšickni zli
duchowé, třesauce se před blestky sláwy twé, utjka-
li, a za twau přimlouwau aby milostiw mi byl a při-
gal mě do nebeského králowstwí swého, který, te-
bau zrozen, nesl hřichy naše, dlužní naše upřání
na kříži roztrhl, a wšechen saud od Otce obdržel,
na gehořto prawici trůnj a kraluge na věky wě-
kůw. Amen.

Píseň sw. Kazimjra

k blahoslawené Panně Marii.

1.

Dokud žiji,

Díť Marii

Wždy den každý, dusse má!

A gegi chwále

Neustále

Zpíwey, dusse sřrauffená!

Gegj ctnosti
 W štraussenosti
 Rozgimen a zwelebug;
 Matku blahau,
 Pannu drahau
 Wděčně, zbožně prozpěwug.

Gi gen wzywen,
 A ni se štrýwen,
 By tě hřichůw sprostila;
 W pokussenj
 Od umdlenj
 By tě chránit ráčila.

Dary s nebe
 Dna tebe,
 Člowěče, obdařuge;
 Nebes tněnj,
 Oblaženj
 W nebi nám wyprossuge.

Mŭg gazyfu,
 Wzdáwew dŭfu
 Panně Bohorodici!
 Ni zhlazena
 Gest wyřčená
 Kletba prworodici.

Neustále
Rebes Krále
Matku slusně zvelebug;
Vděčně, slavně,
Neunavně
Gegj ctnosti wychwalug!

Mysli celau,
Láskau wřelau
Gj má dusse poctu wzden;
Panně škwaucj,
Díkau wraucj
Wezdy pjsně chwalné pég!

Kdož má dosti
Wýmlownosti,
By gi plnau chwálu wzdal?
Bohorodné,
Panně hodné
Kdoby zpěwy zosnowal?

Pannu drabau
Wšj gen snabau
Byť gfi, světe, slawit chtěl:
Nemyslowjě,
Neproflowjě
Zpěw, by gi důstogně zněl!

Než, co možná,
Seč pobožná
Lidská dusse býti můž;
W to odvaž se,
Wynasnaž se,
Nebeš tjm Královně služ!

2.

Bohorodnau
Pisnj hodnau
Slawit nelže nikomu;
Než kdo lenj
Etjt tđ kněnj,
Sám se řtj w pohromu.

Nebť nebesným,
Blahonesným
Zákonem se řdila;
Neznabohů
Mysli k Bohu
Wzorem swým obrátila.

Mariiny
Zbožné činy
Ozdobau wššj cirkwi gsau;
Gegj mrawy
A rozprawy
Milost wššechněm wymohau.

Ťmý wina
Ťwého syna
Z ráge wen wyhostila;
Djwka Páně
A rágské bráně
Ťestu nám wydobyła.

Ay, pro Ťwu
Wšicni hněwu
Ťěžkau žkusili gsme strast:
Pro Marii
Dpět žigi,
Wrácena mi nebeš wlast.

Ťu milostnau
Pannu ctnostnau
Weleb lidu wsseho hlas;
Si w pokoře,
Každý twoře,
Dslawug po wssečen čas!

Dey mi, máti,
Wěrně státi
Syna twého ke slowu;
A řdy žbudu
Ťěla trudu
Wznest se k němu od rowu.

Stwělá řáso,
Swětů kráso,
Sláwo swého pohlawj! .
Gij zwolenau,
Oslawenau
Ke swé spáse wesmjř ctj!

Glyš lařkawě,
A twé oslawě
Co pëgeme citem ctným;
Chraň hřisnjřů,
Smrtelnjřů,
Weš nás ř bytům nadhwëždným!

Jsai dcero,
Wšech düměro,
Ruzných hagitelkyně;
W řaždé době
Radëg' ř tobě
Máme, Páně swatyně!

3.

Gasná žoře,
Mrawů wzjoře,
Wšř milosti řásobo;
Božj řtane,
S nebeš dané
Spářy swětům, nádobo!

Buď žehnána,
Gjž se brána
Repeš nám odemfnula,
Gjžto sfřůdce,
Zlého fwůdce
Gadj lest neufftknula.

Ty králowno,
Dawidowno,
Wděkem wšim obdařená;
Pro newinu
Gospodinu
Nad wšse tworstwo milená!

Perlo gasná,
Růže krásná,
Něžný kwěte panenstwj;
Dusse wěrné,
Bezefřtwerné
Wodjc k blahořlawenstwj.

Čisté mrawy,
Čtné rozprawy
Rač swým ťlubům wřřtjipiti;
Bych znal čile
Twé zpanilé
Wděky, Panno, ťlawiti.

Slyš mau tauhu,
Swého slauhu
W duchu rač posilniti;
Bych důstogně,
Bohabogně
Směl twau sláwu gewifi.

Až gest matný
A nestatný
Ke twé chwále gazyf můg;
Předce čilau,
Bohumilau
Pannu pjsnj prozpěwug.

Bohorodná,
Wšši cti hodná
Panno, matko žpanilá,
Genž ze strasti
A ž propasti
Hříšné gfi wywodila.

Ty, wždy čistá,
Ty gfi Krista,
Panno! nám porodila;
Ž twého swětu
Wšsemu swětu
Spása gest se žplodila.

Z twého śwětu
 Wšemu śwětu
 Gladká náděg' powstala;
 Tyś w swém plodu
 Nám swobodu,
 Rabům*) smrti, zjstala.

4.

Skwělá ctnosť,
 Ni křehkosť
 Podrobena člowěčj;
 Dey, ať zbožná,
 Kde gen možná,
 Dusse se ti zawděčj.

Požehnaná
 A čekaná
 Spása tebau zrozena;
 Sfrže tebe
 Nám do nebe
 Cesta gest otemřena.

Ze twé twáři
 W gasné žáři
 Swětům swjtj blahota;
 Tebau trudů,
 Starých bludů
 Gest zahnána mráfota.

*) Otročům.

Přicha chlauby
Padla w hlaubi,
Gaf gſi byla wěſtſtila;
Bjda přeſſla,
Blahoſt wžeſſla
Nužným, gaf gſi ſljbila.

Tebau žloſti,
Neprawoſti
Zahnány gſau přjſſery;
Z ž kořene
Wywrácené
Duchohubné powěry.

Swěta wnady
Z aupady
Ty náš ućjš, matko, znát;
Boha ctjti,
Z náš ſetrjti
K:ehkoſt těla, f wjře ſtát.

Božj bážeň,
Spaſnau kážeň
W ſrdce ſtěpjš moci ſwau;
Wáſſnj moci
Dáwáš zmoci
Za nebeſkau odměna.

Tyš w swém těle
Spasitele,
Panno panen, nosila;
Hospodina
Gako syna
Swého's, matko, pěstila.

Porodilaš,
Nepozbylaš
Wšak panenské čistoty;
Nesauc w lůnu
S nebes trůnu
Wěno věčné dobroty.

Tebau sfácen
J wyvrácen
Gaud gest smrti strastliwý;
Nám ztraceným,
Zawrženým
Smjřen Bůh spravedliwý.

5.

Přeznaný
Král seslaný
S nebes, náš Wykupitel;
J Boha zplozen,
Tebau zrozen
Smjrce náš a Spasitel!

Ty lkagjicjch,
Zaufagjicjch
Utěcho, ty na nás hleď;
Nás je tišně
Saudcem přjśně
Stanowené k blahu weď!

Račiž moci
Swau wymoci
Pořlid nám trwánliwý;
Bych w propasti
Wěčné strasti
Nepad' hřjśnjř teřřliwý.

Uděl duřři,
Čeho tuřři,
Rač mé rány žhogiti;
Dary léčné,
Čářř wěčné
Wně do řrdce wřřřpiti.

Bych počestný
A bezleřtný,
Gemný, tičý, řřjžliwý,
Žbožný, mrawný,
Wěrný, řprávny
Byl, a niřdy žářřřtiwý.

Pilen slova
Osa Kristowa,
Bych se zlého wystrážil;
W Boží bážni,
W swaté káži
Žiwot westi se snažil.

Bych byl stálý,
W dobrém dbalý,
W srdci neposstwrněný;
Čistý, sprostný,
Maudrý, ctnostný
Trpělivý, strausený.

Mírný, wděčný,
Prawdorečný,
Prožřetelný, bedlivý,
Dobročinný
A newinný,
Čtitel Boha uctivý.

Ty buď štítem,
Buď oswitem
Wšem, Maria, křesťanům;
Poklid míru,
Prawau míru
Wšem opatřiž zemšťanům.

Hwězdo gasná,
Hwězdo spasná —
Nám po moři plowaucjm,
Twým dey heslem,
Twým dey weslem
Dogjt k bytům žádaucjm.

6.

Pašli slábnu,
Pašli chábnu,
Račiž sluhu zotawit;
Co nás frussj,
Co nás tussj,
K złému west, rač zabawit.

Chwála tobě,
Tyś nás zlobě
Arciwraha wyrwala;
Genž gŕi syna
Hospodina
We swém lúně chowala.

Tyś bez chotě
W swém žiwotě
Nebeś Syna počala;
Porodiwŕŕi,
Matkau bywŕŕi,
Pannau předceś zůstala.

Matka — Panna
Rebeckiana
Redotknutá zrodila;
Tworce swého
Wšemocného
Zrodila a fogila.

Synu twému,
Saudci mému
Má přimluwěj weď mě wstříc,
Bych neklesl,
Bych se wznesl,
Když swět ztroskotá se w nic.

Učiň wliďným
Mě a flidným,
Bugné z duffe wáſně puď;
Chce-li swěsti
Mě k neřeſti
Štůdce, ſtatnoſt we mně zbuď.

Režabawiž,
Režohawiž
Mě těleſných wáſſnj moc,
Genž w chorobu,
A w porobu
Náš řjtěgj w temnau noc. "

Sněw ukrutný,
Ni urputný
Pýchy duch mě nezachwat;
Zárod blaha,
Arciwraha
Autof we mně newyhlaď!

Prosiž za mne,
Abý na mne
Káčil Pán swůg ohled mjt;
Zabraň wrahu —
Arciwrahu
Do srdce mi kaulol sít.

Kač swau mocj,
Swau pomocj
Swého blažit ctitele,
Genž ctj chwálan
Neustálan
Tě, matko Spasitele!

Odevzdání duše.

Panno čistá,
Matko Krista,
Dejž, ó blahoslavená,
By má wina
Ode Syna
Byla mi odpustěna!

Bohorodná,
Bŕŕ cti hodná
Kněžno nebes na trůnu;
Po skonání,
Z mrtvých wstání
Dej nám wěchnau forunu!

Stladatel této písně byl syn krále polského, Kazimíra IV., narozen roku 1458, bratr našeho českého krále Wladislawa II., (r. 1471), z rodu Jagielonského; kterému královský chrám Páně Pražský u swatého Wjta otevířený gotický královský kůr děkuje. — Wŕŕ křesťanště ctivosti, zvláště panenště čistoty a pobožnosti ctitel a přislab, dořonal život svůj r. 1483, wěku svého počítaje 24 let. — Papež Leo X. geg r. 1522 počtu Swatých přiwěšil.

Píseň ale tuto z latinského přeložil do českého gazyla Wáclaw Swoboda, prof. humanitních studií na Malé Straně w Praze.

Litanie k swatému Jozefu.

Pane, smilug se nad námi!

Kriste, smilug se nad námi!

Pane, smilug se nad námi!

Kriste, uslyš náš!

Kriste, wyslyš náš!

Otče s nebes Bože, smilug se nad námi!

Synů, Wykupiteli swěta Bože, smilug se nad námi!

Dusse swatý Bože, smilug se nad námi!

Swatá Trojice, gedem Bože, smilug se nad námi!

Swatá Maria, neyčistší newěsto swatého Jozefa,
orodug za náš!

Swatý Jozefe, neyčistotněgší ženichu poje-
hnané Panny Marie,

Kterýs posvěcen byl w životě materstém,

Neywyšší ozdobo patriarchů,

Lastawý pěstaune Krista Jezisse,

Muži Boží, w písni swatém Sprawedliwým
nazwaný,

Gemuž poslušna byla králowna nebes,

Genž po Marii neyprwněgší gfi se klaněl Kri-
stu Jezissi,

orodug
za
náš!

Muži podle srdce Boží,
 Ochránče panenství Marie Panny,
 Lilie nečistotnější,
 Běrný průvodčí Marie,
 Kterýs w neohlubší pokoře žil před Bo-
 hem,
 Všemi dary Ducha svatého ozdobený, spra-
 vedlivý,
 Kterýs vpučen byl od Ducha svatého w ta-
 gemstvích božských,
 Kterýs vtělenj Slova věčného poznal zgewe-
 njm Božím,
 Kterýs co anděl veliké rady Krista byl wodił,
 Kterýs z poslušností byl putowal do Betlé-
 ma s Marij Pannau,
 Kterýs nepprwé s Marij Pannau flanel se no-
 worozenému Králi nebe i země,
 Kterýs přinesl a obětowal Bohu dítě w chrámě,
 Kterýs na rozkaz anděla wzaw dítě a matku
 geho do Egypta utjkal,
 Kterýs po smrti Herodesowě milované dítě
 a matku geho zas nazpět uwedl do země
 Izraelské,
 Kterýs s Marij po tři dni dítě, zůstawšj w
 Jerusalemě, s bolestj hledal,
 Kterýs nalezl s radostj Ježíše w chrámě mezi
 žákonnjky,

muž poddán byl král nebes,
 erýš w ewangelium slawně nazwán mužem
 Marie, z njžto se narodil Jezjś, genž slowe
 Kristus,
 erýš zesnul w náručj Jezjśse a Marie,
 e wšsedh nassich jádostech, stůg při nás, ó swatý
 Jofese!

orobug ja náš!
 .

hodinu smrti nassj,
 hrze twé wěčné wywolenj za pěstaua Je-
 zjśowa,
 hrze neyčistotněgšj zasnaubenj twé s ney-
 blahoslaweněgšj Marij Pannau,
 hrze twau otcowškau lástku a wěrnost,
 hrze twau pečlivosť a setrwalošť,
 hrze tiché ctnosti twé,
 hrze welikau čest a wěčnau blaženost twau,
 ychom od Jezjśse, neyswětěgšjho schowance
 twého dosáhli odpustěnj hřichů,
 ychom wedlé přjkladu twého wůli Božj
 ochotně a horliwě plnili,
 ychom powinnosti stawu swého za twým přj-
 kladem še wššj wěrnostj a wytrwalostj wy-
 konáwali,
 ychom w čistotnosti a s čistým srdcem před
 Bohem žiwi byli,
 y wššični, za přjmluwu tě wžýwagjci, podle
 wůle Božj, uslyšsenj došli,

orobug ja náš!
 .

Aby w hodinu smrtelné auzkosti náš Ježíš nás
 a Maria s tebou nawštíwiti a do věčného
 života uvesti ráčili,
 O věrný patrone,
 O neyčistotněgšj ženichu Marie,
 O neywěrněgšj pěstaune Kristůw,
 Beránku Boží, genž snjmáš břichy světa, uslyš
 nás Pane!
 Beránku Boží, genž snjmáš břichy světa, wyslyš
 nás Pane!
 Beránku Boží, genž snjmáš břichy světa, smilug
 se nad námi!
 Kriste, uslyš nás!
 Kriste, wyslyš nás!
 Pane, smilug se nad námi!
 Kriste, smilug se nad námi!
 Pane, smilug se nad námi!

Otče náš a t. d.

- v. A neuwob nás w pokussenj;
- z. Ale zbaw nás od zlého!
- v. Drodug za nás, swatý Jofese!
- z. Abychom aučastni byli zaslíbenj Kristowých.
- v. Pane, uslyš modlitbu mau!
- z. A wolánj mé k tobě přigď!

Modlitba.

O Bože, který gfi swatého Jofesa za ženicha neyblahošlaweněgšj Marie Panny a za pěstauna

Drodug za nás!

gednorozeného Syna svého, Pána a Spasitele
 našeho Ježíše Krista, wyvoliti a ustanowiti rá-
 čil, prosíme tě: propůgč nám za přimluwu geho
 čistoty těla a duše, abychom neposkvrnění a rau-
 chem swatebním přiozdobeni připuštěni byli k zá-
 snaubení nebeskému; skrze těhož Ježíše Krista,
 Pána našeho. Amen.

Modlitba k swatému Josefu.

O wěrný opatrovníku panen, swatý Josefe,
 gehožto ochraně sama newinnost, Ježíš Kristus, a
 Panna panen byla odewzdána, skrze tyto obě zá-
 stawy drahé tebe prosím, ostříhej mé tělo a duši
 mau ode vši nečistoty, abych Ježíši a Marii wždy-
 dky s neposkvrněným srdcem a čistau myslí slaužila,
 a dosáhla života věčného. Amen.

Modlitba k wywolení swatého Josefa za patrona.

Přeslawný patriarcho, swatý Josefe, ty nej-
 wěrnější pěstaune Wykupitele mého, Ježíše Krista,
 a nejčistotnější ženichu požehnané Panny a matky
 Boží Marie! Co dítě utíkám se pod swatau ochra-
 nu twau, a stawjc se do počtu wěrných ctitelů
 twých, od dnešního dne obzlasťnj pobožnost wěnu-
 gi tobě, co lastawému orodowníku swému u Boha.

Wěrně dci ctiti swaté zásluhy twé, ctnostný život twůg následowati, pobožnost dušši zbožných k tobě, co na mně gest, rozširowati, aniž pak dopustim, aby proti twé cti něco se činilo aneb mluwilo.

Žádám tě, ó swatý opatrowníče můg, strže přewěrnau a něžnau pečlivosť, kteraus nad dítětem Božským w těle lidském bděl, gestto Bůh pro mé spasení oblekl se w oděw těla našeho, přigmi mě za schowanfu swau; budiž mým učitelem a wůdcem we wšsem činění a opusttění, má pomoc a utěcha, mé autočistě we wšsedných tohoto života protiwensťwích. A když přigde někdy ta hodina, genž zawolá mě z této smrtelnosti, tenfráte poručenu měg zformaucenau dušši mau; buď wěrný přimluwce můg u požehnaného Schowance swého, a swatými zásluhami swými přifryg nedostatky hříšného života mého, abych našla milost před obličegem geho, a přigata byla do přibytků wěčných, tam s tebau ho chwáliti a welebiti po wšsedny wěky wěfůw. Amen.

Písně k Marii Panně.

I.

Tisíckrát pozdravujeme tebe,
O matičko Krista Ježíše!
Ty jsi okrasou celého nebe,
Tobě se klaní celá říše:
Ty jsi po Bohu ta nejprvnější,
Tobě čest a chválu nepřednější
Andělé a Svätí vzdávají;
Královnou tebe nazývají.

Nebo Stvořitel nebe i země
Za svůj stánek tebe vymolil;
Když přigal člověčenství na sebe
V svůj panenství život se wložil
Ježíš Kristus, Syn Boha živého,
Maudrosti tajemství přewelického.
Přebořkau smrt říjze podstaupil,
Nás od věčné smrti vykoupil.

Ty jsi na Sionu utworzená,
Přebýwáš w městě posvěceném;
Dříve než byla na svět zrozená,
Poctěná jsi w lidu uctěném;
Giž požíváš věčné blaženosti,
Která připravena od věčnosti
Byla ti od Boha věčného,
Otce, Syna, Ducha swatého.

D přečrání Panj! na Libanu,
Gako cedr gfi wywýssená,
Gako ciprys na hoře Sionu,
W Rádes gfi palma wywýssená,
A gako růže w Jerichu krásná,
A gako rannj dennice gasná,
Gak oliwa krásná na poli,
A gako gamor podle wody.

Ty gfi též lilium neykrásněgšj,
Genj wůni ljbeznau wydáváš,
Nad wšedň byliny neywonněgšj,
Nám wždy k občerstwenj podáváš;
Ty gfi nad slunce, měsíc swětlegšj,
Panj a králowna neystwělegšj;
Ty gfi gistá brána nebestá,
Mocná králowna archandělštá.

Zdráva buď, králowno neyswětěgšj,
Ty gfi matka neporussená,
A za chrám Božj neydůstogněgšj
Gij od wěčnosti wymolená;
Čistá Panno, schránko Boha wžácná,
Duho na obloze welmi krásná,
Wznessený trůne Šalomona
A stwoštné rauchy Gedeona.

Rdožby mohl wšedku sláwu twogi
Zde na swětě perem wypsati?
Kterau Syn twůg gen pro lásku twogi
Ráčil tobě na nebi dáti;
Byť celého swěta gazprowé
Mohli mluwiti sláwu o tobě,
Toby wše gessťe nic nebylo,
Toby k twé chwále postačilo.

Před twým obrazem, ó matko Páně!
Chceme prosby nasse skládati;
Zachowey nás wždycky w své ochraně
Začfoli budeme žádati:
W nauzi, w zármutku, w trýžji, w trápenj,
Wyžádey u Boha potěssenj;
D ratiž nám wšsem swau přimluwau
Wždy štědře býti nápomocnau.

Wyproš wjru, naděgi a lásku,
W ctnostném žiwotě setrwánj; —
Odwrať od nás hlad, mor, též i wálku,
Dey šťastné žiwota skonánj;
Rdyž přjsnost Saudce sprawedliwého
Odtud z tohoto swěta bjdného
Ráčíj nás k saudu powolati,
Tenkrát, Matko! rač nás zastati.

Wšicni Swatj a Swětice Božj
 Z my přimlauwenty se za nás!
 Ať se od nás Bohu chwála množj,
 A nezapomjnyte na nás;
 Denty nám se tam s wámi šhledati,
 Bohu a Marii čest wzdáwati;
 Wychom po tom žiwotě časném
 Dosáhli radost wěčnau, Amen.

II.

Wzdeymne čest, chválu nebeskému Otci,
Ježíšsi Synu jeho milému,
Duchu svatému posvětiteli,
Otcí i Synu ve všem rovnému,
Marii Panně, nebes královně,
Kterau Bůh vyvolil od věčnosti;
Keb jest matka krásného milování,
Čistá panna, plná milosti. —

A slunce na nebi,
Měsíc i se všemi hvězdami;
Všecko jiné stvoření,
Bez všeho prodlení
Své hlasy v chvalozpěv proměň.
Ptactvo nebeské, které žije v povětří,
Svým hlasem libým a přívětivým
Neměstněv prozpěvovati.

**Z ryby mořské, w hlubinách mořských,
Kde gen bydlíte, i neměštěte
Tu Pannu wychwalowati.**

**Neb gest před Bohem tak welmi wzácná
A powýššená na nebi,
Že se gj klaněgj
Wšidni tworowé na zemi;
Ona gest po Bohu prwnj.**

**Čtème s poklonau neyswětěgšj Pannu,
Marii matku neymilegšj;
W této swatyni swatě prozpěwugme
S pokorau a s poníženosťi. —**

**Křesťanská duše! gestli gj těžce
Padla do hříchů a nepravostj,
Wžywey tu Pannu, nebes Králownu,
Krásné lilium newinnosti. —**

**Pogďte sem hříšníci! welcj i malj!
Kterěj žlost ďábelská posřwrnila;
Zde gistě nagdete swůg poklad drabý,
Maria matka milostiwá
Wolá wšedň k sobě milostiwým hlasem:
„Pogďte ke mně milé děti moje!
Žagisté wyslyšjim žádosti wasše,
Připrawte k pokánj srdce swoge!“**

Gať sladký, přigemný
 Hlas Marie Panny lžbežný
 Proniká srdce w těle,
 Nepravosti zatmělé,
 Nebeských radosti zbawené. —

Duse křesťanská! gen se upamatug,
 Gaťých milosti strže mrzkosti
 U Stworitele's ztratila!
 Neb gfi obrazu Boha nebeského
 Strž nepravosti, žlé namyklosti
 Na věky věkům zbawena.

Gestli chceš milost najiti,
 Klekni před trůnem Marie Panny;
 Srdcem svým sřrausseným
 Konec za hříchů pokáni,
 Ať přigdeš do věčné slávy. —

III.

(Zpívá se gaťo: »Stála Matka litugjie«.)

Kuzko doma srdce mučij,
 Rutij chwátat do náručij
 Matky Boží milostné! —
 Protož trapných péčij nechám,
 A do chrámu Páně spěchám
 A Matce Sedmibolestné.

Dusse, welkým smutkem gatá,
Dřívá zde, Matko Swatá,
 Ljtosným Twým pohledem!
Přeg, Maria, čistá máti!
Wraucně zde se wyplakati
 Před Twým drahým obrazem!

Nezamrhug pláče mého,
Gegj ze srdce bolawého
 Wycezuge s kraussenost:
Neb gfi Sama zafusila,
Když Synáčka gfi pozbyla,
 Co gest bolest a hořkost.

Lilj trnám obwinuté
Slugeš w Twé bolesti fruté,
 Anaž gimá dussi Twau;
A Twüg Syn gednorozený,
Hroznau smrti umučený,
 Kotkau bylš Ti myrhowau.

Kdožby š Tebau, ach! neželil,
S Tebau žalosti nezdělil,
 Z srdce citedlného.
Njm gfi swět Ty oblažila,
Toho — w němž Twá dusse žila,
 W fljnu chowáš — mrtvého.

Žádné srdce netrpělo,
Co vše w době té snášelo
Srdce Twoge mateřské!
Co gfi tehďaj pocítila,
Gafý wěněc to umíla
Láska Boží lásky Twé!

Pročej ti, genž bol Twůg žnagj,
N utrpně tě nazýwagj
Matkau Boží bolestnau:
Neb bezedné, w skutku, moře
Prudkých aužkostí a hoře
Potopilo dušši Twau.

Wšak, ač plná gfi žalosti,
Předc gfi Matka všech sladkostí
Mému srdci bolnému;
Tebau ono žas ořiwá,
A w bolestech se oddává
Wždy úsudku Božskému.

Buď Maria w Twém upění
Srdci mému powzbuzení,
Následowat příklad Twůg;
Stálau snášet udatnosti
Všech wezdegšši trpkostí,
A pro Boha nest křij swůg.

A když se od Tebe laučím,
Tu na vždycky se poraučím
Srdce mého Královně!
Zvláště v poslední mé hodině
Silná stůž při mně rekně;
A Synu Tvému uveš mne!

IV.

O Maria! moje radost,
O Maria, srdce mé!
Dusse mé gediná žádost,
Bez tebe jest všudy zle.
O Maria! ó Maria!
O Maria, přigď se mně;
Dřív než láškau, ó Maria!
Srdce mé se rozplyne.

O Maria! dušši, tělo,
A vše, co mám, tobě dám;
Ty naproti milost Boží
Vypros mi, tebe žádám.
O Maria a t. d.

O Maria! tebe prosím,
Proš za mne Syna svého,
Ať srdce mé nic nežádá,
Co by bylo hříšného.
O Maria a t. d.

O Maria, matko milá!
Popatř, w gahých aužkostech
Gest mé srdce pobřženo,
W přewelikhých starostech!

O Maria a t. d.

O Maria! w ten smutný čas
W slzách k tobě wolám,
A za materstau ochranu,
Dítě twé, tebe žádám.

O Maria a t. d.

O Maria! neopausštěg
Opusštěné dítě swé,
Pláštěm swé dobrotiwosti
Prioděg ge nehodné.

O Maria a t. d.

O Maria! obzwláště pať
Příspěg mi swau pomoci,
Když giž žily mého těla
Budau puřat w nemoci.

O Maria a t. d.

O Maria! když dusse má
Bude plná aužkosti,
Od bázně přisného řaudu,
Ty potěš swau milostí.

O Maria a t. d.

O Maria! nedeň, nedeň
Bez tebe umjratí;
Syna svého za mě žádeň,
Bych moh' šťastně skonati.

O Maria a t. d.

Amen, amen, ó Maria!
Celý se odewzdávám;
Věčně věků s tebou bydlet,
To gediné si žádám.

O Maria a t. d.

V.

Pod twůg plášť se utjkáme,
Panenko Maria!
Za ochranu tě žádáme,
Matko dobrotivá;
Ochraň, zastaň, wyswoboď nás,
Před nepřátely zastaň nás:
Neb gfi mocná, Matko božská,
Králowno nebeská!

Bůh Otec twůg trůn ozdobil
Swau mocností božskou;
Bůh Syn twau slávu rozmnožil
Pro lásku materškau;

Duch swatý tě oznamuge,
Žeš králowna, oblassuge:
Zdráwas, nebeská králowno,
Mocná cjsarowno!

Andělé sladce zpíwagi,
Stěgi matku Páně,
Činjc hlubokau poklonu
Nebeské králowně;
Velmi sladce prozpěwugi,
Tě králownu pozdrawugi,
Zdráwas, nebeská králowno,
Mocná cjsarowno!

Pročej i my nemessťeyme,
A té Matce woleyme,
A své prosby a žádosti
Před nj předkládeyme;
Před tebau ruce spjnéme,
Ja přjmluwu tě žádáme;
Odwrať od nás hlad, mor, wálku,
Pro mateřskau lásku.

Tobě od nás Čechů sláwa,
Krásný trůne Boží!
Ať se po wšse časy wzdáwá,
Drahé nasse žboží!

Zvlášťě pať w této swatyni
Chceme tebe ctiti wšidni:
Zdráwas, nebeská králowno,
Mocná cjsarowno!

Rač své dědictwí hágití,
W strast nedey přigjti,
Twár weselau, oči gasné
Ukaž, budem šťastni;
Nebo twé weselé žrenj
Gest prawé lásky znamenj.
Zdráwas, nebeská králowno,
Mocná cjsarowno!

O, matko, plná milosti
A swaté naděge!
Když twých darů známe dosti,
Dobře se nám děge,
Hogné božské požehnánj,
Gest z twého orodowánj.
Zdráwas, nebeská králowno,
Mocná cjsarowno!

Strže pět ran Pána Krista,
Přebořkau smrt geho,
Prosíme tě, Panno čistá!
Zbaw nás wšeho zlého;

Zbaw věčného zatracení,
Popřeg nám šťastné skončení:
Poslednj ať gsau slova má:
Ježíš a Maria!

VI.

O Maria, moge žádost,
Mé celé potěšení!
Ty gš mého srdce radost
We všem mém zarmaucení:
Ty gš síla všech zemdlených,
Ty gš ztrápených rada;
Tyš pomoc všech opuštěných,
Kdo tě o pomoc žádá.

Nebýwá žádný oslyšen,
Kdo tě za milost prosí;
Nebude nikdy zahanben
Kdo se s tebau honosí:
Šťastným se nazýwat může,
Kdo pod twau stráží stoji;
Celý swět ho nepřemůže,
Ničeho se nebogi.

Pod twau stráží, ó Maria!
Žádám gá hříšný býti;

Twau pomocj, matko milá,
Dey mi na swětě žiti:
Pomoz, pomoz, ó Matia!
Přispěg žarmaucenému!
Pomoz, pomoz, Matko milá!
W bjdách postawenému.

Chodjm celý žarmaucený,
Wšady přitele hledám;
Ale, nišde, opuštěný,
W šjréu swětě ho nemám:
Protož k tobě we dne w noci,
Matko, wolám o pomoc;
Ze wšij síly, ze wšij moci
Wolám: Maria, pomoz!

Hlas můg uslyš i wolánj,
Wytrhni mě z mé bjdj;
Tak ať twoge smilowánj
Nademnau každý widj:
Zwoláště, kterj chťj z mé bjdj
Posměch činiti sobě,
Dey ať s podivenjm widj,
Že gsem požehnán w tobě.

Ty hned od mé maličkosti
O mě gfi se starala,

Hognost materstých milostí
 Mně gfi udělowala;
 Neb cokoliw mám aneb znám,
 Wše to posflo sřz tebe;
 Učiň, ať i nynj seznám
 Pomoc twau, Panj s nebe!

Ať gá we swém zarmaucenj
 Pro wýstupek wšeliký
 Regsem hoden potěssenj,
 Neb gsem hřissnjf weliký:
 Poněwadž ty ale slugeš
 Hřissnjfůw autočisstě,
 Že se nade mnau smilugeš,
 To gá daufám zagistě!

Když sřz tebe požehnánj
 W swé žiwnosti nabudu,
 Za to gá ti do skonánj
 Wěrně slaužiti budu;
 Pročež se k twým službám celý
 S tělem s dušj oddávám;
 Gaf upřimná láska welj,
 Tak se tobě poddávám.

Semnau wládni a rozkazug,
 Gsem twůg služebnjf, Panj!

Před zřím duchem mě ochraňug
Zvlášť w posledním skonánj;
Protož nyní do skonánj
Z pokorné powinnosti
Padám k nohám twým, ctná Panj,
Ljbám ge s uctiwostj.

Nechci se tě w žádně době
O Maria! spustiti,
A přegi si, láskau k tobě
Celý swět zapáliti:
Těšiti se budu mile,
Až mě pogmeš za sebau
Gsem připraven každé chwile
Ubjrat se za tebau.

VII.

Každého dne
Chwály hodné
Wzdey Marii, dusse má!
Gegj swátky
A památky
Eti a slaw audy wššema.

Rozmaž práwě,
Mysli zdramě,

Gafé to důstojenstwj:
Matkau býti
A newžjti
Porussenj w panenstwj!

Čti gj wážno,
Žáden snažno,
A nabudeš milosti;
Hřichů žlosti,
Nepravosti
Swau přjmluwau tě sprostj.

Neb každému
Pobožnému
Hogné dary rozdáwá;
Skrž ni lehce,
Ať kdo gen chce,
Milost Boží dostáwá.

Gazpř lidřý
By pak wždych
Hotow byl gi k chwálenj;
Gegj sláwy
Hodné zpráwy
Wydati možné nenj.

Nepřestáwen,
Neustáwen
Čtné králowny chwáliti;
Gegj ctnosti,
Člechetnosti
Hleď wždy w paměti mji.

Wšsemi smysly,
Čistau myslj
Snaž se o nj mysliti;
W gegj chwále
Trwem stále,
Wždycky hleď gi množiti.

Tak přisluffj
Zbožné duffi,
Člowěka wšselikého,
By se oddal
Wšeho podál,
A chwálám z srdce prawého.

Ač pať práwě
Gegj sláwě
Nenj možná činit dost;
Wšak milosti,
Gj zhrzeti,
Čest nemaudrá wšfetečnost.

Gáfo fwjtj
Tak se fwjtj
Gegj žiwota swatost;
W cirkwi swaté,
Bohem žnáté,
Každý má ž toho radost.

Matka Ewa
Když se dřewa
Přes mŭli Boží gedla,
Káge žbyla
Nás žbawila;
Maria žaš přivedla.

Sfrže Ewu
Dáni hněwu
Byli gsme w prchliwosti:
Žaš Maria
Naprawila
Dostali gsme milosti.

Tuť chwáliti,
Welebiti
Wšechněm spolu slusné gest;
Gi wžýwati,
A nj se žnátí,
Býwá sluhám gegjm čest.

Dát ona zaš
Wšem, Kristům hlas
Chťicjm wěčně slyšeti,
Po skonánj,
Z mrtwých wstánj
Gebo w sláwě widěti.

VIII.

Maria! Maria!
Nad slunce gasněgšj,
Nad měsíc krásněgšj,
Nad hwězdň wžácněgšj,
Maria!

Budiž pozdrameno
Twé přeswaté gméno
Na nebi, na zemi,
Maria!

Maria! Maria!
U Boha wěčného,
Otce, Syna swého,
Proš za nás kažďý čas,
Maria!

Ať náš neopauští
V nauzi a w třebosti,
Podlé své milosti,
Maria!

Maria! Maria!
Pros Ježíše Syna,
By nám nasse wina
Odpustěna byla,
Maria!

Nade hříchů litost
A pravou strašenosť
Vypros nám, způsob nám,
Maria!

Maria! Maria!
Pros Ducha swatého,
Ať nám swětla svého
Dá s nebe strž tebe,
Maria!

Proti lsti ďábelské
U wjře křesťanstvé
Ať pewnj, stálj gíme,
Maria!

Maria! Maria!
Tyš plná milosti,
Přispěj s ochotností,
Když budem w aužlosti,
Maria!

Zbláď wognu, mor zájeň,
Nedey, by byl zřazen,
Kdo tě cti, welebj,
Maria!

Maria! Maria!
W smrtelné nemoci
Přispěj ku pomoci
Proti ďábla moci,
Maria!

Když bude duše mjt
Z těla svého wngjt,
Dchraň nás, zastaň nás,
Maria!

Maria! Maria!
W poslednj hodině
Ať gest mé gediné
Wzdychnutj: Jezjssi!
Maria!

W těch slowech chci umřít
A na věčnost odjít,
Ježíši! Ježíši!
Maria!

IX.

Hvězdo gasná,
Panno krásná,
Kteráž Krista krmila,
Pád Adamův,
Smrt i winu
Kristem gest zapudila.

Prošmež tedy
Této hvězdy
Ať wygedná milosti,
Hněwu sprostí,
Zlého zhostí,
Ať nepadnem w rychlosti.

Hvězdo gasná,
Růže krásná,
Primluw se k Kristu Pánu,
Ať zaje
A odjane
Od nás morowau ránu.

Neb od něho,
Syna twého,
Uzdrawenj žádáme;
Skrze tebe,
Boha s nebe
Milostivého máme.

Ježíši! mocný lékáři,
Obrát se k nám gasnau twáři;
Uslýš své milé křesťany,
Zbaw náš morové rány.

Pro přimluvu své Rodičky,
Marie ctné matičky,
Dej tobě věrně slaužiti,
Neděj se nakaziti.

Zdrawým rač zdrawj popřiti,
Nemocné uzdrawiti;
Dej nám zde swau swatau milost,
Potom tam věčnau radost.

X.

Z nebe posel wchádzj,
Zdáwna giž žadaný,
A Panně Marii wchádzj,
Od Boha poslaný:
Ten rágsťý archanděl,
Nazwaný Gabriel.

Pokorně se pokloniw
Koná swé poselstwj;
Swau hlavu ctně nakloniw
Etj šwaté panenstwj:
Pannu pozdrawuge,
Diwnau wěc žwěstuge.

Zdráwas, Panno, milostj
Božskau naplněná!
Krásau wšselikých ctnostj
Nad giné wznessená!
Máš rodičkau býti,
Syna poroditi.

Syn Božj tebe wolj,
Chce tě matkau mjtj;
Gaf gen srdce twé swolj,
Hned ho máš počtjti:
Swol, ó Panno čistá!
Počneš Pána Krista.

Proč se rděj, proč mýptáváš
 Gaf to může býti?
Ač může nepoznáváš,
 Neměštek swoliti;
Panenstwj nezruššjš,
 Je gfi matkau žkufšš.

Nebog se, to učinj
 Sám Bůh wšsemohaucj,
Tebe čistě zastijnj
 Duch swatý žádaucj;
Co nelže mysliti,
 Může Bůh činiti.

Rdyž tak Maria slyšš
 Anděla swatého;
Dj: Gáf gsem ta neynižšš
 Djwka Pána mého,
Podlé twých slow se staň,
 Co chce můg Bůh a Pán.

Plésey, frálowno rágššá,
 Je, gaf gfi swolila,
Diwné wěci moc Božššá
 W tobě způsobila:
Počalaš w swém těle
 Swěta Spasitele.

Předimná věc a nová,
Bůh ponížil sebe!
Gegj gfi strže swá slova
Přiwábila s nebe:
Na twé gedno slovo
Btělil se Bůh Slovo.

Milá Boží rodičko!
Buď našj řečnicj,
Promluw za náš slowjčko,
Buď orodownicj:
Koho ochraňuješ,
Od pekla zbawugeš.

XI.

Zdráwa, genj gfi pozdrawena
Andělem poslem od Boha!
Božstwj divné a nesmírné
Wstaupilo w žiwot Marie.

Maria řdnj uslyšela,
Žeby Jezisse počala,
Abn geho matkau byla,
A tomu ochotně swolila.

Milosti plná ta Panna,
Duchem swatým obdařená,
Krista w žiwotě nosila,
Schrána geho sama byla.

S nj bydlícj Pán nebeský
Zwolil gi nad giné wšedky
Abn geho matkau byla,
W tom se gemu zaljbila.

Požehnaná gesti byla,
S milostí Boží zpanilá,
Porodila Pána swého,
Krále nad krále mocného.

Mezi ženami gsauć wzácná,
Blahoslawenau nazwaná;
Milostí gest naplněná,
Wěčnau sláwau obdařená.

Požehnaný ten plod swatý,
Duchem swatým gest počatý;
Sfrze pannu na swět přissel,
Bez porušení z nj wysšel.

Lůna twého přecistého,
Gako přibytku ragského
Poswětil gest král nebeský,
Zplozen z tebe Pán andělský.

Ježíš Kristus milostiwý
Nám přewelmi žádostiwý,
Proto k nám ráčil přigjti,
Abn nás ráčil spasiti.

Nechť, bychom báblu k vůli
Wssični věčně zabynuli,
Ráčil gest lid nawstjwiti,
W žiwot Marie wstaupiti.

Protož geho wssični chwalme,
A gemu djky wzdáwemy
Z takowého dobrodinj,
Které nám učinil nynj.

Chwála, čest Otci věčnému,
I geho Synu milému,
Také i Duchu swatémn,
W témž Božstwí nerozdílnému.

Z m l á ť t n ě

p ě s n ě k P a n n ě M a r i i.

tyto přibané gsau ob Jos. Holášk, faráře w Blanské,
blíže Brna.)

I.

Na den gegjho narozenj.

Zdrámas Panno, hvězdo gasná!
Matko Páně, nad vše krásná,
Gizto zdobj každá ctnost.
Skrz angelské pozdrawenj
Bůh Ewino prowinenj
W Tobě změnil we milost.

Wypros hřissným odpusttění,
Wykup winnu ze wězenj,
Zaslepeným swětla den;
Odwrát, co nám hrozj zlého,
Wypros, co nám prospěšného,
Co nás spasi, wyžáden!

Ufaž, že gſi matkau naſſj,
Aterá péčj ſe žanáſſj
D blaho wſſech djetek ſwých;
Přeſwědč náſ, že Pán neywyšſj
Tebau žrozen, neoſlyſſj
Čáſtyplných proſeb Twých.

Mládeži buď pomŕbuzenjſm,
Stárj mdlému poſilněnjſm,
Kleſagjcjſm podporau;
Pomoz ſſtaſtně bogowati,
Tělo duchem přemáhati,
Hrdau pýchu poſorau.

Uč náſ tať žjt i umřjti,
Bychom mohli tam děditi
Syna Twého králowſtwj.
Dci, Synu, Duchu ſláwa!
Genž ſe Pánu wěčně wzdáwá
Gedinému we Božſtwj.

II.

Na den Nawſtjwenj Panny Marie.

Wolně wěgte, wětřjčkowé,
Stelte kwěty liliowé,
Kudſy fráčj, na ceſtu!

Přes pahorky, přes audolj,
 Ať gi noby nezabolj,
 Nešte Boží newěstu! —

Duchem swatým giž pogatá,
 Požehnaná ai! gať chwátá
 Družka Boha wěčného! —
 Mile chwátá k drahé tetě,
 Do Hebronu ku Alžbětě
 Matka Pána mocného.

Plesy celé člowěčenstwí!
 Prawda a milosrdenstwí
 Spolu dnes se potkaly;
 Mír pak se spravedlností,
 Mariinaiu těhotností
 Na zemi se ljbaly.

Odkud mi ta milost přána,
 Že gde ke mně matka Pána,
 Gegž počala podiwně? —
 Slyšewši twé pozdraweni
 Pohnuło se w roznjcení
 W žiwotě mém nemluwně!

Nade wšedň požehnaná!
 Tebau swětu spása dána

Sfrz plod žiwota twého.
Ty pod srdcem nošiš wůdce,
Gá wšak chowám gen předchůdce
Boha Izraelského.

Wšetka země, pokolení
Twé nadzemské powýssení
Budau swětu hlásati;
Nad Tebau plesá i nebe,
Angelé i lidé Tebe
Etjt budau a wjzmati.

Když se den k večeru schýlí,
Zprowoď nás k blahému cili,
Odstraň smrti hořkosti;
Dopřeg podjl s Tebau mjtí,
Wyproš, bychom mohli pjtí
Z praudu věčného sladkosti.

O Maria! dobře wjme,
Že, když wraucně Tě prosíme,
Skloníš se k nám se wýsse;
Matko w poslední té chvíli
Ukaž nám obličež milý
Syna Twého, Ježíše! —

III.

Chwalospěw Rodičŭ Božj u Alžběth, gegj tetŭ, w Hebroně.

Pána věčného na nebi,
Hospodina teď welebŭ
Zpěwem slawným duffe má;
Nechať můg duch citowělŭ
W Bohu mém a Spasiteli
Djky čině, zaplesá!

Nebo we swém žmilostěnj
Wžbledl na mé pofořenŭ,
Ra mne, prostau děwu swau;
Ai! od této doby nowé
Wšickni budau národowé
Žwát mě blahoslawenau.

Neb mi welkau věc učinil,
An swět wykaupit umjnil
Ten, genž welemocný gest;
Ten, gehožto swaté gméno
Ode wěků welebeno, —
Profázal mi welkau čest.

Od gednoho ke druhému
Pokolenŭ nábožnému

Milost geho setrwá;
Dimotwornau swau prawicj
Rozptyluge nefagicj,
Myslj hrdé potjrá.

Wládce s trůnu w prach swrhuge,
Ponjžených powysuge,
Bezbožniky opauštj;
Łacné gměnjm nasycuge,
Łafomce pať zawrhuge
A ge práždne propauštj.

Co přisljbil Izraeli
Tjm na wěky obweseli
Služu gemu wěrného.
Pamětliw milosrdenstwj
Pokleślému člowěčenstwj
Posle smjrce Božského.

Wzdeyme djky Hospodinu,
Pofořme se Bohu Synu,
Těž i Duchu swatému;
Panně wzdeyme uctu wrauci,
Gjžto určil Wšemohaucj
Za máť swětu celému.

IV.

K porodu nehsvětěgšj rodičky Božj.

Buď srdečně pozdravena,
Ty před věky již určena
Kleště lidstvo oblažit:
Slovo věčné, nestvořené,
Slovo tělem učiněné
Co nemluvně porodit.

Kdož Tvůg porod chápat může?
Ty panenská ragstá růže,
Matko bez wšj posstwrny!
Plod Tvůg od Ducha počatý,
Přepodivný, neywenš swatý
Bůh gest — pannau zrozený.

Plesey nebe, zem i moře!
Plesey na blankytné hoře
Blahý zbore angelstý!
Hi! ze twora pozemstého
Twůrce swěta wesskerého,
Král se zrodil nebestý!

Libě wyšlas Ty co zore,
Zapudiwšši bol a hoře,

Wěčné smrti temnosti
Widné země dymurné twáři
Obgemilas w nebes žáři
Slunce spravedlnosti!

Evau wessla na swět žalost,
Tyš gi proměnila w radost,
Za kletbau šlo smjrenj;
Evau bywssse hřissnjkami,
Skrze Tebe wssak djetkami
Stali gsme se spaseni.

Twým pod srdcem zwolil stánek
Silný lew š i beránek,
Beliký i malický,
Z něhož wssedko žiwot mělo;
Pán i sluha přigal tělo
Z gedné čisté matičky.

Hrdina a chrabrý wůdce,
Wítěz pekelného šřůdce,
Rádce, knjže pokoge,
W Twém, Maria, swatém lůnu,
Sstaupim s nebeského trůnu
Počal běh swůg a boge.

Obnovený pohled světe!
Gaf to kwiťko krásně kwete,
Zrůstajíc we winný kmen.
Eihle rosa padá s nebe!
Sprawedliný Panno, z Tebe,
Powzbudil svět wesřeren.

Kři Mogžissům, genž nešhořj,
Hwězd do gasná w šřém moři,
Pewná archo umluny!
Wěž slonowá, nebeš bráno,
Gjž do nebe wgiťi přáno,
Matko sladké přjmluny.

Gistá k spáse wěčné cesty,
Chráme Božj, slawné město,
Otwřeně křesťanům;
Pod tu twrz se utjáme,
Twé lastawé srdce známe,
Ke řagjcm hřjssnjšům.

Hada, kterýž moc twau zkusil,
Korist swau Ti wydat musil,
Pomoz šťastně přemáhat!

Z baure swěta nestálého
Do přístavu nebeského
Rač, Maria, pomáhat !

Ach, pomoz se přeplawiti,
Lodičku swau uťotwiti
Na věky w Twém Ježíšši;
W něm se s Tebau zaradowat,
Geg na věky zwelebowat
W blahosti té neyčistšši !

V.

Chwalozpěw.

Zdaž se můžem my hříšníci,
Ach, my bjdni smrtelníci,
Matko Páně, osmělit,
Zpěwem Tebe welebit ?

Ty gšl swatá, ty neyčistšši,
Přenábožná, přeneytiššši;
Kdo se w řišši radosti
Wyrowná Twé hodnosti ?

Serafjní w slawném pění,
Wšedka země pokolení
Plesagj z Twé blahosti
A diwj se Twé ctnosti.

Kdo wznuáwá Syna twého,
Etj také i matku geho;
S důwěrau Tě miluge,
Matkau Boží gmenuge.

Důstognoští ozárená,
Nad angely powýššená
Hošpodinu wzdáwáš čest
Řkauc: Bůh sám gen mocný gest.

W geho slowu odpočjwáš,
Djwkau Páně se nazjwáš,
Gsauc po Bohu nehywýššj
Nazjwáš se nehyžššj.

Tam pod křížem utrýzněná,
Se synáčkem umučená
Etjš geho bolesti,
Smrt pro lidšké neřešti.

Ač tam srdce twé pufalo,
Předc si w bolu nestenškalo;

Wjra, ta Tě sřlila,
Čářkau gřl žwjtěžila.

Ach, k Tobě se utřkáme,
Co twé dřtky Tě žádáme:
Chraň nář w nebezpečenřtwj
Matko milořřdenřtwj.

Když nář ťrařřti drawé třžj
A řmrt řradmo se přibřlžj,
Wyweř že wřřř aužřkosti
Ty nář k wěčné radosti! —

VI.

(Dle řw. Řřřuori.)

Maria! má naděge
We bolném žde trpenj!
Od Tebe mi oddech wěge
Gladřého utěřřenj.
Na Tebe gař žpomenu
W nesnážřch obřlřčen,
Pocitřm hned žměnu,
Twau milořřř ořřwřen:

Glyřřřm-li Twé gen gměno
Hned mé řřřce ořřřwá,

A zcela zotaweno :
Pomocníci swau wzjwá.
Swých hříchů řdyž we zlosti
Giž nesti negsem w stawu,
Wedeš Ty swau milostj
Hřissnjša do přjstawu.

Mé žitj, Božská máti!
Wždy žůstane bezpečné,
Ant' budeš při mně státi
Do doby mé konečné.
Strwá-li srdce wděčné
W pravém Tě milowánj,
Užřjm pak swětlo wěčné
Tichaunkém po skonánj.

Ach, rač mé srdce wřelé
Maria opautati,
Bohu a Tobě celé
Chci z lásky wěnowati;
Od nyněgssša ge Twoge,
Kerač gjm pohrdati,
Bohu chtěg ge podati,
Nebo není wjc moge.

VII.

Ďodinty i Panně Marii.

Uwod.

(Když wstáváš.)

Powznes se, dusse roznícená
Ku matce milosrdenstwj
D chwal gi, gestto powýssená
Nad angely se w nebi stwj.
Sedjc na trůně ožáreném,
Wěřicjch prosby slyšjwá;
W důwěrném srdci ponjženém
Glast š utěchau wždy plodjwá.
Poklona buď a sláwa Dci,
Synu i Duchu swatému!
Maria rač nám dopomoci
K blahoslawenstwj wěčnému!

K git ě n j (z rána.)

Tyš z ruky Božj w den twořenj
Wybnauc se hřjchu podjlu
Bez wšeho wyssla posskwrněnj
Gať neytrásněgssj z angelů.
Twůg žiwot byl pln newinnosti
A chrámem Božjm srdce Twé;
Před Tebau zmizel ged chlipnosti
Netknuw se dusse milostné.

Wstip, Panno swatá! w nassi dussi
 Horliwau lásku t čistotě,
 Ať smilný duch gi neporussi,
 Ať wěrně následugem Tě!
 Den ať šťastně odoláme
 A nečistým citům wábenj:
 Ať newinnu swau zachowáme
 Od swěta neposstwrněni.

Antif. Bůh gi obzwláště wywolil, aby
 přebýwala w swatyni geho.

Modlitba.

O Bože, genž gsi neposstwrněným početjm
 Ken swětěgssj Marie Panny důstogný stánek milému
 Synu swému připravil, den, bychom i my, gež swá-
 tostmi Kristem Pánem založenými gsi poswětil, také
 strze dobrotiwau přjmluwu gegj před Tebau w či-
 stotě a newinnosti obcowali a někdy t Tobě do trá-
 lowstwj Twého se dostali. Strze Pána nasseho Je-
 zisse Krista, genž s Tebau žiw gest a kraluge po
 wssedny wěky. Amen.

A P r i m ě. (D 9té hodině.)

Powznes se, dusse atd. (gako zprwu.)

Chwalozpěw t Marii Panně pokorné.

Gak z nyzkých křowin se powznássi,
 A wzbhůru krásně palma pne,

Tak wýtečnosť Tě twá wynássi
 Nad wšechy Tobě podobné.
 Ty wšak slitowná, přimětiwá,
 A skromná gfi w své hodnosti;
 Pokorná mysl, dobrotiwá
 Se wine wůkol Twé ctnosti.
 O den, ať též nenáwidjme
 Smrduté pýchy ohavnost,
 Je Bůh gi zawrhuge, wjme;
 Nebť plodj mnohau nepravost.
 Kým pokoru si obljbjme,
 Genž gest wšech ctností okrasau,
 Když gi se gaf Ty ozdobjme
 Nagdeme milost se spásau.

Antif. Eibie diewka Páně, staniž atd.

Modlitba.

O Bože, genž gfi (gako šwrchu.)

A Xertu. (O 12té hodině.)

Powznes je, dusse atd. (gako šwrchu.)

Chwalozpěw Bohu oddané.

Na zákon Páně zpomjnati,
 Na geho wšudepřjtomnost,

Dle wůle geho obcowati
 Twá byla neyšladšj radost.
 Necht sešlal žel neb radost Tobě,
 Wšes z rukau geho přigala,
 Oddána gsauć mu w každé době,
 Powděčněš Pána wzjwala. —
 O! pomoz nám do wůle Božj
 Wždy důwěrně se oddati,
 Gakoli gho těžké uložj,
 Předc w něj co w Otce daufati.
 Ať se od Boha w dnech radosti
 Swěwolně nepowzdáljme,
 Raděgi z prožřetedlnosti
 I w nešťěstj geg chwáljme.

Antif. Pán dal, Pán wzal; budiž gměno Páne
 welebeno !

Modlitba.

O Bože, genž gšl atd.

A Sextě. (D 3tj hobině.)

Powznes se, dusse atd.

Chwalospěw k matce Božj.

Za matku Sednoroženého
 Wymolil Bůh Tě gedinau,

D gakaŭžo Tě milost geho
 Etj obmyslila wznessenau!
 Syn Božj w línu twém spgčjwá,
 Ty geg srdečně celugeš,
 Syn Božj matkau Tě nazjwá,
 Ty geg synem swým gmenugeš!
 Kač nás též za dítŭ přigiti
 D matko hogné milosti!
 Kač nám u Syna wyprošiti
 Ať nás ze hřichů wyprostj;
 Proš, bychom wšedko s ochotností
 Co welj Syn Twůg, konali,
 Pať wě nec nesmrtnosti
 Od soudce Krista přigali.

Antif. Matko! aihle syn twůg!
 Synu! aihle matka twá!

Modlitba.

D Bože, genž gšl atd. (gako swrchu.)

K Noně. (D 6té hodině.)

Pomozneš se, duše atd.

Chwalozpěw k Bolestné.

Maria hořké slzy cedj,
 Gj srdce bodá břitŭ meč;

Na muky Syna blednauč hľadj,
 A na tu hrůzoplodnau seč!
 Gať krew se s krijze ronj,
 Gať geg i Dtec opaušstj,
 Gať swau přeswatau hlavu flonj
 A dussi drahau wypaušstj.
 O matko, nech to utrpenj,
 Nech swého Syna swatau krew
 Nám wygednati odpusťtění
 A ukrotiti Boží hněw! —
 Ať hořké slzy wyléwáme
 Pro mrzké naše hřešeni,
 A ať plačeme, až sbledáme,
 Že s Bohem swým gsme smjřeni.

Antif. Oči mé slzami zatekly,
 A lize mé se wpadly žalostí.

Modlitba.

O Bože, genž gsi atd. (gako šwrchu.)

O Nešporech. (u večer.)

Powznes se, dusse atd. (gako šwrchu.)

Chwalospěw k Zesnulé a Na nebe wzaté.

U cile giž Tě nic netjži,
 Než tauha býti s Synem Twým;

A hle! miláček Twüg se blížj,
 A žwe Tě k ragstým plesům swým.
 Zbled Twüg se milostně zawjrá,
 Zbor dussi wjtá angelstý,
 Hrob těla slawně se otwjrá,
 Wstřic matce gde Pán nebestý.
 D týt bychom až do skonání
 Gaf Ty gen Bohu slaužili,
 A u wezdegssim putowání
 Po nebi stále taužili. —
 A když se w době nepřetrudněgssj
 S nasse oko zatemnj,
 D wyproš, ať se blaženěgssj
 Nám život mile rozednj.

Antif. Přewžácná gest přeb twáři Páně
 smrt Swatých geho.

Modlitba.

D Bože, genž gš atd. (gako swrchu.)

Ne Kompletě. (Přeb spanjm.)

Wozneš se, dusse atd. (gako swrchu.)

Chwalospěw k Wítězoslawně.

Korunau sláwy ozdobená
 Po boku Syna milého

